

Ayon Sa Iyong Paghatol

KALAYAAN MULA SA BILANGGUAN NG PAGKONDENA
ADRIAN EBENS

AYON SA LYONG PAGHATOL

ADRIAN EBENS

*Sa mapagmahal na Memorya ni Carolyn Hullquist
na pumanaw sa kanyang pahinga noong Hulyo 4, 2019
Beloved sister in Christ*

JULY 4, 2020

Mga Nilalaman

1. Mas Maigi na Mag-ingat Ka	4
2. Araw ng Paghuhukom	11
3. Hustisya at Paghuhukom	19
4. Ang Pinagmulan ng Mapagkondena na Paghahatol	26
5. Pag-unawa, Paglilipat ng Damdamin, at Realidad	32
6. Sumpain ang Lupa para sa Iyong ikakabuti	38
7. Masdan ang Tao	42
8. Paghusga sa Ama	45
9. Pagpapahayag ng Ama	51
10. Ni Hindi Kita Kinukundena	59
11. Ang Batas ay Espirituwal	64
12. Nakasulat sa Talaan ng Puso	68
13. Ang Aking mga Kaisipan ay Hindi Iyong mga Kaisipan	75
14. Ang Daan Mo O Diyos ay nasa Santuwaryo	81
15. Ang mga Aklat ay Binuksan at Ang Paghahatol ay Itinakda	89
16. Iniwan Mo ang Unang Pag-ibig Mo	101
17. Nagniningning na Ilog o Nagniningas na Apoy?	110
18. Ang Lengguwahe ng Masasamang Puwersa	117
19. Ang Paghuhukom Bago ang Pagdating sa Konteksto	127
20. Ang Panahon ng Kabagabagan ni Jacob	138
21. Mula sa Pagkakasala ng Isang Tao ay Dumating ang Paghuhukom	147
22. Ang Upuan ng Paghuhukom ni Kristo	149
23. Ang Paglilinis ng Santuwaryo at Araw ng Pagbabayad-sala	164
24. Nang walang Tagapamagitan	179
25. Chronos at Ang Pagsara ng Probasyon	186
26. Paglilinis at Pagkumpleto ng Espirituwal na Templo	199

Kabanata 1

Mas Maigi na Mag-ingat Ka

Ang masayang pag-asam ng milyun-milyong bata sa buong mundo sa gabi ng ika-24 ng Disyembre ay hindi tunay na matantya. Ang mga kumikinang na Christmas tree ay buong kapurihan na nakatayo sa mga sulok at ang malalaking "Welcome Santa" na mga karatula ay umaakay sa misteryosong pigurang ito mula sa North Pole na pumunta at biyayaan sila ng mga regalo.

Ang lahat ng mga inosenteng bata ay dumaan sa isang katulad na karanasan kay apostol Juan sa Aklat ng Pahayag. Ang inosenteng kagalakan ng isang Paskong pagkabata ay matamis sa bibig, ngunit ang pagkaunawa na si Santa ay isang kumpletong pantasya ay mapait sa tiyan para sa marami.

Ang kaugalian ng Pasko ay nagpapakita ng maraming tungkol sa sangkatauhan. Bakit sinisikap ng mga magulang na kumbinsihin ang kanilang mga anak sa isang bagay na hindi totoo? Sa madaling salita, bakit nagsisinungaling ang mga magulang sa kanilang mga anak kung alam nila na sa kalaunan ay dapat dumaan ang kanilang mga anak sa nakalilitong pagkabigo na ito ay ganap/kompleto na ginawa?

Ang karanasan ng Pasko sa Australia ay mas kakaiba. Ang Disyembre sa Australia ay nasa kalagitnaan ng tag-araw, kaya ang imahe ng reindeer, niyebe at isang malaking pulang Santa ay napakaganda talaga. Kadalasan ang araw ng Pasko ay maaaring umabot sa temperatura na 35 degrees Celsius o mas mataas, na dapat matunaw ang mga adhikain ng pinaka-

masigasig na tagahanga ng Santa, ngunit hindi! Ang alamat ay nagpapatuloy sa lahat ng mga anomalya, kakaiba at siyempre maligayang mga regalo at magagandang matamis na pagkain na ubusin.

Ang Santa ay naglalaman ng maraming bagay tungkol sa sikolohiya ng tao na karapat-dapat sa pagmuni-muni. Bukod sa holiday na kumakatawan sa komersyal at materyal na mga adhikain ng mga nagbebenta at mamimili, ang mga lyrics ng isang sikat na kanta ng Santa ay nagsasalita sa mga pananaw ng tao kung paano naiintindihan ang buhay.

Paparating na si Santa Claus sa Bayan

Mas mabuting mag-ingat ka
Mas mabuting huwag kang umiyak
Mas mabuting huwag kang sumimangot
Sinasabi ko sa iyo kung bakit
Paparating na si Santa Claus sa bayan

Gumagawa siya ng listahan,
Dalawang beses niya itong sinusuri,
Aalamin niya kung sino ang makulit o mabait
Paparating na si Santa Claus sa bayan

Nakikita ka niya kapag natutulog ka
At alam niya kapag gising ka
Alam niya kung naging masama ka o mabuti
Kaya maging mabuti para sa kabutihan

May tibo sa buntot ang nagbibigay ng regalo. Siya talaga ay nag-iingat ng isang listahan ng lahat ng mga bagay na iyong ginagawa. Tila, mayroon siyang regalo ng omnipresence at makikita ka habang natutulog ka at kapag gising ka. Sinusuri niya ang listahan ng hindi bababa sa dalawang beses upang malaman kung naging makulit ka o mabait.

Mula sa ating pinakamaagang mga taon ay itinuro sa atin na tayo ay maingat na binabantayan at lahat ng ating ginagawa ay naitala sa North Pole. Ang buong konteksto ay isa sa takot dahil mas mabuting mag-ingat ka!

Binabantayan ka at may panganib na hindi ka makakatanggap ng magandang regalo kung naging makulit ka. Sa ilang bersyon nakakatanggap ka ng masamang regalo, tulad ng karbon o mas masahol pa.

Ang likas na kabalintunaan sa Santa Claus ay tila nakatago sa karamihan. Ang tuwang-tuwang matandang ito na may dalang mga regalo at laruan ay aktwal na nagpapatakbo ng pandaigdigang operasyon sa pagsubaybay at ginagamit ang kanyang mga regalo sa paraang magsagawa ng pagbabago sa iyong pag-uugali upang maging mas mabuting tao ka; isang mas mabuting mamamayan ng estado.

Ang kabalintunaan sa Santa Claus ay maaaring nauugnay sa isang katulad na kabalintunaan na naobserbahan sa loob ng Kristiyanismo ni Lord Kames, isang Scottish jurist, historian at pilosopo/philosopher noong ika-18 siglo.

“Ang relihiyong Kristiyano,” isinulat niya, “ay tanyag sa espiritu ng kaamuan, pagpaparaya, at pag-ibig sa kapatid; gayunpaman, ang pag-uusig ay hindi kailanman nagngangalit nang labis sa alinmang ibang relihiyon.” Tinawag ni Kames ang salungatan na ito sa pagitan ng Kristiyanong prinsipyo at kasanayan na “isang natatanging kababalaghan sa kasaysayan ng tao,”¹

Siyempre, hindi si Kames ang una o huling tao na nakakita ng paradox na ito. Paanong ang relihiyon ni Jesus na nagtuturo ng pag-ibig, awa, at pakikiramay sa lahat ay magbubunga sa marami sa Kanyang inaangkin na mga tagasunod ng gayong kontrol at puwersahang pag-uugali?

Ang paghuhukay ng mas malalim sa kasaysayan ng Kristiyano ay natuklasan natin sa napakataas na pigura ni Augustine na pangangatuwiran upang bigyang-katwiran ang prinsipyo ng paggamit ng dahas/puwersa.

Nang si Augustine (ang unang Kristiyanong teologo na bumuo ng isang sistematikong pagtatanggol sa pag-uusig) ay hinamon ng mga kritiko na pangalanan ang kahit isang pangyayari kung saan si Jesus ay gumamit ng pamimilit sa halip na panghihikayat, siya ay naglabas ng isang alas mula sa kanyang manggas. Ito ang

¹ <https://www.libertarianism.org/publications/essays/excursions/notes-persecution-toleration-history-christianity>

tanyag na kuwento (Mga Gawa 9:1-18) ng paglalakbay ni Pablo sa daan patungo sa Damascus. Habang patungo sa pag-usig sa mga Kristiyano, si Paul (na noon ay kilala bilang Saul) ay bumagsak sa lupa nang marinig niya ang tinig ni Jesus at nabulag ng isang maliwanag na liwanag. Ang pagbabagong ito ni Pablo, ayon kay Augustine, ay malinaw na nagsasangkot ng pamimilit, sapagkat si Kristo ay “ginamit ang kanyang kapangyarihan upang ibagsak si Pablo” at “sinaktan din siya ng pisikal na pagkabulag” (isang kapansanan na tumagal ng tatlong araw). Kaya't si Pablo ay dumating "sa ebanghelyo sa ilalim ng pagpilit ng isang pisikal na kaparusahan," at sa gayon ay ang tolerationist na argumento na si Kristo ay hindi kailanman gumamit ng pisikal na puwersa na tiyak na pinabulaanan - hindi bababa sa isipan ni Augustine at maraming mga Kristiyano sa kalaunan na inulit ang kanyang argumento.²

Ang interpretasyon ni Augustine sa kuwentong ito ay kakaiba sa liwanag ng mga salita ni Jesus na "huwag lumaban sa kasamaan," ibig sabihin ay hindi ito ibinigay sa ating mga kamay upang pilitin ang iba na maging mabuti.³

Anuman, binuo ni Augustine mula dito ang teorya ng "makatarungang digmaan" bilang batayan ng pagprotekta sa kapayapaan at pagpaparusa sa kasamaan. Upang mapangalagaan ang kapayapaan, batas at kaayusan, ang mga mamamayan ng anumang bansang kumikilos sa ilalim ng mga prinsipyong ito ay nangangailangan ng pagsubaybay at pagpaparusa kapag ang kabutihang panlahat ay nilabag. "... mayroong isang matuwid na pag-uusig, na ibinibigay ng Iglesia ni Cristo sa mga makasalanang." (Augustine, Letter to Boniface)⁴

Itinuro sa atin ni Kristo na ang kamangha-manghang pag-ibig ng agape ng Diyos na ipinahayag kay Kristo ay nagiging batayan ng isang panloob na pagkilos na magmahal sa lahat ng nasa paligid niya.

Ano ang makasaysayang bunga ng ideya ni Augustine ng matuwid na pag-uusig? Ito ay ang pagbuo ng mga ideya ni Augustine sa simbahang medyebal

² Ibid

³ <http://maranathamedia.com/book/view/resist-not-evil>

⁴ <https://egregores.blogspot.com/2010/10/augustine-in-defense-of-torturing.html>

kasama ang lahat ng mga inkisasyon, krusada, at pagpatay sa milyun-milyong diumano'y mga erehe. Hindi ang pag-ibig ni Kristo ang nagpilit sa mga Kristiyanong iyon, kundi ang banta ng paghatol at kamatayan. Ang ating mga sistema ng pamahalaan ay nagbago, ngunit gaano karami sa ating pinagbabatayan na teolohiya at patakaran ang nagbago?

Sa kasaysayan sa Kristiyanismo, ang mga tao ay kumuha ng ilang pagbanggit ng hades at sheol (kadalasang isinalin bilang “ang libingan”) sa Bibliya at nag-extrapolate/pag-isipan mula sa mga ito upang isipin ang labis na nakakagambalang mga senaryo ng pagpapahirap na gagawin sa mga kaaway ng Diyos, na ating mga kaaway, sa isang kaharian na ating inimbento na tinatawag na “impiyerno.”

May mga bagay na nagbago ngayon? Hindi, patuloy tayong nahuhumaling sa paghatol at kamatayan, kahit na nagbago ang backdrop/senaryo ng ating mga pantasya. Alam nating totoo ito sa kung gaano tayo kahilig mag-isip ng paghihiganti sa ating mga kaaway. Isa ito sa mga archetypical plot lines na paulit-ulit na inuulit sa mga nobela at pelikula, at kadalasang inilalarawan nang marahas at madugo hangga't maaari.

Ipinakita sa atin ni Apostol Pablo ang isang ganap na panloob na pagpilit kung bakit dapat nating hangarin na sundin si Kristo kaysa sa panlabas na pamimilit na itinaguyod ni Augustine.

Sapagka't ang pag-ibig ni Cristo ay nagtutulak sa amin, sapagka't kami'y humahatol sa ganito: na kung ang Isa ay namatay para sa lahat, kung gayon ang lahat ay namatay; (NKJV) 2 Corinto 5:14

Ang doktrina ni Kristo ay nagtuturo sa atin na ang kamangha-manghang agape na pag-ibig ng Diyos na ipinahayag kay Kristo ay nagiging batayan ng isang panloob na pagpilit na magmahal sa lahat ng nasa paligid niya. Ang karanasang ito ay hindi likas na naaaliw, gaya ng ipinaliwanag ni Pablo sa aklat ng Mga Taga-Galacia tungkol sa bata na pinipigilan ng mga tagapagturo.

Ang sinasabi ko, hangga't ang isang tagapagmana ay menor de edad, wala siyang pinagkaiba sa isang alipin, bagama't siya ang nagmamay-ari ng buong ari-arian. Ang tagapagmana ay

napapailalim sa mga tagapag-alaga at katiwala hanggang sa panahong itinakda ng kanyang ama. Galacia 4:1-2 (NIV)

Pakiramdam ng hindi napagbagong loob na kaluluwa na siya ay isang alipin na kinokontrol ng mga alituntunin na ipinatupad ng mga tagapag-alaga hanggang sa siya ay sumapit sa pagtanda. Ang pagbabagong nagaganap ay ang Espiritu ni Kristo ay pumapasok sa isang tao upang ihayag sa kanya kung ano talaga ang Ama.

Datapuwa't nang ang takdang panahon ay sumapit na, sinugo ng Dios ang kaniyang Anak, na ipinanganak ng isang babae, na ipinanganak sa ilalim ng kautusan, upang tubusin ang nasa ilalim ng kautusan, upang tayo'y tumanggap ng pagkukupkop sa pagiging anak. Dahil kayo ay kanyang mga anak, **ipinadala ng Diyos ang Espiritu ng kanyang Anak sa ating mga puso, ang Espiritu na tumatawag, "Abba, Ama." Kaya hindi ka na alipin, kundi anak ng Diyos; at dahil anak ka niya, ginawa ka rin ng Diyos na tagapagmana.** Galacia 4:4-7 (NIV)

Kung wala ang Espiritu ni Kristo na pumapasok sa puso na sumisigaw ng "Abba Ama," ang kaluluwa ay nananatili sa isang estado ng pakiramdam tulad ng isang alipin na pinamamahalaan ng iba. Dahil sa kawalan ng katiyakan, ang taong hindi napagbagong loob ay nakadarama ng pangangailangan na kontrolin ang iba at sa gayon siya ay kontrolado ng iba, dahil ito ang lipunan na umuunlad mula sa mga tao sa ganitong kaisipan. Ang hindi napagbagong loob na puso ay kumikilos nang hindi sinasadya patungo sa isang totalitarian na anyo ng pamahalaan kahit na siya ay tumututol laban dito. Kung wala ang panloob na pagkilos ng pag-ibig ni Kristo, ang walang espiritu na kaharian ng Diyos ay hindi maiiwasang mapamahalaan ng mga gobernador at mga pinuno na dapat magpataw ng kaparusahan sa tao upang palitan ang kawalan ng panloob na pagkilos na inspirasyon ng pag-ibig.

Ito ang dahilan kung bakit napakaraming mga komentarista na nagbabala tungkol sa darating na New World Totalitarian Order at rail laban dito ang aktwal na tumutulong sa pagbuo ng mga ganitong uri ng pamahalaan. Ang pagkahumaling sa patuloy na pag-uusap tungkol dito at paghahanda ay

nagpapataas ng kawalan ng kapanatagan at paranoya, na nagpapa-acclimate sa mga tao para sa gayong paglipat ng pamahalaan.

Ang daigdig na ating ginagalawan ay bunga ng mga desisyong ginawa ng sangkatauhan bilang tugon sa banayad at mapagsakripisyong pag-ibig ni Kristo. Dalawang libong taon na ang nakalilipas, nasulyapan namin bilang isang lahi ang isang pananaw sa Diyos na maaaring ganap na baguhin ang aming mga pananaw sa katarungan at ang aming mga pangunahing nakakahimok na motibasyon para sa buhay. Ang mamatay ay inihagis noong ika-apat na siglo pagkatapos ni Kristo, nang ang Kristiyanismo ay nagkaroon ng anyo ng isang unibersal na imperyal na simbahan na kaisa ng estado. Ang sistemang ito ay nagnanais ng higit na kapangyarihan na pangasiwaan ang mga kaisipan at paniniwala ng mga nasasakupan nito anuman ang anyo ng pamahalaan na inaangkop nito ang sarili nito, dahil ito ang gustong gawin ng tao sa kapangyarihan upang makaramdam ng katiwasayan. Bilang resulta, sa pamamagitan ng tumaas na pag-unlad sa teknolohiya at edukasyon at social engineering, nakatira na tayo ngayon sa pinakamataas na kapaligiran sa pagsubaybay na nakilala ng mundong ito.

Mula Augustine hanggang Aquinas hanggang Santa pagdating sa bayan, ang pangangailangan para sa mga listahan at takot sa parusa upang mamuno sa ating mga lipunan ay nakabaon sa buong mundo. Sa aklat na ito nag-aalok kami ng ibang pananaw, ngunit kailangan muna nating subaybayan ang pag-unlad ng mga pananaw ng banal na paghatol. Kung ang pagpilit sa mga tao na maging Kristiyano sa pamamagitan ng puwersa ay naging nakatanim sa ating isipan bilang isang bagay na nais ng Diyos, paano ito makakaapekto sa ating pang-unawa sa paghatol ng Diyos at nagbibigay-kulay sa ating pagbabasa ng mga banal na kasulatan?

Kabanata 2

Araw ng paghuhukom

May isang alaala na malinaw kong naaalala mula sa pakikipag-usap sa isang grupo ng mga Kristiyano sa North West ng USA. Nakaupo silang nakatulala habang ipinakita ko sa kanila ang pag-ibig ng Diyos at ang Kanyang walang hanggang awa sa paraang hindi nila naisip noon. Pagkatapos ng aking presentasyon ay tinanong ako ng isang binibini, “Kung aalisin mo ang banta ng kaparusahan, ano ang magiging sanhi ng pagsisipi ng isang makasalanan? Hindi mo ba kailangan ang banta ng kaparusahan upang matulungan ang isang makasalanan na maunawaan na sila ay nawala?”

Nakaramdam ako ng kalungkutan sa loob habang pinakikinggan ko ang mga nakakatakot na salita ni Augustine na inuulit ng kaibig-ibig at tapat na kabataang ito. Gayunpaman, ito ang larawang ipininta ng Kristiyanismo sa loob ng mahigit 1500 taon. Isa sa pinakamagaling na mangangaral noong ika-20 siglo, si Billy Graham, ay naglatag nito nang tuwid gaya ng pagkakaintindi niya.

Ipinapahayag ng Bibliya na ang Diyos ay Diyos ng paghatol, poot at galit. Paminsan-minsan ay nagbabala si Jesus tungkol sa paghatol: “Bawat salitang walang kabuluhan na masasabi ng mga tao, ipagsusulit nila iyon sa araw ng paghuhukom” Mateo 12:36.

“Isusugo ng Anak ng Tao ang Kanyang mga anghel, at kanilang titipunin sa labas ng Kanyang kaharian ang lahat ng bagay na nakatitissod, at yaong mga gumagawa ng katampalasan, at itatapon sila sa hurno ng apoy. Magkakaroon ng panaghoy at pagngangalit ng mga ngipin” Mateo 13:41-42.

Itinuro ng mga apostol sa buong Bagong Tipan na darating ang paghuhukom. Sinabi ni Apostol Pablo: “Siya ay nagtakda ng isang araw kung saan Kanyang hahatulan ang sanlibutan sa katuwiran sa pamamagitan ng Tao na Kanyang itinakda” Gawa 17:31.

Isinulat ng may-akda ng Aklat ng Mga Hebreo, “Itinakda sa mga tao ang mamatay nang minsan, ngunit pagkatapos nito ay ang paghatol.” Hebreo 9:27.

Sila ay “magbibigay ng pananagutan sa Kanya na handang humatol sa mga buhay at sa mga patay,” sabi ni Pedro sa 1 Pedro 4:5.

Ipinahayag ito ni Apostol Juan sa ganitong paraan: “Ang mga hari sa lupa, ang mga dakilang tao, ang mga mayayamang tao, ang mga pinunong kawal, ang mga makapangyarihang tao, ang bawat alipin at ang bawat malaya, ay nagtago sa mga yungib at sa mga bato sa mga bundok, at nagsabi sa mga bundok at mga bato, ‘Mahulog ka sa amin at itago mo kami mula sa mukha Niya na nakaupo sa poot ng Diyos at sa Kanyang araw ng Poot at sa Kordero! ay kayang tumayo?’” (Apocalipsis 6:15-17)

Daan-daang talata ang tumutukoy sa isang panahon ng paghatol para sa bawat taong nabuhay kailanman—walang makakatakas. Kung kinuha mo ang lahat ng mga sanggunian sa paghatol mula sa Bibliya, magkakaroon ka ng kaunting Bibliya na natitira.

Inialay ng Diyos ang Kanyang pagmamahal at awa at pagpapatawad sa mga tao. Mula sa krus, sinabi ng Diyos sa buong mundo, "Mahal kita." Gayunpaman, kapag ang pag-ibig

na iyon ay sadyang tinanggihan, ang tanging alternatibo ay ang paghatol.⁵

Sa pagbabasa ng mga sipi ng Bibliya na sinipi ni Pastor Graham, tila hindi maiiwasan na ang galit ng Diyos ay babagsak sa mga naging malikot at, tulad ng masayang pulang lalaki sa North Pole, ang Diyos ng Langit ay nag-iingat ng isang detalyadong talaan ng iyong mga aktibidad na Kanyang gagamitin laban sa lahat ng mga nakagawa ng mali. Kung hindi mo tatanggapin ang kaloob ng Kanyang Anak, gagamit Siya ng puwersa upang wakasan ang iyong buhay para sa iyong hindi sinasakop na kasamaan.

Hindi maisip na makipagsapalaran sa isang kaharian kung saan hindi kinakailangan ang puwersa upang mapanatili ang batas at kaayusan sa isang lipunan. Ito ay tila makatwiran, gaya ng ipinaliwanag ni Pr Graham:

Gayunpaman, ang ganitong uri ng diyos ay gagawa ng isang kakatwang mundo. Magiging magulo, iresponsable, maninira sa sarili. Imposibleng mamuhay nang may katiyakan sa ganoong uri ng mundo. Upang magkaroon ng kahulugan, ang buhay ay dapat na nakabatay sa batas at isang tagapagbigay ng batas.⁶

Paano ka mag-uutos sa isang lipunan nang walang banta ng pagpapataw ng mga parusa para sa hindi pagsunod? Hindi ba pinagbantaan ng Diyos sina Adan at Eva na kung kumain sila mula sa puno ng pagkakilala ng mabuti at masama ay mamamatay sila? Ang mga aklat ni Moises ay puno ng pagtuturo kung anong mga parusa ang ilalapat sa mga manggagawa ng kasamaan sa bansang Israel. Mukhang ganap na lohikal para sa banta ng kaparusahan na ilalapat sa mga sumusuway.

Ano ang parusang karaniwang ipinahihiwatig ng Kristiyanismo na naghihintay sa mga hindi sumusunod sa mga tuntunin? Ang Catholic Catechism ay nagsasaad:

Madalas na binabanggit ni Jesus ang "Gehenna" ng "apoy na hindi mapapatay" na nakalaan para sa mga taong hanggang sa katapusan ng kanilang buhay ay tumatangging maniwala at

⁵ <https://decisionmagazine.com/justice-of-god/hustisya-ng-diyos>

⁶ Ibid

magbalik-loob, kung saan ang kaluluwa at katawan ay maaaring mawala. Si Jesus ay taimtim na nagpapahayag na siya ay "magsusugo ng kanyang mga anghel, at kanilang titipunin ... ang lahat ng mga gumagawa ng masama, at itatapon sila sa pugon ng apoy", at na kanyang ipahahayag ang paghatol: "Lumayo kayo sa akin, kayong mga sinumpa, sa apoy na walang hanggan! "Ang turo ng Simbahan ay nagpapatunay sa pagkakaroon ng impiyerno at sa kawalang-hanggan nito. Kaagad pagkatapos ng kamatayan ang mga kaluluwa ng mga namatay sa isang estado ng mortal na kasalanan ay bumababa sa impiyerno, kung saan sila ay dumaranas ng mga parusa ng impiyerno, "walang hanggang apoy". Ang pangunahing kaparusahan ng impiyerno ay ang walang hanggang pagkahiwalay sa Diyos, kung saan tanging ang tao ay maaaring magkaroon ng buhay at kaligayahan kung saan siya nilikha at kung saan siya ay naghahangad.⁷

Ang walang hanggang pagdurusa sa apoy ng impiyerno ay ang sukdulang paggamit ng panlabas na pamimilit upang pilitin ang mga tao na magpasakop sa batas at kaayusan ng Diyos. Sa likas na katangian nito, ang banta ng gayong pagpapahirap at pagpaparusa ay nangangailangan ng pagmamatyag, pagsusuri at paghatol kung ang isang tao ay karapat-dapat sa buhay na walang hanggan kasama ng Diyos sa langit o walang hanggang kapahamakan sa impiyerno.

Ang ating mga pananaw sa
kung ano ang Diyos ay
makikita sa paraan ng
ating pamumuhay.

Ginagaya natin ang paraan
ng Diyos na ating nakikita.

Karamihan sa mga tao ay pamilyar sa pariralang "kung ano ang nakikita ng monkey, yun din ang gagawin nya." Ang ating mga pananaw sa kung ano ang Diyos ay makikita sa paraan ng ating pamumuhay. Ginagaya natin ang paraan ng Diyos na ating nakikita. Maging ang mga nagagalit sa ideya ng isang diyos na magpapahirap sa mga makasalanan magpakailanman ay naiwan upang palitan ang banal na kaharian ng tao. Ang kasaysayan ng sangkatauhan, na nabahiran ng malupit na pananaw ng diyos, ay gumaganap ng parehong mga huwaran/modelo ng despotismo, tulad ng ebidensiya sa mga

⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_views_on_Hell/Pananaw-ng-Kristiyano-sa-impierno

kaganapan tulad ng rebolusyong Pranses, mga paglilinis ni Stalin, Rebolusyong Pangkultura ni Mao, ang mga larangan ng pagpatay kay Pol Pot at iba pa.

Sa pamumuhay sa isang kultural na kapaligiran na puspos ng mga ideya ng pagsubaybay, pagsusuri, at paghatol, natutunan kong mamuhay ng isang lihim na buhay. Upang maiwasan ang nakikitang mga mata ng mga magulang, guro, at awtoridad sa pangkalahatan, likas kong itatago ang mga bagay. Ang takot sa parusa sa pamamagitan ng pagmamatyag ay isinalin sa paghahanap ng mga paraan upang maiwasan na maobserbahan.

Ang takot na matuklasan ay nilalaro ngayon sa pamamagitan ng digital leaking ng data na naglalantad sa mga panloob na lihim na hawak natin. Walang ligtas na nakikipagsapalaran sa digital na paghati. May kakaibang kabalintunaan sa pag-hack at pagkakalantad ng impormasyon mula sa online dating at mga serbisyong escort na nagbubunyag ng mga hindi tapat na sikreto ng milyun-milyong tao.⁸

Marami sa atin ang nalaman na ang mga speech to text na application ay tumatakbo sa aming mga telepono at kumukuha ng mga pangunahing parirala na biglang lumabas sa web advertising o nilalaman sa YouTube na nauugnay sa kung ano ang aming tinatalakay nang pribado. Ang ating lipunan ay binuo sa pangangalap ng pinakamaraming impormasyon hangga't maaari, ginagamit sa pagbebenta at pagbebenta ng mga bagay, para hatulan ang kalidad ng mga mamamayan o empleyado, o para parusahan tayo sa mga krimen na ating ginagawa o maaaring gawin sa hinaharap.

Sa kontekstong ito ay madaling basahin ang Bibliya sa ganitong frame ng pag-iisip. Kunin halimbawa sa Daniel 7.

Ako'y tumingin hanggang sa ang mga luklukan ay mailagay, At ang Matanda sa mga Araw ay maupo; Ang kaniyang damit ay maputi na parang niyebe, At ang buhok ng kaniyang ulo ay parang dalisay na lana. Ang kaniyang trono ay nagniningas na apoy, ang mga gulong nito ay nagniningas na apoy; Isang maapoy na batis ang

⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Ashley_Madison_data_breach

lumabas At lumabas mula sa harapan Niya. Isang libong libo ang naglingkod sa Kanya; Sampung libo ulit sampung libo ang tumayo sa harapan Niya. Ang hukuman ay nakaupo, At ang mga aklat ay nabuksan. Daniel 7:9-10

Ang koleksyon ng imahe dito ay naghahatid sa amin ng isang malaking eksena sa courtroom kung saan ang lahat ng nakolektang data ng pagsubaybay ay sinusuri at ang bawat tao ay nahaharap sa kani-kanilang gantimpala o, mas malamang, sa kani-kanilang parusa. Ito ang seryosong bahagi ng kwento ni Santa. Hindi na tayo nakikitungo sa mga madaling pamantayan kung saan hinahatulan natin ang mga bata; tayo ay nakikitungo sa isang makapangyarihang Diyos na ang mga pamantayan ay napakataas. Ang Daniel 7 ay nagpapakita sa atin ng isang pangitain hindi ng isang Diyos na nakasakay sa isang reindeer sleigh mula sa North Pole, ngunit sa halip ay isang Diyos sa isang maringal na trono kung saan nagmumula ang apoy, na nasa gilid ng isang celestial na entourage na handang magdulot ng kamatayan sa mga gumagawa ng masama.

Maaari tayong bumaling kay Jesus para sa kaaliwan, ngunit pagkatapos ay binabasa natin ang Kanyang mga salita at nanginginig:

Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, na sa bawa't salitang walang kabuluhang salitain ng mga tao, ay ipagsusulit nila ito sa araw ng paghuhukom. Sapagkat sa iyong mga salita ay aariing-ganap ka, at sa iyong mga salita ay hahatulan ka." Mateo 12:36-37

Pumasok sa makipot na pintuan; sapagka't maluwang ang pintuang-bayan at malapad ang daan na patungo sa kapahamakan, at marami ang pumapasok doon. Sapagkat makipot ang pintuan at mahirap ang daan patungo sa buhay, at kakaunti ang nakasusumpong nito. Mateo 7:13-14

Sa linyang ito ng pag-iisip na ang batang si Martin Luther, na nagsasagawa ng kanyang unang paglilingkod sa relihiyon, ay nabigla sa pag-iisip ng kamahalan ng Diyos.

Naisip ko sa aking sarili, "Sa anong wika ko sasabihin ang gayong kamahalan, yamang ang lahat ng tao ay dapat manginig sa

harapan ng kahit isang makalupang prinsipeng? Sino ako, upang itaas ko ang aking mga mata o itaas ang aking mga kamay sa banal na Kamahalan? Ang mga anghel ay pumapalibot sa kanya. Sa kanyang pagtango ang lupa ay nanginginig. At sasabihin ko ba, isang kaawa-awang maliit na pygmy, 'Gusto ko ito, hinihiling ko iyan'? Sapagkat ako ay alabok at abo at puno ng kasalanan at ako ay nagsasalita sa buhay, walang hanggan at tunay na Diyos."⁹

Ito ang uri ng takot na humahantong sa pagdurusa. Sa pagsulong ni Luther ng kaisipang nakikita natin ay nagpahayag ng natural na konklusyon.

Hindi ako makapaniwala na nasiyahan sa Diyos ang anumang naisip ko o ginawa o dinasal. Hindi ko minahal, hindi, kinasusuklanan ko ang matuwid na Diyos na nagpaparusa sa mga makasalanan.

Tiyak, at sa matinding pag-ungol (marahil kahit pa sa kalapastanganan), nagalit ako sa Diyos at sinabing, 'Para talagang hindi sapat na ang mga kahabag-habag na makasalanan na walang hanggan ay nawala dahil sa orihinal na kasalanan at nadudurog muli ng bawat kapahamakan sa pamamagitan ng Sampung Utos, ang Diyos Mismo ay nagdaragdag ng sakit sa pasakit sa ebanghelyo sa pamamagitan ng pagbabanta sa atin ng Kanyang katuwiran at poot!'¹⁰

Hindi ba ito ang hindi maiiwasang resulta ng pagsubaybay sa isang tao, pagsuri kung mali ang kanilang ginagawa at pagbabanta ng parusa para sa kabiguan? Hindi ba't ang buong proseso ay nagpapahiwatig na ang gayong diyos ay umaasa ng kabiguan at sa gayon ay talagang mapadali ang proseso ng kabiguan?

Nangangatuwiran ang Kristiyanismo na ang katarungan ng Diyos ay humihingi ng kaparusahan, at bilang tugon ay iniaalok ng Diyos ang Kanyang Anak bilang isang nagbabayad-salang hain/sakripisyo. Upang bigyang-kasiyahan ang galit ng isang nasaktang Diyos na ang batas ay nilabag, inialay ng Diyos ang Kanyang sariling Anak upang bayaran ang ating parusang

⁹ Roland Bainton, *Here I Stand* (NAL, 1978)

¹⁰ *Luther's Works*, Vol 34, p.336-338

kamatayan. Ito ay ipinakita bilang awa. Ang kamatayang nararapat sa atin ay binayaran ng Anak ng Diyos.

Ang tanong na nakikiusap na itanong ay – kaninong ideya na ang hustisya ay humihingi ng kamatayan ng lumabag?

Kabanata 3

Hustisya at Paghuhukom

Para sa mga mag-aaral ng kasaysayan, ang paligsahan sa pagitan ng banal na karapatan ng mga hari at ang pamamahala ng batas na pinangangasiwaan ng isang inihalal na parlamento ay lumilitaw na kumakatawan sa dalawang magkaibang mga ideya ng pamahalaan. Marahil ito ay higit pa sa isang pagkakataon na sa dalawang pelikula na naglalarawan sa buhay nina Julius Caesar at Oliver Cromwell ay nakita natin ang parehong aktor: Richard Harris¹¹. Pinangunahan ni Oliver Cromwell ang parlyamento ng Inglatera upang patayin ang hari nito, si Charles I, para sa pagtataksil laban sa mga tao. Si Julius Caesar ay kumilos laban sa republika ng Roma upang itatag ang simula ng Imperyong Romano. Ang katapatan ng kanyang mga sundalo at ang kanyang mga tagumpay sa militar ang naging batayan ng kanyang pagkuha ng kapangyarihan.

Hindi alintana kung ang isang bansa ay pinamumunuan ng monarkiya o ng demokrasya, mayroong isang bagay kung saan ang lahat ay sumang-ayon: ang paggamit ng puwersa upang bigyan ng kapangyarihan ang mga batas na pinagtibay.

Ang tuntunin ng batas ay tinukoy sa Oxford English Dictionary bilang: "Ang awtoridad at impluwensya ng batas sa lipunan, lalo na kapag tinitingnan bilang isang hadlang sa indibidwal at institusyonal na pag-uugali; (kaya) ang

¹¹ [https://en.wikipedia.org/wiki/Cromwell_\(film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Cromwell_(film)) [https://en.wikipedia.org/wiki/Julius_Caesar_\(miniseries\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Julius_Caesar_(miniseries))

prinsipyo kung saan ang lahat ng miyembro ng isang lipunan (kabilang ang mga nasa gobyerno) ay itinuturing na pantay na napapailalim sa mga inihayag na legal na mga code at proseso.”

BATAS: Ang mosaic na ito sa U.S. Library of Congress ay naglalarawan sa Batas bilang isang babaeng may sanga ng palad at isang espada, na napapalibutan ng anim na pigura, bawat isa ay sumisimbolo sa mga katangian ng batas. Sa kanan ay Fraud, Discord, at Violence—ang mga resulta ng isang paglabag sa batas. Sa kaliwa ay ang Industriya, Kapayapaan, at Katotohanan—na kumakatawan sa kung ano ang nangyayari kapag ang panuntunan ng batas ay gumagana nang maayos.

Sa U.S. Library of Congress Thomas Jefferson Building mayroong isang malaking mosaic na tinatawag na "Batas". Ang mosaic ay naglalarawan ng isang babae (batas) na may sanga ng palad, upang magkaloob ng mga gantimpala, at isang tabak, upang magpataw ng mga parusa sa mga lumalabag sa batas.

Ang teorya ng banal na karapatang mamuno na nangingibabaw sa lipunan noong Middle Ages ay naging pattern ng kanilang pananaw sa monarko bilang isang kinatawan ng Diyos.

Iginiit ng obispo na si Jacques-Bénigne Bossuet (1627–1704), isa sa mga pangunahing Pranses na teorista ng banal na karapatan, na ang katauhan at awtoridad ng hari ay sagrado; na ang kanyang kapangyarihan ay huwaran sa kapangyarihan ng isang ama at

ganap, na nagmula sa Diyos; at na siya ay pinamamahalaan ng katwiran (i.e., kaugalian at pagkakasumundan.).¹²

Nasa loob ng kontekstong ito na ang mga tagapagsalin ng Bibliya noong Middle Ages ay nagbalangkas ng kanilang pag-unawa sa hustisya.

Katuwiran at kahatulan ang tahanan ng iyong luklukan: kaawaan at katotohanan ang mangunguna sa iyong mukha. Awit 89:14 (KJV)

Mga ulap at kadiliman ay nasa palibot niya: katuwiran at kahatulan ang tahanan ng kaniyang luklukan. Isang apoy ang nangunguna sa kaniya, at sinusunog ang kaniyang mga kaaway sa palibot. Ang kaniyang mga kidlat ay lumiwanag sa sanglibutan: ang lupa ay nakakita, at nangingig. Ang mga burol ay natunaw na parang pagkit sa harapan ng Panginoon, sa harapan ng Panginoon ng buong lupa. Awit 97:2-5 (KJV)

Ito ang prinsipyo ng puwersa na lumilitaw na nagpapatibay sa kamahalan ng Diyos.

Sapagka't aking itinataas ang aking kamay sa langit, at aking sinasabi, Ako'y nabubuhay magpakailan man. Kung aking hinahasa ang aking kumikinang na tabak, at ang aking kamay ay humawak sa kahatulan; Ako'y maghihiganti sa aking mga kaaway, at gagantimpalaan ko sila na napopoot sa akin. Aking lalaingin ng dugo ang aking mga palaso, at ang aking tabak ay lalamunin ng laman; at iyon sa dugo ng mga pinatay at ng mga bihag, mula sa simula ng paghihiganti sa kaaway. Deuteronomio 32:40-42 (KJV)

Halos lahat ay pinaniniwalaan na ang soberanya ng Diyos, at samakatuwid ang lahat ng mga pinuno ng komunidad na namumuno sa mga tao, ay nakabatay sa katarungan sa kapangyarihang humawak ng tabak (ibig sabihin, gumamit ng puwersa upang pilitin). Ang katarungan ay ang paghatol sa mga kilos bilang mabuti o masama at dahil dito ay ginagantimpalaan ang mabuti at parusahan ang masama.

¹² <https://www.britannica.com/topic/divine-right-of-kings>

Samakatuwid, ang banta ng parusang kamatayan ang kabaligtaran na nagpapanatili ng buhay. Sa pagpapalawak ng ideyang ito, binabasa natin ang mga bagay na tulad nito sa kaisipang Kristiyano:

Itinatag sa Kanyang matuwid na karakter, ang kahilingan ng Diyos para sa buhay na walang hanggan ay hindi kailanman nagbago. Hindi binabago ng Diyos ang Kanyang pamantayan ng katuwiran dahil tinatanggihan natin itong sundin nang higit pa sa pagbabago ng isang hukom sa limitasyon ng bilis kapag nakakuha tayo ng isang mabilis na tiket. Sa halip, ang kasalanan ni Adan ay nagdagdag ng parusa ng pisikal at espirituwal na kamatayan para sa pagsuway sa utang ng perpektong pagsunod. Walang eksepsiyon, ang kapatawaran ng mga kasalanan at buhay na walang hanggan ay imposible nang walang perpektong kasiyahan ng katarungan/hustisya ng Diyos. **Ang Diyos ay hindi magiging Diyos kung Kanyang ikompromiso ang Kanyang katarungan/hustisya upang iligtas ang isang kaluluwa.**¹³

Sa puso ng Kristiyanong teolohiya ay ang paniwala na ang kamatayang idinulot sa lumabag sa Kanyang batas ay ang katarungan ng Diyos. Ang ideyang ito ay nakabatay sa pag-iisip na ang trono ng Diyos ay itinatag sa banta ng kamatayan. Ang Kanyang trono ay maliwanag ding itinatag sa paghatol at paghatol sa mga lumalabag sa Kanyang batas.

Gayunpaman, sa Mga Awit 89 mababasa natin na ang awa ay nauuna sa mukha ng Diyos. Paano natin maiangkop ang awa sa ideyang ito ng katarungan na humihingi ng kamatayan ng lumabag? Isaalang-alang natin ang ugat na kahulugan ng salitang Ingles na awa.

Mercy (Middle English, from Anglo-French merci, mula sa Medieval Latin na merced -, merces, mula sa Latin, " presyong binayaran, sahod", galing sa merc -, merxi "paninda") ay kabaitan, pagpapatawad, at kabaitan sa iba't ibang etikal, relihiyon, panlipunan, at legal na konteksto.¹⁴

¹³ <https://bible.org/article/god-s-perfect-and-unchanging-justice-ground-gospel>

¹⁴ <https://en.wikipedia.org/wiki/Mercy>

Ang awa ay hinihingi sa pamamagitan ng isang presyo o sahod na ibinayad. Kaya, sa kahulugang ito, ang awa ay maaaring tawagin kung ang utang ng hustisya ay matugunan. Dapat masiyahan ang hustisya upang mapanatili ang karangalan at integridad nito. Samakatuwid, kung ang sahod ng utang ay nabayaran, hindi alintana kung sino ang nagbayad sa kanila, kung gayon ang katarungan ay nagpapanatili ng integridad nito, at ang awa ay maaaring ibigay. Ipinakilala nito ang Kristiyanong teorya ng pagkakasundo na tinatawag na 'Pagpapalit Parusa'.

Ang penal substitution (kung minsan, esp. sa mas lumang mga kasulatan, tinatawag na teorya ng forensic) ay isang teorya ng pagbabayad-sala sa loob ng Teolohiyang Kristiyano, na nangangatwiran na si Kristo, sa pamamagitan ng kanyang sariling pagsasakripisyo, ay pinarusahan (pinarusahan) sa lugar ng mga makasalanang (pagpapalit), kaya natutugunan ang mga hinihingi ng katarungan upang ang Diyos ay makatarungang magpatawad ng kasalanan.¹⁵

Ang kahulugan ng salitang awa ay naghahatid ng ideyang ito ng sahod o utang na binabayaran. Sa tradisyong Protestante ang utang na ito ay mababayaran lamang sa pamamagitan ng kamatayan ni Kristo para sa atin. Sa tradisyong Romano ang isang tao ay maaaring magdagdag ng merito sa pamamagitan ng mabubuting gawa upang tumulong sa kaligtasan ng kanilang kaluluwa.¹⁶

Sa buod, napapansin natin na ang mga pananaw ng tao sa katarungan, kapwa mula sa Kasulatan at ng sangkatauhan sa pangkalahatan, ay nakabatay sa prinsipyo na ang matinding parusa o kahit kamatayan ay kinakailangan upang maipatupad ang mga prinsipyo ng batas.

¹⁵ https://en.wikipedia.org/wiki/Penal_substitution

¹⁶ [https://en.wikipedia.org/wiki/Merit_\(Christianity\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Merit_(Christianity))

Samakatuwid, ang sistemang ito ay nangangailangan ng pagmamatyag, paghatol, pagkondena at kamatayan. Ang mga bagay na ito ay likas sa konseptong ito ng hustisya. Ang tanong na kailangang itanong ay, ang sistemang ito ng hustisya ay makakabuo ba ng isang malayang lipunan na walang takot? Kung ang Diyos sa Kanyang likas na katangian ay ang arkitekto ng kamatayan at ang sukdulang soberano na nagdudulot ng kamatayan, hindi ba ang Diyos Mismo, sa Kanyang pinakadiwa, ang personipikasyon ng kamatayan? Kung sinusubaybayan ng Diyos ang bawat kilos natin at tinitimbang ito laban sa Kanyang banal na pamantayan upang makita kung nasusukat natin ito, kung gayon paano magkakaroon ng lugar kung saan ang Kanyang mga sakop ay malaya mula sa takot sa kamatayan? Sa balangkas na ito ang Diyos ay walang hanggan na nauugnay sa paghatol, pagkondena at kamatayan.

Hindi tulad ni Santa claus na may listahan kung sino ang mabuti at masama, ang Diyos ay “walang rekord ng mga pagkakamali.” Kung hindi siya nag-iingat ng isang listahan o imbentaryo, kung gayon ang buong hanay ng mga prinsipyo kung saan naiintindihan at nauunawaan ng sangkatauhan ang katarungan at paghatol ay mali.

Sa arena na ito nais kong ilagay sa harap mo ang tatlong talata ng Bibliya bilang pambuwelo sa natitirang bahagi ng aklat na ito.

Sapagkat ang Ama ay hindi **humahatol** sa sinuman, ngunit ipinagkatiwala ang lahat ng paghatol sa Anak. Juan 5:22

Naghahatol kayo ayon sa laman; Ako [Jesus] ay hindi **humahatol** sa sinuman. John 8:15

Ang pag-ibig ay matiyaga, ang pag-ibig ay mabait. Hindi ito naiinggit, hindi nagyayabang, hindi nagmamalaki. Hindi ito nakakasira ng puri sa iba, hindi ito naghahanap sa sarili, hindi madaling magalit, **hindi ito nagtatala/nagrekord ng mga pagkakamali**. 1 Corinto 13:4-5 (NIV)

Ang tatlong talatang ito ay direktang hinahamon ang mga ideya ng katarungan at paghatol batay sa banta ng kamatayan. Sinasabi sa atin ni Jesus na ang Kanyang Ama o Siya mismo ay hindi humahatol, humahatol, sumusubok, o nagpaparusa sa sinuman. Sinasabi sa atin ng dakilang

kabanata ng pag-ibig ng Bibliya na ang pag-ibig ay hindi nag-iimbentaryo ng maling gawain. Ang Diyos ay pag-ibig, at ang perpektong pag-ibig na ito ng Diyos ay nagtatanggal o nag-aalis ng lahat ng takot (I Juan 4:8,18). Di-tulad ni Santa Claus na may listahan kung kaninong mabuti at masama, ang Diyos ay “walang rekord ng mga pagkakamali.” Kung hindi Siya nag-iingat ng isang listahan o imbentaryo, kung gayon ang buong hanay ng mga prinsipyo kung saan naiintindihan at nauunawaan ng sangkatauhan ang katarungan at paghatol ay mali. Gaya ng sinabi sa atin ni Jesus, “naghahatol kayo ayon sa laman.” Sinasabi sa atin ng Bibliya:

Pabayaang masama ang kaniyang lakad, at ng taong liko ang kaniyang mga pagiisip: at manumbalik siya sa Panginoon, at siya'y maaawa sa kaniya; at sa ating Diyos, sapagka't siya ay magpapatawad nang sagana. Sapagka't ang aking mga pagiisip ay hindi ninyo mga pagiisip, o ang inyong mga lakad man ay aking mga lakad, sabi ng Panginoon. Sapagka't kung paanong ang langit ay mas mataas kaysa sa lupa, gayon ang aking mga daan ay mas mataas kaysa sa inyong mga lakad, at ang aking mga pag-iisip kaysa sa inyong mga pag-iisip. Isaia 55:7-9

Sigurado ba tayo na naiintindihan natin ng tama ang katarungan ng Diyos? Paano natin maipapaliwanag ang mga tekstong ito sa Bibliya at maihahambing ang mga ito sa marami pang iba na waring kabaligtaran ang sinasabi? Paano maitatago ng pag-ibig ang walang rekord ng mali kung ang sistema ng hustisya na ating isinasaalang-alang ay humihingi ng ganoong proseso? Ang mga ideyang ito ay magkasalungat, at ang ating gawain ay mapanalanging lutasin ang kontradiksyon na ito upang ang tunay na katarungan at awa ng Diyos ay maihayag sa atin.

Kabanata 4

Ang Pinagmulan ng Mapagkondena na Paghatol

Ang buhay at mga salita ni Jesus ay nagpapakita sa atin ng maluwalhating liwanag ng kung ano talaga ang Diyos Ama. Nang sabihin ni Jesus na hindi Siya o ang Kanyang Ama ang humahatol, nilitis, o hinahatulan ang sinuman, ang agarang tanong na kailangang matugunan ay: kung hindi nila hinahatulan ang sinumang tao, kung gayon bakit ang mundo ay puno ng paghatol at pagkondena? Bakit labis na hinuhusgahan ng mga tao ang iba at saan nagsimula ang lahat?

Nang nilapitan ng Diyos sina Adan at Eva sa Halamanan ng Eden pagkatapos nilang kainin ang ipinagbabawal na bunga, tumakbo sila at nagtago mula sa kanya sa takot. Natakot sila sa paghatol at posibleng paghatol ng Diyos sa mga aksyon na alam nilang hindi mabuti. Nang tanungin tungkol sa kanyang ginawa, tumugon si Adam sa pagsasabing:

Ang babaeng inilagay mo dito sa akin--binigyan niya ako ng ilang prutas mula sa puno, at kinain ko ito. Genesis 3:12 (NIV)

Hinatulan ni Adan na ang Diyos ang may kasalanan sa paggawa ng isang babae na tumukso sa kanya na pumunta sa maling direksyon. Maliwanag na sinisisi ni Adan ang kaniyang mga ginawa sa Diyos. Nangatuwiran si Adan na dumating ang Diyos upang wakasan ang kanyang buhay bilang kaparusahan sa kanyang ginawa. Hindi ba't sinabi ng Diyos na sa araw na kumain sila ng bunga ay mamamatay sila?

Alam natin na si Adan ay natatakot sa kamatayan mula sa sumusunod na teksto:

Yamang ang mga anak nga ay nakikibahagi sa laman at dugo, Siya rin mismo ay nakibahagi sa gayon, upang sa pamamagitan ng kamatayan ay mapuksa Niya ang may kapangyarihan sa kamatayan, sa makatuwid baga'y ang diyablo, **at palayain yaong sa pamamagitan ng takot sa kamatayan ay napasailalim sa pagkaalipin sa buong buhay nila.** Hebreo 2:14-15

Bilang tao, natural na natatakot tayo sa kamatayan. Ito ay bahagi ng ating pamana mula kay Adan. Nangatuwiran si Adan na gusto siya ng Diyos na patayin dahil sa hindi niya pagsunod sa Kanyang mga tagubilin. Hinatulan ni Adan ang Diyos bilang may pananagutan sa problema at samakatuwid ay sinisingil ng Diyos na dapat bayaran ng Diyos ang parusang kamatayan para sa pagkakamaling nagawa. Hindi niya ito direktang sinabi, ngunit sinasabi sa atin ng Bibliya kung ano ang nangyari sa simula.

Lahat ng nananahan sa lupa ay sasamba sa kanya, na ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa Aklat ng Buhay ng **Korderong pinatay mula pa nang itatag ang mundo.** Apocalipsis 13:8

Makatitiyak ba tayo na talagang ganito ang nadama ni Adan tungkol sa Diyos at sa Kanyang Anak?

Ang makasalanang pag-iisip ay nakikipagdigma sa Diyos. Hindi ito sumusunod sa batas ng Diyos. Hindi pwede. Romano 8:7 (NIV)

Nang si Adan ay lumabag sa utos ng Diyos, nahulog siya sa kasalanan. Nakikipagdigma ang kanyang isip sa Diyos. Hindi na niya ninais na sundin ang batas ng Diyos. Ang kanyang isip ay puno ng paratang at pagkondena sa Diyos. Ito ay dahil pinili niya si Satanas bilang kanyang panginoon at samakatuwid ay nagsimulang mag-isip tulad ni Satanas. Ano ang naisip ni Satanas mula sa simula? Makinig sa sinabi ni Jesus sa mga pinunong Judio na nagsisikap na patayin siya:

Kayo ay sa inyong amang diablo, at ang mga nasa ng inyong ama ay ibig ninyong gawin. **Siya ay isang mamamatay-tao mula pa sa**

simula, at hindi tumatayo sa katotohanan, sapagkat walang katotohanan sa kanya. Kapag nagsasalita siya ng kasinungalingan, nagsasalita siya mula sa kanyang sariling kakayahan, sapagkat siya ay sinungaling at ama nito. Juan 8:44

Ninaiis ni Satanas na patayin ang Anak ng Diyos mula pa sa simula. Ninaiis niyang kunin ang lugar ni Kristo at maging kapantay ng Diyos.

“Kung gaano ka nahulog mula sa langit, O Lucifer, anak ng umaga! Kung gaano ka naputol sa lupa, ikaw na nagpapahina sa mga bansa! Sapagka't iyong sinabi sa iyong puso: 'Aakyat ako sa langit, aking itataas ang aking luklukan sa itaas ng mga bituin ng Dios; Ako naman ay uupo sa bundok ng kapisanan, Sa pinakamalayang bahagi ng hilagaan; Isaiah 14:12-14

Sa mga salita at kilos ng mga pinunong Hudyo makikita natin ang diwa ni Satanas kay Hesus. Sa kanilang pagkamuhí at pagnanais na patayin ang Anak ng Diyos ay nakikita natin ang mga hangarin ni Satanas na nagnanais na patayin ang Anak ng Diyos mula pa sa simula at pumalit sa kanyang lugar bilang kapantay ng Ama; ang Kataas-taasan.

Si Satanas ang nagpasimula ng espiritu ng akusasyon at paghatol. Tinatawag siya ng Bibliya na “nagsusumbong sa mga kapatid.”

Sa pamamagitan ni Adan dumating sa mundo ang espiritu ng paghatol at pagkondena. Hindi hiniling ni Adan sa Diyos na patawarin siya; Hindi inisip ni Adan na mapapatawad ang kanyang kasalanan.

Kaya't ang malaking dragon ay itinapon, ang matandang ahas, na tinatawag na Diablo at Satanas, na nanlilinlang sa buong sanglibutan; siya ay itinapon sa lupa, at ang kanyang mga anghel ay itinapon kasama niya. Pagkatapos ay narinig ko ang isang malakas na tinig na nagsasabi sa langit, "Ngayon ang kaligtasan, at lakas, at ang kaharian ng ating Diyos, at ang kapangyarihan ng Kanyang Kristo ay dumating na, **sapagkat ang tagapag-akusa sa ating mga kapatid, na nag-aakusa sa kanila sa harap ng ating Diyos araw at gabi, ay ibinagsak.** Apocalipsis 12:9-10

Ang espiritu ng nag-aakusa ay pumasok sa puso ni Adan at hinatulan niya, inakusahan, at hinatulan ang Anak ng Diyos sa paglikha kay Eva bilang kanyang manunukso. Sa pamamagitan ni Adan dumating sa mundo ang espiritu ng paghatol at pagkondena. Hindi hiniling ni Adan sa Diyos na patawarin siya; Hindi inisip ni Adan na mapapatawad ang kanyang kasalanan. Hindi tulad ni Noe, hanggang sa puntong ito ay hindi nakasumpong ng biyaya si Adan sa mata ng Diyos (Gen 6:8). Si Adan ay puno ng paratang at kawalan ng pananampalataya (ang espiritu ni Satanas), sa halip na pagsisisi at pananampalataya (ang espiritu ni Kristo). Ipinahayag ni Apostol Pablo ang malalim na katotohanang ito sa talatang ito:

At hindi gaya ng isang nagkasala, gayon din ang kaloob: **sapagka't ang paghatol ay sa pamamagitan ng isa ay sa paghatol**, nguni't ang walang bayad na kaloob ay sa maraming pagsuway sa ikaaaring ganap. Roma 5:16 (KJV)

Kailangan nating suriing mabuti ang talata dahil nakikita ng marami ang talatang ito na hinahatulan ng Diyos si Adan. Narito ang isang sikat na komentaryo:

Ang paghatol - Ang pangungusap; ang ipinahayag na parusa. Ang salita ay nagpapahayag nang maayos sa pangungusap na ipinasa ng isang hukom. Dito ito ay nangangahulugan ng hatol na ipinasa ng Diyos, **bilang isang hukom, kay Adan para sa isang pagkakasala, na kinasasangkutan ng kanyang sarili at ang kanyang mga inapo sa kapahamakan**, Genesis 2:17; Genesis 3:17-19. Komentaryo ni Albert BarnesSeveral Lumilitaw na sinusuportahan ng mga bersyon ng Bibliya ang ideya na hinahatulan ng Diyos si Adan.

At ang kaloob ay hindi gaya ng dumating sa pamamagitan ng nagkasala. **Sapagka't ang paghatol na nagmula sa isang pagsuway ay nagbunga ng paghatol**, nguni't ang walang bayad na kaloob na nagmula sa maraming pagsuway ay nagbunga ng katwiran. Roma 5:16 (NKJV)

Hindi rin maihahambing ang kaloob ng Diyos sa bunga ng kasalanan ng isang tao: **Ang paghatol ay sumunod sa isang kasalanan at nagdulot ng kahatulan**, ngunit ang kaloob ay

sumunod sa maraming pagsuway at nagdulot ng katuwiran.
Roma 5:16 (NIV)

Ipinahihiwatig ng mga pagsasaling ito na ang pagkakasala ni Adan ay nagdulot sa kanya ng paghatol ng Diyos. Gayunpaman, naaalala natin na sinabi sa atin ni Jesus na hindi hinahatulan ng Ama ang sinuman sa Juan 5:22, kaya hindi ito maaaring totoo. Isaalang-alang ang literal na pagsasalin ng Young:

at hindi gaya ng sa pamamagitan ng isang nagkasala ay ang walang bayad na kaloob, **sapagka't ang paghatol ay tunay na sa isa sa paghatol**, ngunit ang kaloob ay sa maraming pagkakasala sa pagpapahayag ng 'Matuwid,' Roma. 5:16 (YLT)

Napansin natin mula sa pagsasaling ito na ang paghatol ay para sa isa sa paghatol. Ang salitang Griyego na isinalin dito ay ek na nangangahulugang:

Isang pangunahing pang-ukol na nagsasaad ng pinagmulan (ang punto kung saan nagpapatuloy ang galaw o pagkilos), mula, palabas. Malakas na Concordance.

Ito ay nagsasaad na ang paghatol ay nagmula sa isa, si Adan, sa paghatol. Si Adan ang pinagmulan ng tao na punto ng paghatol at pagkondena. Si Kristo ay ikinukumpara dito bilang nag-aalok ng isang libreng regalo ng Kanyang katuwiran bilang kapalit ng maraming pagkakasala. Si Kristo ay kabaligtaran ni Adan. Si Kristo ay malayang nagbibigay ng biyaya at katuwiran habang si Adan ay nagbibigay ng paghatol at pagkondena. Karamihan sa mundong Kristiyano ay lubusang nakaligtaan ang kahulugan ng talatang ito.

Mas maaga sa Roma kabanata 5 makikita natin ang parehong problema na lumitaw tungkol sa kung sino ang gumagawa ng paghatol.

Ngunit ipinakita ng Diyos ang Kanyang sariling pag-ibig sa atin, na noong tayo ay makasalanan pa, si Kristo ay namatay para sa atin. Lalong higit pa, na ngayon ay inaring-ganap sa pamamagitan ng Kanyang dugo, **tayo ay maliligtas sa poot sa pamamagitan Niya**. mga Romano 5:8-9

Kanino tayo naligtas? Tingnan natin ang ilang bersyon:

Higit na higit pa, na ngayon ay inaring-ganap sa pamamagitan ng Kanyang dugo, tayo ay maliligtas sa poot **ng Diyos** sa pamamagitan Niya. Roma 5:9 (NASB)

Yamang tayo ay inaring-ganap na ngayon sa pamamagitan ng kanyang dugo, gaano pa kaya tayong maliligtas sa **poot ng Diyos** sa pamamagitan niya! mga Romano 5:9 (NIV).

Ang mga salitang "ng Diyos" ay ibinigay ng tagapagsalin sa NASB at kinikilala nila ito nang may mga italics, ngunit sa NIV at iba pang mga pagsasalin ito ay ipinahayag lamang bilang galit ng Diyos. Ang Griyego ay hindi naglalaman ng salitang Diyos. Kung ang poot ng Diyos ay sinadya sa talata 9, kung gayon ito ay nalilito sa kahulugan ng talata 8 kung saan ang Diyos ay nagpapakita ng Kanyang pagmamahal sa atin. Maaari mo bang ipakita ang pagmamahal at galit sa isang tao nang sabay? Nais mo bang iligtas at patayin ang isang tao nang sabay?

Ang Bagong King James kasama ang King James ay isinalin ito nang tama. Ang mga bersyon na ito ay nagsasabi lamang na tayo ay maliligtas mula sa poot. Kanino tayo naligtas? Sinasabi sa atin ng bersikulo 10 na tayo ang mga kaaway ng Diyos. Ang nabanggit na mga talata sa Roma 5:16, 7 pagkaraan, ay nagsasabi sa atin na ang paghatol ay nagmula kay Adan. Samakatuwid, tayo ay naligtas mula sa paghatol na minana natin kay Adan sa pamamagitan ni Kristo.

Sa kontekstong ito, ang tanyag na teksto ng Roma 8:1 ay may higit na kahulugan.

Ngayon nga ay wala nang hatol sa mga na kay Cristo Jesus, na hindi nagsisilakad ayon sa laman, kundi ayon sa Espiritu. Roma8:1

Walang paghatol kapag napuspos ka ng Espiritu ni Kristo dahil hindi hinahatulan ni Kristo. Kapag nasa iyo ang Kanyang Espiritu ay hindi mo hahatulan. Ito ang itinuro sa atin ni Jesus.

Huwag humatol, upang hindi ka mahatulan. Mateo 7:1

Karamihan sa mga tao ay naniniwala na ang dahilan kung bakit hindi tayo hinatulan kapag tayo ay na kay Kristo ay dahil si Jesus ay nagsasanggalang sa atin mula sa paghatol ng Diyos. Ito ay isang kakila-kilabot na pag-iisip tungkol sa kung ano ang Diyos, at ito ay mali, dahil sinabi sa atin ni Jesus na ang Ama ay hindi humahatol o hinahatulan ang sinuman.

Kapag tayo ay na kay Cristo, ang espiritu ng paghatol ay iniwan tayo at ipinapalitan ng Espiritu ng Ama at ng Kanyang Anak; isang Espiritu na hindi hinahatulan ang iba at samakatuwid ay tumigil din tayo sa paghatol sa iba.

Nakikita ba ninyo na si Adan ang humatol at humatol sa Anak ng Diyos mula pa sa simula, at dahil ang paghatol ay nauuna sa pagpatay, ang Kordero ay pinaslang mula pa sa pagkakatatag ng mundo?

Kapag iniisip natin na ang Roma 5:16 ay nagsasabi na hinahatulan at hinahatulan ng Diyos si Adan, ipinapakita natin na nag-iisip tayo tulad ng ginawa ni Adan; Iniisip natin na ang Diyos ang humahatol kung sa katotohanan/realidad ay tayo. Ipinakita natin ang ating pag-iisip sa Diyos at iniisip na Siya ay katulad natin.

Ang mga bagay na ito ay iyong ginawa, at ako ay tumahimik; Akala mo ako ay katulad mo... Awit 50:21

Pag-unawa, Paglilipat ng Damdamin, at Realidad

Kamakailan ay nagbabasa ako ng mga komento mula sa mga tao pagkatapos kong mag-type sa aking search engine, "Hindi ikaw ang taong inakala kong ikaw." Nabasa ko ang isang bilang ng mga kuwento ng mga tao na nagpapahayag ng kanilang galit, kalungkutan at pagkabigo sa pag-alam na ang taong nakarelasyon nila ay hindi talaga kung ano ang tao. Ang pang-unawa at katotohanan ay ganap na naiiba.

Ang mga pangyayaring pinagsama-sama upang humantong sa pag-iibigan ng dalawang tao ay kadalasang naiiba ang pakahulugan ng dalawang partido. Ang mga ngiti, mga regalo, at mga haplos na karaniwang nauunawaan ng babae na nangangahulugan na ang lalaking interesado sa kanya ay talagang nagmamalasakit sa kanya ay maaaring magkaroon ng ibang kahulugan. Nakalulungkot, kadalasan ang mga pangyayaring ito ay mga bagay na handang gawin ng lalaki para makuha ang gusto niya. Siyempre, ito ay maaaring mangyari vice versa din, at may potensyal na pagmamaniplula sa anumang relasyon sa ating mundo.

Ang mga bagay na ito ay madalas na nangyayari kapag mabilis kang napalapit sa isang tao bago ka magkaroon ng oras upang makilala ang kanilang pagkatao/karakter.

Habang binabasa ko ang mga kuwento ay may nakita akong ibang kuwento na nagsasabi sa ilan sa mga hamon na kinakaharap ng ating Ama sa langit sa pakikitungo sa sangkatauhan:

Sa pulis officer na naghatid sa akin sa Ospital

Natakot ako na baka sisigawan mo ako, pagagalitan, sabihin mo sa akin kung gaano ka makasarili at kaduwagan na subukang patayin ang sarili ko. Sa halip, pinaupo mo ako sa front seat habang nagmamaneho ka at tinanong ako kung nagustuhan ko ang musikang tumutugtog sa radyo. Nagkunwari kang hindi ako nakikitang umiiyak.²⁰

Habang papalapit ang pulis sa babaeng ito, naisip niya na huhusgahan siya nito at paparusahan siya sa kanyang ginawa. Sa kuwentong ito ay isinuko niya ang kanyang orihinal na pang-unawa sa pulis at nagsimulang bigyang-kahulugan ang kanyang mga aksyon bilang mapagmalasakit at mabait.

Maaaring magkaroon ng ibang wakas ang kwentong ito. Kung noong hinilingan siya ng mga pulis na sumakay sa kotse, baka naisip niya na gusto siya nitong parusahan at ilantad sa ginawa niya. Baka sinigawan niya/babae ang pulis at sinabihan itong iwan siya/babae. Ang lahat ng kanyang mga aksyon ay nakabatay sa kung paano niya tiningnan ang mga pulis, at ang kanyang pananaw ay magkakaroon ng malaking epekto sa kung ano ang aktwal na nangyari.

Hindi na hinintay ni Adan na makipag-usap sa Diyos para humingi sa kanya ng patnubay kung ano ang dapat niyang gawin. kinuha niya ang mga bagay sa kanyang sariling mga kamay at hinuhusgahan ang sitwasyon.

Paano kung ang babaeng ito ay umuwi at sinabi sa kanyang anak ang tungkol sa "kakila-kilabot na pulis" na nagtangkang saktan siya, at ipinasa sa kanyang anak na babae ang isang pang-unawa kung ano ang mga pulis? Ang persepsyon/pag-unawa ay namamana at ipinapasa sa susunod na henerasyon at ang maling akala ay nagpapatuloy.

Nang kainin ni Adan ang bunga ng puno, ginawa niya ito sa ilalim ng maling akala na papatayin ng

Diyos ang kanyang asawa dahil sa paglabag nito. Naunawaan niya ang mga salita ng Diyos na – kung kakain ka ng bunga ng puno ng kaalaman ng mabuti

at masama, pagkatapos ay mamamatay ka – na nangangahulugan na papatayin sila ng Diyos. (Gen 2:17).

Ang aktwal na kahulugan ng mga salitang Hebreo ay namamatay mamamatay ka. Nang sipiin ni Eva ang mga salita ng Diyos sa ahas, binago niya nang bahagya ang kahulugan para sabihin kung kakain tayo ng bunga na dapat tayong mamatay (Genesis 3:3). Ang pang-unawang ito ang nagbunsod kay Adan sa konklusyon na hinihiling ng katarungan ng Diyos na mamatay ang kaniyang asawa. Sa lubos na panghihina ng loob ay nagpasiya si Adan na ibahagi ang mga kahihinatnan na naunawaan niyang dapat harapin ni Eva.

Bagama't hindi itinalaga ni Adan ang kanyang isipan sa direktang pagsuway laban sa Diyos, ang kanyang desisyon na kainin ang prutas ay batay sa isang maling pagkaunawa sa karakter ng Diyos. Hindi niya naunawaan ang buong implikasyon ng kanyang mga aksyon at kung paano nito babaguhin ang kanyang ugali/karakter. Hindi naghintay si Adan na makipag-usap sa Diyos para humingi sa Kanya ng patnubay kung ano ang dapat niyang gawin. Matapos kainin ni Adan ang bunga, ang espiritu ni Satanas ay higit na humawak sa kanyang puso. Nang tanggapin niya ang mga bagay-bagay sa sarili niyang mga kamay, hinatulan niya na hinatulan sila ng Diyos samantalang ang totoo, hinatulan na ngayon ni Adan ang Diyos. Ipinakita ni Adan sa Diyos ang kanyang nakikita. Gayunpaman, ang kanyang pang-unawa ay hindi katotohanan/realidad.

Naisip ni Adan na ang Diyos ay isang Nilalang na humatol, humatol, at nagpaparusa. Napagtanto niya ito dahil ito ang ginawa niya sa kanyang isip patungo sa Diyos.

1. Hinatulan niya ang Diyos bilang hindi patas.
2. Hinatulan niya ang Diyos bilang karapat-dapat sa kamatayan.

Upang isipin ang mga bagay na ito tungkol sa Diyos ay nangangahulugan lamang na kapag nakita Niya ang Diyos, ang nais niyang gawin sa Diyos, naisip niya na gagawin ng Diyos sa kanya. Ito ay humahantong sa atin sa isang mahalagang prinsipyo:

Ang mga maling pang-unawa sa mga mahahalagang taosa ating buhay ay nagsisilbing salamin kapag napunta tayo sa kanilangpresensya at nakikipag-ugnayan sa kanila.

Ang maling pagkaunawa ni Adan sa karakter ng Diyos ay nagbunga ng paghihimagsik sa isipan ni Adan, na umusbong sa isang hindi mahahalata na pagnanais na patayin ang Anak ng Diyos. Samakatuwid, nang ang Anak ng Diyos ay lumapit kay Adan sa halamanan, natakot si Adan sa bagay na naisip niyang gawin sa Anak ng Diyos. Kinamumuhian at kinondena ni Adan ang Anak ng Diyos para sa sitwasyong kinalalagyan niya at gusto niyang patayin si Kristo, kaya't natakot si Adan na kinasusuklanan, hinatulan at gusto ng Anak ng Diyos na mamatay siya. Ang kaisipang ito ay napakahalagang maunawaan kung nais nating maunawaan ang pangangailangan para sa, at ang kahulugan ng, paghatol.

Nakikita natin ang prinsipyong ito kay Cain. Matapos patayin ni Cain ang kanyang kapatid, natakot siya na baka gusto ng iba na patayin siya.

Tunay na itinaboy mo ako sa araw na ito sa ibabaw ng lupa; Ako ay magkukubli sa iyong mukha; Ako ay magiging isang takas at isang palaboy sa lupa, at mangyayari na **ang sinumang makasumpong sa akin ay papatayin ako**. Genesis 4:14

Sa mundo ng sikolohiya ang prosesong ito ay tinatawag na sikolohikal na pag-usli/pagpapasa sa damdamin sa iba:

Sikolohikal na pagpapasa sa damdamin sa iba ay isang mekanismo ng pagtatanggol kung saan ang ego ng tao ay nagtatanggol sa sarili laban sa mga walang malay na salpok o katangian (parehong positibo at negatibo) sa pamamagitan ng pagtanggol sa kanilang pag-iral sa kanilang sarili habang iniuugnay ang mga ito sa iba.¹⁷

Habang ang Anak ng Diyos ay lumalapit kay Adan sa halamanan at ang puso ni Adan ay puno ng paghatol, paghatol at kamatayan patungo sa Kanya, bilang pagtatanggol sa sarili ay iniharap ni Adan ang kanyang pag-iisip sa

¹⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Psychological_projection

Anak ng Diyos at samakatuwid ay sa Diyos Mismo. Si Adam ay walang malay sa mga impulses na nasa loob niya. Itinanggi niya ang kanilang pag-iral sa kanyang sarili, at sa halip ay iniugnay niya sila sa Anak ng Diyos.

Paano maabot si Adam? Paano siya madadala upang maunawaan ang kanyang likas na damdamin sa Anak ng Diyos at sa pamamagitan ng pagpapalawak ng Kanyang Ama?

Si Adan, ang taong nagpasimula ng paghatol sa iba, ay ipinasa ito sa kanyang mga anak, at ipinasa nila ito sa kanilang mga anak. Kaya ang paghatol sa paghatol ay ginagawa ng lahat ng tao, sapagkat ang lahat ay nagkasala sa puntong ito. Ang paghatol na ito ay humahantong sa lahat ng uri ng kasamaan na umiiral sa mundo.

Anong proseso ang kakailanganin upang ihayag kay Adan ang kanyang tunay na kalagayan, habang kasabay nito ay ihayag sa kanya ang awa at pagpapatawad ng Diyos na ganap na handang patawarin siya nang walang pera at walang halaga? (Isaias 55:1). Paano gagaling ang malalim na pagkakaugat ng maling akala ng tao sa Diyos?

Kabanata 6

Sumpain ang Lupa para sa Iyong ikakabuti

Nahawakan mo na ba ang iba't ibang uri ng buto sa iyong kamay? Masasabi mo ba kung ano ang ibubunga ng bawat binhi? Kailangan ng sinanay na mata upang matukoy kung ano ang eksaktong ibubunga ng isang partikular na binhi. Kung wala tayong paunang kaalaman sa kung ano ang nasa binhi, dapat natin itong itanim at diligan at panoorin itong tumubo upang malaman kung ano ang nasa binhi. Kapag lumabas na ang bulaklak o bunga nito, saka natin mararanasan ang bunga nito at matitikman ang epekto nito at malalaman kung ito ay mabuti o masama. (Matt 7:16-20).

Ang masamang binhi na nasa kay Adan ay kailangang lumago, at kailangan niyang tikman ang espirituwal na bunga nito upang makilala ang pagkakakilanlan/karakter ng binhi at malaman kung ito ay mabuti o masama.

Pagkatapos kay Adan ay sinabi Niya, “Sapagka't iyong dininig ang tinig ng iyong asawa, at kumain ka ng bunga ng puno na aking iniutos sa iyo, na sinasabi, 'Huwag kang kakain niyaon': **"Sumpain ang lupa dahil sa iyo;** Sa pagpapagal ay kakain ka niyaon sa lahat ng mga araw ng iyong buhay. Parehong mga tinik at mga dawag ang ibubunga nito para sa iyo, at iyong kakainin ang mga halamang-damo sa parang. Sa pawis ng iyong mukha ay kakain ka ng tinapay hanggang sa bumalik ka sa lupa, sapagka't diyan ka

kinuha; sapagka't ikaw ay alabok, at sa alabok ka babalik.”
Genesis 3:17-19

Ang sumpa na nahulog sa lupa ay hindi nagmula sa Diyos; ang sumpa ay umiral sa puso ni Adan at pumasok sa lupa sa pamamagitan ng kanyang tungkulin bilang ulo na may kapangyarihan sa ibabaw ng lupa. Ngunit hindi alam ni Adam na ang kanyang puso ay puno ng sumpa.

Nang si Satanas ay nakikipagtalo sa Diyos tungkol sa katangian ni Job, nadama niyang tiyak na maaalis niya ang sumpang ito kay Job. Ito ang mga salita ni Satanas sa Diyos:

Hindi mo ba ginawang bakod sa palibot niya [Job], sa palibot ng kanyang sambahayan, at sa palibot ng lahat ng mayroon siya sa bawat panig? Iyong pinagpala ang gawa ng kaniyang mga kamay, at ang kaniyang mga pag-aari ay dumami sa lupain. Ngunit ngayon, iunat mo ang iyong kamay at hipuin ang lahat ng mayroon siya, at tiyak na susumpain ka niya nang harapan!" Job 1:10-11

Pinagpala ng Diyos si Job nang husto. Inaasahan ni Satanas na sa pagpayag na dumating ang kapahamakan kay Job ay mailalabas niya mula kay Job ang sumpa na minana ni Job kay Adan. Matapos mawala ni Job ang lahat, pati na ang kanyang mga anak, lumabas nga ang sumpa sa mga labi ng asawa ni Job:

Nang magkagayo'y sinabi ng kaniyang asawa sa kaniya, Manghahawakan ka pa ba sa iyong katapatan? Sumpain mo ang Dios at mamatay ka!" Job 2:9

Sa pagsasalita tungkol sa kalagayan ng tao, malinaw itong inilatag ni Paul:

Gaya ng nasusulat: "Walang matuwid, wala kahit isa; walang nakakaunawa, walang humahanap sa Diyos. Lahat ay tumalikod, sila'y magkasamang naging walang kabuluhan; walang gumagawa ng mabuti, wala kahit isa." "Ang kanilang mga lalamunan ay bukas na libingan; ang kanilang mga dila ay nagsasagawa ng panlilinlang." "Ang lason ng mga ulupong ay nasa

kanilang mga labi." **"Ang kanilang mga bibig ay puno ng pagmumura at kapaitan."** Roma 3:10-14. (NIV)

Alam ng Diyos na ang sumpa at kapaitan sa puso ni Adan ay makikita sa mga binhing itinanim niya; kung sila ay mga buto ng kanyang mga salita, ang kanyang tamud, o ang mga buto ng botanikal na mundo. Ang lahat ng ito ay magpapakita ng sumpa sa kanyang puso patungo sa Diyos. Maibiging binigyan ng Diyos si Adan ng panahon na makita ang mga epekto ng binhing nasa kaniya. Upang mabigyan si Adan sa pagkakataong ito, ang Espiritu ng Diyos ay kailangang manahan kasama si Adan at tiisin ang kanyang pang-araw-araw na sumpa at kapaitan upang mapanatili siyang buhay nang sapat upang maunawaan ang binhi sa loob niya.

Si Adan ay nagtanim ng isang binhi sa kanyang asawa na ginawa sa isang tadyang mula sa kanyang sarili na ginawa sa lupa. Mula sa “inang lupa” na ito ay lumabas si Cain sa larawan ng kanyang ama na si Adan at ng kanyang ina na si Eva. Nang ipagtanggol ni Adan ang kanyang sarili sa pamamagitan ng pagsasabi sa Diyos na ang babae na Kanyang ginawa ang naging sanhi ng problema, isinumpa ni Adan ang langit at lupa. Ang lupa kung saan ginawa si Eva ay isinumpa ni Adan. Ang makalupang babae ay magpapalago ng binhi ni Adan at ang mga resulta ay makikita.

Habang pinagmamasdan ni Adan ang duguang anyo ng kanyang anak na si Abel, nasaksihan niya sa katakutan ang bunga ng sumpa na nasa kanya. Kay Cain tumubo ang binhi ng kanyang ama, na humatol at humatol sa Diyos, at ipinakita sila sa paghatol, pagkondena, at pagpatay sa kanyang kapatid na si Abel. Matitikman na ni Adan ang bunga ng kaniyang sariling itinanim na binhi.

Makikita kaya ni Adan sa pagkilos na ito ang pinalaking bunga ng sarili niyang masamang binhi? O patuloy ba niyang hahayaang lumaki ang kasamaang ito sa pamamagitan ng paghatol at pagkondena kay Cain dahil sa kaniyang kasamaan?

Ang bawat nabubuhay na bagay sa hardin ay nabuhay sa ilalim ng sumpa ni Adan. Walang lugar kung saan hindi narinig ang kanyang boses sa hardin. Ang kanyang linya ay lumabas sa buong hardin at ang kanyang mga salita sa

gilid nito. (cf Awit 19:3,4). Sa ilalim ng impluwensya ng boses ni Adan, ang mga sound wave na dinala mula sa kanya ay bumagsak sa maselang nilalang na nilikha upang tumanggap ng tinig ng pagpapala.

Narito, ako'y tumanggap ng utos na pagpalain: at kaniyang pinagpala; at hindi ko ito maibabalik. Bilang23:20

Matagal bago hinatulan at pinatay ni Cain si Abel, ipinahayag ng Diyos kay Adan ang isa pang salamin ng sumpa na nasa kanya. Sa simbolo ng sumpa sa puno ng igos, itinuro ni Jesus sa mga disipulo ang sariling pagpapasya na sumpa na dumaan sa bansang Judio na hahantong sa kanilang pagkawasak maliban kung sila ay magsisi. Sa katulad na paraan kung paano ginamit ni Kristo ang sumpa sa puno ng igos upang magturo ng isang aral, ginamit ng Diyos ang simbolo ng pinatay na tupa upang ihayag ang sariling pagpapasya na sumpa na napunta kay Adan na magiging sanhi ng kanyang pagkawasak maliban kung siya ay magsisi.

Kay Adam naman at sa kaniyang asawa ay gumawa ang Panginoong Dios ng mga kasuutang balat, at dinamitan sila. Genesis 3:21

Ang mga balat na ito na ibinigay kina Adan at Eva ay dumating sa kapinsalaan ng buhay ng isang inosenteng hayop. Nalaman natin pagkatapos ng pangyayaring ito na nagdala si Abel ng mga kordero ng kanyang kawan upang ialay sa Panginoon bilang isang sakripisyo. Nalaman ni Abel ang proseso ng paghahain ng kordero mula sa kanyang ama. Ipinakita ng Diyos kay Adan ang ginagawa niya sa Kanyang Anak sa pagtuturo sa kanya na patayin ang tupa.

Sakripisyo at handog ay hindi Mo ninais; Aking mga tainga lyong binuksan. Ang handog na sinusunog at ang handog para sa kasalanan ay hindi Mo hinihiling. Awit 40:6

Sapagka't hindi ako nagsalita sa inyong mga magulang, o nag-utos man sa kanila nang araw na aking inilabas sila sa lupain ng Egipto, tungkol sa mga handog na susunugin o mga hain. Ngunit ito ang aking iniutos sa kanila, na sinasabi, Sundin mo ang Aking tinig, at ako ay magiging inyong Diyos, at kayo ay magiging Aking bayan.

At lumakad sa lahat ng mga daan na iniutos ko sa iyo, upang ikabuti mo.' Jeremias 7:22-23

Hindi hiniling ng Diyos ang handog na ito upang masiyahan siya; Ang Diyos sa awa kay Adan ay nagpakita sa kanya kung ano ang nasa kanyang puso. Nagbigay ito kay Adan ng pagkakataong magsisi. Sa pinatay na tupa, nakita ni Adan ang bunga ng kanyang mapaghatol na pag-iisip - humantong ito sa kamatayan at ang mas masahol pa, sa kamatayan ng Inosente.

Ang binhi na nasa puso ni Adan ay nahayag sa pagkamatay ng kordero. Sa pagkamatay ng kordero ay ang paghahayag ng nakatagong motibo ni Adan na hatulan, magkondena at patayin ang Anak ng Diyos.

Masdan ang Tao

Habang ang duguang anyo ng Anak ng Diyos ay lumabas sa mga tao pagkatapos na hagupitin, kutyain, bugbugin at inabuso, tinawag ni Pilato hindi lamang ang mga nagtitipon nang araw na iyon sa Jerusalem kundi ang buong sangkatauhan: Masdan ang tao (Juan 19:5).

Habang minamasdan natin ang mahal na Anak ng Diyos, na nakatayo nang marangal sa harap ng Kanyang mga nag-aakusa habang sila ay sumisigaw para sa Kanyang kamatayan, nalaman natin ang tunay na kalikasan ng ating laman. Kay Cristo Jesus, ang Kanyang pagsubok, ang Kanyang paghatol, at ang Kanyang kamatayan ay makikita natin ang masamang binhi na itinanim kay Adan ni Satanas na ganap na nahayag.

Si Kristo, bilang Anak ni Adan, na ginawa ng isang babae, (Gal 4:4), na gawa sa lupa, ay isinumpa para sa ating kapakanan upang mabatid natin ang tunay na kalikasan ng kasamaan sa loob natin. Sa kaalamang ito, ninanais ng Diyos na pagsisihan natin ang ating mga kasalanan at ang ating kawalan ng tiwala sa Kanya, at sa halip ay maniwala na Siya ay may mabuting hangarin sa atin. Malalaman natin kung ano ang dapat ipagdasal at maniwala na ang Kanyang awa ay palaging ibibigay sa mga humihiling nito sa Kanya.

Ang Diyos ay kay Kristo na pinagkasundo ang mundo sa Kanyang sarili (2 Cor 5:19). Kung paanong pinahintulutan ng Diyos si Adan na patayin ang

inosenteng kordero bilang babala sa kung ano ang nasa tao, gayon din ibinigay ng Diyos ang Kanyang Anak sa atin, upang malaman natin ang ating tunay na kalagayan at pagsisihan ito.

Sa paglapit ng mga tao sa Krus sa kanilang pagkalugmok na kalagayan, nakikita nila nang may kasiyahan ang kanilang nakikita sa pamamagitan ng kadiliman bilang banal na katarungan/hustisya at pagkondena sa kanilang kasalanan.

Ang Panginoon ay naghahari, magalak ang lupa; magsaya ang malalayong baybayin. Pinalilibutan siya ng mga ulap at makapal na kadiliman; katuwiran at katarungan ang pundasyon ng kanyang trono. Nauuna sa kanya ang apoy at nilalamon ang kanyang mga kalaban sa bawat panig. Awit 97:1-3 (NIV)

Tinubos tayo ni Kristo mula **sa sumpa ng kautusan, na naging isang sumpa para sa atin** (sapagka't nasusulat, "Sumpa ang bawat isa na binitay sa puno") Galacia 3:13

Ang kautusan ng Diyos ay bukal ng buhay para sa marurunong (Kawikaan 13:14), ngunit ang kautusan ding ito ay nagdudulot ng sumpa sa mga puno ng sumpa at kapaitan.

Kaya't ang kautusan ay banal, at ang utos ay banal at matuwid at mabuti. Kung gayon ang mabuti ay naging kamatayan ba sa akin? Tiyak na hindi! Ngunit ang kasalanan, upang maipakitang kasalanan, ay nagdulot ng kamatayan sa akin sa pamamagitan ng mabuti, upang ang kasalanan sa pamamagitan ng utos ay maging lubhang makasalanan. Roma 7:12-13

Si Adan ang yumakap sa batas ng kasalanan at kamatayan na humihingi ng paghatol at kamatayan para sa paglabag. Si Adan sa kanyang panlilinlang sa sarili ay iniharap/pagpapasa ng sariling damdamin sa iba ang batas na ito sa Diyos at pinaniwalaan na ito ay batas ng Diyos.

Makikisama ba sa Iyo ang luklukan ng kasamaan, na kumakatha ng kasamaan sa pamamagitan ng batas? Awit 94:20

Binabasa ng likas na tao ang lahat ng bagay sa pamamagitan ng lente ng paghatol at kamatayan ni Adan. Samakatuwid, ang Krus ni Kristo ay tinitingnan bilang paghatol ng Diyos at paghingi ng kamatayan na inilagay sa Kanyang Anak bilang kapalit ng ating paglabag. Nais ng Diyos na salubungin tayo sa lugar ng ating pang-unawa upang kumbinsihin tayo sa Kanyang walang hanggang awa at kapatawaran, sa pag-asa na makaalis tayo sa kadiliman at makita na hindi Siya ang humatol sa atin, bagkus ay hinatulan natin at hinatulan ang ating sarili na karapat-dapat sa kamatayan para sa ating mga kasalanan. Ito ay pinatunayan ng katotohanan ng ating pagkondena at pagnanais na parusahan ang iba.

Sa paghatol, paghatol, at kamatayan ni Hesus nalaman natin ang tunay na kalikasan ng ating laman at ang sumpa na natural na namamalagi sa ating makalupang kalagayan. Ito ay kung paano malulutas ng mga tao ang kanilang mga problema - sa pamamagitan ng pagsubok, pagkondena at pagpaparusa.

Kung tunay na natutunan ng sangkatauhan ang aral ng krus, na nagpakita ng ating tunay na kasamaan ng tao, maaaring nakaranas tayo ng ganap na kakaibang kasaysayan sa nakalipas na 2000 taon. Sa halip ang binhi ng katotohanan na ipinamalas ni Kristo 2000 taon na ang nakakaraan ay itinalagang muli upang harapin ang paghuhukom, paghatol at kamatayan bilang bahagi ng huling pagtanggì sa Anak ng Diyos sa Kanyang mga tao at sa Kanyang mensahe ng napakaraming sangkatauhan.

Susubaybayan natin ang ilan sa mga sukat ng proseso ng paghatol na ito; kung paano natin ito itinuturing na paghatol ng Diyos sa atin kung sa katotohanan ito ay ang paghatol natin sa iba na pagpapasa ng sariling damdamin sa Diyos.

Kung paanong ibinigay ng Diyos ang Kanyang Anak upang ipakita sa atin kung ano tayo sa kwento ng Krus, handa din ang Diyos na ibigay ang Kanyang reputasyon upang maling tingnan bilang isang humahatol upang sana ay makita natin ang ating sarili sa prosesong ito at magsisi sa ating maling pag-iisip sa Kanya.

Kabanata 8

Paghusga sa Ama

Pagkatapos ay sinabi Niya: Ang isang tao ay may dalawang anak na lalaki. At ang nakababata sa kanila ay nagsabi sa kanyang ama, "Ama, ibigay mo sa akin ang bahagi ng pag-aari na nahuhulog sa akin." Kaya hinati niya sa kanila ang kanyang kabuhayan. At hindi makalipas ang maraming araw, ang bunsong anak ay nagtipon ng lahat, at naglakbay sa malayong lupain, at doon sinayang ang kaniyang mga ari-arian sa magarbo o mapag-aksayang pamumuhay. Lukas 15:11-13

Ang nangyari sa ama sa talinghaga ng Alibughang Anak ay karanasan ng maraming magulang. Sa pamamagitan ng pakikipag-ugnayan sa kanilang mga kapantay, nagsisimulang makita ng mga bata ang kanilang mga magulang sa pamamagitan ng ibang paningin. Ang pagnanais na iligtas ang ating mga anak mula sa maraming panganib ay binibigyang kahulugan bilang mapang-aping paghihigpit at kontrol. Totoo na maraming magulang ang labis na nagkokontrol sa kanilang mga anak, ngunit hindi ito ang nangyari sa kuwentong sinabi ni Jesus.

Ang anak na humihingi ng kanyang mana nang maaga at nagnanais na umalis sa presensya ng kanyang ama ay naghahayag ng paghatol ng anak laban sa kanyang ama. Ang kahilingan para sa mana ay sinasabing, "Hindi na ako makapaghintay na mamatay ka, ibigay mo sa akin kung ano ang akin ngayon."

Sa kwento ay hindi gumaganti o hinahatulan ng ama ang anak. Sinabi nito na hinati niya sa kanila, ang kanyang dalawang anak, ang kanyang kabuhayan. Ang salita sa Griyego ay bios, ibig sabihin ay buhay. Madudurog sana ang puso ng ama sa malungkot na katotohanang gusto siyang iwan ng kanyang nakababatang anak. Mahal na mahal ng ama ang kanyang mga anak at labis itong nasaktan nang malaman ng kanyang anak na gustong umalis ng bahay, lalo na't alam niyang wala pa sa gulang ang kanyang anak at maghihirap nang mag-isa. Sa malaking halaga ng kanyang sarili, ibinibigay ng ama sa kanyang anak ang nais niya.

Ang anak na lalaki ay hindi nagpapahayag ng anumang pasasalamat para sa regalong ito at sa gayon ay hindi niya pinahahalagahan ang ibinigay. Kaya't malaya niyang ginugugol ang pera dahil hindi niya pinahahalagahan ang halaga nito. Nadurog ang puso ng ama na ibigay ang regalong ito sa kanyang anak ngunit hindi man lang ito pinahalagahan ng anak.

Pagkaraan ng ilang oras, sinasayang ng anak ang mana na ibinigay sa kanya at nagsimulang magdusa sa mga kahihinatnan ng kanyang masasamang desisyon. Nang maging masama ang mga bagay, nagsimula siyang mag-isip tungkol sa tahanan.

Ngunit nang siya'y magkaisip, sinabi niya, "Ilan sa mga upahang alipin ng aking ama ang may sapat na tinapay at natitira, at ako'y namamatay sa gutom! Ako'y babangon at paroroon sa aking ama, at sasabihin ko sa kaniya, Ama, nagkasala ako laban sa langit at sa harap mo, at hindi na ako karapatdapat na tawaging anak mo. Gawin mo akong gaya ng isa sa iyong mga aliping upahan." Lukas 15:17-19

Nagkakaroon tayo ng pananaw sa pag-iisip ng anak. Hindi siya naniniwala na makakaugnay siya sa kanyang ama bilang isang anak, ngunit dapat siyang nauugnay sa kanya bilang isang alipin o alipin. Nang ang anak ay tumira sa bahay at nagtatrabaho para sa ama, hinatulan niya ang kanyang ama bilang isang alipin. Pakiramdam niya ay hinahangad ng kanyang ama na kontrolin siya at higpitan ang kanyang kalayaan, kaya't gusto niyang umalis.

Pag-uwi ng anak, ipinakita niya ang kanyang pag-iisip sa kanyang ama. Walang iniisip na pagpapatawad sa kanyang isipan. Iniisip lamang niya ang kaparusahan sa kanyang kasalanan. Siya ang gumagawa ng paghatol at sa pagkakataong ito ay laban sa kanyang sarili. Tanggap niya na hindi niya kayang mabuhay nang wala ang kanyang ama, ngunit naniniwala siyang dapat na siyang maparusahan ayon sa kanyang masasamang gawa. Bagaman nagbago ang kanyang mga kalagayan, ang pananaw niya sa kanyang ama ay nananatiling katulad ng dati. Nakikita pa rin niya ang kanyang ama sa kanya bilang isang alipin.

At siya'y bumangon at naparoon sa kaniyang ama. Ngunit nang siya ay malayo pa, nakita siya ng kanyang ama at naawa, at tumakbo at yumakap sa kanyang leeg at hinalikan siya. Lukas 15:20

Ang hatol ng anak sa kanyang ama ay ganap na mali. Ang ama ay nagbabantay at nagdasal para sa kanyang anak araw-araw. Inaasam niyang bumalik siya. Hindi niya kinondena ang kanyang anak sa ginawa niya. Malaya niyang pinatawad ito dahil sa matinding pagmamahal niya sa pinakamamahal niyang anak.

Naiisip mo ba ang matandang lalaki na tumatakbo patungo sa kanyang anak na may luha sa tuwa na umaagos sa kanyang mukha? Niyakap at hinahalikan niya ang kanyang pinakamamahal na anak. Walang galit, walang paghatol at walang pagkondena; may pagmamahal lang. Paano hinarap ng anak ang mga aksyong ito ng ama?

At sinabi ng anak sa kaniya, Ama, nagkasala ako laban sa langit at sa iyong paningin, at hindi na ako karapatdapat na tawaging anak mo. Lukas 15:21

Kung hahayaan niya ang kanyang sarili na lubusang tumira sa mga bisig ng kanyang ama at tanggapin ang kanyang kapatawaran, siya ay madudurog at iiyak tulad ng ama at sisimulang tanggapin ang matinding sakit na naidulot niya sa kanya. Ang kanyang pagmamataas ay hindi pa nagpapahintulot sa kanya na tanggapin ang mga aksyon ng kanyang ama. Sa halip, binigay niya ang talumpating na-rehearse niya noon pa man. Nais niyang pumasok sa

isang relasyong panginoon/lingkod. Nais niyang payapain ang kanyang ama sa pagtatrabaho sa malaking utang na kanyang inutang sa kanya at mamuhay bilang isang alipin. Hindi niya tinatanggap sa puntong ito ang mapagpatawad na pagmamahal ng ama.

Ngunit sinabi ng ama sa kanyang mga alipin, "Ilabas mo ang pinakamagandang damit at isuot mo sa kanya, at lagyan mo ng singsing ang kanyang kamay at mga sandalyas sa kanyang mga paa. At dalhin mo rito ang pinatabang guya at patayin, at kumain tayo at magsaya, sapagkat itong anak kong ito ay namatay at nabuhay muli, siya ay nawala at natagpuan." At nagsimula silang magsaya. Lukas 15:22-24

Ang ama ay patuloy na ibinubuhos sa kanyang anak ang kanyang pagmamahal at pagmamahal, habang ang anak ay patuloy na nauugnay sa kanyang ama sa paraan ng pakikitungo niya sa kanyang sarili kung siya ang nasa lugar ng kanyang ama. Ang sarili niyang sistema ng paghatol ay bumababa na ngayon sa kanyang sarili, at hindi pa niya kayang yakapin ang mapagpatawad na pagmamahal ng kanyang ama.

Dito nagtatapos ang kwento ng nakababatang anak. Nakita namin siyang nakaupo sa hapag ng kanyang ama na nakasuot ng magandang damit na may malaking pagdiriwang na nagaganap. Ang pinal na desisyon ng anak ay nasa iyo, ang mambabasa. Tatanggapin mo ba ang mapagmahal na pagkilos ng ama sa iyo, o lihim kang mananatiling alipin sa iyong puso? Hindi ka kailanman hinatulan ng ating Ama sa langit. Ibinigay Niya sa iyo ang Kanyang buhay upang magawa mo ito ayon sa gusto mo. Kailanman ay hindi ka niya hinatulan para dito. Itinuturing mo ba Siya na isang panginoon ng alipin? Nararamdaman mo ba ang Kanyang mainit na yakap habang bumabalik ka sa Kanya na kinikilala na hindi ka mabubuhay kung wala Siya? Tatanggapin mo ba ang iyong pagiging anak na lalaki o babae sa iyong Ama?

Tatanggapin mo ba ang mapagmahal na pagkilos ng ama sa iyo, o lihim kang mananatiling alipin sa iyong puso? Hindi ka kailanman hinatulan ng ating Ama sa langit.

Ngayon sinasabi ko na ang tagapagmana, hangga't siya ay isang bata, ay hindi naiiba sa isang alipin, kahit na siya ay panginoon ng lahat, ngunit nasa ilalim ng mga tagapag-alaga at mga katiwala hanggang sa panahong itinakda ng ama. Gayon din naman tayo, noong tayo ay mga bata pa, ay nasa pagkaalipin sa ilalim ng mga elemento ng sanglibutan. Datapuwa't nang dumating ang kapunuan ng panahon, sinugo ng Dios ang kaniyang Anak, na ipinanganak ng isang babae, na ipinanganak sa ilalim ng kautusan, upang tubusin ang mga nasa ilalim ng kautusan, upang matanggap natin ang pag-aampon bilang mga anak. At dahil kayo ay mga anak, ipinadala ng Diyos ang Espiritu ng Kanyang Anak sa inyong mga puso, na sumisigaw, "Abba, Ama!" Kaya't hindi ka na alipin kundi anak, at kung anak, kung gayon ay tagapagmana ng Diyos sa pamamagitan ni Kristo. Galacia 4:1-7

Ang nakatatandang anak na lalaki ay lumilitaw na may parehong mga isyu sa paghatol gaya ng nakababatang anak na lalaki. Pansinin kung paano ang parehong sistema ng hustisiya sa nakatatandang anak na lalaki, ngunit ito ay nagpapakita sa ibang paraan dahil sa magkaibang posisyon na mayroon siya sa kanyang ama.

Ngayon ang kanyang panganay na anak ay nasa bukid. At nang siya'y lumapit at papalapit sa bahay, nakarinig siya ng musika at sayawan. Kaya tinawag niya ang isa sa mga alipin at tinanong kung ano ang ibig sabihin ng mga bagay na ito. At sinabi niya sa kanya, "Dumating na ang iyong kapatid, at dahil tinanggap niya itong ligtas at malusog, pinatay ng iyong ama ang pinatabang guya." Ngunit siya ay nagalit at ayaw pumasok. Kaya't ang kanyang ama ay lumabas at nagmakaawa sa kanya." Kaya't siya'y sumagot at nagsabi sa kaniyang ama, Narito, sa loob ng maraming taon ay naglilingkod ako sa iyo; kailanma'y hindi ko sinalangang ang iyong utos; gayon ma'y hindi mo ako binigyan ng isang batang kambing, upang ako'y makapagsaya kasama ng aking mga kaibigan. Ngunit pagdating ng iyong anak na ito, na lumamon ng iyong kabuhayan kasama ng mga patutot, ay iyong pinatay ang pinatabang guya para sa kaniya. At sinabi niya sa kaniya, "Anak, ikaw ay laging kasama ko, at ang lahat ng aking tinatangkilik ay sa iyo: Marapat na tayo'y magsaya at magsaya, sapagkat ang iyong

kapatid ay namatay at muling nabuhay, at nawala at natagpuan.”
(Lukas 15:25-32)

Hinatulan din ng nakatatandang anak ang ama bilang malupit at hindi patas. Naglingkod siya sa kanyang ama bilang alipin at hindi bilang anak. Nang ibuhos ng ama ang kanyang pagmamahal sa kanyang nakababatang anak, hinatulan siya ng nakatatandang anak bilang aksayado at hindi matalino. Ang nakatatandang anak na lalaki ay kumakatawan sa karamihan ng simbahang Kristiyano na naglilingkod sa Diyos bilang isang alipin na umaasang makakakuha ng gantimpala para sa kanilang mga pagsisikap. Hinahamak nila ang mga pumunta sa mundo at sinisira ang kanilang buhay sa mga patutot at kasamaan. Nakatagpo sila ng kaaliwan sa paghatol sa mga nasa mundo; kinukumpara nila ang kanilang magandang buhay sa mga nasa labas at hindi sila yayakapin ng pagmamahal at patatawarin sila para sa kanilang makamundong buhay. Sino ang mas nawala; ang nakababata o ang nakatatandang anak? Alam ng nakababatang anak na siya ay nawala ngunit ang nakatatandang anak ay hindi.

Sa parehong mga kaso hinatulan ng mga anak ang ama bilang isang panginoon ng alipin. Sa parehong mga kaso ang mga anak na lalaki ay hindi nakakita ng anumang lugar para sa awa. Ang ama ay umapela sa parehong mga anak na lalaki na tanggapin ang kanyang pag-ibig at maging kontento sa pag-ibig na iyon. Ang dalawang anak na lalaki ay nangangailangan ng tunay na paghahayag ng katangian ng Ama upang mabaligtad ang kanilang paghuhusga at pagkondena sa mga saloobin na natanggap nila mula kay Adan.

Kabanata 9

Pagpapahayag ng Ama

Gaya ng sinabi natin dati, sinasabi sa atin ng Roma 5:16 na ang paghatol na humahantong sa paghatol ay nagmula kay Adan. Samakatuwid, nakikita natin na sa pamamagitan ng isang tao dumating ang kamatayan sa mundo.

Kaya nga, kung paanong sa pamamagitan ng isang tao ay pumasok ang kasalanan sa sanlibutan, at ang kamatayan sa pamamagitan ng kasalanan, at sa gayon ang kamatayan ay lumaganap sa lahat ng tao, sapagkat ang lahat ay nagkasala—
Roma 5:12

Ang kasalanan na ginawa ni Adan ay humatol nang may pagkondena. Ito ay ganap na hindi naaayon sa katangian ng Diyos. Ang paghatol sa paghatol ay humahantong sa mga tao sa paghatol sa iba ng kamatayan. Ganito dumating ang kamatayan sa mundo.

Huwag magsalita ng masama sa isa't isa, mga kapatid. Siya na nagsasalita ng masama sa kapatid at humahatol sa kanyang kapatid, nagsasalita ng masama sa batas at humahatol sa batas. Ngunit kung hahatulan mo ang batas, hindi ka tagatupad ng batas kundi isang hukom. James 4:11

Sa bumagsak na kalagayang ito ng pag-iisip, ang mga tao ay nagpapakita ng mga katangiang ito sa Diyos at mali ang pag-unawa sa Kanya.

Ang mga bagay na ito ay iyong ginawa, at ako ay tumahimik;
Akala mo ako ay lubos na katulad mo; Nguni't aking sasawayin ka, At iaayos ko sila sa harap ng iyong mga mata. Awit 50:21

Upang maitama ang mga maling pananaw ng tao tungkol sa Diyos, ipinadala ng ating Ama sa Langit ang Kanyang Anak sa mundo para ipakita sa atin kung ano talaga ang Ama. Sinasabi sa atin ni Hesus ang layunin ng Kanyang misyon.

Niluwalhati Kita sa lupa. Natapos Ko na ang gawaing ibinigay Mo sa Akin na gawin. Juan 17:4

Niluwalhati ni Jesus ang Ama, ibig sabihin ay inihayag Niya ang Kanyang tunay na pagkatao habang Siya ay nasa lupa. Nang makipag-usap sa isa sa Kanyang mga disipulo sinabi Niya:

... Matagal na ba Akong kasama mo, at hindi mo pa Ako kilala, Felipe? **Ang nakakita sa Akin ay nakakita sa Ama;** kaya paano mo masasabing, “Ipakita mo sa amin ang Ama”? Juan 14:9

Sinabi ni Jesus na kung ano ang nakita ni Felipe sa Kanya ay kung ano talaga ang Ama. Upang ang mga tao ay makipagkasundo sa Diyos dapat nilang malaman kung ano Siya. Kung wala ang paghahayag ni Hesus sa mundo, hindi natin kailanman tunay na makikilala ang Diyos, at sa halip ay aakalain natin na Siya ay humahatol at mapagkondena na katulad natin.

Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan na ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa Kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan. **Sapagka't hindi sinugo ng Dios ang Kanyang Anak sa sanlibutan upang hatulan ang sanlibutan,** kundi upang ang sanlibutan sa pamamagitan Niya ay maligtas. Juan 3:16-17

Hindi isinugo ng Diyos si Jesus sa mundong ito para hatulan ito dahil hindi hinahatulan ng Diyos ang sinuman. Ipinadala Niya ang Kanyang Anak upang ipakita sa atin kung ano Siya at samakatuwid ay iligtas tayo mula sa ating

mapanghatol na mga saloobin sa pamamagitan ng kaalamang ito tungkol sa Kanya.

Ang sumasampalataya sa Kanya ay hindi hinahatulan; ngunit ang hindi sumasampalataya ay hinatulan na, sapagkat hindi siya sumampalataya sa pangalan ng bugtong na Anak ng Diyos. Juan 3:18

Ang dahilan kung bakit hindi hinahatulan ang mga naniniwala sa pangalan o katangian ni Hesus ay dahil kapag nakilala mo si Hesus, na hindi kailanman humatol o humatol sa sinuman, alam mo rin na ang Diyos ay hindi humahatol o magkondena. Ang mga hindi naniniwala kay Jesus ay hindi nakikita ang katotohanan na hindi hinahatulan ng Diyos ang sinuman, kaya't ang pamana na natatanggap nating lahat mula kay Adan ay nagiging sanhi ng mga hindi naniniwala na hatulan ang iba at naniniwala nang mali na hinahatulan ng Diyos ang mga makasalanang para sa kanilang mga kasalanan.

Dapat kang maniwala sa katangian ni Hesus bilang isang hindi humahatol upang maniwala na hindi ka hinahatulan ng Diyos. Ang katotohanang ito lamang ang makapagpapalaya sa atin mula sa espiritu ng paghatol na sumasalot sa ating buhay.

Marami ang nagtuturo na si Hesus ay dumating upang mamatay sa Krus at ang mga hindi tumatanggap ng Krus ay hahatulan ng Diyos at pupuksain sa impiyerno. Kung ito ay totoo, dapat sabihin na ipinadala ng Diyos ang Kanyang Anak sa mundo upang hatulan ang mundo. Kung hahatulan ng Diyos ang kahit isang tao sa pagtanggì sa Krus, kung gayon ang epekto ng Krus ay magdulot ng paghatol mula sa Diyos.

Niluwalhati Kita sa lupa. **Natapos Ko na ang gawaing ibinigay Mo sa Akin na gawin.** Juan 17:4

Paano posible na tapusin ni Jesus ang gawaing ibinigay ng Diyos sa kanya noong gabi bago Siya namatay sa krus?

Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa mga punong saserdote, sa mga kapitan ng templo, at sa matatandang nagsilapit sa Kanya, "Kayo

ba ay lumabas na parang laban sa isang tulisan, na may mga tabak at mga pamalo? Nang ako ay kasama ninyo araw-araw sa templo, hindi ninyo ako sinubukang hulihin. **Ngunit ito na ang inyong oras, at ang kapangyarihan ng kadiliman.** Lucas. 22:52-53

Ang pagpapako kay Hesus sa krus ay gawain ng kadiliman. Ito ay ang katuparan ng pagnanais ni Satanas mula pa sa simula, gayundin ang pagpapakita ng naramdaman ni Adan sa Anak ng Diyos mula sa pagkakatatag ng mundo.

Ang Krus ni Kristo ay nagpapakita sa sangkatauhan kung ano ang nasa ating mga puso; ito ay naghahayag ng ating likas na walang malay na pagkapoot sa Diyos (Roma 8:7). Sa pagpayag sa sangkatauhan na patayin ang Kanyang Anak, hinarap tayo ng Diyos nang harap-harapan sa kasamaan na umiiral sa loob natin dahil sa ating pamana ng paghatol/mapagkondena mula kay Adan.

Hindi maarok ang pag-ibig ng Diyos na payagan ang ating lahi na gawin ito sa Kanyang Anak. Ang mas nakakamangha ay pagkatapos nating gawin ito, hindi pa rin Niya tayo hinatulan. Sa mga salita ni Hesus sa krus ay ang mismong mga hangarin ng Diyos Mismo:

Pagkatapos ay sinabi ni Hesus, Ama, patawarin mo sila, sapagkat hindi nila alam ang kanilang ginagawa.... Lukas 23:34

... Ang Diyos ay kay Kristo na pinagkasundo ang mundo sa Kanyang sarili, hindi ibinibilang sa kanila ang kanilang mga kasalanan. 2 Corinto 5:19

Ang Krus ay nagpapakita sa atin na ang Diyos ay handang patawarin tayo kahit na pagkatapos nating patayin ang Kanyang Anak. Inihayag ni Kristo sa buong sansinukob na tumanggi pa rin ang Diyos na hatulan tayo ngunit malayang nag-alok sa atin ng awa.

Narinig ninyo na sinabi, 'Ibigín mo ang iyong kapuwa at kapootan mo ang iyong kaaway.' Ngunit sinasabi ko sa inyo, **ibigín ninyo ang inyong mga kaaway, pagpalain ninyo ang mga sumusumpa sa inyo, gawin ninyo ang mabuti sa mga napopoot sa inyo, at ipanalangin ninyo ang mga gumagamit sa inyo nang may sama ng loob at umuusig sa inyo, upang kayo ay maging mga anak ng**

Sa pagpayag sa Kanyang sarili na hatulan, hatulan, at patayin, inihayag ni Jesus kung ano ang nasa ating mga puso, hindi para hatulan tayo, ngunit sa sandaling matanto ang ating napakasamang kalagayan, upang mag-alok sa atin ng awa at biyaya.

inyong Ama sa langit; sapagkat pinasisikat Niya ang Kanyang araw sa masasama at sa mabubuti, at nagpapaulan sa mga matuwid at sa mga hindi matuwid. Mateo 5:43-45

Mahal ng ating Ama ang mga itinuturing Siya na kaaway; Pinagpapala Niya ang mga sumusumpa sa Kanya. Malinaw itong ipinakita ni Jesus sa lupa. Hindi hinatulan, hinatulan, o pinatay ni Jesus ang mga tumanggi sa Kanya - sa halip Siya ay hinatulan, hinatulan, at pinatay ng mga anak ni Adan.

Sa pagpayag sa Kanyang sarili na hatulan, hatulan, at patayin, inihayag ni Jesus kung ano ang nasa ating mga puso, hindi para hatulan tayo, ngunit sa sandaling matanto ang ating napakasamang kalagayan, upang mag-alok sa atin ng awa at biyaya.

Bukod dito ang batas ay pumasok na ang pagkakasala ay maaaring dumami. Ngunit kung saan ang kasalanan ay sumagana, ang biyaya ay higit na sumagana, Roma 5:20

Alam nating lahat na inosente si Hesus sa mga krimeng ibinibintang sa Kanya. Siya ay pinagmumulan ng kagalakan at pagpapala sa lahat sa paligid Niya. Pinagaling Niya ang mga maysakit, binuhay ang mga patay, binasbasan ang mga bata at sinabi sa lahat ang tungkol sa pagmamahal ng Kanyang Ama para sa kanila.

Binalaan niya ang mga nakapaligid sa kanya na lumalakad sa kasalanan at hinimok silang magsisi. Sinabi niya ang kanyang mga pagsaway sa pag-ibig at kalungkutan para sa mga ayaw makinig.

Ang Kanyang perpektong buhay ay nagbibigay sa atin ng tanging tunay na sukatan ng kung ano ang Diyos. Ang Kanyang katangian ang naglalarawan sa atin ng totoo mula sa mali. Kung hindi tinatanggap ang paghahayag na ito ng Ama, malito tayo kapag nagbabasa tayo ng Banal na Kasulatan dahil sa minanang tendensiya na magdulot ng pagkakasala sa Diyos.

Ang sisi na iniatang ni Adan sa Diyos nang tanungin siya kung bakit niya kinakain ang bunga ng punong kahoy para sa bawat nagbabasa ng Bibliya. Kung paano natin binabasa ang mga kuwento ng Lumang Tipan ay partikular na naiimpluwensyahan ng ating likas na hilig na humatol at magkondena.

Ang buhay lamang ni Hesus na ipinakita sa lupa ang makakatulong sa atin na basahin nang tama ang mga kuwento sa Lumang Tipan. Kung hindi natin gagawin ito, sa halip ay magpapasya na tanggihan ang kaluwalhatian ng karakter ng Diyos na ipinahayag sa Kanyang Anak, tayo ay naglalagay ng tabing sa ating mga mata kapag binabasa natin ang Kasulatan.

Kaya naman, dahil mayroon kaming gayong pag-asa, gumagamit kami ng malaking katapangan sa pagsasalita—hindi tulad ni Moises, na naglagay ng lambong sa kanyang mukha upang ang mga anak ni Israel ay hindi makatingin nang matatag sa katapusan ng lumilipas. Ngunit nabulag ang kanilang isipan. **Sapagkat hanggang sa araw na ito ang parehong tabing ay nananatiling hindi naalis sa pagbabasa ng Lumang Tipan, dahil ang tabing ay inalis kay Kristo.** Ngunit kahit hanggang sa araw na ito, kapag binabasa ang Moses, may tabing sa kanilang puso. Gayunpaman, **kapag ang isang tao ay bumaling sa Panginoon, ang tabing ay aalisin.** Ngayon ang Panginoon ay ang Espiritu; at kung saan naroroon ang Espiritu ng Panginoon, mayroong kalayaan. **Datapuwa't tayong lahat, na walang lambong ang mukha, na tumitingin na gaya ng sa salamin ang kaluwalhatian ng Panginoon, ay binabago sa gayon ding larawan mula sa kaluwalhatian hanggang sa kaluwalhatian, gaya ng sa pamamagitan ng Espiritu ng Panginoon.** 2 Corinthians 3:12-18

Sa tuwing gusto mong malaman kung paano kikilos ang Diyos, basahin ang unang apat na aklat ng Bagong Tipan na nagsasaad ng ebanghelyo ni Jesucristo. Ito ang panukat na pamalo para sa karakter ng Diyos.

Ipinakita sa atin ni Jesus kung paano hindi humatol ang Ama sa kuwento ng dalawang alibughang/mapagwaldas anak. Ang mga anak ang humatol sa Ama. Pero paano naman ang mga texto na ganito?

Pakinggan natin ang konklusyon ng buong bagay: Matakot ka sa Diyos at sundin ang Kanyang mga utos, Sapagkat ito ay lahat ng tao. **Sapagka't dadalhin ng Dios ang bawa't gawa sa paghatol**, Kasama ang bawa't lihim na bagay, Maging mabuti o masama. Eclesiastes 12:13-14

Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, na sa bawa't salitang walang kabuluhang salitain ng mga tao, ay **ipagsusulit nila ito sa araw ng paghuhukom**. Sapagkat sa iyong mga salita ay aariing-ganap ka, at sa iyong mga salita ay hahatulan ka." Mateo 12:36-37

Sapagka't tayong lahat ay kinakailangang humarap sa luklukan ng paghatol ni Cristo, upang ang bawa't isa ay tumanggap ng mga bagay na ginawa sa katawan, ayon sa kaniyang ginawa, maging mabuti o masama. 2 Corinto 5:10

Nakatutukso na basahin ang mga talatang ito at ipagpalagay na hahatulan ng Diyos ang lahat ng ating ginagawa, ngunit paano natin naisabagay ang gayong ideya sa ipinakita ni Jesus sa Kanyang buhay at sa sinabi Niya sa atin?

Sapagkat ang Ama ay hindi humahatol sa sinuman, ngunit ipinagkatiwala ang lahat ng paghatol sa Anak, si Juan 5:22

Naghahatol kayo ayon sa laman; Ako [Jesus] ay hindi humahatol sa sinuman. Juan 8:15

Tiyak na magkakaroon ng paghuhukom. Totoong haharapin natin ang lahat ng ating nagawa. Ang tanong ay sino ang gagawa ng paghusga? Posible bang dalhin ng Diyos ang lahat sa proseso ng paghatol nang hindi hinuhusgahan ang sinuman?

Oo, talagang magkakaroon ng paghuhukom, at isinisiwalat ni Jesus kung paano magaganap ang paghatol na iyon.

Kabanata 10

Ni Hindi Kita Kinukundena

Narito ang pinakasimpleng payo upang magawa mong makapasa sa paghukom nang walang takot.

Huwag humatol, upang hindi ka mahatulan. Sapagka't sa kung anong paghatol ang hahatulan mo, ay hahatulan ka; at sa panukat na iyong ginagamit, ito ay susukatin pabalik sa iyo. Mateo 7:1-2

Nabasa ko dati ang talatang ito sa pamamagitan ng pag-unawa ko kay Santa. Mas mabuting mag-ingat ka dahil ang Diyos ay gumagawa ng isang listahan ng lahat ng iyong mga gawa at siya ay darating upang bayaran ito sa iyo. Sa pamamagitan ng lente ng paghatol na minana ko kay Adan, nakita ko ang talatang ito na nagsasabing hahatulan at hahatulan ng Diyos ang mga humahatol at pagkondena. Ang pag-type lamang ng mga salitang iyon ay nag-iiwan sa akin ng pagkamangha na hindi ko makita ang hindi pagkakapare-pareho ng ganitong uri ng pag-iisip.

Paano kung gayon magiging posible para sa Diyos na masangkot sa isang paghatol nang hindi Niya hinahatulan ang sinuman? Isaalang-alang natin ang sumusunod na kuwento:

Ngunit pumunta si Jesus sa Bundok ng mga Olibo. At maagang-umaga ay bumalik siya sa templo, at ang buong bayan ay lumapit sa kaniya; at naupo siya at tinuruan sila. Pagkatapos ay dinala sa Kanya ng mga eskriba at mga Pariseo ang isang babaeng nahuli sa

pangangalunya. At nang mailagay na nila siya sa gitna, sinabi nila sa Kanya, "Guro, ang babaing ito ay nahuli sa pangangalunya, sa mismong akto. Ngayon si Moises, sa batas, ay nag-utos sa amin na ang mga ganyan ay dapat batuhin. Ngunit ano ang sasabihin Mo?" Juan 8:1-5

Ang ilan sa mga pinunong Judio ay nagdala ng isang mahirap na babae kay Jesus upang hatulan Niya ang kanyang kaso. Ang kanilang mga salita ay nagpapahiwatig na hinatulan na nila siya at hinatulan dahil sa kanyang pangangalunya. Ang paghuli sa kanya sa mismong pagkilos ay nagpapahiwatig na ang mga lalaking ito ay may kinalaman sa pagkilos at kung kailan ito mangyayari. Gayunpaman, siya ay nangalunya at ayon sa batas ito ay mali, at ito ay tila malinaw sa mga isinulat ni Moises na siya ay karapat-dapat sa kamatayan.

Ito'y kanilang sinabi, na sinusubok Siya, upang sila'y magkaroon ng maisusumbong sa Kanya. Ngunit si Jesus ay yumuko at sumulat sa lupa gamit ang Kanyang daliri, na para bang hindi Niya narinig. Kaya't nang sila'y nagpatuloy sa pagtatanong sa Kanya, Siya'y nagbangon at sinabi sa kanila, Ang walang kasalanan sa inyo, ay siyang unang bumato sa kanya. Juan 8:6-7

Ang mga tusong lalaking ito ay naghahangad na bitag si Jesus sa pagitan ng mga batas ni Moises at ng mga batas ni Cesar. Sa anumang kaso, hindi nagsasalita si Jesus sa kanila. Maaaring inilantad niya ang kanilang masamang balak at isiniwalat ang lahat ng kanilang sariling masasamang gawa at hinatulan sila ng kamatayan para sa mga bagay na kanilang ginawa... ngunit walang sinabi si Jesus. Sa halip, nagsusulat Siya sa lupa. Pinilit ng mga lalaki si Jesus na tumugon, at sa wakas ay sinabi Niya sa kanila na sinuman ang walang kasalanan ay nasa posisyon na unang bumato sa babae.

Bilang Anak ng Diyos, puno ng pagka-Diyos ng Kanyang Ama, nababasa Niya ang mga lihim ng buhay ng mga taong ito. Ipinakita Niya ang Kanyang kakayahang gawin ito sa ibang lugar.

Sinabi sa kanya ni Jesus, "Humayo ka, tawagin mo ang iyong asawa, at halika rito." Sumagot ang babae at sinabi, "Wala akong

asawa." Sinabi sa kanya ni Jesus, "Mabuti ang sinabi mo, Wala akong asawa, sapagka't mayroon kang limang asawa, at ang kinakasama mo ngayon ay hindi mo asawa; sa iyong pananalita ay totoo." Juan 4:16-18

Hindi siya hinatulan ni Jesus dahil sa kanyang paggawi sa pagkakaroon ng limang asawa at pagkatapos ay namuhay sa labas ng kasal kasama ang ikaanim. Ipinaalam lamang niya sa kanya na alam Niya ang tungkol sa kasaysayan ng buhay nito. Sa katulad na paraan, sumulat si Jesus sa lupa; Inihayag Niya na alam Niya ang kasaysayan ng buhay ng mga taong ito ngunit muli ay hindi Niya sila hinatulan o hinatulan. Kung paanong tinanong ni Jesus ang babae kung nasaan ang kanyang asawa, alam niyang wala siya sa isang relasyon sa pag-aasawa, gayon din alam Niya na ang mga lalaking ito na nagdala sa babaeng ito para sa paghatol ay hindi walang kasalanan. Nag-aalok Siya sa kanila ng pagkakataong magsisi, ngunit tumanggi Siya na hatulan sila.

At muli Siya ay yumuko at sumulat sa lupa. Pagkatapos ang mga nakarinig nito, **na pagpakilala/pagkilos ng kanilang konsensya, ay lumabas nang paisa-isa, simula sa pinakamatanda hanggang sa huli.** At naiwan si Jesus na nag-iisa, at ang babaeng nakatayo sa gitna. Juan 8:8-9

Ang mga bagay na isinulat ni Jesus sa buhangin ay nagdala ng paniniwala sa mga lalaking ito. Ang mga ito ay hindi mga salita ng akusasyon o paghatol, ngunit isang pagpapaalala sa mga bagay ng nakaraan upang sila ay pagalingin. Inihayag ni Jesus na alam Niya ang kanilang mga edad sa pamamagitan ng katotohanang umalis sila ayon sa pagkakasunud-sunod ng edad. Ang mga lalaking ito ay dinala sa paghatol sa pamamagitan ng kanilang pagnanais na hatulan kapwa si Jesus at ang babae. Ito ay isang paalala ng kung ano ang nangyari sa hardin sa simula. Ibinigay ni Eva ang kanyang puso kay Lucifer at niyakap ang kanyang binhi sa pagtanggap ng kanyang kasinungalingan, kaya nakagawa ng espirituwal na pangangalunya. Hinatulan at hinatulan ni Adan ang Anak ng Diyos sa pamamagitan ng babae para bigyang-katwiran ang sarili niyang mga pagkakamali. Ito ay sa pamamagitan ng sariling paghatol ni Adan na dinala niya ang paghatol sa

kanyang sarili. Ang kuwento sa Juan kabanata 8 ay isang alegorya sa totoong buhay ng nangyari sa simula.

Ang mga lalaking ito na nagdala sa babae ay nagpasiya ng panahon ng paghatol dahil sila ay lumapit kay Jesus kasama ang babae at inihagis siya sa Kanyang paanan. Hindi tinawag ni Jesus ang mga lalaking ito para hatulan sila. Lumapit sila sa Kanya upang hatulan Siya at ang babae.

Ganito dinadala ng Ama ang lahat sa paghatol; Hinahayaan Niya tayong tanggapin ang mga kahihinatnan ng ating sariling mga pagpili. Kung gusto nating maghusga, ang mga pangyayari sa buhay ay magaganap sa paraang hahatulan natin ang ating sarili sa eksaktong parehong paraan at sa parehong intensity tulad ng paghatol natin sa iba.

Ang mga lalaking ito ay hinatulan ng kanilang sariling budhi at hinatulan nila ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng paglayo kay Jesus. Hindi sila humingi ng awa sa Kanya dahil wala silang ipinakita sa Kanya o sa babae. Kung paanong hinatulan nila ang mga kasalanan ng iba, gayon din nila hinatulan ang kanilang sariling mga kasalanan, at lumayo sa liwanag ng mundo na hindi pinatawad.

Hindi sila hinatulan o hinatulan ni Jesus. Sa pagpunta sa harapan Niya na kasama nila sa buong buhay nila sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu, naharap nila ang kanilang tala sa buhay. Nang makita nila ang talang iyon sa liwanag ng presensiya ni Kristo, hinatulan nila ang kanilang sarili at lumayo sa Kanyang presensya upang makalimutan nila ang ipinaalala sa kanila, sa halip ay pinili nilang lumubog muli sa kadiliman.

Sapagka't ang bawa't gumagawa ng masama ay napopoot sa liwanag, at hindi lumalapit sa liwanag, upang ang kaniyang mga gawa ay hindi mapagalitan. Juan 3:20 (KJV)

Habang nangyayari ang lahat ng ito, narinig ng kawawang walang magawang babae ang mga salita na dapat siyang batuhin ng mga walang kasalanan. Natukso siyang isipin na ang mga salita ni Jesus ay hatol ng kamatayan. Habang inaalala niya ang lahat ng mga bagay na ginawa niya, tila ngayon ay magwawakas ang kanyang buhay.

Nang tumindig si Jesus at wala nang makitang iba kundi ang babae, sinabi niya sa kanya, Babae, nasaan ang mga nagsusumbong sa iyo? Wala bang humatol sa iyo? Sinabi niya, "Walang sinuman, Panginoon." At sinabi sa kanya ni Jesus, Hindi rin kita hinahatulan; humayo ka at huwag ka nang magkasala.
Juan 8:10-11

Sa pagtatanong sa babae kung nasaan ang mga nag-aakusa sa kanya, hinihiling ni Jesus sa babae na hatulan ang sitwasyon para sa kanyang sarili. Ipagsisigawan ba niya ang kanyang galit sa mga lalaking nakakulong sa kanya at ginamit siya bilang paraan upang bitag si Jesus? Sa pagkondena sa mga nakapaligid sa kanya, hahatulan niya ang kanyang sarili bilang hinatulan at walang pag-asa.

Habang lumilingon siya sa paligid at wala siyang nakitang mga pinuno ng simbahan doon, at pagkatapos ay tumingin sa mukha ni Jesus, nagkaroon siya ng lakas ng loob. Napuno ng pananampalataya ang kanyang kaluluwa habang pinagmamasdan niya ang magandang mukha ng kanyang Tagapagligtas. Tinanong niya siya, "Wala bang sinumang humahatol sa iyo?" Ang tanong ay napupunta sa puso; ngayon dapat niyang hatulan ang sarili niyang kaso. Ang mga tagpo ng kanyang nakaraan ay kumikislap sa kanyang harapan, ang kadiliman ng kanyang buhay ay naghahangad na ibalik siya sa kalungkutan, ngunit ang pag-ibig sa mukha na iyon at ang kahinahunan ng Kanyang ngiti ay naglalabas ng kanyang paghatol sa kanyang sarili. "Wala po Lord."

Kung paanong hinatulan niya ang kanyang sariling kaso, gayon din ang paghatol na ibinigay sa kanya ni Jesus. Sinabi niya, "Hindi rin kita hinahatulan." Sinasalamang niya muli sa kanya ang mismong paghatol na ibinigay niya tungkol sa kanyang kaso. Ito ay kung paano tayo dinadala ng Diyos sa paghatol. Ito ay kung paano namin sasagutin ang bawat salita na aming binigkas.

Ang dahilan kung bakit kailangan nating humarap sa luklukan ng paghatol ni Kristo ay dahil ipinasiya ni Adan at ng kanyang mga anak na kailangang magkaroon ng gayong paghatol sa pamamagitan ng paghatol at pagkondena sa karakter ng Diyos na salungat sa kung ano talaga ito. Si Kristo

ay hindi tumanggi na makibahagi sa paghatol na ito, ngunit Siya ay gumagawa sa paraang ang bawat tao ay magpapasya sa kanilang sariling kaso.

Sapagka't, kapag ang mga bansang walang kautusan, sa likas na katangian ay maaaring gumawa ng mga bagay ng kautusan, ang mga ito na walang kautusan--sa kanilang sarili ay isang batas; na nagpapakita ng gawain ng batas na nakasulat sa kanilang mga puso, **ang kanilang budhi ay sumasaksi rin kasama nila, at sa pagitan ng isa't isa ang mga pag-iisip na nagsusumbong o kung hindi man ay nagtatanggol, sa araw na hahatulan ng Diyos ang mga lihim ng mga tao, ayon sa aking mabuting balita, sa pamamagitan ni Jesucristo.** Roma 2:14-16 (YLT)

Ito ay napakagandang balita kung naniniwala tayo sa dalawang punto.

1. Naniniwala ka na mahal ka ng Diyos at pinapatawad ka.
2. Naniniwala kang si Jesus sa lupa ay naghahayag ng buong paghahayag ng karakter ng Ama.

Kung hindi mo titingnan ang mga teksto tungkol sa paghatol sa Bibliya sa pamamagitan ng buhay ni Jesus, kung gayon ang ningning ng kaluwalhatian ng Ama ay magkakaroon ng lambong ng kadiliman sa ibabaw nito kapag binasa mo ang Kasulatan.

Ang tanong na lumabas mula sa kuwentong ito ay paano nalaman ni Jesus ang mga kasalanan ng mga lalaking iyon na dumating para sa paghatol? Hindi ba iyon nagmumungkahi na Siya ay nag-iingat ng isang listahan? Hindi ba't ang Bibliya ay nagsasalita ng mga aklat sa paghuhukom at na dapat nating bigyan ng pananagutan ang bawat salita na ating sasabihin? Kung gayon hindi ba ibig sabihin na itinala ng Diyos ang lahat ng ito upang magamit sa paghatol/paghukom?

Kabanata 11

Ang Batas ay Espirituwal

Sa ikalawang kabanata ng aklat na ito ay ginalugad namin ang mga implikasyon ng paggamit ng pagmamatyag at ang banta ng puwersa upang panatilihin ang batas at kaayusan sa isang lipunan. Sa ganitong kapaligiran ang batas ay ipinapataw sa mga mamamayan nito. Sinusunod nila ang batas hindi dahil nahihikayat sila sa kabutihan nito, kundi dahil natatakot sila sa mga parusa na ipapataw ng isang armadong katawan para sa paglabag.

Gusto kong bumalik sa isang talata sa Bibliya na dati nating ipinakilala, at pagkatapos ay dumaan sa proseso ng pagkakasundo nito sa mga pahayag ni Kristo.

Ako'y nagmasid hanggang sa ang mga luklukan ay mailagay, At ang **Matanda sa mga Araw ay maupo**; Ang kaniyang damit ay maputi gaya ng niyebe, At ang buhok ng kaniyang ulo ay parang dalisay na lana. Ang kaniyang trono ay nagniningas na apoy, ang mga gulong nito ay nagniningas na apoy; Isang maapoy na batis ang lumabas At lumabas mula sa harapan Niya. Isang libong libo ang naglingkod sa Kanya; Sampung libo ulit sampung libo ang tumayo sa harapan Niya. **Ang hukuman ay nakaupo, At ang mga aklat ay nabuksan.** Daniel 7:9-10

Ang larawan ng isang eksena sa korte na may mga ibinigay na libro ng ebidensya ay pamilyar sa amin. Kung ang makalangit na tagpo sa silid ng hukuman ay talagang ang Sinaunang mga Araw, ibig sabihin, ang Diyos Ama, na gumagalaw sa proseso ng paghatol na nagpapasya kung sino ang nabubuhay at kung sino ang namamatay sa hindi pagsunod sa Kanyang batas, kung gayon ang mga sumusunod na salita ni Kristo ay dapat ituring na mali.

Sapagkat ang Ama ay hindi humahatol sa sinuman.. Juan 5:22

Dito dapat nating ipakilala ang isang mahalagang sangkap na nawawala hanggang ngayon patungkol sa batas mula sa pananaw ng langit.

Sapagkat alam natin na ang **kautusan ay espirituwal**, ngunit ako ay makalaman, na ipinagbili sa ilalim ng kasalanan. Roma 7:14

Ang batas ng Diyos ay isang bagay na may kaugnayan sa espiritu ng isang tao. Ang batas ng Diyos ay may kaugnayan sa kalikasan. Ito ay isang batas na nagsasabi sa iyo ng epekto ng Espiritu ng Diyos na nabubuhay sa iyo sa halip na sabihin sa iyo na ito ang dapat mong gawin upang mapalugdan ang Diyos.

Ngunit siya na tumitingin sa sakdal na batas ng kalayaan at nagpapatuloy dito, at hindi tagapakinig na nakalilimutin kundi tagatupad ng gawain, ang isang ito ay pagpapalain sa kanyang ginagawa. James 1:25

Ang isang batas na ginagamit upang ipatupad ang pagsunod ay hindi isang batas ng kalayaan kundi isang batas ng paghihigpit. Ang batas ng Diyos ay isang propesiya kung ano ang mangyayari sa mga nagmamahal sa Diyos at napupuno ng Kanyang buhay.

Ito ang tipan na aking itatatag sa mga tao ng Israel pagkatapos ng panahong iyon, sabi ng Panginoon. **Ilalagay ko ang aking mga batas sa kanilang isipan at isusulat ko sa kanilang mga puso. Ako ay magiging kanilang Diyos, at sila ay magiging aking bayan.** Hebreo 8:10 (NIV)

Paano ka sumulat ng batas sa puso ng isang tao? Magagawa lamang ito sa pamamagitan ng personal na relasyon. Habang nakikilala ng isang tao ang Diyos at nagsimulang mahalín Siya at hinihingi ang Kanyang Espiritu, sinisimulan ng Espiritu na baguhin ang puso ng tao at ang batas ng Diyos ay nagsimulang kumilos sa loob natin nang awtomatiko. Ito ang tanging paraan para ang isang batas ay makapagbigay ng kalayaan at may pagpapahintulot.

Bakit nga ba naiintindihan ng mga tao ang batas na ipapataw at tayo ay parurusahan ng Diyos kung lalabag tayo dito?

Sapagka't ang kasalanan, na kumuha ng pagkakataon sa pamamagitan ng utos, ay dinaya ako, at sa pamamagitan nito ay pinatay ako. Roma 7:11

Paano tayo dinaya ng kasalanan sa pamamagitan ng kautusan? Ang kasalanan mismo ay hindi isang tao na nanlililang sa atin, bagkus ang kasalanan ay nagmula kay Satanas at sa pamamagitan ng kasalanan binago ni Satanas ang paraan ng pagtingin ng sangkatauhan sa batas. Paano niya ito nagawa?

Nang magkagayo'y sinabi ng ahas sa babae, "Tiyak na hindi kayo mamamatay: sapagka't nalalaman ng Dios na sa araw na kayo'y kumain niyaon ay madidilat ang inyong mga mata, at kayo'y magiging katulad ng Dios, na nakakakilala ng mabuti at masama." Genesis 3:4-5

Nakumbinsi ni Satanas sina Adan at Eva na ang kanilang buhay ay hindi nakasalalay sa Diyos. Nakumbinsi niya sila na ang kanilang buhay ay likas at sila ay imortal. Hangga't patuloy silang kumakain mula sa punong ito, hindi sila mamamatay. Kung totoo ang sinabi ni Satanas, kung gayon ang anumang mga utos na inilabas ng Diyos ay magmumukhang arbitrario at kontrolado. Kung tayo bilang mga tao ay talagang umiiral nang hindi kinakailangang umasa sa Diyos, kung gayon ang anumang kilusan sa Kanyang bahagi upang gabayan o pamunuan tayo ay maituturing na gumagamit ng puwersa.¹⁸

¹⁸ For more on this subject see the book Life Matters available at fatheroflove.info

Sa pamamagitan ng kasinungalingang ito na sinabi ni Satanas, nagawa niyang baguhin ang ating pananaw sa batas ng Diyos mula sa batas ng pagpapala at kalayaan tungo sa batas ng kontrol at paniniil. Tayo bilang isang lahi ay nagsimulang makita ang batas bilang isang listahan na ipinataw sa atin ng Diyos, at pagkatapos ay susukatin Niya tayo laban sa batas na ito upang matukoy kung pananatilihin Niya tayong buhay o hindi.

Ang maling pananaw na ito sa batas na agad na lumilikha ng pangangailangan para sa pagmamatyag, paghatol, at pagpaparusa. Ipinaaalaala natin sa ating sarili na sinasabi sa atin ni Pablo na ang ganitong uri ng paghatol ay nagmula kay Adan at hindi mula kay Kristo o sa Kanyang Ama. (Roma 5:16).

Samakatuwid, ang pundasyon ng kaharian ni Satanas ay ang kasinungalingan na ang tao ay imortal, o mas direkta, na ang kanyang kaluluwa ay imortal. Ginagawa nito ang salita ng Diyos, na maaari tayong mamatay kung ihiwalay natin ang ating sarili sa Kanya sa pamamagitan ng pagsuway, isang kasinungalingan; pagpilit sa atin sa isang posisyon kung saan ang tanging paraan upang tayo ay mamatay ay sa pamamagitan ng Diyos na direktang nagsasagawa sa atin. Ito ang pangunahing prinsipyo kung saan nagmumula ang pagsubaybay, paghatol, at pagpaparusa. Sa pamamagitan ng kasinungalingang ito ay gumawa si Satanas ng kasamaan sa batas ng Diyos at itinatag ang trono ng kasamaan.

Magkakaroon ba ng pakikisama sa Iyo ang luklukan ng kasamaan, na kumakatha ng kasamaan [kalokohan - KJV] sa pamamagitan ng batas, May pakikisama sa Iyo? Awit 94:20

Kung ang batas noon ay espirituwal at isang manipestasyon ng kung paano gumagana ang mga buhay na relasyon, kung gayon para umunlad ang mga relasyong ito ay kailangang mayroong paraan ng pagtatala ng mga transaksyon ng mga relasyong ito upang sila ay lumago at umunlad, dahil ang mga relasyon ay nabuo sa isang serye ng mga pinagsamang alaala.

Kabanata 12

Nakasulat sa mga Talaan ng Puso

Sa nakaraang kabanata, nabanggit natin na ang Diyos ay may kakayahang isulat ang Kanyang batas sa ating mga puso, na inilalagay ang Kanyang mga alituntunin ng pag-ibig sa ating mismong mga isipan, dahil ang batas ay espirituwal sa kalikasan at nagsasalita sa mga bagay ng kaluluwa.

Dinisenyo ng Diyos ang ating mundo sa paraang maitala ang mga alaala ng lahat ng ating pakikipag-ugnayan sa isa't isa. Ang ating mga mata, tainga, at iba pang mga pandama ay mga espirituwal na kagamitan sa pagrerekord na nag-iimbak ng mga alaala sa ating mga puso. Ang bawat tao ay may buong kasaysayan ng buhay na nakasulat sa kanilang puso. Mula sa rekord na ito malalaman natin kung pamilyar o hindi ang isang mukha o boses. Binanggit ito ni apostol Pablo sa sumusunod na paraan.

Ikaw ang aming sulat na nakasulat sa aming mga puso, kilala at binabasa ng lahat ng tao; maliwanag na ikaw ay isang sulat ni Kristo, na aming pinaglilingkuran, **na isinulat hindi sa tinta kundi sa pamamagitan ng Espiritu ng buhay na Diyos,** hindi sa mga tapyas ng bato kundi sa mga tapyas ng laman, iyon ay, sa puso. 2 Corinto 3:2-3

Nang ipangaral ni Pablo ang ebanghelyo sa iba at tinanggap nila ito, nagsimulang isulat ng Espiritu ng Diyos sa kanilang mga puso ang kagalakan ng katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya. Nagsimulang magbago

ang mga tao, at ang talaan ng pagbabagong ito ay isinulat sa kanilang mga puso ng Espiritu ng Diyos.

Ang Espiritu ng Diyos ay tinukoy ni Jesus bilang daliri ng Diyos. Pansinin ang magkaparihas na ito:

Ngunit kung nagpapalayas ako ng mga demonyo sa **pamamagitan ng Espiritu ng Diyos**, tiyak na dumating na sa inyo ang kaharian ng Diyos. Mateo 12:28

Ngunit kung nagpapalabas ako ng mga demonyo sa **pamamagitan ng daliri ng Diyos**, tiyak na dumating na sa inyo ang kaharian ng Diyos. Lukas 11:20

Itinala ni Jesus sa pamamagitan ng Kanyang daliri sa mga tapyas ng ating puso ang talaan ng ating buhay. Sa pamamagitan ng mga pandama na ibinigay sa atin ng Diyos, ang talaang ito ay isinulat sa ating pag-iisip. Ito ay hindi nagkakamali sa kanyang katumpakan. Ang ating mga mata ay hindi maaaring hindi makita ang mga bagay na ating nakita at nagawa at ang ating mga tainga ay hindi maaaring hindi marinig ang mga bagay na ating narinig sa buong buhay natin. Maaari nating subukang kalimutan ang mga bagay na nagawa natin, ngunit ang tala ay mananatiling nakasulat sa ating puso. Ang record na ito, siyempre, ay kasamang-may-akda ng ating mga sarili dahil tayo ang magpapasya sa mga aksyon na ating gaganapin at gagawin.

Kapag tayo ay may pinagpalang mga karanasan, ang mga alaala ay matamis, ngunit kapag tayo ay gumawa ng mga bagay na lumalabag sa sagradong ugnayan natin sa Diyos at sa isa't isa ang mga bagay na ito ay nakatala sa pamamagitan ng panulat na bakal.

Ang kasalanan ng Juda ay **isinulat ng panulat na bakal; na may dulo ng brilyante ay nakaukit sa tapyas ng kanilang puso**, at sa mga sungay ng iyong mga altar, Jeremias 17:1

Ang ibig sabihin ng salita para sa brilyante ay isang tusok na tinik tulad ng tusok ng ating konsensya. Bakit ito nakasulat gamit ang panulat na bakal? Kapag ang ating konsensiya ay sinasaksak ng pag-iisip na tayo ay gumagawa ng mali, kung tayo ay magpapatuloy, ang ating mga kilos ay may peklat sa

ating mga puso na may mga damdamin ng pagkakasala. Kasabay nito ang pagkakapilat ng kasalanan ay nagpapatigas sa ating mga puso at nagiging hindi gaanong sensitibo sa kasalanan. Habang tayo ay nagkasala, lalong tumitigas ang ating mga puso, hanggang sa ang ating mga puso ay maging ganap na gaya bakal.

Naaalala natin na ang mga bagay na ito ay isinulat sa ating mga puso sa pamamagitan ng daliri ng Diyos. Tayo ang gumagawa ng mga aksyon, ngunit ang Espiritu ng Diyos ay nagdisenyo ng isang sistema na ang lahat ay nakasulat sa atin. Dinisenyo ng Diyos ang sistemang ito upang pagpalain tayo upang ang ating matamis na alaala ng kabutihan ay laging kasama natin. Hindi niya tayo idinisenyo upang magdala ng mga alaala ng kalungkutan at pagkakasala. Ngunit kapag tayo ay nagkasala, ang mga pagsusumamo ng Espiritu ng Diyos na tinanggihan ay nakasulat sa ating mga alaala. Kapag lalo nating nilalabanan ang pagsusumamo ng Espiritu, lalong tumitigas ang ating puso hanggang sa maging katulad tayo ni Faraon na ang puso ay ganap na tumigas, ibig sabihin ay lubos na hindi tumanggap sa Espiritu ng Diyos.

Sa ganitong paraan mauunawaan na kayang dudurog ng Diyos ang makasalanan.

Iyong babaliin sila ng tungkod na bakal; Iyong dudurugin sila na parang sisidlan ng magpapalyok. Awit 2:9

Ang pamalo na bakal ay ang hampas ng panulat na bakal kapag nilalabanan natin ang pagsusumamo ng Espiritu at ginagawa ang nais natin sa pagrerebelde laban sa Diyos. Ang patuloy na paghihimagsik at paglaban sa Diyos ay nagpapahirap sa puso kung kaya't inihanda ng tao ang kanilang sarili para sa pagkawasak. Ang mga ito ay dinudurog sa pamamagitan ng isang pamalo o panulat na bakal na nagtala ng labis na pagkakasala at kasamaan sa kaluluwa na lubos nitong pinamimighati ang Espiritu ng Diyos at sinisira ang konsensya ng mainit na bakal.

Ngayon ay hayagang sinasabi ng Espiritu na sa mga huling panahon ang ilan ay magsisialis sa pananampalataya, na makikinig sa mga espiritung mapanlinlang at sa mga doktrina ng mga demonyo, na nagsasalita ng mga kasinungalingan sa

pagpapaimbabaw, **na may sariling konsensya na sinira ng mainit na bakal**, 1 Tim. 4:1-2

Naaalala ko ang ilang mga pangyayari sa aking buhay nang ako ay natuksong sumalungat sa aking konsensya at kasalanan, at ang damdamin sa loob ko ay naging napakainit. Kailangan ng pagsisikap na labanan ang mga pagsusumamo ng Espiritu. Dapat kang sumipa laban sa mga tusok ng konsensya upang magawa ito. Kung paulit-ulit mo itong gagawin, sa bandang huli ay tumitigas ang puso na nagiging malutong at pagkatapos ay madudurog.

Kaya, nakikita natin na mayroong talaan ng bawat tao na ginawa sa kanilang sariling puso. Ito ay isang tala na walang sinuman ang maaaring ipagtatalunan dahil bawat isa sa atin ay nagsulat nito sa pamamagitan ng ating malayang kalooban. Ang talaang ito ay isang espirituwal na tala. Hindi ito naitala gamit ang panulat o tinta o sa anumang bagay na gawa ng tao. Kasabay nito ay mayroong talaan ng kung ano ang nagawa natin sa langit, ngunit hindi ito nakatala sa pisikal na aklat bagkus ito ay nakaukit sa mismong mga kamay ng Diyos.

Tingnan, isinulat kita sa mga palad ng Aking mga kamay; Ang iyong mga pader ay palaging nasa harapan Ko. Isaias 49:16

Ito ay dahil nasaksihan ng ating Ama sa langit sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu ang bawat pangyayari sa ating buhay. Ang mga bagay na ating ginagawa ay nasaksihan at nadarama Niya. Ang mga ito ay nakatala sa Kanyang puso sa parehong paraan na sila ay nakatala sa ating puso. Isipin kung paano dinadala ng isang magulang ang isang sagradong alaala ng bawat isa sa kanilang mga anak sa kanilang mga puso. Ang rekord na iniingatan ng Diyos tungkol sa atin ay higit na mahalaga sa Kanya. Ang mismong mga buhok ng ating mga ulo ay binilang Niya.

Hindi ba ipinagbibili ang limang maya sa dalawang baryang tanso? At wala ni isa man sa kanila ang nakalimutan sa harap ng Diyos. **Ngunit ang mismong mga buhok ng inyong ulo ay bilang lahat. Huwag kayong matakot kaya't; ikaw ay higit na mahalaga kaysa sa maraming maya.** Lukas 12:6-7

Ang ating Ama at ating Tagapagligtas ay hindi nagtatala ng mga bagay upang tayo ay parusahan; nagre-record sila ng mga bagay upang manatili sa matalik na kaugnayan sa atin. Ang ating buhay ay patuloy na nasa kanilang mga kamay at sa gayon ay itinatago nila sa kanilang mga puso ang isang perpektong talaan ng ating mga buhay upang mapanatili ito. Ito rin ang dahilan na masasabi natin para sa mga naniniwala rito, na mayroon ang Diyos:

... sama-sama tayong binuhay, at pinaupo tayong magkakasama sa mga makalangit na dako kay Cristo Jesus, Efeso2:6

Ang talaan ng ating buhay na inilagay sa puso ni Kristo ay ginawa rin natin. Hinahayaan Niya tayong isulat ang tala sa Kanyang puso at sa gayon tayo ay nakasulat sa mga palad ng Kanyang mga kamay. Kaya nga totoo na ang Diyos ay may perpektong talaan ng ating buhay, ngunit hindi ito itinala para sa mga layuning iniisip natin sa mga tuntunin ng pagmamatyag, paghatol at pagpaparusa. Ito ay naitala dahil kapag ang isang tao ay nagmamahal sa ibang tao, palagi niya itong binabantayan at inaalagaan at iniisip.

Marami, Oh Panginoon kong Dios, ang iyong mga kamanghamanghang gawa na iyong ginawa; **At ang Iyong mga iniisip sa amin ay hindi maisalaysay sa Iyo nang maayos; Kung ako ay magpahayag at magsasalita tungkol sa kanila, sila ay higit pa sa mabibilang.** Awit 40:5

Ito ang dahilan kung bakit nabasa ni Kristo ang mga puso ng mga lalaking lumapit sa Kanyang harapan kasama ang babaeng nahuli sa pangangalunya. Nababasa Niya ang tala sa kanilang mga puso at ipinaalam din sa kanila ito, at nang sila ay dumating sa Kanyang harapan ay hindi nila maitago o mabura ang tala sa kanilang alaala. Ang isinulat ni Kristo sa lupa ay isang pag-uulit lamang ng kung ano ang isinulat Niya sa kanilang mga puso sa pamamagitan ng daliri ng Diyos at na sila mismo ay pumirma na sa kanilang pagsang-ayon.

Ito ay para sa kadahilanang ito na kapag ang Diyos ay nagbukas ng mga aklat sa langit, Siya ay umaabot sa puso ng mga tao. Hindi Niya kailangan ng pisikal na mga aklat gaya ng ginagamit natin ngayon dahil ang Kanyang batas

ay hindi pisikal kundi espirituwal; pagharap sa mga bagay ng puso at isipan na nahayag sa laman.

Hindi tayo sinusubaybayan ng Diyos para sa layuning hatulan at kundenahin tayo; Maibigin niyang binabantayan tayo at iniisip natin araw-araw at nananabik na pagpalain tayo. Ganito nakaimbak ang tala sa Kanyang puso. Kapag nagkasala tayo laban sa Diyos, kinukuha natin ang panulat na bakal at tinusok natin ang tagiliran ni Kristo at muli natin Siyang ipinako sa krus.

kung sila'y tumalikod, upang sila'y muling baguhin sa pagsisisi,
yamang muli nilang ipinako sa krus para sa kanilang sarili ang
Anak ng Diyos, at inilagay Siya sa hayagang kahihyan. Hebreo 6:6

Ang puso ni Kristo ay hindi kailanman nagiging bakal, kaya't sa tuwing isinusulat natin ang ating mga gawa ng kasalanan sa ating sarili at pinipilit Niyang masaksihan ito, tinutusok Siya nito ng matinding paghihirap. Ito ay pareho sa bawat oras dahil Siya ay hindi kailanman tumigas sa kasalanan. Kapag sa wakas ay nakaharap natin si Kristo nang harapan, ang tala na isinulat natin sa Kanya ay sasalubong sa atin - lahat ng ito - at pagkatapos ay magpapasya tayo sa ating sarili kung tayo ay patatawarin o hindi. Tatanungin niya tayo "Wala bang sinumang humahatol sa iyo?" Ano ang magiging sagot mo? Paano mo huhusgahan ang iyong sarili kapag tumayo ka sa harapan Niya at bawat salitang binigkas mo at bawat lihim na pag-iisip na pinag-isipan mo ay nakasulat sa harapan mo sa katauhan ni Kristo? Paano mo hahatulan? Ang lahat ng kasamaan natin na ating pinigilan at itinago, kapag tayo ay nakaharap nito, ito ba ay mananaig sa atin? Ayaw ni Jesus na tayo ay mabigla at lamunin sa kahihyan at pagkakasala sa huling araw na iyon; Nais Niyang pawiin natin ang dalamhati ng ating kaluluwa ngayon at hayaan Siyang pagalingin tayo.

Sa ganitong konteksto na ang ating Manlilikha, na nagsasabing Siya ay pag-ibig (1 Juan 4:8), ay hindi nagtatala ng ating masasamang gawa para sa layuning parusahan tayo.

Ang pag-ibig ay matiyaga, ang pag-ibig ay mabait. Hindi ito naiinggit, hindi nagyayabang, hindi nagmamalaki. Hindi ito nakakasira ng puri sa iba, hindi ito naghahanap sa sarili, hindi

madaling magalit, **hindi ito nagtatala/bumibilang ng mga pagkakamali.** 1 Corinto 13:4-5 (NIV)

Ano ang pagkakaiba sa pagitan ng mga alaala ng ating buhay na nakasulat sa puso ni Jesus at isang rekord ng mga pagkakamaling naitala? Ang rekord na iniingatan ni Jesus ay nasa Kanyang sarili; ito ay bahagi ng Kanyang sarili dahil ang lahat ng nilikha ay nagkakaisa sa Kanya. (Colosas 1:17). Ang rekord ng mga pagkakamali ay isang bagay na panlabas sa ating sarili na hindi nakakaramdam ng sakit, kalungkutan, o pagkawala. Ito ay walang puso at samakatuwid ay maaaring maging batayan ng walang pusong parusa na kinasasangkutan ng kamatayan. Ang ating Ama at ang Kanyang Anak ay hindi nag-iingat ng walang pusong rekord ng ating mga pagkakamali, bagkus ang puso ni Kristo ay mayroong talaan na nakasulat sa Kanyang pagkatao.

Ang alituntuning ito ay nakabalangkas sa pangitain ng Apocalipsis 5 tungkol sa balumbon/scroll na hindi mabuksan ng sinuman.

At sila'y umawit ng isang bagong awit, na nagsasabi: "**Ikaw ay karapat-dapat na kunin ang balumbon/scroll**, at buksan ang mga tatak nito; Sapagka't ikaw ay pinatay, at tinubos mo kami sa Dios sa pamamagitan ng Iyong dugo mula sa bawat lipi at wika at bayan at bansa, at ginawa mo kaming mga hari at mga saserdote sa aming Dios; at kami ay maghahari sa lupa." Pahayag 5:9-10

Si Kristo ay karapat-dapat na buksan ang balumbon ng ating kasaysayan ng tao dahil Siya ay pinatay para sa atin at lumakad na kasama natin sa ating naghihirap na sangkatauhan.

Yaong mga sumasamba sa isang diyos na gumagawa ng mga listahan at sinusuri ang mga ito ng dalawang beses upang makita kung tayo ay naging makulit o mabait na sumasamba sa diyos ng pagbabantay, paghatol at kamatayan. Hindi ito ang Diyos ni Jesu-Kristo na hindi nag-iingat ng gayong rekord laban sa atin. Kapag nakilala natin ang ating Lumikha at napunta sa presensya Niya na nagdadala ng lahat ng alaala ng ating buhay sa Kanyang puso, tatanungin tayo ng "Wala bang sinumang humahatol sa iyo para dito?" Paano ka sasagot at ano ang hahatulan mo?

Ang Aking mga Kaisipan ay Hindi Iyong mga Kaisipan

Sa kabanata 11, tiningnan natin kung paano binago ng kasinungalingan ni Satanas na may buhay tayong hiwalay sa Diyos ang ating buong pagkaunawa sa batas. Sa kabanata 2 sinimulan nating tuklasin ang posibilidad na ang hustisya ng Diyos ay iba sa ating pagkaunawa sa hustisya. Bago tayo magpatuloy upang isaalang-alang ang isang mas detalyadong pagsusuri sa paghatol gaya ng itinuro sa Kasulatan, isaalang-alang natin nang kaunti pa ang mga implikasyon ng kasinungalingan ni Satanas tungkol sa imortalidad at ang epekto nito sa ating mga pang-unawa sa paghatol.

1. Sinabi ni Satanas na hindi tayo tiyak na mamamatay at sa pagkain ng bunga ng ipinagbabawal na puno na tayo ay magiging katulad ng Diyos. Genesis 3:5
2. Binago nito ang pananaw ng tao sa batas. Kung hindi tayo umaasa sa Diyos habang buhay, kung gayon ang Kanyang batas ay ipinapataw sa atin nang walang wastong dahilan.
3. Samakatuwid, ang kaisipan ng laman ay nakikipagdigma sa batas ng Diyos at tumatangging sumailalim dito. Roma 8:7
4. Ang pagkakahiwalay ng sangkatauhan sa Diyos ay magiging sanhi ng kanilang pagkapahamak, sapagkat ang Diyos lamang ang may buhay. Ngunit inanyayahan ni Satanas ang sangkatauhan na ipakita ang sanhi ng kamatayan sa Diyos. Kung nakikita ng tao ang batas ng Diyos bilang isang di-makatwirang pagpapataw, kung

gayon makatuwirang tingnan ang mga paglabag sa batas na iyon bilang ipinataw din. Nakikita natin ito sa buhay ni Cain. Sinabi ng Diyos kay Cain ang mga natural na kahihinatnan ng kanyang mga aksyon at si Cain ay nagplano/nilagay ang sariling pag-iisip ng sisihin para sa kanyang bagong katotohanan sa Diyos. Genesis 4:11-14

5. Pagkatapos, inilagay ni Satanas ang pagpapataw ng kamatayan bilang parusa sa paglabag sa batas ng Diyos. Ipinakita niya ang Diyos bilang ang sumasalakay sa pagpapataw ng kaparusahan. Alam natin ito dahil ang kamatayan ay ipinakita bilang kaaway ng Diyos at ng tao at isang bagay na nasa kapangyarihan ni Satanas. Hebreo 2:14, 1 Corinto 15:26
6. Inihaharap ni Satanas ang kamatayan sa tao bilang hustisya ng Diyos para sa paglabag ng tao, na ipinakikita ang kapangyarihan ni Satanas sa Diyos at ginagawa ang Diyos na may-akda ng kamatayan. Mga Awit 50:21; Mga Awit 94:20
7. Gaya ng ipinahiwatig natin sa kabanata 3, ang awa ay nauunawaan bilang isang presyong ibinayad upang maantala o alisin ang kaparusahan. Sa sistema ni Satanas, ang awa ay hindi kailanman malayang nagpapatawad sa isang tao nang walang pera o walang halaga (Isa 55:1). Ang sistemang ito ay nangangailangan na ang “katarungan ng Diyos” ay dapat mapawi ng isang sakripisyo; ito ay nangangailangan ng isang uri ng pagbabayad.
8. Ang pagpapakilala ng kamatayan sa sangkatauhan bilang isang parusa mula sa Diyos ay gumagawa ng kalakal ng oras na isang bagay na lubhang mahalaga. Ang panahon ng pagsubok ay ibinigay sa atin upang piliin kung tayo ay maniniwala na ang Diyos ay mabuti, bibitawan ang ating pagkakalayo sa Kanya, at hayaan Siya na ipakita sa atin ang ating mga kasalanan upang tayo ay gumaling. Ngunit naiintindihan namin ang panahon ng pagsubok na ito sa aming sariling sistema ng hustisya bilang ibinigay sa amin upang payapain ang Diyos sa pamamagitan ng mabubuting gawa o katibayan ng pagsisisi sa pamamagitan ng pagtanggap sa krus bago ang huling paghuhukom. Nangangahulugan ito na tayo ay patuloy na tumatakas mula sa pagsusuri at ang pagpapagaling na iniaalok, at

samakatuwid ang buhay ay nagiging isang orasan kung saan wala tayong kapayapaan. Mayroong palaging pakiramdam na nauubusan ng oras at isang pakiramdam ng kapahamakan habang tayo ay tumatakbo patungo sa paghatol, na ngayon ay nangangahulugan ng kaparusahan sa mga masasama at pagwawalang-bahala sa mga mabubuti.

9. Ang buong prosesong ito ay banyaga sa kaisipan ng Diyos. Ang Kanyang mga prinsipyo ng awa, katarungan at parusa ay ganap na naiiba sa atin. Ang mga marangal na konseptong ito ay naging tiwali sa ating mga isipan ng kasinungalingan ng likas na buhay na nagiging sanhi ng hindi natin malay na pakiramdam na hindi natin kailangan ang Diyos at na Siya ay isang mapang-akit na taong gustong kontrolin/makikialam ang lahat.

Ang epekto ng kasinungalingang ito ng likas na buhay ay mahusay na ipinaliwanag sa pamamagitan ng kuwento ng tila dalawang barko na

Nang yakapin ng sangkatauhan
ang kasinungalingan na maaari
tayong magkaroon ng
imortalidad at maging katulad
ng Diyos, binago natin ang ating
relasyon sa Diyos at naisip
natin na siya ay katulad natin.

naglalayag patungo sa isa't isa sa gabi. Ang isang barko ay nagra-radio sa isa pa na nagsasabi sa kanila na ilihis ang kanilang landas sa landas ng kanilang barko. Isang boses ang bumalik sa radyo na hindi, dapat mong ilihis ang iyong landas upang maiwasan ang banggaan. Ang kapitan ng barko ay nagbabanta sa tao sa kabilang dulo ng linya na ilihis ang kanilang landas o harapin ang mga kahihinatnan. Sagot ng boses, “ito ang parola, ang tawag mo.”

Nang yakapin ng sangkatauhan ang kasinungalingan na maaari tayong magkaroon ng imortalidad at maging katulad ng Diyos, binago natin ang ating relasyon sa Diyos at naisip natin na siya ay katulad natin. Ang nakamamanghang liwanag na iyon mula sa parola na ipinadala sa pag-ibig upang protektahan tayo mula sa pagkawasak ay binigyang-kahulugan na may masamang hangarin, at ang sangkatauhan ay naghanda para sa digmaan laban sa parola. Nang mapagtanto ng barko ang tunay na

pagkakakilanlan ng ibang pinagmumulan ng liwanag, nagbago ang buong paradigm at agad na naunawaan ang liwanag sa wastong konteksto nito.

Sa lahat nilang kapighatian ay nagdalamhati siya, at iniligtas sila ng anghel ng kaniyang harapan: sa kaniyang pag-ibig at sa kaniyang kahabagan ay tinubos niya sila; at dinala niya sila, at dinala sa lahat ng araw ng una. Ngunit sila'y nanghimagsik, at ginulo ang kaniyang banal na Espiritu: kaya't siya'y naging kanilang kaaway, at siya'y nakipaglaban sa kanila. Isaiah 63:9-10

Ganito ang paghatol. Iniisip natin na ang Diyos ay katulad natin. Iniisip natin na Siya ay isang humahatol, humahatol at nagpaparusa tulad natin. Ngunit ang Kanyang mga iniisip ay hindi ating mga iniisip.

Gayunpaman, upang makita natin ang ating tunay na kalagayan, pinahihintulutan tayo ng Diyos na harapin ang paghatol na sa tingin natin ay ginagawa ng Diyos. Kung ang Diyos ay walang paghatol ayon sa pagkakaintindi natin, hindi natin Siya ituring na isang makatarungang Diyos.

Dahil sa kasinungalingan ni Satanas tungkol sa buhay, minana natin ang paraan ng pag-iisip tungkol sa buhay, kamatayan at kaparusahan na nagreresulta sa kailangan ngayon ng Diyos na ipakita sa atin na hindi ito ang Kanyang iniisip, habang kasabay nito ay inilapit tayo sa Kanyang sarili. Kailangan Niyang lumapit sa atin sa pamamagitan ng pagpayag sa Kanyang sarili na makitang katulad natin, upang hindi tayo lumayo sa Kanya sa paniniwalang hindi Siya makatarungan at matuwid sa ating paningin.

Ang paghatol ng Diyos ay nilayon na magdala ng kagalingan at pagpapanumbalik, hindi pagkondena at kamatayan.

At sinabi ni Jesus, **Para sa paghatol ay naparito ako sa sanglibutang ito**, upang ang hindi nakakakita ay makakita; at upang silang nakakakita ay maging bulag. John 9:39

Ang resulta ng paghatol ni Hesus ay ang mga bulag ay nagsimulang makakita. Ito ay isang nakapagpapagaling na anyo ng paghatol. Kasabay nito ay sinabi ni Jesus na ang Kanyang paghatol ay magiging sanhi ng mga nag-iisip na sila ay nakakakita na maging bulag, ibig sabihin ay napagtanto nila

na sila ay naging bulag (Apoc 3:17). Ngunit bakit gusto ni Jesus na ipagtapat nila na sila ay bulag? Ito ay upang sila ay gumaling. Inilarawan ni Jesus ang isang pangunahing bahagi ng Kanyang misyon bilang pagbibigay ng paningin sa mga bulag.

Sumasaakin ang Espiritu ng Panginoon, dahil pinahiran niya ako upang ipangaral ang ebanghelyo sa mga dukha; sinugo niya ako upang pagalingin ang mga may bagbag na puso, upang ipangaral ang paglaya sa mga bihag, at ang **pagbabalik ng paningin sa mga bulag**, upang palayain ang mga nasaktan, Lucas. 4:18

Ang mga nakakakilala lamang ng kanilang pagkabulag ang maaaring gumaling. Ang prinsipyong ito ng pagpapanumbalik ay ipinakita sa Lumang Tipan sa iba't ibang mga kuwento.

At nang ang Panginoon ay **magbangon ng mga hukom para sa kanila, ang Panginoon ay sumasa hukom, at iniligtas sila sa kamay ng kanilang mga kaaway** sa lahat ng mga araw ng hukom; sapagka't ang Panginoon ay nahabag sa kanilang pagdaing dahil sa kanila na nang-aapi sa kanila at nang-aapi sa kanila. Mga hukom 2:18

Kahit na ang gawain ng mga hukom ay hindi perpekto, nakikita pa rin natin na ang layunin ay para sa pagpapalaya mula sa pang-aapi. Ang aklat ng Isaias ay nagpapahayag din ng temang ito ng pagpapalaya sa pamamagitan ng paghatol.

Aking ibabalik ang iyong mga hukom gaya ng una, at ang iyong mga tagapayo gaya ng sa pasimula. Pagkatapos ay tatawagin kang lungsod ng katuwiran, ang tapat na lungsod." Ang Sion ay tutubusin ng katarungan, At ang kaniyang mga pagsisisi ng katuwiran. Isa 1:26-27

Ang aking katuwiran ay malapit na, ang aking kaligtasan ay lumabas na, at ang aking mga bisig ay hahatol sa mga bayan; Ang mga baybayin ay maghihintay sa Akin, at sa aking bisig ay magtitiwala sila. Isaias 51:5

Ipinakikita ng Bibliya na ang kaisipan ng paghatol ng Diyos ay para sa pagpapalaya, pagpapagaling at pagpapanumbalik, hindi para sa pagkondena na humahantong sa patay. Ngunit ito ay mangyayari lamang kung tatanggapin natin ang pagsusuri ng Diyos sa ating problema kaysa sa sarili nating pagsusuri. Pagkatapos ay maaari tayong humingi ng kagalingan at maniwala na tayo ay magbabago.

Upang ipaliwanag kung paano tayo pinagagaling ng Diyos sa paghatol kailangan nating isaalang-alang ang paksa ng Santuaryo, dahil ito ang bagay na aralin/lesson na naglatag nang detalyado sa proseso kung saan tayo iniligtas ng Diyos.

Ang Daan Mo O Diyos ay nasa Santuwaryo

Ang mga puntong tinalakay natin sa nakaraang kabanata ay naglagay ng malaking agwat sa pagitan ng Diyos at ng tao. Sa pamamagitan ng impluwensya ni Satanas, ang sangkatauhan ay tinalikuran ang isang madilim at madilim na landas. Paano tayo mababalik ng Diyos at maibabalik ang ating maling pag-iisip? Paano muling magiging kaisipan ng Diyos ang ating mga iniisip upang tunay nating maunawaan ang Kanyang karakter/ugali?

Sinabi sa kanya ni Jesus, "**Ako ang daan, ang katotohanan, at ang buhay.** Walang makaparoroon sa Ama maliban sa pamamagitan Ko." Juan 14:6

Si Hesus ang daan patungo sa Ama, ang katotohanan ng Ama at ang buhay ng Ama. Sa pamamagitan ni Kristo tayo ay nagagawang makabalik sa Diyos. Ang salita para sa daan sa Griyego sa talata sa itaas ay G3598 hodos, ibig sabihin ay landas. Ang parehong salitang ito ay ginamit sa Griyegong Lumang Tipan sa talatang ito:

Ang iyong daan, O Diyos, ay nasa santuwaryo; Sino ang napakadakilang ng Diyos bilang ating Diyos? Awit 77:13

Upang ang Diyos ay makalapit sa atin at manahan sa atin, Siya ay nagpatayo ng Sanctuary.

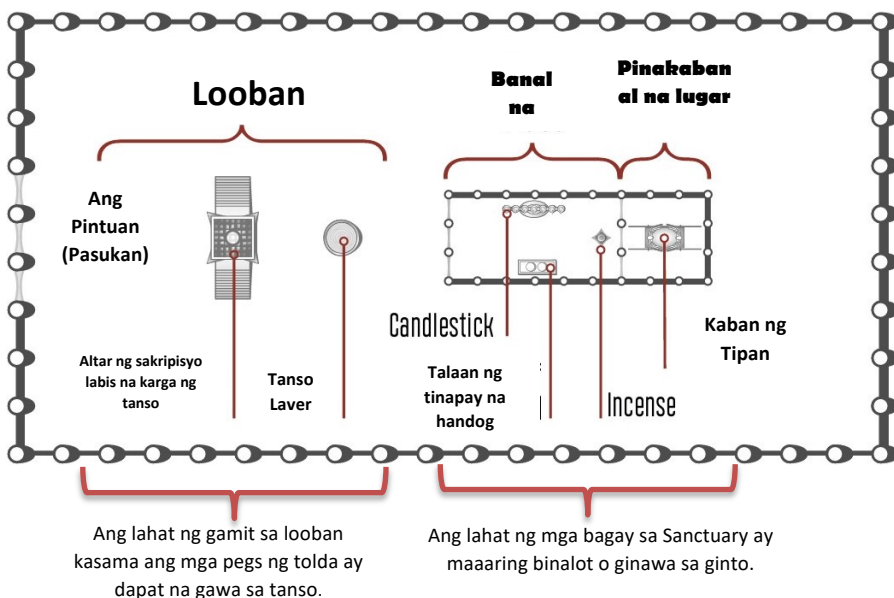
At gawin nila Ako ng isang santuwaryo, upang Ako ay makatahan sa gitna nila. Exodus 25:8

Ang layunin ng pagtahak sa landas na ito ng Santuwaryo ay upang ang ating mga pusong bato ay gawing malambot muli at maging mga pusong laman.

Bibigyan kita ng bagong puso at lalagyan ko ng bagong espiritu sa loob mo; Aalisin ko ang pusong bato sa iyong laman at bibigyan kita ng pusong laman. Ezekiel 36:26

Ang simbolismo ng Sanctuary ay naglalatatag para sa atin ng mga hakbang na dapat sundin upang tayo ay ganap na maibalik sa Diyos at makipagkasundo sa Kanya.

Isaalang-alang natin ang layout ng sistemang ito ng Santuwaryo.

Ang makasalanan ay pumapasok sa santuwaryo sa pamamagitan ng pintuan sa looban. Ang silid na tinatawag na pinakabanal na lugar ay ang lugar kung saan naninirahan ang presensya ng Diyos sa loob ng sistema ng santuwaryo.

Mayroong maraming mga aspeto ng santuwaryo at mga serbisyo nito na maaari nating pag-isipan, ngunit nais lamang nating tumuon sa ilang mga punto sa pag-unlad mula sa looban hanggang sa pinakabanal na lugar.

Una, napansin natin na ang lahat ng kasangkapan sa patyo/looban ay nababalutan ng tanso/brass o tanso/bronze. Ang muwebles ng banal na lugar ay gawa sa ginto o nababalutan ng ginto¹⁹. Ang pagbabago sa mga metal ay nagpapakita ng pagbabago sa kalidad. Kinakatawan nito ang pagbabago sa karakter na nagaganap sa tao habang sila ay sumusulong sa kaalaman ng Diyos. Ang elemento ng tanso ay kawili-wili dahil ito ay isang haluang metal ng dalawang metal, tanso at lata. Ito ay isang metal na gawa ng tao. Hindi ito nilikha ng Diyos.

At tungkol kay Zillah, ipinanganak din niya si Tubal-Cain, isang instruktur ng bawat craftsman sa tanso at bakal. at ang kapatid ni Tubal-cain ay si Naamah. Genesis 4:22

Binabanggit ng Diyos ang tanso/brass o bronze/tanso sa negatibong paraan bilang isang bagay na dapat linisin bilang dumi.

Anak ng tao, ang sambahayan ni Israel ay naging dumi sa akin;
Lahat sila ay **tanso, lata, bakal**, at tingga, sa gitna ng isang pugon;
Sila ay naging dumi mula sa pilak. Ezekiel 22:18

Ang altar ng paghahain ay ang lugar kung saan iniaalay ang mga hain na hayop. Ito ay kumakatawan sa kamatayan ni Kristo sa krus para sa ating mga kasalanan. Ang katotohanan na ang simbolo ng sakripisyo ni Kristo ay nasa isang altar ng tanso ay nagpapahiwatig na ang Diyos ay tinatanggap ang pag-iisip ng tao tungkol sa kung ano ang kinakailangan para sa pagkakasundo upang Maganap.

Nang isinasalamin ng tao ang dahilan ng kanyang sariling kamatayan pabalik sa Diyos bilang isang parusa sa Diyos para sa kasalanan ng tao, ang Diyos ay kailangang magbigay ng kapalit para sa tao; Kailangan ng bayad bago tanggapin ng tao ang awa ng Diyos at maniwala na nasiyahan ang Diyos na

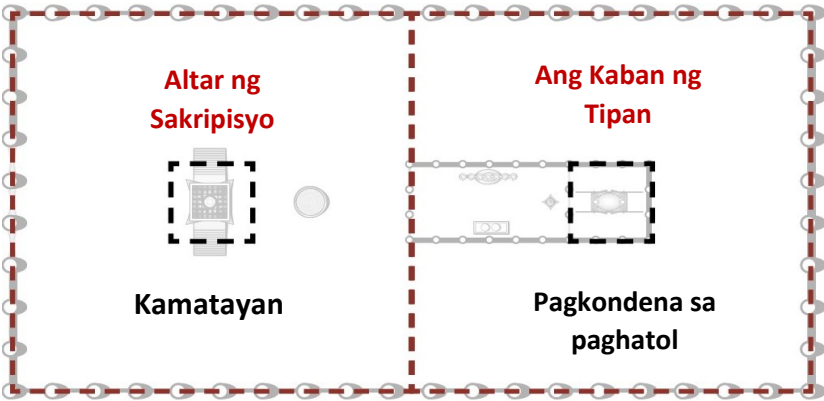
¹⁹ Para sa higit pa tungkol dito tingnan ang kabanata 8 ng aklat na Cross Examined and Cross Encountered na makukuha sa fatheroflove.info sa tagalog makukuha sa maranathamedia-philippines.com

napanatili ang Kanyang karangalan. Sa pagbibigay ng sakripisyong ito, inihayag ng Diyos kung ano ang iniisip ng tao at kung ano ang kailangan ng tao para maniwala siya na ang Diyos ay mapagbiyaya sa kanya. Ang pangangatwiran na ito sa bahagi ng tao ay maaaring may malay, hindi malay, o kahit na walang malay, ngunit ito ay naroroon; Ito ay ang pamana ng ating nahulog na isip. Ang bawat bahagi ng santuwaryo ay isang pag-abot sa tao upang makipag-usap sa kanya kung nasaan ang kanyang pag-iisip at upang ipagkasundo siya sa Ama.

Ang dalawang pangunahing prinsipyo na kailangang pagsikapan ng tao ay ang mapagkondena na pag-iisip at kamatayan.

At hindi kung paanong ang isa ay nagkasala, gayon din ang kaloob: **sapagkat ang paghatol ay sa pamamagitan ng isa sa pagkondena/pagkakasala**, ngunit ang malayang kaloob ay maraming mga pagkakasala sa katwiran. **Sapagkat kung sa pamamagitan ng pagkakasala ng isang tao ay naghari ang kamatayan ng isa**; Higit pa na sila na tumatanggap ng saganang biyaya at ng kaloob ng katuwiran ay maghahari sa buhay ng isa, si Jesu-Kristo.) Roma 5:16-17

Ang humahatol sa paghatol at ang pagkakasala ay nagdulot ng kamatayan sa paghahari ay si Adan. Inisip ni Adan na kapwa hinatulan siya ng Diyos at ninais na patayin siya. Samakatuwid, ito ang dalawang lugar ng santuwaryo na dapat ibunyag sa mga lalaki. Ang santuwaryo ay isang parihaba na spatially/paghati na lumilikha ng dalawang parisukat. Sa gitna ng unang

parisukat ay ang altar ng sakripisyo. Sa gitna ng ikalawang parisukat ay ang Arko ng Tipan. Ang mga hain ay iniaalay sa altar ng sakripisyo araw-araw. Ang paghatol sa Araw ng Pagbabayad-sala ay naganap isang beses lamang sa isang taon.

“Gayundin ang ikasampung araw ng ikapitong buwan na ito ay ang Araw ng Pagbabayad-sala. Ito ay magiging isang banal na pagpupulong para sa iyo; Pagdusahan/afflict ninyo ang inyong mga kaluluwa, at mag-alay ng handog na ginawa sa pamamagitan ng apoy sa Panginoon. At hindi ka gagawa ng gawain sa araw ding iyon, sapagkat ito ang araw ng pagbabayad-sala, upang gumawa ng pagbabayad-sala para sa iyo sa harap ng Panginoon mong Diyos. Sapagka't ang sinumang tao na hindi napagdusahan/afflict sa kaluluwa sa araw ding iyon ay mapuputol sa kanyang mga tao. at sinumang tao na gumawa ng anumang gawain sa araw ding iyon, ang taong iyon ay aking lilipulin mula sa kanyang mga tao. Leviticus 23:27-30

Ang paglalarawang ito na ibinigay sa Levitico ay isang salamin kung paano nauunawaan ng mga tao na ang Diyos ay dapat gumawa sa paghatol. Si Adan ang nagdala ng paghatol, paghatol at kamatayan sa mundo. Ang paraan ng santuwaryo ay upang ihayag sa atin kung ano ang ating tunay na pag-iisip at pagkatapos ay ihambing ang ating iniisip sa buhay ni Jesus at mapagtanto na ang ating pag-iisip ay mali. Ito ay kung paano nagaganap ang pagkakasundo. Ito ay isang proseso upang ihayag na ang ating minanang makasalanang sistema ng moralidad ay mali, kung saan tayo ay magsisi at pinatawad. Kinukumpleto nito ang proseso ng pagkakasundo.

Ang karamihan sa mga relihiyon ay naniniwala na dahil ang Diyos ang nag-uutos ng mga sakripisyo at lumilitaw bilang isang hukom sa pinakabanal na lugar sa Araw ng Pagbabayad-sala, na ito ay kung ano siya. Ngunit ito ay hindi totoo. Ang Diyos ay tulad ni Hesus at ang mga bagay na ito na nakasulat sa batas ay sumasalamin sa kung ano tayo. Ipinakita sa atin ng Diyos sa atin na tayo ay magsisi at tumalikod sa mga ito.

Sinalubong tayo ng Diyos sa tansong altar, isang altar na ginawa mula sa isang haluang metal na dinisenyo ng isang anak ni Cain. Ang aming ama ay

hindi kailanman nagnanais ng mga sakripisyo, ngunit ibinigay niya sa kanila upang ipakita sa amin kung ano kami sa kalikasan. Naniniwala kami na kailangan ng Diyos na magpatahimik bago siya patawarin, at hindi kami maniniwala na kami ay pinatawad hanggang sa dumanak ang dugo. Ito ay isang kakila-kilabot, paganong ideya; Ngunit hindi namin ito namalayan. Pinalaki niya ang ating pagiging makasalanan sa mga sakripisyong ito, habang sa parehong oras sa pamamagitan ng tansong ito, ang ideyang gawa ng tao ay nakumbinsi sa atin na tayo ay mapapatawad.

Hindi hinahatulan o kinokondena ng Diyos ang sinumang tao (Juan 5:22; 8:15), ngunit pinahihintulutan Niya tayong maunawaan Siya sa ganitong paraan upang maipakita sa atin kung ano talaga ang iniisip nating kailangang gawin ng Diyos upang wakasan ang kontrobersiyang ito. Natural na iniisip natin na dapat bigyan tayo ng Diyos ng panahon para magsisi, at sa wakas ay hatulan ang lahat at patayin ang mga hindi sumusunod at gagantimpalaan ang mga sumunod.

Kung maaari nating isaisip na ang santuwaryo ay isang paraan upang dalhin ang mga tao sa Diyos, kung gayon ay tatanggapin natin na ang paraan ng prosesong ito ay hindi kumakatawan sa kung sino ang Diyos, ngunit sa halip kung ano ang handang gawin ng Diyos upang maabot tayo kung nasaan tayo.

Ang santuwaryo ay may patyo/looban ng tanso, habang mayroong banal na lugar at pinakabanal na lugar na gawa sa ginto at pilak. Ang Diyos ay hindi kinakatawan ng patyo/looban; Ito ay isang representasyon ng mga lalaki. Ito ay pinatunayan ng katotohanan na ang Diyos ay nagsasabi sa kanyang mga tao sa isang tiyak na oras sa prosesong ito na umalis sa looban kapag sinusukat o pinag-aaralan ang sistemang ito.

Pagkatapos ay binigyan ako ng isang tambo na parang panukat. At tumayo ang anghel, na nagsasabi, "Bumangon ka at sukatin mo ang templo ng Diyos, ang altar, at ang mga sumasamba doon. **Ngunit iwanan ang looban na nasa labas ng templo, at huwag mong sukatin ito, sapagkat ito ay ibinigay sa mga Gentil.** At tatahakin nila ang banal na lungsod sa ilalim ng paa sa loob ng apatnapu't dalawang buwan." Apocalipsis 11:1-2

Ang banal na lugar ay hindi ganap na kumakatawan sa kung sino ang Diyos dahil ang Diyos ay laging pinakabanal. Paano magiging banal ang Diyos sa isang lugar at pinakabanal sa ibang lugar? Ang banal na lugar ay naghahayag ng pag-unlad ng isipan ng mga tao tungo sa katotohanan. Ito ay hindi isang kumpletong paghahayag kung ano mismo ang katangian/karakter ng Diyos. Kahit na ang pinakabanal na lugar ay hindi isang perpektong representasyon ng katangian/karakter ng Diyos dahil ang Diyos ay hindi kailanman

Ang paghahayag ng paghatol
ay kung ano ang kailangan ng
sangkatauhan upang
mapagtanto kung gaano
tayo likas na mapanghusga
at mapagkondena.

nagnanais ng mga hain at hindi Siya kailanman nangangailangan ng mga handog na sinusunog (Awit 40:6, Oseas 6:6). Ito ang lahat ng mga akomodasyon kung saan ang mga tao ay nasa kanilang mga iniisip. Ito ay isang proseso ng pagpapakita sa atin kung ano tayo at pagkatapos ay iniimbitahan tayong ihambing ito sa kung ano si Kristo at magsisi kapag nakita natin ang pagkakaiba.

Noong ako ay isang binata sa aking huling mga kabataan, gumawa ako ng mga bagay na naging dahilan upang ako ay makaramdam ng labis na pagkakasala, at nakilala ko sa isang lawak ang aking kalagayang may sakit sa kasalanan at gusto ko ng tulong. Ang kamatayan ni Hesus sa krus ang naging dahilan upang maniwala ako na pinatawad ako ng Diyos sa aking mga kasalanan. Ito ay mahalaga sa kaligtasan. Sa sandaling naniwala ako na ang aking mga kasalanan ay pinatawad at nagsimula akong makilala ang higit pa sa kung ano ang Diyos sa pamamagitan ng pagbabasa tungkol kay Jesus, maraming bagay sa aking buhay ang nagsimulang magbago.

Ilang taon pagkatapos kong magsimulang lumago sa aking pang-unawa, sinimulan kong husgahan at hatulan ang iba sa hindi pagsunod sa kung ano ang tama. Gagawin ko ito nang palihim nang higit pa kaysa sa lantaran ko. Hinatulan ko ang mga tao dahil nakita ko ang Diyos bilang paghusga sa mga tao sa paggawa ng maling bagay. Pinahintulutan niya akong makita siya sa ganitong paraan upang mahayag ang aking espiritu ng paghatol. Pinahintulutan niya akong makita siya sa araw ng pagbabayad-sala bilang isang nakakatakot at banal na hukom na handang sirain ang mga makasalanan na hindi sumuko at sumunod.

Pagkatapos sa tamang sandali, ipinakita niya sa akin kung ano ang sinabi ng kanyang anak tungkol sa kanya sa Juan 5:22 at kung paano kumilos si Jesus mismo sa Juan 8:15. Nang basahin ko ang mga tekstong ito at ikinumpara ko ang mga ito sa aking sarili, umiyak ako ng ilang araw. Nagsisi ako at hiniling sa Diyos na patawarin ako. Biglaan kong nakita ang aking Sarili na mapaghatol na sobra at ito lang Ang aking kailangan. Ang paghahayag ng paghatol ay kung ano ang kailangan ng sangkatauhan upang mapagtanto kung gaano tayo mapanghusga at mapagkondena sa likas na ugali.

Ganito ang pakikitungo ng Diyos sa mga alagad sa Mateo 15:22–28. Siya ay kumilos sa paraang pinahintulutan ang kanilang pagtatangi laban sa babaeng Canaanita na mahayag. Nang sa wakas ay pinagaling ni Jesus ang anak na babae ng babae, ang mga disipulo ay may pagpipiliang gawin. Kailangan nilang makita ang kanilang sarili bilang panatiko at magsisi, o huminto sa paniniwala kay Jesus.

Ito ang dahilan kung bakit hindi tatanggapin ng maraming tao ang tunay na Diyos at ang Kanyang Anak. Hindi nila tatalikuran ang pagnanais na hatulan at kondenahin at sisipiin ang maraming banal na kasulatan upang patunayan na ang Diyos ay humahatol at mapagkondena. Ang lahat ng mga tekstong ito ay nariyan upang subukan tayo at ihayag kung ano ang nasa atin. Sila ay kumikilos sa parehong paraan tulad ng kapag ito ay lumilitaw na parang tinawag ni Jesus ang babaeng Canaanita na isang aso. Kailangan nating suriin nang mabuti ang mga talatang ito.

Susunod, isaalang-alang natin ang pag-unawa ng karamihan ng paghatol at ang pagbubukas ng mga aklat sa langit bilang nauugnay sa Araw ng Pagbabayad-sala na tinalakay natin kanina.

Kabanata 15

Ang Mga Aklat ay Binuksan At Ang Paghatol ay Itinakda

Ang pagkakasunud-sunod ng kasaysayan na inilatag sa Daniel 7 at 8 ay nagbibigay sa atin ng isang napaka-espesipikong oras kung kailan magaganap ang mga pangyayari sa paghatol. Kinausap ni Apostol Pablo si Felix tungkol sa darating na panahon ng paghatol sa hinaharap mula sa kanyang panahon:

Ngayon habang siya ay nangangatuwiran tungkol sa katuwiran, pagpipigil sa sarili, at **ang paghuhukom na darating**, si Felix ay natakot at sumagot, “Umalis ka muna; kapag mayroon akong maginhawang oras ay tatawag ako para sa iyo.”—Mga gawa 24:25

Ang mga pangyayaring ibinigay sa atin sa Daniel 7 ay tumutulong sa atin na matukoy kung kailan magaganap ang paghatol na ito. Nakita ni Daniel sa pangitain ang apat na hayop na lumalabas sa dagat. Ang una ay parang leon, ang pangalawa ay isang oso, ang pangatlo ay isang leopardo at ang pang-apat ay isang hayop na walang pangalan. Matapos ang pagbangon ng apat na hayop na ito ay may isang eksena sa paghatol na nagaganap, at pagkatapos ay dumating ang kaharian ni Kristo at ang mga tao ng Diyos ay magmamay-ari ng kahariang ito.

Ang mga dakilang hayop na iyon, na apat, ay apat na hari na bumangon mula sa lupa. —Daniel 7:17

Ang apat na hayop na ito ay kumakatawan sa apat na hari o, gaya ng ipinaliwanag sa ibaba, apat na kaharian.

Kaya't sinabi niya: 'Ang ikaapat na hayop ay **magiging ikaapat na kaharian sa lupa**, na magiging iba sa lahat ng iba pang kaharian, at lalamunin ang buong lupa, tatapakan ito at dudurugin.' — Daniel 7:23

Mula sa ikaapat na kaharian na ito ay bumangon ang 10 kaharian, at pagkatapos nito ay may lumitaw na isa pang kaharian na naiiba sa kalikasan sa iba at tatlong kaharian ang nasasakupan upang mapawi ang kahariang ito.

Ang sampung sungay ay sampung hari na babangon mula sa kahariang ito. at ang isa ay babangon pagkatapos nila; **Siya ay magiging iba sa mga nauna, at pasukuin ang tatlong hari.** — Daniel 7:24

Ang maliit na sungay na ito ay nagsasalita ng mga dakilang salita laban sa Kataas-taasan at nagbabago sa mga espesyal na panahon ng Diyos at sa Kanyang batas at umuusig sa mga banal ng Diyos sa loob ng tatlo at kalahating beses.

Siya ay magsasalita ng magarbong mga salita laban sa Kataas-taasan, ay uusigin ang mga banal sa Kataas-taasan, at maglalayon na baguhin ang mga panahon at batas. Pagkatapos ang mga banal ay ibibigay sa kanyang kamay sa loob ng isang panahon at mga oras at kalahating panahon. Daniel 7:25

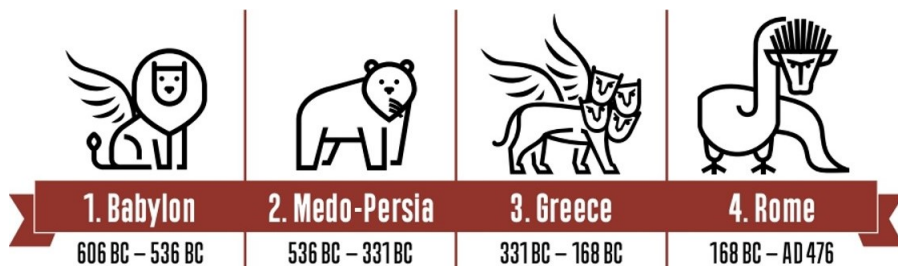
Gaya ng ipinahiwatig natin dati, mayroong isang eksena sa paghuhukom na nagaganap at pagkatapos ay darating at magpapatuloy ang kaharian ni Kristo magpakailanman.

Ngunit ang hukuman ay mauupo, at kanilang aalisin ang kanyang kapangyarihan, upang ubusin at sirain ito magpakailanman. Kung magkagayon ang kaharian at kapangyarihan, at ang kadakilaan ng

mga kaharian sa ilalim ng buong langit, ay ibibigay sa mga tao, ang mga banal ng Kataas-taasan. Ang kanyang kaharian ay isang walang hanggang kaharian, at lahat ng mga dominyon ay maglilingkod at susunod sa kanya. —Daniel 7:26-27

Kung titingnan natin ang pagkakasunud-sunod ng kasaysayan mula sa panahon ni Daniel hanggang sa kasalukuyan, makikita talaga natin na mayroong apat na imperyo sa daigdig na sinundan ng paghahati sa 10 kapangyarihan ng Europa, na sinusundan ng kapapahan na nangingibabaw sa mga gawain ng mundo sa loob ng mahigit 1000 taon.

Ang apat na imperyo sa mundo ay kinakatawan ng Babylon, Medo-Persia, Greece at Rome.

Ang pagkakasunud-sunod na ito ng apat na kaharian na sinundan ng pagpapalawak sa 10 ay kahanay ng pangitain sa Daniel 2. Sinabi ni Daniel sa hari ng Babilonia na ang hari ay ang ulo ng ginto at na magkakaroon ng magkakasunod na tatlong pandaigdigang imperyo pagkatapos ng kanyang kaharian. Maaari nating ibuod ang impormasyon ng maliit na sungay sa Daniel 7 tulad ng sumusunod:

1 Bumangon mula sa Ikaapat na Hayop.
Daniel 7:7,8

2 Kabilang sa 10 sungay.
Daniel 7:24

3 Iba sa Iba pang mga sungay.
Daniel 7:24

1 Pinalitan ng mga Papa ang mga Caesar

2 Ang kapapahan ay lumago sa kapangyarihan sa mga bansa sa Europa.

3 Ang Papa ay parehong Relihiyoso at Pampulitika na Kapangyarihan.

4 Magmukhang mas matigas kaysa sa ibang mga sungay. <i>Daniel 7:20</i>	4 Magtataglay ng higit na kapangyarihan kaysa sa mga hari.
5 Binunot ang 3 kaharian. <i>Daniel 7:8,20,24</i>	5 Inalis ang mga Heruli, Vandal at Ostrogoth.
6 Nagsalita ng mga dakilang salita laban sa Kataas-taasan. <i>Daniel 7:24</i>	6 Inangkin na Diyos sa Lupa at may kapangyarihang magpatawad ng mga kasalanan.
7 Paghirapan ang mga banal ng Kataas-taasan. <i>Daniel 7:25</i>	7 Sa pagitan ng 50 at 150 Milyong tao ang pinatay ng Papa.
8 Naisip na Baguhin ang mga panahon at Batas. <i>Daniel 7:25</i>	8 Binago ang Sabbath sa Linggo, Inalis ang Ikalawang Utos.
9 Naghari sa panahon, panahon at kalahating panahon. <i>Daniel 7:25</i>	9 Ang supremacy ng Papa ay mula 538 AD hanggang 1798 AD.

Ang pagkakakilanlan ng maliit na sungay bilang ang Kapapahan na bumangon pagkatapos ng apat na imperyo sa daigdig ay pinatunayan ng maraming Iskolar ng Bibliya sa paglipas ng mga siglo.

Pangalan	Petsa	Maliit na Sungay	Tao ng Kasalanan	Rev 17 babae	Anti-Kristo
Waldenses	12 th Cent.		Papacy	Roman Church	
Eberhard II (Salzburg)	d. 1246	Papacy			
John Milicz	c. 1367		Papacy	Papacy	Papacy
John Wycliff	c. 1379	Popes	Papacy	Papacy	Popes
John Huss	c. 1412		Papacy	Papacy	Pope
Girolamo Savonarola	c. 1497		Papacy	Papacy	
Martin Luther	1522	Papacy	Papacy	Papacy	Papacy
Philipp Melanchthon	1543	Papacy			Papacy
John Knox	1547	Papacy	Papacy	Papacy	Papacy
William Tyndale	1550		Papacy	Papacy	Papacy
Nicholas Ridley	1554			Papacy	Papacy
John Hooper	1550		Papacy	Papacy	Papacy
Thomas Cranmer	1582	Papacy	Papacy	Papacy	Papacy
James I of England	1600	Papacy	Papacy	Papacy	Papacy
Sir Isaac Newton	1727	Papacy	Papacy	Papacy	Papacy
John Wesley	1764		Papacy	Papacy	Papacy

Ang layunin ng pagkakakilanlang ito ay hindi upang kundenahin ang anumang grupo o organisasyon; ang pagsikat ng kapangyarihang ito ay repleksyon ng kalikasan ng tao at nagpapakita kung ano tayong lahat. Ang pagkondena sa mga pinuno ng Papa ay upang patunayan ang sarili na may parehong isip at espiritu. Ang layunin natin ay tukuyin ang mga propetikong kilusan sa kasaysayan ng tao upang matuto mula sa kanila.

Sinasabi sa atin ng Daniel 7:25 na ang maliit na sungay ay mamumuno sa loob ng isang panahon, panahon at kalahating panahon. Ang parehong oras na sanggunian sa Apocalipsis 12 ay kahanay ng 1260 araw.

At sa babae ay binigyan ng dalawang pakpak ng isang malaking agila, upang siya ay lumipad sa ilang, sa kanyang lugar, kung saan siya ay pinapakain ng isang **panahon, at mga oras, at kalahating oras**, mula sa mukha ng ahas. —Apocalipsis 12:14 (KJV)

Pagkatapos ay tumakas ang babae sa ilang, kung saan siya ay may isang lugar na inihanda ng Diyos, upang pakainin nila siya doon ng **isang libo dalawang daan at animnapung araw**. —Apocalipsis 12:6

Ang 1260-araw na yugtong ito ay may katuturan lamang kapag ang prinsipyo ng Hebreo ng isang araw para sa isang taon ay inilapat.

Ayon sa bilang ng mga araw kung saan mo tinitiktik ang lupain, **apatnapung araw**, para sa bawat araw ay dadalhin mo ang iyong kasalanan ng isang taon, katulad ng **apatnapung taon**, at malalaman mo ang aking pagtangga. —Mga Bilang 14:34

At kapag natapos mo na ang mga ito, humiga muli sa iyong kanang bahagi; Kung magkagayo'y matitiis ninyo ang kasamaan ng bahay ni Juda sa apatnapung araw. **Inilatag ko sa iyo ang isang araw para sa bawat taon**. —Ezekiel 4:6

Ang panahon ng papal supremacy ay mula AD 538 hanggang 1798, nang kinuha ng mga Pranses ang papa bilang bilanggo, na nagtapos sa temporal na kapangyarihan ng papa. Di-nagtagal pagkatapos ng panahong ito na magsisimula ang paghatol. Upang makakuha ng mas tiyak na takdang

panahon, bumaling tayo sa Daniel kabanata 8 at ihahambing ang pagkakasunud-sunod ng kasaysayan doon sa parehong Daniel 2 at Daniel 7.

Ang pangitain ng Daniel 8 ay nagbibigay sa atin ng sagupaan sa pagitan ng isang tupa at isang kambing. Binasag ng isang kambing na may kapansin-pansing sungay ang tupa, na pinapalitan ito sa kapangyarihan. Nabasag ang orihinal na sungay ng kambing at apat na sungay ang pumalit, at pagkatapos ay mula sa isa sa apat na sungay ay lumabas ang isang maliit na sungay.

Naiwan tayo sa walang pag-aalinlangan kung sino ang tupa at ang kambing dahil sinabi ng anghel na si Gabriel kay Daniel:

Ang lalaking tupa na iyong nakita, na mayroong dalawang sungay—sila ang mga hari ng **media at Persia**. At ang **lalaking kambing ay ang kaharian ng Greece**. Ang malaking sungay na nasa pagitan ng mga mata nito ay ang unang hari [pagiging Alexander the Great]. —Daniel 8:20-21

Matapos mamatay si Alexander the Great, ang Greece ay nahati sa apat na bansa, na pinamumunuan ng kanyang apat na heneral (mga sungay na sumasagisag sa mga pinuno, o kapangyarihan). Alam natin na ang maliit na sungay na lumabas sa isa sa mga sungay ng kambing ay naging mas malaki kaysa sa Greece mismo, na mas malakas kaysa sa media at Persia, dahil sinasabi nito:

		
Tupa	Kambing	Maliit na Sungay
Mahusay Daniel 8:4	Napakahusay Daniel 8:8	Sobrang Galing Daniel 8:9

Mayroon lamang isang kapangyarihan na humalili sa Greece at mas malaki kaysa sa Greece —Rome. Ang Roma ay lumabas sa isa sa apat na bansa na

humalili sa Greece dahil ito ang unang sumakop sa Macedonia, at lumawak mula roon.

Ang maliit na sungay na ito ay pinalaki ang kanyang sarili laban sa prinsipe ng hukbo, na siyang Mesiyas na si Jesu-Kristo. Ipinako ng Roma si Kristo at tinupad ang propesiya na ito. Inihagis ng sungay na ito ang katotohanan sa lupa at gumawa ng maraming kakila-kilabot na bagay. Nagulat si Daniel sa sinasabi nitong munting sungay. Pagkatapos ay narinig ni Daniel ang isang pag-uusap sa pagitan ng dalawang banal na nilalang kung gaano katagal ang prosesong ito ng pagyurak sa mga tao ng Diyos at ng santuwaryo sa ilalim ng paa. Ang sagot na ibinigay ay ang mga sumusunod:

At sinabi niya sa akin, “Sa loob ng dalawang libo tatlong daang araw; kung gayon ang santuwaryo ay lilinisin. —Daniel 8:14

Kapag tayo ay magkatulad sa Daniel 7 at Daniel 8 makikita natin ang isang napaka-kagiliw-giliw na koneksyon sa pagitan ng paghatol na nagaganap sa Daniel 7 at ang paglilinis ng santuwaryo sa Daniel 8.

Daniel 7	Event	Daniel 8
Lion	Babylon	-
Oso	Medo-Persia	Tupa
Leopard	Greece	Kambing
Hayop	Rome	Maliit na Sungay
Tagpo ng Paghuhukom	Paghuhukom	Paglilinis ng Santuwaryo
Kaharian ni Kristo	Ikalawang Pagparito	Nawasak nang walang Kamay ng Tao

Ano ang pagkakatulad sa pagitan ng paglilinis ng santuwaryo at ng paghatol? Ang paglilinis ng santuwaryo ng mga Hudyo bawat taon ay naganap sa panahon ng kapistahan ng Araw ng Pagbabayad-sala.

Ito ay magiging isang batas magpakailanman para sa iyo: sa ikapitong buwan, sa ikasampung araw ng buwan, iyong pahihirapan ang inyong mga kaluluwa, at huwag kang gumawa ng anumang gawain, maging isang katutubo ng inyong sariling bansa o isang estranghero na nananahan sa gitna ninyo. Sapagka't sa araw na iyon ang saserdote ay gagawa ng pagbabayad-sala para sa iyo, upang linisin ka, upang ikaw ay maging malinis sa lahat ng iyong mga kasalanan sa harap ng Panginoon. —Levitico 16:29,30

Gayundin ang ikasampung araw ng ikapitong buwan na ito ay ang Araw ng Pagbabayad-sala. Ito ay magiging isang banal na pagpupulong para sa iyo; Pagdusahan/afflict ninyo ang inyong mga kaluluwa, at mag-alay ng handog na ginawa sa pamamagitan ng apoy sa Panginoon. —Levitico 23:27

Ang mga tao ay inutusan na "pagdusahan ang kanilang mga kaluluwa", (i.e. upang suriing mabuti ang kanilang mga sarili upang makita kung mayroong anumang hindi ipinagtapat na kasalanan, o anumang bagay na maghihiwalay sa kanila sa Diyos.) Ang Araw ng Pagbabayad-sala ay isang araw din ng paghuhukom para sa mga tao. Ito ay hindi lamang isang serbisyo para sa indibidwal, (ang pang-araw-araw na sakripisyo sa taon ay nag-aalaga para sa iyon), ngunit ito ay para sa huling pagtanggali ng kasalanan sa katapusan ng taon. Sa pamamagitan ng dugo ay tumanggap siya ng kapatawaran mula sa mga hain noong taon, at ang kanyang pagkakasala ay matalinghagang inilipat mula sa kanyang sarili patungo sa santuwaryo. Sa Araw ng Pagbabayad-sala ang lahat ng kasalanan na nasa santuwaryo ay hinarap. Anumang hindi ipinagtapat na kasalanan sa Araw ng Pagbabayad-sala ay magiging nagkasala sa makasalanan, at sasagutin niya ang kaparusahan ng kanyang sariling kasalanan. Ang makasalanan ay nililinis araw-araw sa buong taon, ngunit ang santuwaryo ay matalinghagang nagdadala ng mga kasalanan ng mga tao. Ngayon, sa Araw ng Pagbabayad-sala, ang santuwaryo mismo ay dapat linisin.

Marami pang detalye ang maibibigay namin, ngunit ang pangunahing punto dito ay ang paglilinis ng Santuwaryo ay isang gawain ng paghatol na naganap noong ika-10 araw ng ikapitong buwan ng Hudyo na tinatawag na Araw ng Pagbabayad-sala o Yom Kippur.

Mula dito maaari nating simulan upang matukoy kung kailan magsisimula ang panahong ito ng paghuhukom, dahil ang pag-uusap sa pagitan ng dalawang banal na nilalang ay nagpapahiwatig na aabutin ng 2300 araw. Nawalan ng malay si Daniel matapos marinig na ang pangitain ay mananatili sa loob ng maraming araw, bago maipaliwanag ni Gabriel kay Daniel kung kailan magwawakas ang 2300 araw. Ang reaksiyon ni Daniel sa pahayag na ito ay nagpapahiwatig na naunawaan niya na ito ay mas mahaba kaysa sa literal na 2300 araw o 6.3 taon lamang, isang medyo maikling panahon na ikinagalak ni Daniel na marinig. Ang katapusan ng Daniel 8 ay nagtatapos na hindi nauunawaan ni Daniel ang tungkol sa 2300 taon na hula, isang hindi maisip na mahabang panahon na nag-iwan kay Daniel ng “maraming araw na nagkasakit.”

Sa susunod na kabanata, si Daniel ay nagsimulang manalangin nang taimtim. Ang oras ng panalanging ito ay ilang taon pagkatapos ng pangitain sa Daniel 8. Si Daniel ay nanalangin ng isang pinakamagandang panalangin at humiling sa Panginoon na patawarin siya at ang kanyang mga tao. Pagkatapos ay lumapit si Gabriel kay Daniel upang bigyan siya ng pang-unawa sa pangitain na dati niyang nakita ngunit hindi niya naunawaan.

... oo, habang ako'y nagsasalita sa panalangin, ang lalaking si Gabriel, na aking nakita sa pangitain sa pasimula, na pinalipad ng matulin, ay dumating sa akin nang may oras ng paghahandog sa gabi. At kaniyang ipinaalam sa akin, at nakipag-usap sa akin, at nagsabi, **Oh Daniel, ako'y lumabas ngayon upang bigyan ka ng karunungan sa pagkaunawa.** Sa pasimula ng iyong mga pagsamo ay lumabas ang utos, at ako'y naparito upang sabihin sa iyo, sapagka't ikaw ay totoong minamahal; **kaya't isaalang-alang mo ang bagay, at unawain mo ang pangitain:** Daniel 9:21-23

Ipinakilala ni Gabriel ang isang bagong hula sa panahon ng 70 linggo na pinaghiwa-hiwalay sa 3 mga kaputol/bahagi. 7 linggo upang makumpleto ang templo. 62 linggo pa bago dumating ang Mesiyas at pagkatapos ay 1 huling linggo. Ang 70 linggo ay muling inilalapat ang prinsipyo ng araw para sa isang taon. Ang susi sa hula sa panahong ito ay mayroon itong petsa ng pagsisimula.

Talastasin mo nga at unawain, **na mula sa paglabas ng utos na isauli at itayo ang Jerusalem hanggang sa Mesiya na Prinsipe**, Magkakaroon ng pitong sanlinggo at animnapu't dalawang linggo; ang lansangan ay muling itatayo, at ang pader, maging sa mga panahong mahirap. Daniel 9:25

Ang utos na isauli at muling itayo ang Jerusalem ay dumating sa tatlong utos mula sa tatlong hari ng Persia, at ito ay nakatala sa aklat ni Ezra.

Sa gayo'y nagtayo ang mga matanda ng mga Judio, at sila'y guminhawa sa pamamagitan ng panghuhula ni Haggai na propeta at ni Zacarias na anak ni Iddo. At kanilang itinayo at natapos, ayon sa utos ng Dios ng Israel, at **ayon sa utos ni Ciro, ni Dario, at ni Artaxerxes na hari sa Persia**. Ezra 6:14

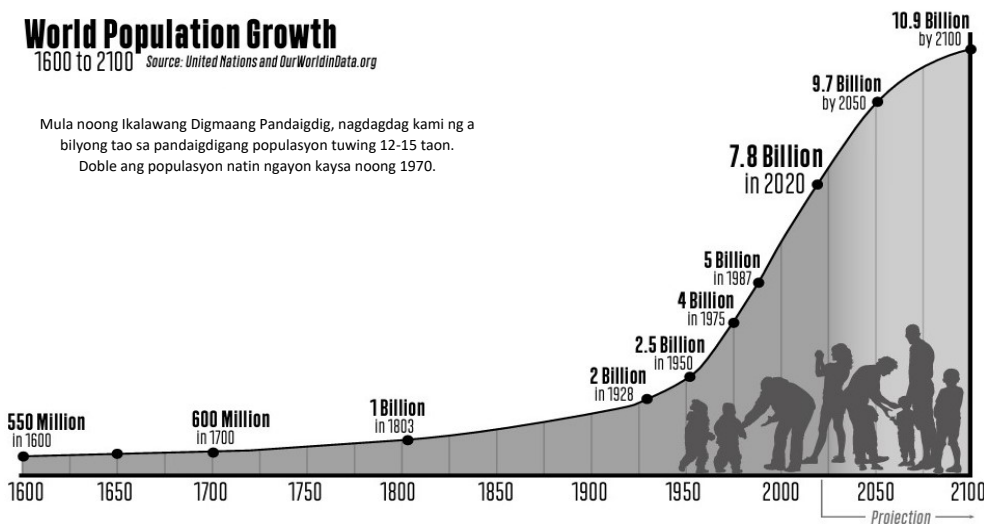
Ang unang dalawang utos ay kasangkot lamang sa pagtatayo ng templo, ngunit ang utos ni Artaxerxes ay nagsasangkot ng pagpapanumbalik ng buong Jerusalem at pagbibigay sa kanila ng ganap na awtonomiya upang pamahalaan ang kanilang sarili ayon sa batas ng Diyos. Ang kautusang ito ay lumabas noong 457 BC. Kapag pinagsama-sama natin ang lahat ng impormasyong ito, maaari nating ilarawan ito tulad ng ipinapakita sa huling pahina ng kabanatang ito.

Ang impormasyong ito ay medyo teknikal, ngunit ang layunin ng prosesong ito ay ipakita mula sa mga propesiya ni Daniel na may takdang panahon para sa proseso ng paghatol bago ang pagdating ni Kristo. Ang tagpo ng paghatol ng Daniel 7 kapag iniugnay sa mga propesiya ng Daniel 8 at 9 ay nagsimula noong 1844. Ito ay kapag ang mga aklat ay binuksan at ang paghatol ay itinakda. Sinimulan ng 1844 kung ano ang maituturing na tunay na mga huling-panahon, kapag wala nang mga hula sa panahon - ang mga bagay ay binabalot na. Kapansin-pansin, ito ang panahon na nagsimula ang Rebolusyong Industriyal, at makikita natin na mas marami ang nagbago sa nakalipas na 150 taon kaysa sa 1800 taon bago ang 1844. Hindi pa nagkaroon ng kakayahan ang tao na lubusang sirain ang mundong kanyang ginagalawan.

World Population Growth

1600 to 2100¹ Source: United Nations and OurWorldInData.org

Mula noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig, nagdagdag kami ng a bilyong tao sa pandaigdigang populasyon tuwing 12-15 taon. Doble ang populasyon natin ngayon kaysa noong 1970.

Ito ang oras na post ng 1844 na tinutukoy sa Daniel dito:

Nguni't ikaw, Daniel, isara mo ang mga salita, at tatakan mo ang aklat hanggang sa panahon ng kawakasan; **marami ang tatakbo ng paroo't parito, at ang kaalaman ay lalago.** Daniel 12:4

Ang oras na ito ay inihahayag din ng mensahe ng Unang Anghel sa Apocalipsis 14.

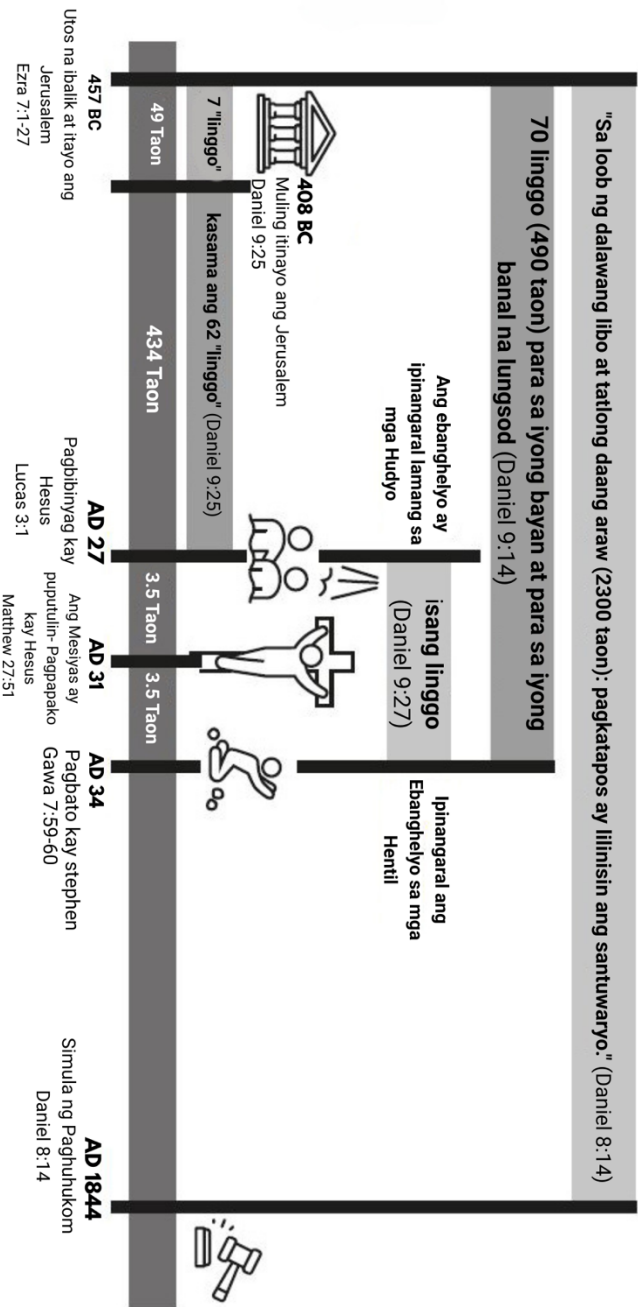
Pagkatapos ay nakita ko ang isa pang anghel na lumilipad sa gitna ng langit, na may walang hanggang ebanghelyo upang ipangaral sa mga naninirahan sa lupa sa bawat bansa, lipi, wika, at bayan—na nagsasabi ng malakas na tinig, **Matakot kayo sa Diyos at magbigay ng kaluwalhatian sa Kanya, sapagkat dumating na ang oras ng Kanyang paghatol**; at sambahin ninyo Siya na gumawa ng langit at lupa, ng dagat at ng mga bukal ng tubig. Apocalipsis 14:6-7

Ang malaking tanong na dapat ibangon bilang tugon sa lahat ng ito ay: bakit ang Diyos ay inilalarawan bilang nagsasagawa ng isang eksena sa hukuman na may mga aklat at naghatol sa mga tao nang sabihin ni Jesus na ang Kanyang Ama o ang Kanyang sarili ay hindi humahatol sa sinuman? Si Jesus ang nagtatanong sa atin:

Ngunit sinabi Niya sa kanya, "Lalaki, sino ang naglagay sa Akin na isang paghatol o isang tagapamagitan sa iyo?" Lukas 12:14

Ang Petsa Ng Paghatol

Ayon sa Daniel 8:14 at 9:24-27

Kabanata 16

Iniwan Mo ang iyong Unang Pag-ibig

Noong gabi bago namatay si Jesus, nakita natin ang ilang kawili-wiling pag-uusap na nagaganap sa gitna ng mga alagad.

Ngayon ay nagkaroon din ng isang pagtatalo sa gitna nila, kung sino sa kanila ang ituturing na pinakadakila. At sinabi niya sa kanila, Ang mga hari ng mga Gentil ay nagpapanginoon sa kanila, at ang **mga nagsasagawa ng kapamahalaan sa kanila ay tinatawag na mga mapagbigay.** Ngunit hindi gayon sa inyo; sa halip, ang pinakadakila sa inyo, ay maging mas bata, at ang namamahala ay gaya ng naglilingkod. Lukas 22:24-26

Isipin ang kalungkutan ni Kristo habang nakikinig siya sa kanyang mga alagad na may pagtatalo kung sino sa kanila ang dapat ituring na pinakadakila. Ipinahihiwatig nito na ang lahat ng mga alagad ay humahatol sa isa't isa kung sino ang dapat maglingkod sa pinakamataas na posisyon. Sila ay ganap na nabulag sa mga pagdurusa na sinisimulan nang maramdaman ni Jesus, at sadyang ignorante sa kung ano ang malapit nang mangyari.

Nang maglaon nang gabing iyon nang taimtim na sinisikap ni Jesus na gisingin si Pedro sa kaniyang panganib, muling inihambing ni Pedro ang kaniyang sarili sa iba, kaya hinatulan sila.

Sumagot si Pedro, "Kahit na ang lahat ay tumalikod dahil sa iyo, hinding-hindi ko gagawin." Mateo 26:33 (NIV)

Kung ang pinakamalapit na mga tagasunod ni Jesus ay napuspos pa rin ng espiritung ito upang hatulan ang iba bilang mas mababa kaysa sa kanilang sarili, ito ay nagiging maliwanag na ang isyu ng paghatol sa iba ay malalim na nakatanim sa puso ng tao.

Matapos ang pagpapako sa krus at muling pagkabuhay ni Kristo ang mga disipulo ay ganap na nagbago. Nagpakumbaba sila sa harapan ng Diyos at sa isa't isa at tinanggap ang pagbubuhos ng Espiritu noong Pentecostes.

At nang ganap na dumating ang araw ng Pentecostes, **silang lahat ay nangagkakaisa sa isang lugar**. At biglang dumating ang isang ugong mula sa langit na gaya ng humahagibis na malakas na hangin, at pinuno nito ang buong bahay na kanilang kinauupuan. Mga Gawa 2:1-2

Binabasa natin ang mga salita ni Pedro pagkatapos ng panahong ito.

Pastolin ninyo ang kawan ng Dios na nasa gitna ninyo, na naglilingkod bilang mga tagapangasiwa, hindi sa pamimilit, kundi sa kusa, hindi sa panlilinlang na pakinabang, kundi may pananabik; ni bilang mga panginoon sa mga ipinagkatiwala sa inyo, kundi maging mga halimbawa sa kawan; 1 Pedro 5:2-3

Ang tuksong gumamit ng awtoridad sa iba sa proseso ng paghatol ay madaling maabutan tayo, lalo na kapag ang simbahan ay hinahamon ng maling aral. Ang simbahan ng Efeso ay nahaharap sa isang malaking hamon sa isyu ng doktrina, at mapapansin natin ang mga salita ni Jesus tungkol sa sitwasyong ito.

Nalalaman ko ang iyong mga gawa, at ang iyong pagpapagal, at ang iyong pagtitiis, at kung paanong hindi mo matiis ang mga masasama: at **iyong sinubukan ang mga nagsasabing sila'y mga apostol, at hindi nga, at nasumpungan mo silang mga sinungaling**: Apocalipsis 2:2 (KJV)

Ang ibig sabihin ng salitang subukan ay suriin at suriing mabuti. Ang mga pinuno ng iglesia sa Efeso ay tumugon sa mga nagtuturo ng kamalian na may espiritu ng pagsusuri at paghatol. Nagawa ng mga pinuno na palayasin ang maling pananampalataya na naghahangad na makapasok sa simbahan, ngunit ito ay dumating sa malaking halaga.

Gayon ma'y may laban ako sa iyo, na iyong iniwan ang iyong unang pag-ibig. Alalahanin mo nga kung saan ka nahulog; magsisi ka at gawin ang mga unang gawa, o kung hindi, ako ay darating kaagad sa iyo at aalisin ang iyong kandelerong sa kinalalagyan nito—maliban kung ikaw ay magsisi. Apocalipsis 2:4-5

Sa paghahangad na dalisayin ang simbahan ng kamalian, ang mga pinuno ay nawala ang kanilang unang pag-ibig. Gaano kadaling magsimulang magbigay ng babala laban sa mga taong naniniwala sa mga ideyang alam nating mali. Totoo na kailangan nating sabihin ang katotohanan at ihambing ito sa pagkakamali, ngunit kapag sinimulan nating ihiwalay ang mga tao maaari nating mawala ang ating pagmamahal sa kanila. Lumipat tayo mula sa unang pag-ibig sa pangangaral ng ebanghelyo tungo sa patuloy na pagtatanggol laban sa maling pananampalataya. Nakikita natin ang kalakaran na ito sa unang simbahan sa dami ng mga aklat na pinamagatang “Laban sa _____”. Kasama sa ilang halimbawa ang *Laban sa mga Pagano*, *Laban sa mga Manichaeans*, *Laban kay Marcion*, *Laban sa Sabellians*, *Laban kay Aunomius*, *Laban sa Vigilantius*, atbp.

Ang pagkawala ng agape sa simbahan ng Efeso ay isang kakila-kilabot na dagok sa simbahan. Ang mga mensahe sa pitong simbahan ay hindi lamang isinulat sa mga lokal na simbahan noong panahong iyon, ngunit sila rin ay isang propesiya ng simbahan sa sunud-sunod na mga yugto ng panahon mula sa panahon ng mga Apostol hanggang sa kasalukuyan. Alam natin ito dahil mayroong higit sa pitong simbahan sa Asia. Ang Frigia, Pamfilia, Galatia, Pontus at Cappadocia ay mga simbahan din sa Asia. Ang pitong simbhang ito ay pinili dahil kinakatawan nila ang simbhang Kristiyano sa lahat ng panahon mula sa panahon ni Kristo.

Mapalad ang bumabasa at ang nakikinig sa mga salita ng hulang ito, at tumutupad sa mga bagay na nakasulat dito; dahil malapit na ang panahon. Apocalipsis1:3

Tinukoy ni Juan ang buong aklat bilang isang propesiya at hindi lamang mula sa Pitong Tatak pasulong. Ang salitang pito mismo ay isang simbolo sa Bibliya ng pagkakumpleto o pagiging perpekto. Narito ang isang halimbawa

At sa ikapitong araw ay tinapos ng Diyos (natapos/natapos) ang Kanyang gawain na Kanyang ginawa, at Siya ay nagpahinga sa ikapitong araw mula sa lahat ng Kanyang gawain na Kanyang ginawa. Genesis 2:2

Samakatuwid, ang pitong simbahan ay kumakatawan sa kumpleto o natapos na kasaysayan ng simbahan sa lupa mula nang si Kristo ay dumating sa unang pagkakataon hanggang sa Siya ay dumating sa ikalawang pagkakataon. Idinagdag dito ang pitong tatak ay kumakatawan sa kumpletong proseso ng pagtatatak sa Iglesia ng Diyos sa parehong yugto ng panahon. Isaalang-alang ang sumusunod na pag-unlad ng pag-iisip sa mga simbahan.

Simbahan	Ibig sabihin	Pag-unlad ng Paghuhukom
1. Ephesus (31-100 AD)	kanais-nais	At sinubok mo ang mga nagsasabing sila'y mga apostol, at hindi, at nasumpungan mo silang mga sinungaling; Apoc 2:2
2. Smyrna (100-313)	Matamis na Amoy Kapag Dinurog	Apoc 2:10 Huwag matakot sa alinman sa mga bagay na malapit mong pagdurusa. Tunay nga, ang ilan sa inyo ay itatapon na ng diyablo sa bilangguan, upang kayo ay masubok,
3. Pergamos (313-538)	Tunay na Kasal	Rev 2:13 Alam ko ang iyong mga gawa, at kung saan ka tumatahan, kung saan naroroon ang upuan ni Satanas:

4. Thyatira (538-1519)	Para Maubos	At ang magtagumpay, at tumutupad ng aking mga gawa hanggang sa wakas, ay bibigyan ko siya ng kapangyarihan sa mga bansa: At kaniyang pamamahalaan sila ng tungkod na bakal; gaya ng mga sisidlan ng magpapalyok, sila'y madudurog: gaya ng tinanggap ko sa aking Ama. Apoc 2:26-27
5. Sardis (1519-1798)	Mga Natitira	apoc 3:5 Ang magtagumpay, ay dadamitan din ng mapuputing damit; at hindi ko aalisin ang kaniyang pangalan sa aklat ng buhay, kundi ipahahayag ko ang kaniyang pangalan sa harap ng aking Ama, at sa harap ng kaniyang mga anghel.
6. Philadelphia (1798-1844)	Pag-ibig sa Kapatid	Masdan, gagawin ko silang nasa sinagoga ni Satanas, na nagsasabing sila'y mga Judio, at hindi nga, kundi nagsisinungaling; narito, sila'y aking paroroon at sasambahin sa harap ng iyong mga paa, at upang malaman na inibig kita. Apoc 3:9
7. Laodicea (1844- Present)	Paghusga sa Bayan	Sapagkat sinasabi mo, 'Ako ay mayaman, yumaman, at wala akong kailangan'—at hindi mo alam na ikaw ay aba, miserable, dukha, bulag, at hubad. — Apoc 3:17

Lubhang kawili-wili na sa simbahan ng Efeso ang mga pinuno ay nagsusuri at humahatol sa iba at ang espiritung ito ay naaninag pabalik sa simbahan sa susunod na panahon kung saan ang simbahan ay nilitis at hinatulan ng mundo. Ang parehong salitang Griyego ay ginamit tungkol sa parehong mga simbahan. Ang espiritu ba ng paghatol sa iba ay lumikha ng isang paglabag sa simbahan na noon ay nagbigay-daan sa kanila na harapin kung ano ang sinimulan nilang gawin sa iba? (Tingnan Mateo 7:1)

Dahil sa pag-uusig ng simbahan noong panahon ng Smirna, ang simbahan ay handang makipagkompromiso at mabigyan ng upuan sa hapag ng Roma. Ang Pergamos ay nangangahulugang aktwal na kasal, at ang simbahan at estado ay pinagsama sa panahong ito at nagsimulang umupo sa upuan ng

paghatol ni Satanang. Nagbukas ito ng daan para itatag ni Satanang ang kanyang upuan ng paghatol sa loob ng simbahan sa ikatlong panahon ng kasaysayan ng simbhang Kristiyano.

Sa pagkakatatag ng luklukan ng paghatol ni Satanang, ang simbahan sa panahon ng kadiliman ay yumakap sa espiritu ng paghatol na si Kristo ay nagsasalita sa kanila bilang pinagkalooban ng kapangyarihan sa mga bansa, upang pamunuan sila ng bakal at durugin ang mga lumalaban sa kanilang awtoridad. Marami sa mga tunay na tao ng Diyos ang hinatulan at hinatulan ng kamatayan sa panahong ito. Ang diwa ng paghatol, pagkondena at pagpapatay ay ganap na sumakop sa simbhang Kristiyano sa panahong ito.

Ito ang konteksto ng Daniel 7 at ang mga dakilang salita na sinasalita ng Munting Sungay.

Isinasaalang-alang ko ang mga sungay, at may isa pang sungay, isang maliit na sungay, na umuusbong sa gitna nila, na sa harap niya'y nabunot ng mga ugat ang tatlo sa mga unang sungay. At doon, sa sungay na ito, ay may mga mata na parang mga mata ng isang tao, at isang bibig na nagsasalita ng magarbong salita. Daniel 7:8

Ako ay nanonood; at ang sungay **ding iyon ay nakikipagdigma laban sa mga banal, at nananaig laban sa kanila, hanggang sa dumating ang Sinaunang mga Araw, at ang isang paghatol ay ginawa para sa mga banal ng Kataas-taasan**, at dumating ang panahon para sa mga banal na ariin ang kaharian. Si Dan 7:21-22

Ang paghatol ng Diyos ay talagang isang pagpapatunay ng Kanyang mga tao laban sa mga akusasyon na ginawa ni Satanang sa pamamagitan ng mga pinuno ng simbahan.

Ang konteksto ng paghatol mula 1844 ay isang tugon sa mga paratang na inihain laban sa bayan ng Diyos ng maliit na kapangyarihan ng sungay na namahala mula sa upuan ni Satanang. Ang paghatol ng Diyos ay talagang isang pagpapatunay ng Kanyang mga tao laban sa mga akusasyon na ginawa ni Satanang sa pamamagitan ng

mga pinuno ng Simbahan. Hinatulan ng mga pinunong Judio ang babaeng nahuli sa pangangalunya at dinala siya kay Jesus upang suriin ang kaso, at

sa halip ay binaliktad ni Jesus ang paghatol sa kanila. Sa katulad na paraan, pagkatapos mahatulan ng simbahan ang napakaraming tao sa kamatayan, ibinalik ng Sinaunang mga Araw ang paghatol sa simbahan. Sino ang nakakita ng awa sa presensiya ni Jesus dalawang libong taon na ang nakalilipas, at sino ang umalis sa pag-iisip na sila ay hinatulan? Sino ang nakakakita ng awa sa paghuhukom ng Matanda sa mga Araw sa katapusan ng panahon, at sino ang nakakakita sa kanilang sarili na hinatulan?

Para sa mga may pananampalataya kay Jesus upang makita ang kabutihan ng Ama sa pamamagitan ng mga mata ng Kanyang Anak, ang paghatol ng Diyos ay hindi tungkol sa pag-uusig ng Diyos ng paghatol laban sa mga tao ng Diyos ngunit sa halip ay pagtatanggol sa kanila mula sa mga paratang na inihain laban sa kanila ni Satanas sa pamamagitan ng mga pinuno ng simbahan. Pinahihintulutan ng Diyos na maganap ang paghatol na ito dahil inihahayag nito kung ano ang nasa puso ng bayan ng Diyos kapag sila ay nilitis ni Satanas sa pamamagitan ng kanyang mga ahensya. Ang mga tao ba ng Diyos ay nagtitiwala sa Diyos sa pamamagitan ng proseso ng paghatol na ito, o ibinibigay ba nila ang kanilang pagtitiwala sa Diyos upang akayin sila sa maapoy na pagsubok?

Pagkatapos ng maraming siglo ng pag-uusig, ang bayan ng Diyos ay sumisigaw ng paghihiganti sa kanilang mga kaaway dahil sa ginawa sa kanila. Ito ay binanggit sa ika-5 selyo na kahanay sa ika-5 simbahan ng pitong simbahan.

Nakita ko sa ilalim ng dambana ang mga kaluluwa ng mga pinatay dahil sa salita ng Diyos, ... At sumigaw sila ng malakas na tinig, na nagsasabi, Hanggang kailan, Oh Panginoon, banal at totoo, hindi mo hahatulan at ipaghihiganti ang aming dugo sa mga nananahan sa lupa? Apocalipsis 6:9-10

Lubhang nagdusa ang simbahan at milyun-milyon ang namatay. Gayunpaman, ang espiritu ng paghihiganti ay nanatili sa gitna ng bayan ng Diyos, at ang pagnanais na lipulin ng Diyos ang kanilang mga kaaway. Sa pagbabalik-tanaw sa kasaysayang ito, mas namumulat tayo sa katangian ng puso ng tao. Ang mga unang tagapagtaguyod sa simbahan ng paggamit ng puwersa upang kontrolin ang pag-iisip ng tao, tulad ni Augustine, ay tiyak

na hindi maisip kung gaano kadilim at kakila-kilabot ang prosesong kanilang pinag-alab. Kailangan namin ang kasaysayang ito na matutunan upang makita ang aming brutal at walang awa na makalaman na kalikasan.

Hindi basta-basta masasabi sa atin ng Diyos na ganito tayo, dahil hindi tayo maniniwala sa Kanya at hindi natin Siya maiintindihan, tulad ng isang bata na hindi naniniwala sa kanyang mga magulang at talagang kailangang hawakan ang isang bagay na mainit bago niya tanggapin na sunugin siya nito. Ito ang dahilan kung bakit pinahintulutan ng Diyos na tumubo ang binhi ng kasalanan: upang makita ng buong sansinukob ang pag-unlad nito at maunawaan ang bunga nito, at malaman na walang positibo sa kasalanan at walang lehitimo ang mga pag-aangkin ni Satanas laban sa batas at pamahalaan ng Diyos. Iyan ay kung paanong ang Diyos ay “ganap na wawakasan: ang kapighatian ay hindi babangon sa ikalawang pagkakataon.” (Nahum 1:9)

Ang simbahan ng Philadelphia ay tinawag na simbahan ng pag-ibig sa kapatid. Ito ay isang maliit at mahinang simbahan na sumunod sa katotohanan, ngunit sa loob nito ay mayroong maraming pagmamahal. Ang mga salita ni Hesus sa kanila – “Papapuntahin ko sila at sasambahin sa harap ng iyong mga paa,” – ay nagsasalita sa kanilang pagnanais na makilala at pahalagahan. Kapag ikaw ay maliit, mahina at inaapi, ang tukso para sa pagkilala ay tumataas. Hinihikayat ni Jesus ang mga nasa Philadelphia sa wikang naiintindihan nila. Ang kanilang mga kaaway ay susuko sa harap nila at ang mga maling dinanas nila ay itatama. Ito ang wika ng paghatol.

Ang mga tao noong panahon ng Church of Philadelphia, na humantong hanggang 1844, ay hindi naunawaan kung ano ang nasa kanilang mga puso. Naunawaan nila na ang paglilinis ng santuwaryo sa petsang iyon ay nangangahulugan na si Jesus ay babalik at hahatulan ang mundo - sa wakas ay ipaghihiganti sila ng Diyos bilang tama at ang masasama bilang mali, at ang mga umuusig at tumanggi sa kanila ay parurusahan. Nang hindi ito nangyari sa Araw ng Pagbabayad-sala ng 1844, ang dakilang grupong ito ng mga tao, na tinatawag na Adventist, ay labis na nadismaya; ang kaganapang ito ay naging kilala bilang "Malaking Pagkadismaya." Sa pamamagitan ng kung paano nila naramdaman ang pagkilos ng Diyos sa panahong iyon

noong 1844, nais ng Diyos na pagnilayan nila ang kanilang sariling mapanghusgang katangian, ngunit nakalulungkot, karamihan ay umalis sa pananampalataya at pinanatili pa rin ang kapintasan ng karakter na ito na nasa puso ng tao at nanatiling hindi gumaling. Ipinaubaya sa pangwakas na simbahan ang binhing ito upang ganap na mahayag at haharapin sa sangkatauhan.

Ang huling simbahan ay Laodicea, na nangangahulugan ng paghatol sa mga tao - ito ay ang simbahan ng paghatol. Ang pamana ng tao ng paghatol at pagkondena ay nagtatapos at rurok sa simbahang ito. Nagpadala ang Diyos ng mensahe sa mundo sa panahong ito na nagpapahayag na ang paghatol ay nagsimula na. Ang Diyos ay ipinakita bilang umaakyat sa upuan ng paghatol upang ma-access ang mga talaan ng buhay ng lahat ng mga nagpahayag ng paniniwala kay Kristo.

Paano nakikita ng mga tao ng Diyos ang paghatol na ito? Depende ito sa kung paano nila naiintindihan ang karakter ng Diyos. Kung nakikita nila ang Diyos bilang isang tagausig na dumadaan sa mga talaan upang burahin ang mga hindi nakakakuha ng grado, natural na magkakaroon sila ng ganitong karakter kapag nakikitungo sa kanilang kapwa. Ang simbahang ito ay hinuhusgahan ang sarili na "mayaman at dumami sa mga kalakal" at itinuturing ang sarili na mas mataas kaysa sa iba.

Dahil sa diwa ng paghatol na ito, dapat ihayag sa atin ng Panginoon kung ano ang nasa ating mga puso sa pamamagitan ng pagpapahintulot sa atin na ipakita sa Kanya ang katangian ng isang Hukom na hahatol at sisira sa mga tumatanggi sa katotohanan ayon sa pagkaunawa nito ng mga tapat. Kasabay nito ang mga nakakaalam ng tunay na katangian ng Diyos ay maniniwala na ang Diyos ang kanilang tagapagtanggol laban sa mga akusasyon ni Satanas. Ang mga akusasyong ito ay maaaring direktang ginawa laban sa kanila sa pagsasabi sa kanila na sila ay walang pag-asa na mga makasalanang at hinding-hindi magtatagumpay, o sila ay ginawa sa pamamagitan ng mga nasa simbahan na nakikita ang bagong liwanag sa karakter ng Diyos bilang isang banta.

Ang mga eksena ng paghatol mula 1844 ay para makita ng mga banal ng Diyos ang kanilang sarili at kung ano talaga ang nasa puso nila. Ibinunyag

nito na ito ang natural nating ninanais at ito ang prosesong sa tingin natin ay kailangan para wakasan ang malaking kontrobersya.

Ang katotohanan ay mula 1844, ang katangian ng Diyos ang partikular at higit na hinuhusgahan. Ang mga salita ng Apocalipsis 14:7 ay mababasa sa dalawang paraan:

...na nagsasabi ng malakas na tinig, “Matakot ka sa Diyos at magbigay ng kaluwalhatian sa Kanya, **sapagkat ang oras ng Kanyang paghuhukom ay dumating na**; at sambahin Siya na gumawa ng langit at lupa, ang dagat at mga bukal ng tubig.” — Apocalipsis 14:7

Dumating na ang oras ng kanyang paghuhukom! Sino ang gumagawa ng paghusga? Diyos o tayo? Sinasabi sa atin ni Jesus na walang hinahatulan ang Diyos, kaya tayo ang gumagawa ng paghatol, at kung paano natin hinahatulan ang Diyos na maging gayon din natin malalaman na ang Kanyang paghatol ay para sa ating sarili.

Para paano kung ang ilan ay hindi naniniwala? Ang kanilang kawalan ng pananampalataya ay gagawing walang bisa ang pananampalataya sa Diyos? Huwag nawa ang Diyos: oo, hayaan ang Diyos na maging totoo, ngunit ang bawat tao ay sinungaling; Gaya ng nasusulat, upang ikaw ay mabigyang-katwiran sa iyong mga pananalita, **at madaig mo kapag ikaw ay hinatulan**. —Roma 3:3-4 (KJV)

Paano mo hahatulan ang Diyos? Hinahatulan ba ng Diyos, hinahatulan at pinapatay ang mga tao? O siya ba ay katulad ni Hesus na maawain, mapagbiyaya, umiibig sa kanyang mga kaaway at gumagawa ng mabuti sa mga napopoot sa kanya? Habang hinuhusgahan mo...

Nagniningning na ilog o nagniningas na apoy?

Ang Daniel 7 ay gumaganap ng isang napakahalagang papel sa ating pagtingin sa Diyos bilang ang hukom na humahatol at sumisira sa mga gumagawa ng masama. Ang pangitain sa kabanatang ito ay naglalarawan sa sunud-sunod na mga kaharian na nangingibabaw sa mundo at sumasakop sa kanilang mga karibal. Pagkatapos ay ipinakilala sa amin ang maliit na kapangyarihan ng sungay na lumabas mula sa Roma na inilarawan namin ang dalawang kabanata pabalik.

Isinasaalang-alang ko ang mga sungay, at may isa pang sungay, isang maliit, na lumalabas sa gitna nila, kung saan ang tatlo sa mga unang sungay ay nabunot ng mga ugat. At doon, sa sungay na ito, ang mga mata ay parang mga mata ng isang tao, at **isang bibig na nagsasalita ng magarbong mga salita.** —Daniel 7:8

Ano ang ilan sa mga magagandang bagay na sinabi ng maliit na sungay?

Ang Papa ay may napakalaking dignidad at napakataas na hindi lamang siya isang tao, ngunit bilang ito ay Diyos, at ang Vicar ng Diyos. ... (Isinalin mula kay Lucius Ferraris, “Papa II,” Prompta Bibliotheca, vol. vi.).

Si Pedro at ang kanyang mga kahalili ay may kapangyarihang magpataw ng mga batas na parehong preceptive at nagbabawal, kapangyarihan din na magbigay ng dispensasyon mula sa mga

batas na ito, at, kapag kinakailangan upang mapawalang-bisa ang mga ito. **Sa kanila ang humatol sa mga pagkakasala laban sa mga batas, magpataw at magpatawad ng mga parusa. Isasama pa ng hudisyal na awtoridad na ito ang kapangyarihang magpatawad ng kasalanan.** Sapagkat ang kasalanan ay isang paglabag sa mga batas ng supernatural na kaharian, at nasa ilalim ng pagkakilala ng mga binubuo nitong mga hukom. —The Catholic Encyclopedia, Vol XII, Art, “Pope,” pahina 265.

Ang mga papa ay nag-claim na siya ay Diyos sa lupa at nag-claim ng kapangyarihan upang hatulan at hatulan ang mga lumabag sa kanilang mga batas. Sa panahon ng Dark Ages, ang Papacy, sa pamamagitan ng kapangyarihan nito sa Inquisition, ay nagsagawa ng pagsubaybay at paghatol na nagresulta sa pagkondena sa kamatayan ng milyun-milyong tao sa maraming bansa na kanyang pinamumunuan.

Ang pananaw ng Simbahang Romano sa Diyos ay isa sa paghatol sa mga hindi sumunod sa paniniwala gaya ng kanilang tinukoy. Sa pagtatapos ng panahong ito ng kanyang kataas-taasang kapangyarihan kung saan “pinag-usig niya ang mga banal sa Kataas-taasan,” (Daniel 7:25) ang pangitain ay nagbago sa pananaw ng langit.

Ako ay nagmasid hanggang sa ang mga trono ay inilagay sa lugar, at ang sinaunang mga araw ay nakaupo; Ang kanyang damit ay maputi ng niyebe, at ang buhok ng kanyang ulo ay parang purong lana. Ang kanyang trono ay isang nagniningas na apoy, ang mga gulong nito ay nagniningas na apoy; **Isang nagniningas na batis** ang lumabas at lumabas mula sa kanyang harapan. Isang libong libo ang nagministeryo sa kanya; Sampung libong beses na sampung libo ang tumayo sa kanyang harapan. Ang hukuman ay nakaupo, at ang mga aklat ay binuksan.—Daniel 7:9-10

Nakikita natin ang isang tanawin sa silid ng hukuman at ang mga aklat ng talaan ay binuksan para sa pagsusuri at ang lahat ng mga anghel ng langit ay natipon upang saksihan ang kaganapang ito. Ang pangitain ay hindi nagtatala ng isang salita ng sinaunang panahon. Lilipat lang ito sa susunod na kaganapan.

I watched then because of the sound of the pompous words which the horn was speaking; I watched till the beast was slain, and its body destroyed and given to the burning flame. As for the rest of the beasts, they had their dominion taken away, yet their lives were prolonged for a season and a time. Daniel 7:11-12

Parang hinatulan at kinokondena ng Diyos ang mga kilos ng Little Horn, at pagkatapos ay winasak siya at sinunog siya ng apoy.

Dahil walang sinasabi ang Ama, inaanyayahan tayong unawain ang katangian ng Ama dito. Ito ay katulad ng kung paano pinangangasiwaan ni Jesus ang kanyang mga alagad.

At narito, isang babae ng Canaan ang dumating mula sa rehiyong iyon at sumigaw sa kaniya, na nagsasabi, “Maawa ka sa akin, O Panginoon, anak ni David! Ang aking anak na babae ay lubhang inaalihan ng demonyo.” **Ngunit hindi siya sumagot sa kanya ng isang salita.** At ang kaniyang mga alagad ay dumating at hinimok siya, na nagsasabi, “Ipaalis mo siya, sapagkat siya ay sumisigaw pagkatapos natin.” —Mateo 15:22-23

Nang manahimik si Jesus bilang tugon sa babaeng Canaanita, binigyang-kahulugan ng mga alagad ang katahimikang iyon bilang paghatol laban sa babae. Ang kaganapang ito ay hinulaang sa mga salitang ito:

Umupo ka at magsalita laban sa iyong kapatid; Sinisiraan mo ang anak ng sarili mong ina. **Ang mga bagay na ito ay ginawa mo, at ako ay tumahimik; Akala mo ako ay lubos na katulad mo;** Ngunit sasawayin kita, at aayos sila sa harap ng iyong mga mata. —Awit 50:20-21

Nanatiling tahimik si Jesus upang mahayag ang tunay na katangian ng mga disipulo. Ito ang nangyayari sa Daniel 7. Ang ama ay tahimik at pagkatapos ay isang serye ng mga kaganapan ang nagaganap. Napansin natin na dahil sa mga salita ng maliit na sungay na ang hayop sa huli ay kinuha at nawasak.

Pinagmasdan ko noon **dahil sa tunog ng magarbong salita na sinasabi ng sungay;** Pinagmasdan ko hanggang ang halimaw ay

napatay, at ang katawan nito ay nawasak at ibinigay sa nagniningas na apoy. —Daniel 7:11

Ang maliit na sungay na ito sa Daniel 7 ay sinasagisag ng isang babaeng nakasakay sa isang hayop sa Apocalipsis 17. Ang isang babae ay kumakatawan sa isang simbahan (Jeremias 6:2), at ang halimaw na kanyang sinasakyan ay kumakatawan sa kapangyarihan ng estado ng mundo. Ang Sampung Sungay ay sampung hari na namumuno sa dulo ng kasaysayan ng Daigdig. Paano nawasak ang babae at sino ang sumisira sa kanya?

At ang sampung sungay na iyong nakita sa hayop, ang mga ito ay mapopoot sa patutot, gagawin siyang tiwangwang at hubad, kakainin ang kanyang laman at susunugin siya ng apoy. Apocalipsis 17:16

Nakita natin ang parehong maliit na sungay at ang babaeng nakasakay sa halimaw na sinunog sa apoy. Ang mga hari sa lupa ang sumisira sa babae, na kumakatawan sa parehong kapangyarihan ng maliit na sungay. Nangangahulugan ito na hindi sinisira ng Diyos ang maliit na sungay. Sinisira ng maliit na sungay ang sarili sa pamamagitan ng sarili nitong magarbong salita.

Ang Panginoon ay nakikilala sa pamamagitan ng kahalutlan na Kanyang inilalapat; Ang masama ay nasilo sa gawa ng kaniyang sariling mga kamay. Pagninilay. Awit 9:16

“Kaya't aking ibinuhos ang aking galit sa kanila; Aking tinupok sila ng apoy ng Aking poot; at aking iginanti ang kanilang mga gawa sa kanilang sariling mga ulo,” sabi ng Panginoong Dios. Ezekiel 22:31

Sinasabi sa atin ng Diyos kung paano gumagana ang Kanyang galit. Ang mismong mga desisyon na ginagawa ng mga indibiduwal, simbahan, at bansa ay pinahihintulutang bumalik sa mismong mga gumagawa ng mga desisyong ito para sa kabutihan o para sa kasamaan. Ang Diyos ay hindi nakikialam upang gumamit ng puwersa, bagkus ay pinahihintulutan Niya ang mga pangyayari na sundin ang kanilang likas na landas hanggang sa kung ano ang itinaning ng isang tao, ay anihin sa kanilang sariling ani.

Huwag kayong padaya, ang Diyos ay hindi nalilibak; sapagka't anomang itinanim ng tao, ay siya ring aanihin. Sapagka't ang naghahasik ng ayon sa kaniyang laman ay sa laman ay mag-aani ng kasiraan, datapuwa't ang naghahasik sa Espiritu ay sa Espiritu ay aani ng buhay na walang hanggan. Galacia 6:7-8

Kung paanong dinala ng mga Pariseo ang babae kay Kristo para sa paghatol at wala Siyang sinabi kundi sumulat sa lupa, gayundin ang Sinaunang mga Araw sa Paghuhukom ay walang sinabi kundi tahimik na isinulat sa alabok ng puso ng mga tao ang katotohanan ng kanilang ginagawa upang sila ay magsisi o sa huli ay maghimagsik hanggang sa punto ng pagsira sa kanilang sarili.

Kapag tinitingnan natin ang eksena sa silid ng trono, naiisip natin na nakatayo ang Diyos sa paghatol sa mga gumagawa ng masama. Kaya't nakikita natin ang apoy na nagmumula sa Kanya bilang isang nagniningas na apoy na ipinadala bilang isang babala sa mga gumagawa ng masama na malapit na nilang pagbayaran ang kanilang mga krimen nang may marahas na puwersa mula sa trono ng Diyos.

Isang maapoy na agos ang inisyu at lumabas mula sa harapan Niya. Daniel 7:10

Ang mga salitang "nagniningas na batis" ay maaari ding isalin bilang nagniningning na ilog. Ang ideyang ito ay nag-uugnay sa amin sa iba pang mga eksena sa silid ng trono.

Sa harap ng trono ay may **dagat na salamin, tulad ng kristal**. Apocalipsis 4:6

At ipinakita niya sa akin ang isang dalisay **na ilog ng tubig ng buhay, malinaw na gaya ng kristal**, na nanggagaling sa trono ng Diyos at ng Kordero. Apocalipsis 22:1

Ang ilog na umaagos mula sa trono ng Diyos ay ang nagniningning na ilog ng buhay. Saanman dumadaloy ang ilog na ito ay may buhay.

At mangyayari na ang bawa't bagay na may buhay na gumagalaw, saanman pumaroon ang mga ilog, ay mabubuhay. Ezekiel 47:9

Ang katahimikan ng Ama sa eksena sa silid ng trono ay nag-aanyaya sa atin na hatulan kung paano Niya hinahawakan ang sitwasyon. Kung titingnan natin ang tagpong ito, “dumating na ang oras ng Kanyang paghatol.” (Apoc 14:7). Tayo ang nagpapasya sa Kanyang karakter sa sandaling iyon.

Ang Diyos ay hindi umuusig sa sinumang tao kundi ipinagtatanggol lamang ang kanyang tapat na mga anak laban sa mga paratang ni Satanas.

Tinitingnan ba natin ang Ama sa pamamagitan ng mga salita ng Kanyang Anak (Juan 5:22), o tinitingnan ba natin ang Ama sa pamamagitan ng kalikasang ibinigay sa atin mula kay Adan; isang kalikasan na humahatol at komukondena sa kamatayan? (Roma 5:16).

Naaalala natin tulad ng sinabi natin sa huling kabanata na ang espiritu ng paghatol ay dumating sa simbahan pagkatapos ng misyon ni Cristo sa mundong ito. Sa huli ay itinatag ni Satanas ang kanyang upuan ng paghatol sa simbahan at nagsimulang humatol at hinatulan ang mga matatapat.

Ang mga aksyon ng Kataas-taasan sa paghatol ay upang ipagtanggol ang bayan ng Diyos laban sa mga paratang na ginawa laban sa kanila ng maliit na sungay.

Ako ay nanonood; at ang sungay ding iyon ay nakikipagdigma laban sa mga banal, at nananaig laban sa kanila, **hanggang sa dumating ang Sinaunang mga Araw, at ang isang paghatol ay ginawa para sa mga banal ng Kataas-taasan**, at dumating ang panahon para sa mga banal na ariin ang kaharian. Daniel 7:21-22

Sinusubok ng paghatol ang mga puso ng bayan ng Diyos. Ang ideya ng pagupo ng Diyos bilang isang hukom ay maaaring maging sanhi ng likas na pagnanais ng mga tao na humatol at humatol na maiharap sa Diyos sa paghuhukom. Nais nating hatulan at sirain ang ating mga kaaway, kaya ipinapalagay natin na nais ng Diyos na hatulan at sirain ang Kanyang mga kaaway. Ngunit ang Diyos ay hindi ganito. Ang Diyos ay hindi umuusig sa sinumang tao ngunit ipinagtatanggol lamang ang Kanyang tapat na mga anak laban sa mga akusasyong paratang ni Satanas.

Inaakusahan sila ni Satanas araw at gabi. Ibinubulong niya sa kanilang isipan ang kanyang mga akusasyon. Ang mga banal ay sumisigaw sa Diyos na iligtas

mula sa mga akusasyong ito. Ang mga tao ng Diyos ay maaaring dumaing sa Diyos na bigyan sila ng biyaya at lakas, o nagsimula silang hatulan at hatulan ang iba tulad ng iniisip nilang gagawin ng Diyos para sa kanila. Paano ka kikilos sa paghatol na ito?

Dahil hinatulan at hinatulan ng maliit na sungay ang iba, ang sarili nitong mga salita at kilos ay humantong sa sarili nitong hinatulan at hinatulan at tuluyang nawasak. Hindi kinukutya ang Diyos. Kung ang mga tao ay naghahasik ng mga binhi ng paghatol at paghatol, kung gayon ito ang kanilang haharapin. Sundin natin ang mga salita ni Hesus at huwag husgahan ang tao. Kung magkagayon ay hindi tayo hahatulan (Matt 7:1). Nasa atin ang pagpili kung anong bahagi ang ating gagampanan sa paghatol na ito.

Kung paano ka maghatol ...

Kabanata 18

Ang Lenggwahe ng Masasamang Puwersa

Bago namatay si Hesus ay binigkas Niya ang mga salitang ito na nakakasakit ng puso:

Eli, Eli, lema sabachthani? (na ang ibig sabihin ay “Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan?”). Matt 27:46 (NIV)

Ang mga salitang sinabi ni Jesus ay hindi Hebreo kundi Aramaic. Dahil dito, marami ang naniwala na si Jesus ay kadalasang nagsasalita sa Aramiac. Ito ay isang kilalang tampok ng pelikulang The Passion sa direksyon ni Mel Gibson.

Maraming katibayan na sumusuporta na ang Hebreo ay malawakang sinasalita noong panahon ni Kristo. Nakikita natin ito mula sa karatulang nakabitin sa ulo ni Jesus sa Kanyang pagpapako sa krus gayundin kung paano hinarap ni Pablo ang ilan sa kanyang mga tagapakinig.

At sumulat si Pilato ng isang pamagat, at inilagay sa krus. At ang nakasulat ay si Jesus na taga-Nazaret na hari ng mga Judio. Ang pamagat na ito ay binasa ng marami sa mga Judio: sapagka't ang dako kung saan ipinako si Jesus sa krus ay malapit sa bayan: at **ito ay nasusulat sa Hebreo, at Griego, at Latin**. Juan 19:20

... Tumayo si Paul sa hagdan at sinenyasan ang mga tao. At nang magkaroon ng malaking katahimikan, ay **nagsalita siya sa kanila sa wikang Hebreo, na sinasabi**, ... Gawa 21:40

Nang kausapin ni Jesus si Pablo sa daan patungo sa Damascus, kinausap Niya siya sa Hebreo:

At nang kaming lahat ay bumagsak sa lupa, **narinig ko ang isang tinig na nagsasalita sa akin at nagsasabi sa wikang Hebreo**, 'Saulo, Saulo, bakit mo Ako pinag-uusig? Mahirap para sa iyo na sumipa laban sa mga panundot.' Mga Gawa 26:14

Ang mga paglalarawan ng mga lugar tulad ng Gabbatha at Golgota ay “sa wikang Hebreo” (Juan 5:2; 19:13, 17; Apoc. 9:11; 16:16).

Bilang isang punto ng interes, binago ng ilan sa mga modernong salin ang salitang Griego para sa Hebreo at binigyang-kahulugan ito bilang Aramaic.

Nahulog kaming lahat sa lupa, at narinig ko ang isang tinig na nagsasabi sa akin sa wikang Aramaic, 'Saulo, Saulo, bakit mo ako pinag-uusig? Mahirap para sa iyo na sumipa laban sa mga panundot.' Gawa 26:14 (NIV)

Ang mga iskolar ng Wika ng Bibliya ay nagbibigay-katwiran sa pagbabagong ito ng salita sa batayan na kanilang natukoy na ang Wikang Hebreo ay inalis na para sa pangkalahatang paggamit at ang terminong wikang Hebreo ay nangangahulugan lamang ng karaniwang wika na Aramaic. Ngunit binago nito ang kahulugan ng mismong salita at tinatanggi ang malinaw na pagtukoy sa Hebreo sa teksto. Ang Hebrew at Aramaic ay naiiba at magkahiwalay na mga wika, at ang pagsipi ng kasulatan ay kailangang gawin sa Hebrew dahil walang Aramaic Torah.

Ang sitwasyong ito ay nagiging mas kawili-wili kapag tiningnan mo kung paano naisip ng mga Hudyo ang Aramaic.

Isang malinaw na pagkakaiba ang ginawa, sa gitna ng mga Judio mismo, sa pagitan ng Hebreo at Aramaic. Hindi lamang Hebrew ang pinili ng iskolarship at panitikan, ngunit ito rin ay itinaguyod bilang normatibong wika ng pang-araw-araw na buhay. "Sa lupain

ng Israel", sabi ng Mishnah, "bakit ang wikang Aramaic? Alinman ang Banal na Dila (Hebreo, sic) o ang wikang Griyego". Ang Aramaic ay walang "prestihiyo", at "nag-utos ng walang katapatan", gaya ng naobserbahan nina Safrai at Stern, samantalang pareho ang Hebreo. Kahit na noong mga huling panahon ng Talmud, ipinagbabawal na kunin ang isang nasusunog na manuskrito ng Aramaic mula sa apoy sa Sabbath, samantalang pinahihintulutan ito ng isang katulad na tekstong Hebreo. Ang pag-alis mula sa paglilingkod sa sinagoga sa panahon ng pagbabasa ng Bibliya sa Hebreo ay ipinagbabawal, ngunit hindi para sa pagbabasa ng Aramaic. Kahit na ang pagsasaulo ng Kasulatan sa Aramaic ay hindi sapat, samantalang ang marinig lamang ang mga ito sa Hebreo, nang hindi nauunawaan ang isang salita, ay upang "tuparin ang obligasyon [ng isa]"!

Para sa mga Judio, ito ay hebreo na "ang banal na Dila", samantalang ang Aramaic ay nakita bilang "ang wika ng Masamang Puwersa"

Para sa mga Hudyo, ito ay Hebrew na "ang Banal na Dila", samantalang ang Aramaic ay nakita bilang "ang wika ng Masamang Puwersa" [Mula sa Zohar]. Hindi dahil ang huli ay lubusang tinanggihan, ngunit ito ay itinuturing na pangalawang wikang biyolin sa Hebrew - ang tunay na "dila ng mga ama" at daluyan ng ordinaryong pananalita. Kaya ang Jerusalem Talmud ay nagpahayag na:

"Apat na wika ang mahalaga: Greek para sa kanta, Latin para sa digmaan, Aramaic para sa mga pandalamhati, at Hebrew para sa pagsasalita".

Iyon ang lugar para sa Aramaic - sa "mga panambitan/pangungumusta". Ngunit sa Hebreo ay ang mataas na lugar ng pang-araw-araw na pananalita ("para sa pagsasalita") at pagsamba. Kaya para sa isang Hudyo na ama na hindi makipag-usap sa kanyang anak na lalaki "sa Hebrew", mula sa oras na siya ay isang paslit, at turuan siya ng Batas, ay "parang inilibing niya siya". Tungkol sa Aramaic, sa kabilang banda, ang mga rabbi ay nagbabala:

"Ang sinumang gumawa ng personal na mga kahilingan [sa panalangin] sa Aramaic, ang mga naglilingkod na anghel ay hindi

pinapansin, dahil ang mga anghel ay hindi nakakaunawa ng Aramaic”.

Ito, siyempre, ay hindi isang kanonikal na posisyon, ngunit sinasalamang lamang ang lalim ng damdamin laban sa Aramaic sa mga Judiong iskolar. Sa katunayan, ang Talmud ay nag-uulat ng isang naunang pagkakataon nang si Gamaliel – ang Gamaliel ding pinag-aralan ni Pablo (Gawa 22:3), at ang matalinong salita tungkol sa mga Kristiyano ay nakaulat sa Gawa 5:34-40 – ay nakaupo sa hindi pa tapos na mga hagdan ng templo. May nagpakita sa kanya ng kopya ng Aramaic na salin ng Job, ang una at noong panahong iyon ang tanging "Targum". Sa sobrang pagkasuklam niya dito, sinabi niya sa tagapagtayo na "ilibing ito sa ilalim ng mga durog na bato". Ganyan ang pagpapahalaga sa isang pagpapayunir na pagtatangka sa isang Aramaic na bahagi ng Kasulatan, sa Judea noong panahon ni Yehoshua [ni Jesus]!²⁰

Kung ang Aramaic ay ginamit ng mga Judio upang ihatid ang isang panambitan o isang panaghoy para sa mga patay, at kung ito ay pinaghihinalaang ang Aramaic ay "ang wika ng masamang puwersa," kung gayon makikita natin na ang paggamit nito ay maaaring magpahiwatig ng impluwensya ng isang hindi gustong presensya.

Noong si Hesus ay namamatay sa Krus, dinala Niya ang bigat ng mga kasalanan ng mundo. Napapaligiran Siya ng masasamang tao na tumutuya sa Kanya at sa lahat ng oras ay idinidiin ni Satanas sa Kanya ang pag-iisip na pinabayaan Siya ng Kanyang Ama. Ang mismong mga salita ni Jesus sa Aramaic ay nagpapahiwatig na sa kadiliman Siya ay inapi ng isang dayuhang impluwensya na siyang wika ng panaghoy/pagdaing at kamatayan.

Sa kontekstong ito ang pagsulat ng Daniel Seven sa Aramaic sa kaibahan sa Hebreo ng Daniel 8 ay lubhang makabuluhan.

Sa Daniel 7, ang Diyos ay nakikita sa pamamagitan ng lens ng isang dayuhang impluwensya. Ang wika ng paghatol at kamatayan ay ginagamit bilang lente upang tingnan ang gawain ng Diyos sa paghatol.

²⁰ <http://danielbenyaacovysrael.blogspot.com/2013/06/did-yehoshua-spoke-hebrew-or-aramaic.html>

Kapag ang paghatol ay inilarawan sa Daniel 8 walang eksena sa courtroom. Ang sabi lang nito:

At sinabi niya sa akin, Sa loob ng dalawang libo at tatlong daang araw; **kung magkagayo'y lilinin ang santuario.** Daniel 8:14

At sinabi niya sa akin, hanggang sa gabi--umaga ng dalawang libo at tatlong daan, **kung magkagayo'y ang banal na dako ay ipinahayag na matuwid.** Daniel 8:14 (YLT)

Sumagot ang isa, "Aabutin ng 2,300 gabi at umaga; **pagkatapos ay muling maaayos ang Templo.**" Daniel 8:14 (NLT)

Sa loob ng Kabanal-banalang Lugar ng sistema ng Santuwaryo ay walang mga aklat ng talaan sa labas ng 10 Utos at aklat ng Kautusan. Walang mga simbolo ng courtroom sa espasyong ito. Ang Daniel 2-7 ay ibinigay sa Aramaic dahil ang mga kabanatang ito ay binubuo ng mga propesiya na pangunahing tumatalakay sa mga bagay na pampulitika at sa gayon ay itinuturing na interesante sa mga hentil (Aramaic ang lingua franca noong panahong iyon). Sa Daniel 7 ang pananaw na ito sa Diyos bilang hukom sa silid ng hukuman ayon sa pananaw ng tao sa Kanya ay ibinigay sa Aramaic upang bigyang-diin ang punto na ito ay isang pananaw na banyaga sa langit, na ibinigay para sa mga may lambong sa kanilang puso (2 Cor 3:15), sapagkat ang Ama ay hindi humahatol at nagkokondena sa sinumang tao.

Ang Aramaic ay kumbinasyon ng Chaldee at Hebrew. Pinagsasama nito ang wika ng Jerusalem sa wika ng Babylon at ito ay lubos na makabuluhan. Ang eksena ng paghatol sa Daniel 7 ay hinahalo ang proseso ng paghatol ng Diyos sa proseso ng paghatol ng Babylon.

Sa wikang Hebreo ng Daniel 8, ang inilarawan ay simpleng pagpapanumbalik ng mga bagay na wala sa ayos. Nang husgahan at hinatulan ni Adan ang Diyos sa pag-aakalang gustong patayin ng Diyos ang kanyang asawa, inilagay niya sa ayos ang templo ng kanyang pag-iisip. Wala ito sa tamang estado.

Sa parehong paraan na ang kamatayan ni Jesus ay nagbukas sa sangkatauhan ng paniniwala na maaaring patawarin ng Diyos ang ating mga

kasalanan sa pamamagitan ng isang proseso ng pag-aalay na hindi kumakatawan sa karakter ng Diyos, gayundin sa pamamagitan ng isang proseso ng inaakalang mapaghatol na pag-iisip ay nauunawaan ng sangkatauhan na ang kasalanan ay tama na tutugunan at haharapin. Sa paniniwalang ito, inaanyayahan ang tao na ihambing ang kanyang mga ideya ng paghatol sa mga salita ni Jesus na nagsasabi sa atin na hindi hinahatulan ng Diyos ang sinuman.

Ang katahimikan ng Diyos sa Daniel 7 na sinamahan ng wika ng Aramaic ay bumabalot sa Ama sa kadiliman na inakala ni Adan na Diyos. Ang isa pang patunay nito ay kapag si Hesus ay nasa krus, kapag ang ganap na paghihiwalay sa Kanyang Ama habang dinadala niya ang buong bigat ng kasalanan, tinawag Niya ang "Aking Diyos" sa halip na "Aking Ama". Hindi niya sinasabi "Ama Ko, Ama Ko, bakit Mo Ako pinabayaan?" Sa kabuuan ng apat na ebanghelyo, patuloy na tinutukoy ni Jesus ang Diyos bilang Kanyang Ama. Ito ang tanging lugar na tinukoy Siya ni Jesus bilang Aking Diyos, maliban sa kung kailan Niya nais na maunawaan ni Maria na ang Kanyang Ama ay Kanyang Diyos, na siyang kanyang Ama at kanyang Diyos (Juan 20:17). Ang taong may pananampalataya kay Jesus ay nakikita ang Diyos bilang kanyang Ama, ngunit ang taong hindi magpapabaya sa kanyang pangangailangan na hatulan ang iba, sa huling araw na iyon, ay hindi makikita ang Diyos bilang kanyang Ama, ngunit makikita Siya bilang kanyang hukom/tagahatol.

Habang tinitingnan natin ang eksena ng paghuhukom sa kabanatang ito, nakikita natin ang ating sarili na nahayag kung paano natin haharapin ang mga gumagawa ng masama. Iniisip natin na ang Ama ay katulad natin dahil Siya ay nananatiling tahimik bago ang ating mga maling ideya. Gayunpaman, sa liwanag ng buhay ng Kanyang Anak sa lupa, sinasaway Niya tayo nang harapan. Ang bawat malambot na himala na ginawa ni Hesus ay isang pagsaway sa atin. Bawat sampal sa mukha na matiyagang tiniis Niya ay sumisigaw sa atin na ang ating Ama ay hindi nag-iisip tulad ng ating iniisip at hindi humahatol tulad ng ating hinahatulan.

Mahalaga ba ang pananalita at pananalita ni Jesus noong malapit na Siyang mamatay? Ipinapahiwatig ba Niya ang pagkakaroon ng dayuhang elemento?

Ayon sa Paghatol mo...

Ang Paghuhukom Bago ang Pagdating sa Konteksto

Gaya ng napagmasdan natin dati, may panahon ng paghatol na magaganap bago ang Ikalawang pagdating ni Kristo. Ang pagkakasunod-sunod ng mga pangyayari sa Daniel 7 ay malinaw na naghahayag nito. Ang tanong na sasagutin ay; ano ang katangian ng paghatol na ito kapag alam natin na ang Diyos ay hindi humahatol at kumokondena?

Ang Panginoon ay hindi nagpapabaya sa Kanyang pangako, na gaya ng inaakala ng iba na pagpapabaya, kundi mapagpahinuhod sa atin, na hindi ibig na sinoman ay mapahamak kundi ang lahat ay magsisi. 2 Pedro 3:9

Ayaw ng ating Ama na mawala ang sinuman sa Kanyang mga anak. Nais niyang maligtas silang lahat. Kung titingnan natin sa Daniel 7, makikita natin na sa pamamagitan ng proseso ng paghatol kaya ni Cristo na angkinin ang Kanyang kaharian.

Ako ay nanonood sa mga pangitain sa gabi, at narito, Isang tulad ng Anak ng Tao, Na dumarating na kasama ng mga ulap ng langit! Siya ay lumapit sa Matanda sa mga Araw, at inilapit nila Siya sa harap Niya. Nang magkagayo'y ibinigay sa Kanya ang kapangyarihan at kaluwalhatian at isang kaharian, upang ang lahat ng mga tao, mga bansa, at mga wika ay paglingkuran Siya. Ang kaniyang kapangyarihan ay walang hanggang kapangyarihan,

na hindi lilipas, at ang kaniyang kaharian ay hindi magigiba. Daniel 7:13-14

Ang kaharian na tinatanggap ni Kristo ay isa kung saan ang lahat ng mga tao, bansa at mga wika ay masayang maglilingkod sa Kanya. Ang kapangyarihan ni Kristo ay ang malalim na pagmamahal at pagmamahal ng Kanyang mga tao sa Kanya. Ang kanyang kapangyarihan ay hindi sa puwersa kundi sa malaya at bukas na pag-ibig.

Inaangkin ni Satanas ang pagmamay-ari ng bawat tao sa planetang ito. Bawat tao na nagkakasala, inaangkin niya bilang kanya. Bago bumalik si Kristo upang angkinin ang Kanyang mga anak, si Satanas na nag-aakusa ay nasa lupa upang magprotesta laban sa mga nagtitiwalang anak ng Diyos na muling nabuhay at tinubos.

Pagkatapos ay narinig ko ang isang malakas na tinig na nagsasabi sa langit, “Ngayon ang kaligtasan, at kalakasan, at ang kaharian ng ating Diyos, at ang kapangyarihan ng Kanyang Kristo ay **dumating na, sapagkat ang tagapag-akusa sa ating mga kapatid, na nag-aakusa sa kanila sa harap ng ating Diyos** araw at gabi, ay ibinagsak.” At dinaig nila siya sa pamamagitan ng dugo ng Kordero at ng salita ng kanilang patotoo, at hindi nila inibig ang kanilang buhay hanggang sa kamatayan. Apocalipsis 12:10-11

Ang Bibliya ay nagbibigay sa atin ng isang huwaran kung paano nagaganap ang paghatol sa mga patay. Ang template na ito ay matatagpuan sa buhay ni Moses.

Datapuwa't si Miguel na arkanghel, nang makipagtalo sa diyablo, ay nakipagtalo tungkol sa katawan ni Moises, ay hindi nangahas na magdala laban sa kaniya ng isang mapanliit na paratang, **kundi sinabi, Sawayin ka nawa ng Panginoon.** Jude 1:9

Ilang sandali matapos mamatay si Moises, dinala siya sa langit. Ito ang unang kilalang muling pagkabuhay mula sa mga patay. Itinuturo ng Bibliya na kapag namatay ang isang tao, babalik sila sa lupa at naghihintay sa libingan hanggang sa huling pagkabuhay-muli.

Sapagka't nalalaman ng mga buhay na sila'y mamamatay; **Nguni't ang mga patay ay walang nalalaman**, at wala na silang gantimpala, Sapagka't ang alaala sa kanila ay nakalimutan. Ecclesiastes 9:5

Kaya't ang tao ay nakahiga at hindi bumabangon. Hanggang sa mawala ang langit, hindi sila magigising o magigising man sa kanilang pagkakatatulog. Oh, na itago mo nawa ako sa libingan, na iyong ikubli ako hanggang sa ang iyong poot ay mapawi, Na ikaw ay magtakda sa akin ng takdang panahon, at alalahanin mo ako! Kung mamatay ang tao, mabubuhay pa ba siya? Lahat ng mga araw ng aking mahirap na paglilingkod ay maghihintay ako, hanggang sa dumating ang aking pagbabago. Ikaw ay tatawag, at ako ay sasagot sa iyo; Iyong nanaisin ang gawa ng iyong mga kamay. Job 14:12-15

Taliwas sa pinaniniwalaan ng karamihan, ang kaluluwa ay hindi imortal.

Magiging mas makatarungan ba ang **mortal/may kamatayan na tao** kaysa sa Diyos? ang tao ba ay magiging higit na dalisay kaysa sa may-lalang sa kanya? Job 4:17

Kung ang tao ay imortal na, bakit sinasabi sa atin ng Bibliya na hanapin ang imortalidad?

Sa kanila na sa pamamagitan ng pagtitiis na patuloy sa paggawa ng mabuti ay **nagsisihanap ng kaluwalhatian at karangalan at kawalang-kamatayan/imortalidad**, ang buhay na walang hanggan: Roma 2:7

Ang Diyos lamang ang may imortalidad/kawalang kamatayan.

na Kanyang ipahahayag sa Kanyang sariling kapanahunan, Siya na pinagpala at tanging Makapangyarihan, ang Hari ng mga hari at Panginoon ng mga panginoon, na **nag-iisang may kawalang-kamatayan/imortalidad**, na nananahan sa liwanag na hindi malapitan, na hindi nakita o nakikita ng sinumang tao, na sumakaniya ang karangalan at walang hanggang kapangyarihan. Amen. 1 Timoteo 6:15-16

Marami pa tayong gustong ibahagi sa paksang ito, ngunit ang mahalagang punto dito ay hanggang sa kasalukuyan ay kakaunti lamang ang nabuhay mula sa mga patay at napunta sa langit. Ang iba sa mga tinubos na anak ng Diyos ay ibinabangon sa Ikalawang Pagparito.

Datapuwa't hindi ko ibig na hindi ninyo maalaman, mga kapatid, ang tungkol sa mga nangatutulog, upang huwag kayong mangalumbay, na gaya ng iba na walang pag-asa. Sapagka't kung tayo'y sumasampalataya na si Jesus ay namatay at nabuhay na maguli, gayon din naman sila na nangatutulog kay Jesus ay dadalhin ng Dios na kasama niya. Sapagka't ito'y sinasabi namin sa inyo sa salita ng Panginoon, na tayong nangabubuhay at nangatitira hanggang sa pagparito ng Panginoon ay hindi hahadlangan [mauuna] sa kanila na nangatutulog. **Sapagka't ang Panginoon din ay bababa mula sa langit na may isang sigaw, na may tinig ng arkangel, at may pakakak ng Dios: at ang mga patay kay Cristo ay unang mangabubuhay na maguli: Kung magkagayo'y tayong nangabubuhay, na nangatitira, ay aagawing kasama nila sa mga alapaap, upang salubungin ang Panginoon sa himpapawid: at sa gayon tayo'y sasa Panginoon magpakailan man.** 1 Tesalonica 4:13-17

Si Moises ay isang pambihirang kaso na dinala sa langit. Dinala rin sa langit sina Enoc at Elias, ngunit hindi muna sila namatay tulad ni Moises. Habang si Kristo ay bumaba mula sa langit upang buhayin si Moses mula sa mga patay, si Satanas ay dumating upang makipagtalo kay Kristo kung ito ay tama para sa kanya na mabuhay.

Gaya ng tinalakay natin sa kabanata 12, ang tala ng buhay ni Moises ay naisulat sa kanyang puso gayundin sa puso ni Cristo. Ang mga anghel na itinalaga upang protektahan tayo ay nagtatala rin ng ating mga pangyayari sa buhay dahil sinusundan nila tayo sa ating buhay at sumasaksi sa lahat ng ating ginagawa.

Ang anghel ng Panginoon ay humahantong sa palibot ng nangatatapot sa Kanya, at iniligtas sila. Awit 34:7

Habang si Satanas ay naghahangad na makipagtalo sa pag-angkin ni Kristo sa buhay ni Moises, ito ang talaan ng buhay ni Moises na nagsasalita para sa kanya sa pinagtatalunang sandali ng paghatol. Alam ni Kristo ang bawat huling detalye ng buhay ni Moises dahil sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos, nasaksihan ni Kristo ang bawat pangyayari dito.

Oh Panginoon, siniyasat mo ako at nakilala mo ako. **Alam mo** ang aking pag-upo at ang aking pagtayo; **Naiintindihan mo** ang iniisip ko sa malayo. Nauunawaan mo ang aking landas at ang aking paghiga, at **nalalaman mo** ang lahat ng aking mga lakad. Sapagka't walang salita sa aking dila, nguni't, narito, Oh Panginoon, **iyong lubos na nalalaman**. Awit 139:1-4

Ang tala ni Moises ay malinaw na nagpahayag ng Kanyang pagtitiwala sa Kanyang Tagapagligtas. Ibinunyag nito na nagtiwala lamang siya sa mga merito/kabutihan ni Kristo. Si Moises mismo ang humatol dito bago siya namatay, at ito ay isinulat sa kanyang puso at isinulat sa puso ni Kristo bilang isang permanenteng tala.

... sa pangkalahatang pagpupulong at simbahan ng mga panganay **na nakatala sa langit**, sa Diyos na Hukom ng lahat, sa mga espiritu ng mga taong matuwid na ginawang sakdal, Hebreo 12:23

Pinatahimik ni Kristo ang mga akusasyon ni Satanas laban kay Moises at sinabing "Sawayin ka ng Panginoon." Ang kailangan lang gawin ni Kristo ay ihayag ang talaan ng buhay ni Moises. Hinatulan ni Moises ang kanyang sariling kaso at inilagay ito sa mga kamay ng kanyang Tagapagligtas, kaya nang dumating si Satanas upang angkinin si Moises, si Kristo ay tumayo sa Kanyang pagtatanggol at samakatuwid ay nagkaroon ng kapangyarihan na buhayin si Moises mula sa pagtulog ng kamatayan.

Ito ang huwaran ng lahat ng bubuhayin sa unang pagkabuhay na mag-uli ng mga matuwid. Bago dumating si Kristo upang buhayin ang Kanyang mga natutulog na anak mula sa mga patay, darating si Satanas upang labanan ang karapatan ni Kristo na buhayin sila. Bukas ang talaan ng mga natutulog na banal na nakasulat sa puso ni Kristo, at pinatutunayan ng talaan kung

hinatulan nila ang kanilang sarili na karapat-dapat sa buhay na walang hanggan o hindi.

Huwag humatol, upang hindi ka mahatulan. **Sapagka't sa kung anong paghatol ang hahatulan mo, ay hahatulan ka;** at sa panukat na iyong ginagamit, ito ay susukatin pabalik sa iyo. Mateo 7:1-2

Nang magkagayo'y nagsalita si Pablo at si Bernabe nang buong tapang at sinabi, "Kinailangang ipangaral muna namin ang salita ng Dios sa inyo, mga Judio, ngunit yamang itinakwil ninyo ito at **hinatulan ninyo ang inyong sarili na hindi karapatdapat sa buhay na walang hanggan,** ihahandog namin ito sa mga Gentil. Gawa 13:46 NLT

Ang mga nakakaalam na sila ay makasalanan at nagtitiwala sa mga merito ng biyaya ng Diyos ay titigil sa paghatol sa iba at magpahinga na lamang sa biyaya at awa ng Diyos. Pagdating nila sa katapusan ng kanilang buhay sa lupa at repasuhin nila ang rekord ng kanilang buhay, nakikita nila ang kanilang maraming kabiguan at kahinaan. Natutukso silang mag-alinlangan kung may mabuti ba sa kanilang buhay. Iniiwan nila ang anumang posibleng paniniwala na sila ay karapat-dapat sa buhay na walang hanggan mula sa kanilang mga merito at nagtitiwala lamang sa awa at biyaya ng Diyos. Ito ay nakatala sa kanilang tala sa buhay, at ang talaang ito ay ginawa nang hamunin ni Satanas ang karapatan ni Kristo na buhayin sila dahil sila ay nakasulat sa mga palad ni Kristo.

Kaya naman mula noong 1844, inihahanda na ni Kristo ang listahan ng mga ibabangon sa Ikalawang Pagparito. Pinagtatalunan ni Satanas ang bawat huling pag-aangkin na ginagawa ni Kristo sa mga kaluluwa ng mga tao. May ilan na gustong iligtas ni Kristo ngunit nang ipagtanggol ni Satanas ang pag-aangkin, ang tala na naiwan ay nagpapakita na hindi nila pinanghahawakan ang kanilang pananampalataya kay Kristo. Para sa kanila, ang mga pag-aangkin ni Satanas ay sinang-ayunan at nagagawa niyang pigilan ang kaluluwang iyon na mabuhay sa Ikalawang Pagparito. Napakasakit para kay Kristo na tanggapin ang pag-aangkin ni Satanas sa isang tao dahil ipinakikita

ng kanilang talaan sa buhay na tinalikuran nila ang kanilang pananampalataya.

Gaya ng natuklasan natin sa kuwento ng alibughang anak gayundin sa paghatol sa Daniel 7; Ang Diyos ay hindi nagsasalita ng isang salita laban sa sinumang tao sa pagsubok. Ang rekord ay iniwan ng bawat tao mismo at ang mga talaang ito ay nagsasalita para sa kanilang sarili. Inaalala ni Kristo ang bawat kaso dahil kilala Niya ang bawat tao at lahat ng bagay tungkol sa kanilang kasaysayan, at samakatuwid ay maaari Siyang tumayo sa pagtatanggol sa mga anak ng Diyos kapag hinahamon ni Satanas ang kanilang kaso. Si Satanas ang tagausig at si Kristo ang tagapagtanggol. Binaligtad ng Diyos at ng Kanyang Anak ang desisyon ni Satanas laban sa bayan ng Diyos at ibinigay ang paghatol sa kanila.

Ako ay nanonood; at ang gayon ding [Satanas sa pamamagitan ng] sungay ay nakipagdigma laban sa mga banal, at nanaig laban sa kanila, hanggang sa dumating ang Matanda sa mga Araw, **at ang paghatol ay ginawa para sa mga banal ng Kataas-taasan**, at dumating ang panahon para ang mga banal ay ariin ang kaharian. Daniel 7:21-22

Tanging ang mga nag-aangking mga tagasunod ni Kristo ang dumating sa paghatol na ito. Ang mga hindi nagpapahayag kay Kristo, o hindi nagpapakita ng katibayan ng gawain ng Espiritu ni Kristo sa kanilang buhay, ay nagpapahayag na hindi nila gusto ang isang makalangit na katawan na puno at nabubuhay sa pamamagitan ng Espiritu ni Kristo; ang kanilang espiritu ay tumatangging magpasakop sa societal order of heaven na kung saan ang pangunahing prinsipyo ay hindi mapanghusgang pag-ibig. Iginiit ni Satanas ang kanyang pag-aari sa kanila na tinatanggap ni Kristo ayon sa mga prinsipyo ng malayang pagpapasya, bagaman ito ay salungat sa pagnanais ni Kristo na itaas ang lahat.

Ang sumasampalataya sa Kanya ay hindi hinahatulan; **ngunit ang hindi sumasampalataya ay hinatulan na**, sapagkat hindi siya sumampalataya sa pangalan ng bugtong na Anak ng Diyos. John 3:18

Ang mga hindi naniniwala sa Anak ng Diyos ay walang paraan para makatakas sa sarili nilang espiritu ng paghatol. Kapag nahaharap sila sa kanilang mga kasalanan, hinahatulan nila ang kanilang sarili at nagnanais na mamatay.

At ang mga hari sa lupa, ang mga dakilang tao, ang mga mayayaman, ang mga pinuno, ang mga makapangyarihang lalake, ang bawa't alipin at ang bawa't malaya, ay nagtago sa mga yungib at sa mga bato sa mga bundok, at sinabi sa mga bundok at mga bato," **Bumagsak kayo sa amin at itago kami sa mukha ng nakaupo sa trono at sa poot ng Kordero!** Sapagkat dumating na ang dakilang araw ng Kanyang poot, at sino ang makatatayo?" Apocalipsis 6:15-17

Kapag si Kristo ay bumalik at sumigaw sa tinig ng Arkanghel, "lumabas ka," ang mga tainga ng natutulog na mga banal ay tinusok ng tunog ng tagumpay at sila ay nagising mula sa kanilang mga libingan at lumabas sa buhay na walang hanggan.

Ang mga masasamang patay na hindi naniniwala ay itinikom ang kanilang mga tainga upang hindi sila makarinig. Sa buong buhay nila ay inalis nila ang mga pagsusumamo ng Espiritu ng Diyos at sa gayon ang tinig ni Kristo ay banyaga/kakaiba sa kanila. Hindi sila tumutugon sa tawag, kahit na ang tawag ay para sa lahat na lumabas.

... maririnig ng mga patay ang tinig ng Anak ng Diyos; **at ang makakarinig ay mabubuhay.** Juan 5:25

Ang masasamang patay ay lumalaban sa panawagang ito at samakatuwid ay nananatili sa alabok ng lupa hanggang sa katapusan ng 1000 taon kung kailan sila ibinangon.

Sa Ikalawang Pagparito, hindi hinawakan ni Kristo ang lupa sa Kanyang ganap na niluwalhati na banal na anyo. Kung gagawin Niya ito, kung gayon ang lahat ay lalabas sa lupa bilang katibayan sa pamamagitan ng muling pagkabuhay ng masasama pagkatapos ng 1000 taon ay natapos at si Kristo ay nahawakan ang lupa. Tinatawag ni Kristo ang Kanyang mga natutulog na

santo mula sa himpapawid upang ang mga namatay lamang sa pananampalataya ay lumabas/bumangon.

Kung magkagayon, tayong nangabubuhay at natitira ay aagawing kasama nila sa mga alapaap **upang salubungin ang Panginoon sa himpapawid.** 1 Tesalonica 4:17

At susuguin niya ang kaniyang mga anghel na may malakas na tunog ng trumpeta, at **titipunin nila ang kaniyang mga hinirang mula sa apat na hangin, mula sa isang dulo ng langit hanggang sa kabilang dulo.** Mateo 24:31

Sa pagtatapos ng 1000 taon, nang bumalik si Kristo sa lupa kasama ang makalangit na lungsod, ang mga tumanggi sa awa ni Kristo ay ibinangon.

Narito, ang araw ng Panginoon ay dumarating, at ang iyong samsam ay hahatiin sa gitna mo. **Sapagka't aking titipunin ang lahat ng mga bansa upang makibaka laban sa Jerusalem;** Ang bayan ay sasakupin, ang mga bahay ay kukunin, at ang mga babae ay hahabulin. Ang kalahati ng bayan ay papasok sa pagkabihag, **nguni't ang nalabi sa bayan ay hindi mahihiwalay sa bayan.** Kung magkagayo'y lalabas ang Panginoon at makikipaglaban sa mga bansang yaon, gaya ng kaniyang pakikipaglaban sa araw ng pagbabaka. **At sa araw na iyon ang Kanyang mga paa ay tatayo sa Bundok ng mga Olibo, na nakaharap sa Jerusalem sa silangan. At ang Bundok ng mga Olibo ay mahahati sa dalawa, mula sa silangan hanggang sa kanluran, na gagawa ng isang napakalaking libis/lambak;** Ang kalahati ng bundok ay lilipat sa hilaga, at ang kalahati nito sa timog. Zacarias 14:1-4

Ngayon ay nakita ko ang isang bagong langit at isang bagong lupa, sapagkat ang unang langit at ang unang lupa ay lumipas na. Wala na ring dagat. **Pagkatapos, ako, si Juan, ay nakita ang banal na lungsod, ang Bagong Jerusalem, na bumababa mula sa langit mula sa Diyos, na inihanda tulad ng isang kasintahang babae na ginayakan para sa kanyang asawa.** Apocalipsis 21:1-2

Kung wala ang Espiritu ni Kristo na nagsasalita sa kanilang budhi, ang masasama ay naghahayag ng kanilang tunay na damdamin sa Diyos at sa mga matuwid at nagnanais na sirain ang mga nasa lungsod.

Ngayon, kapag natapos na ang isang libong taon, si Satanas ay palalayain mula sa kanyang bilangguan at lalabas upang linlangin ang mga bansa na nasa apat na sulok ng lupa, sina Gog at Magog, upang tipunin sila sa pakikipagbaka, na ang bilang ay gaya ng buhangin sa dagat. **Umakyat sila sa kalawakan ng lupa at pinalibutan ang kampo ng mga banal at ang minamahal na lungsod.** At bumaba ang apoy mula sa langit mula sa Diyos at nilamon sila. Apocalipsis 20:7-9

Para sa isang detalyadong pag-aaral kung paano bumababa ang apoy mula sa Diyos at sinisira ang masasama, tingnan ang buklet na Consuming Fire na makukuha sa fatheroflove.info o maranamedia-philippines.com

Sa madaling salita, ang bigat ng pagkakasala na dinadala ng makasalanan ang siyang sumisira sa kanya sa huli. Sa harapan ng Diyos at ng Kordero kung saan nahaharap sila sa kanilang buong tala ng buhay, kinukundena nila ang kanilang sarili nang lubusan at nadudurog ng kanilang sariling pagkakasala. Ang espirituwal na paghihirap ng isip at pag-iisip ay higit na masakit kaysa pisikal na pagdurusa.

Ikaw ay maglilihi ng ipa, ikaw ay manganganak ng dayami; **ang iyong hininga, na parang apoy, ay lalamunin ka.** At ang mga tao ay magiging gaya ng pagsunog ng apog; Gaya ng mga tinik na pinutol ay susunugin sila sa apoy. Isaia 33:11-12

Sa buod, natuklasan natin ang kahulugan ng paghatol na inilarawan sa Daniel 7. Ang eksena sa silid ng hukuman ay nilikha dahil ayaw ni Satanas na mawala ang sinuman sa mga pumasa sa libingan. Tulad ng Romanong bantay na ipinadala upang bantayan ang libingan ni Jesus upang walang kabuluhan na pigilan ang anumang ideya ng ideya na si Kristo ay maaaring ibangon, kaya pinalibutan ni Satanas ang mga libingan ng matuwid na mga patay at sinisikap na pigilan ang kanilang pagtakas mula sa kamatayan.

Sinaway ni Kristo si Satanas habang ang talaan ay malinaw na naghahayag ng pananampalataya ng Kristiyano na gustong angkinin ni Satanas bilang kanyang pag-aari.

Yaong mga tumitingin sa mukha ng ating makalangit na Ama sa pamamagitan ng pananampalataya, sa pamamagitan ng lente ng katangian ni Jesus, ay nakikita na ang Diyos ay hindi humahatol o kumokondena sa sinumang tao. Si Satanas ang nag-aakusa at ang naghahangad ng ating paghatol. Sinisikap ni Satanas na ilagay ang sarili niyang mga katangian/karakter sa Diyos upang isipin natin na hinahatulan at kondenahin tayo ng Diyos. Ipinadala ng Diyos ang Kanyang Anak upang ihayag ang Kanyang pagkatao, hindi para hatulan ang mundo, (Juan 3:17). Sa paghatol ay nananatiling tahimik ang Diyos at hinahayaan tayong husgahan kung paano natin iniisip na haharapin Niya ang sitwasyon. Kaya, nakikita natin ang kumpletong katotohanan ng mga salita ni Kristo:

Sapagkat sa kung anong paghatol ang hahatulan mo, hahatulan ka rin. Mateo 7:2

Ang Panahon ng Kabagabagan ni Jacob

Sa nakaraang kabanata ay inilarawan natin ang proseso ng paghatol sa mga taong namatay bago ang pagdating ni Kristo at ibinangon mula sa mga patay upang salubungin si Kristo sa himpapawid. Ano ang nangyayari sa matatapat na mga tagasunod ni Kristo na “buhay at nananatili” sa panahon ng pagparito ni Kristo? Paano sila nakikitungo sa paghatol? Sapagka't tayong lahat ay kinakailangang humarap sa luklukan ng paghatol ni Cristo.

Ngayon ang lahat ng mga bagay na ito ay nangyari sa kanila bilang mga halimbawa, at sila ay isinulat sa ating paalaala, na kung saan ang katapusan ng mga panahon ay dumating. 1 Corinto 10:11

Ang mga kuwento ng Bibliya ay tutulong sa atin na nabubuhay sa mga huling araw na maunawaan kung ano ang nangyayari sa mga tao ng Diyos habang sila ay humaharap sa proseso ng paghatol, tulad ng inilarawan sa Daniel 7, bago ang pagdating ni Kristo.

Sinuri namin ang kuwento ng babaeng nahuli sa pangangalunya sa kabanata 10 at ang proseso ng paghatol na pinagdaanan niya habang nabubuhay. Siya ay dinala kay Kristo ng mga nag-aangking tagasunod ng Diyos. Tulad ng mga pinunong Hudyo, maraming Kristiyano ang nagsasabi sa mga tao sa mundo na susunugin sila ng Diyos sa impiyerno para sa kanilang mga kasalanan. Ang kanilang mga salita at kilos ay may kapangyarihang itapon ang mga

inaakusahan nila sa paanan ni Kristo. Bagama't marami ang tumutugon nang may galit at karahasan sa mga nag-aakusa, isinasapuso ng ilan ang mga paratang laban sa kanila at humingi sila ng kapatawaran sa kanilang mga kasalanan.

Samakatuwid, sa mga huling araw, ginagampanan ng mga simbahang Kristiyano ang kanilang papel sa pagharap sa mundo sa mga kasalanan nito at pagsasabi sa mga tao ng paghuhukom na naghihintay sa kanila. Kahit na ang mga simbahan ay may ganap na maling pananaw sa Diyos, gumaganap pa rin sila ng kanilang bahagi sa pagpukaw ng pananalig/pagkakakilala sa kasalanan.

Habang papalapit tayo sa mga huling araw, sinasabi sa atin ng Bibliya na magkakaroon ng isang dakilang panahon ng kaguluhan na hindi kailanman nangyari. Ang mga kamakailang kaganapan na nauugnay sa COVID-19 at mga kaguluhan sa lahi, kasama ang mga epekto ng tumaas na pagkasira ng kapaligiran, ay maaaring magmungkahi pa na tayo ay nasa gilid ng panahong ito ng kaguluhan/kabagabagan.

Sa panahong yaon ay tatayo si Michael, ang dakilang prinsipe na nakatayong nagbabantay sa mga anak ng iyong bayan; **at magkakaroon ng panahon ng kabagabagan, na hindi pa nangyari mula nang magkaroon ng bansa, hanggang sa panahong yaon.** At sa panahong yaon ay maliligtas ang iyong bayan, bawa't isa na masusumpungang nakasulat sa aklat. Daniel 12:1

Kapag nagsimulang makita ng mga tao ang pag-usad ng mundo at ang mga sakuna ay nagsimulang talagang makaapekto sa mundo at sa mga bansa sa mundo, marami ang magsisimulang mag-isip kung ang sarili nilang mga kasalanan ang nagdala ng mga bagay na ito sa mundo. Magkakaroon ng dalawang klase ng mga taong relihiyoso na lilitaw kapag nagsimula ang mga kaguluhang/kabagabagan na ito.

At ang isa sa mga kriminal na binitay ay nilapastangan siya, na nagsasabi, Kung ikaw ang Cristo, iligtas mo ang iyong sarili at kami. Datapuwa't sumagot ang isa, at sinaway siya, na sinasabi, Hindi ka ba natatakot sa Dios, yamang ikaw ay nasa ilalim ng

gayon ding kahatulan? At tayo nga'y matuwid, sapagka't tinatanggap natin ang nararapat na gantimpala sa ating mga gawa; datapuwa't ang taong ito ay walang ginawang masama. Pagkatapos ay sinabi niya kay Jesus, "Panginoon, alalahanin mo ako pagdating mo sa iyong kaharian." Luke 23:39-42

Ang dalawang lalaking ito ay ipinako sa krus kasama ni Jesus. Ang isa sa kanila ay tumanggap na ang kapahamakan ay dumarating sa kanya dahil sa kanyang sariling kasalanan. Ang isa naman ay tinanggihan si Jesus sa galit at hiniling na kung si Kristo ang Kanyang inaangkin ay dapat Niyang iligtas silang lahat. Ang isa ay nagsisi sa kalungkutan at pag-asa; ang isa naman ay nanatiling galit, masungit, at tumangging magsisi.

Sinabi ni Pablo na ang mga huling araw ay magiging katulad ng karanasan ng isang babae na malapit nang manganak.

Sapagkat alam ninyong lubos na ang araw ng Panginoon ay darating na gaya ng magnanakaw sa gabi. Sapagkat kapag sinabi nila, "Kapayapaan at kaligtasan!" kung magkagayo'y dumarating sa kanila ang biglang pagkawasak, **gaya ng pagdaramdam ng pagdaramdam sa isang buntis**. At hindi sila makakatakas. 1 Tesalonica 5:2-3

Gamit ang katulad na pagkakatulad, isinulat ni Jeremias ang mga salitang ito:

Sapagka't ganito ang sabi ng Panginoon: "Kami ay nakarinig ng isang tinig ng panginig, ng takot, at hindi ng kapayapaan. Tanungin mo ngayon, at tingnan mo, kung ang isang lalake ay laging nanganganak? Kaya't bakit **nakikita ko ang bawa't lalake na nasa kaniyang mga baywang na parang babaing nanganganak**, at ang lahat ng mga mukha ay namumutla? Sa aba! Sapagka't ang araw na yaon ay dakila, na anopa't walang gaya niyaon; **at ito ang panahon ng kabagabagan ni Jacob**, ngunit siya ay maliligtas mula doon. Jeremiah 30:5-7

Ang nakakulong kabiguan ng sangkatauhan ay sa wakas ay kumukulo sa isang kakila-kilabot na galit ng pagkawasak. Marami ang mawawalan ng buhay sa panahong ito ng kakila-kilabot na kaguluhan.

Hindi ka matatakot sa kakilabutan sa gabi, o sa pana na lumilipad sa araw, o sa salot man na lumalakad sa kadiliman, o sa pagkawasak man na sumisira sa katanghaliang tapat. **Isang libo ay mabubuwal sa iyong tagiliran, at sampung libo sa iyong kanang kamay;** Ngunit hindi ito lalapit sa iyo. Awit 91:5-7

Kapag nagsimulang magulo ang mundo, ang mga tao ay maghahanap ng isang bagay o isang taong dapat sisihin sa lahat ng kasamaan na nangyayari. Ang mga pinuno ng relihiyon sa daigdig ay gagawa ng isang atas hinggil sa pagsamba.

Pagkatapos ay nakita ko ang isa pang halimaw na umaahon mula sa lupa, at siya ay may dalawang sungay na gaya ng kordero at nagsasalita na parang dragon. At ginagamit niya ang lahat ng kapamahalaan ng unang halimaw sa kaniyang harapan, at pinasamba niya ang lupa at ang mga nananahan doon sa unang halimaw, na ang sugat na nakamamatay ay gumaling. Gumagawa siya ng mga dakilang tanda, anupat pinababa niya ang apoy mula sa langit sa lupa sa paningin ng mga tao. At nilililang niya ang mga nananahan sa lupa—sa pamamagitan ng mga tandang ipinagkaloob sa kaniya na gawin sa paningin ng halimaw, na sinasabi sa mga nananahan sa lupa na gumawa ng larawan sa halimaw na nasugatan ng tabak at nabuhay. Siya ay pinagkalooban ng kapangyarihan na magbigay ng hininga sa larawan ng halimaw, upang ang larawan ng halimaw ay makapagsalita at makapagpapatay sa lahat ng hindi sumasamba sa larawan ng halimaw. Pinapahintulutan niya ang lahat, maliit at malalaki, mayaman at mahirap, malaya at alipin, na tumanggap ng isang marka sa kanilang kanang kamay o sa kanilang mga noo, at walang sinuman ang maaaring bumili o magbenta maliban sa isa na may tatak o pangalan ng hayop, o bilang ng kanyang pangalan. Apocalipsis 13:11-17

Ito ay lampas sa saklaw ng aklat na ito na magdetalye tungkol sa hulang ito. Para sa isang detalyadong pagsusuri mangyaring basahin ang aklat na *Great Controversy* na makukuha sa *fatheroflove.info*

Ang pangunahing punto na nais nating isaalang-alang dito ay ang panggigipit ay ilalapat sa buong mundo na sumunod sa isang anyo ng relihiyon. Ang mga hindi magpapasakop sa markang ito ng awtoridad ay pagbabantaan ng kamatayan dahil sa pagtanggì na sumunod.

Sa panahong ito na ang bayan ng Diyos ay nahaharap sa isang kakila-kilabot na panahon ng kaguluhan/kabagabagan. Gaya ng babaeng nahuli sa pangangalunya, marami ang hahatakin sa korte dahil sa pagtanggì na magpasakop sa mga relihiyosong batas na pinagtibay.

Ito ang panahon na tinutukoy ng Bibliya bilang problema ni Jacob. Ang kwentong tinutukoy dito ay noong umalis si Jacob kasama ang kanyang mga asawa at mga anak mula sa kanyang biyenang nanloko sa kanya. Si Jacob ay pauwi na sa lupain ng kanyang pamilya. Ang problema ay darating ang kanyang kapatid na lalaki upang makipagkita sa kanya upang ayusin ang isang lumang puntos mula noong nilinlang ni Jacob ang kanyang ama na nakawin ang pagkapanganay ng kanyang kapatid. Ang pagkapanganay ay isang espirituwal na pamana na ipinagkaloob upang pagpalain ang isang pamilya sa espirituwal at materyal na kayamanan. Ang kapatid ni Jacob na si Esau ay nagnanais ng materyal na kayamanan ngunit walang pakialam sa espirituwal na elemento. Si Jacob ay nahaharap ngayon sa kamatayan mula sa kanyang kapatid. Habang siya ay pauwi sa bahay, tumatakas mula sa kanyang biyenang ngayon ay nakaharap sa kanyang galit na kapatid, natanggap niya ang balita.

Nang magkagayo'y nagsibalik ang mga sugo kay Jacob, na nagsasabi, Kami ay **naparoon sa iyong kapatid na si Esau, at siya rin naman ay dumarating upang salubungin ka, at apat na raang lalake ang kasama niya.** Sa gayo'y si Jacob ay natakot na mainam at nabagabag; at kaniyang hinati ang mga taong kasama niya, at ang mga kawan at mga bakahan at mga kamelyo, sa dalawang pangkat. Genesis 32:6-7

Ginagawa ni Jacob ang lahat ng makatao upang makapaghanda para sa krisis, at pagkatapos ay nanalangin siya sa Diyos na tulungan siya sa kakila-kilabot na sitwasyong ito.

Nang magkagayo'y sinabi ni Jacob, Oh Dios ng aking amang si Abraham at Dios ng aking amang si Isaac, ang Panginoon na nagsabi sa akin, Bumalik ka sa iyong lupain at sa iyong pamilya, at gagawin kong mabuti sa iyo: hindi ako karapatdapat sa pinakamaliit sa lahat ng mga kaawaan at sa lahat ng katotohanan na iyong ipinakita sa iyong lingkod; sapagka't tumawid ako sa Jordan na ito na dala ang aking tungkod, at ngayo'y naging dalawang pangkat ako. Iligtas mo ako, isinasamo ko, sa kamay ng aking kapatid, sa kamay ni Esau; sapagka't ako'y natatakot sa kaniya, na baka siya'y dumating at saktan ako at ang ina na may mga anak." Genesis 32:9-11

Si Jacob ay nanalangin sa kalungkutan at lumuluha sa Diyos para sa tulong. Habang nagdarasal siya, bigla siyang sinalakay ng tila umaatake.

Nang magkagayo'y naiwan si Jacob na magisa; at isang Lalaki ang nakipagbuno sa kanya hanggang sa pagsikat ng araw. Genesis 32:24

Buong gabi siyang nakikipagbuno sa misteryosong taong ito. Sa wakas, sa pagbubukang-liwayway, hinawakan ng salarin ang kanyang balakang at ang kasukasuan ng balakang ni Jacob ay natanggal sa kasukasuan. Alam niya kaagad na hindi siya nakikipagbuno sa isang tao kundi sa isang banal na nilalang.

Ngayon nang makita niyang hindi siya nanaig laban sa kanya, hinipo niya ang uka ng kanyang balakang; at ang saksakan ng balakang ni Jacob ay naputol habang Siya ay nakipagbuno sa kanya. At sinabi Niya, "Bitawan mo Ako, sapagkat lumulubog ang araw." Ngunit sinabi niya, "Hindi kita pababayaang kung hindi Mo ako pagpalain!" Kaya't sinabi Niya sa kanya, "Ano ang iyong pangalan?" Sabi niya, "Jacob." At sinabi niya, Hindi na tatawaging Jacob ang iyong pangalan, kundi Israel; sapagka't nakipagpunyagi ka sa Dios at sa mga tao, at ikaw ay nanaig. Nang magkagayo'y nagtanong si Jacob, na sinasabi, "Sabihin mo sa akin ang iyong pangalan, idinadalangin ko." At sinabi Niya, "Bakit mo itinatanong ang tungkol sa Aking pangalan?" At pinagpala Niya siya doon. Kaya tinawag ni Jacob ang pangalan ng lugar na Peniel: "Sapagkat

nakita ko ang Diyos nang harapan, at ang aking buhay ay naligtas.” Genesis 32:25-30

Ang kakaibang karanasang ito ay inilarawan sa Jeremias 30:7 na muling nangyayari sa bayan ng Diyos bago ang pagdating ni Kristo sa ikalawang pagkakataon.

Habang iniisip ni Jacob ang kanyang buhay, naaalala niya ang lahat ng maling bagay na nagawa niya. Nagsisimula siyang maramdaman na siya ay nasa posisyon na ito dahil sa kanyang maraming mga pagkabigo. Natutukso siyang madama na pababayaan siya ng Diyos.

Ang Anak ng Diyos ay dumating upang tulungan siya, ngunit si Jacob, bilang anak ni Adan, ay natatakot na ang taong ito ay nais na saktan siya. Nakipagbuno siya sa espesyal na Anghel para sa kanyang buhay nang hindi niya namamalayan na ang Anghel na ito ay hindi dumating para saktan siya kundi para iligtas siya. Ang Anak ng Diyos ay nagpapahintulot sa pakikipagbuno na ito na magpatuloy upang matukoy kung si Jacob ay ganap na ibibigay ang kanyang sarili sa Diyos at magtitiwala sa Kanyang kapatawaran, o susuko sa kawalan ng pag-asa.

Sa panahong ito, tinutukso ni Satanas si Jacob na ang kanyang mga kasalanan ay napakalaki para patawarin ng Diyos. Iniusig ni Satanas ang kanyang kaso laban kay Jacob at pinunan siya ng pagdududa. Pakiramdam niya ay huli na ang lahat para sa Kanya. Ngunit nakikipagbuno Siya sa kanyang mga pagdududa kahit na nakikipagbuno siya sa umaatake. Ang isang wrestle ay sinasagisag sa isa pa. Ang parehong kuwentong ito ay isinalaysay sa ibang paraan sa buhay ni Josue na Mataas na Saserdote.

Nang magkagayo'y ipinakita niya sa akin si Josue na mataas na saserdote na nakatayo sa harap **ng Anghel ng Panginoon**, at si Satanas ay nakatayo sa kaniyang kanang kamay upang sumalungat sa kaniya. At sinabi ng Panginoon kay Satanas, **Sawayin ka nawa ng Panginoon, Satanas**: sawayin ka ng Panginoon na pumili sa Jerusalem: hindi ba ito isang tatak na hinugot sa apoy? Si Josue nga ay nararamtan ng maruruming damit, at nakatayo sa harap ng Anghel. Nang magkagayo'y sumagot Siya at nagsalita sa mga nakatayo sa harap Niya, na sinasabi, Alisin ninyo sa kaniya ang

maruruming damit. At sa kaniya'y sinabi niya, Tingnan mo, inalis ko sa iyo ang iyong kasamaan, at bibihisan kita ng mayayamang damit. Zacarias 3:1-4

Nakikita natin ang isang katulad na serye ng mga kaganapan na nilalaro dito noong si Satanas ay nakipagtalo kay Kristo tungkol sa katawan ni Moises, sa pagkakataong ito lamang ang taong pinag-uusapan ay buhay. Hindi ito ang paghatol sa mga patay kundi sa mga buhay. Sinaway ng Anghel ng Panginoon si Satanas sa ngalan ni Joshua tulad ng ginawa Niya kay Moises.

Datapuwa't si **Miguel na arkanghel**, sa pakikipagtalo sa **diyablo**, nang siya'y makipagtalo tungkol sa katawan ni Moises, ay hindi nangahas na magdala laban sa kaniya ng isang mapang-uyam na paratang, kundi sinabi, **Sawayin ka nawa ng Panginoon!** Jude 1:9

Ang nangyari kay Moises pagkatapos ng kanyang kamatayan, ay nangyari kay Jacob, kay Josue na Punong Pari at sa babaeng nahuli sa pangangalunya habang sila ay nabubuhay. Hinahangad ni Satanas na itaboy ang makasalanan na mawalan ng pag-asa dahil sa kanilang mga kasalanan. Ang mga nakakatusok na akusasyon ng diyablo ay parang hinahatulan mismo ng Diyos ang makasalanan. Ang banayad na tinig ng Diyos na nag-aalay ng pag-asa sa makasalanan ay parang nilulunod ng tinig ng nag-aakusa. Tulad ni Hesus sa krus, ang tinig ng Diyos ay tila tumahimik sa loob ng maikling sandali

Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan? Bakit napakalayo Mo sa pagtulong sa Akin, at sa mga salita ng Aking pagdaing? Oh Diyos ko, ako'y sumisigaw sa araw, ngunit hindi mo dininig; at sa panahon ng gabi, at hindi ako tahimik. Awit 22:1-2

Ito ay sa sandaling ang makasalanan ay lubos na nalulula na naaalala niya ang katotohanan na nagsasabing:

Bukod dito ang batas ay pumasok na ang pagkakasala ay maaaring dumami. Ngunit kung saan ang kasalanan ay sumagana, ang biyaya ay higit na sumagana... Rom 5:20

Ang bayan ng Diyos ay nagtagumpay laban kay Satanas at sa Kanyang mga akusasyon. Pinili nilang maniwala na ang Diyos ay ganap na katulad ni Jesus. Naniniwala sila na hindi Niya sila pababayaang at puputulin dahil sa kanilang mga kasalanan. Nauunawaan nila ang pangako ng buhay na walang hanggan sa kabila ng katotohanan na sa buong buhay nila ay may bahid ng kasalanan at sarili. Ang kanilang pangalan ay pinalitan mula sa Jacob, na nangangahulugang kahalili, sa Israel, na nangangahulugang mananagumpay.

Hinahangad ni Satanas na kumbinsihin tayo na iiwan tayo ng Diyos sa huli. Ang ating pananampalataya ay mananatiling matatag sa kabila ng lubos na pagkabigla sa mga paratang ni Satanas laban sa atin. Ipinipinta niya ang ating nakaraan sa pinakamadilim na kulay at tayo ay natutukso na sumuko. Ang buong rekord ng ating buhay ay ipinakita sa atin at pakiramdam natin ay walang magawa. Sa sandaling iyon ay babaling tayo kay Kristo at kakapit sa Kanya at sasabihing "Naniniwala ako na hindi mo ako pababayaang. Hinihiling ko ang iyong pagpapala at naniniwala na ibibigay mo ito sa akin." Ito ang tagumpay ng pananampalataya na mayroon si Kristo sa Kalbaryo, at ibinibigay Niya sa atin ang tagumpay na ito, ang pananampalataya kay Hesus (Apoc. 14:12).

Ang proseso ng paghatol na ito ay isang matinding pagsubok para sa bayan ng Diyos. Habang pinag-iisipan natin ito, natutukso tayong makaramdam ng labis na takot o pag-iisipan kung mangyayari nga ba ito. Ang tanong na dapat itanong ay: "bakit kailangang dumaan ang bayan ng Diyos sa napakalaking proseso ng pagsubok na ito?" Wala bang mas madaling paraan kaysa dito?

Kabanata 21

Mula sa Pagkakasala ng Isang Tao ay Dumating ang Paghuhukom

Tinalakay natin sa kabanata 4 ang mga pinagmulan ng paghatol sa paghatol sa loob ng sangkatauhan. Ang dahilan kung bakit tumakas sina Adan at Eva mula sa presensya ng Diyos sa halamanan ay dahil sa paghatol ni Adan sa Diyos.

At narinig nila ang ingay ng Panginoong Dios na lumalakad sa halamanan sa kalamigan ng araw, **at nagtago si Adam at ang kaniyang asawa sa presensya ng Panginoong Dios** sa gitna ng mga punong kahoy sa halamanan. Genesis 3:8

... at palayain ang mga dahil sa **takot sa kamatayan** ay napasailalim sa pagkaalipin sa buong buhay nila. Hebreo 2:15

Ang takot sa kamatayan ay nagmula kay Adan dahil naisip niya na nais ng Diyos na parusahan ng kamatayan ang kanyang asawang si Eva. Sa panghihina ng loob ay kinuha niya ang prutas at determinadong pagdusahan ang kanyang kapalaran sa kanya. Pagkatapos ng kanyang pagkahulog, nagkaroon sa puso ni Adan ng paghatol at paghatol sa Diyos at sa Kanyang Anak. Ang kasinungalingan na nais ng Diyos na patayin sila ay napalitan ng takot nang ang Isa na kinatatakutan at kinasusuklaman ni Adan ay papalapit na sa kanya (Malakias 3:5).

Sa katunayan, ang Anak ng Diyos ay darating kay Adan na may pagmamahal, pagmamalasakit at awa. Naisip ni Adan na Siya ay darating na may kahatulan at kahatulan upang patayin siya. Upang ang Anak ng Diyos ay makalapit kay Adan, kailangan Niyang tabunan ang Kanyang buong pagka-Diyos. Kapag ang buong mapagmahal na presensiya ng Diyos ay nakatagpo ng makasalanang puno ng pagkakasala, napopoot sa Diyos, ang takot ay napakalaki at ang makasalanang ay namatay.

Ang sumusunod na talata ay kung paano nararanasan ng makasalanang pagpunta sa presensiya ng Diyos na may takot at pagkondena sa Diyos sa kanyang puso.

sa nagniningas na apoy, na nagbibigay ng paghihiganti sa mga hindi nakakakilala sa Dios, at sa mga hindi tumatalima sa mabuting balita ng ating Panginoong Jesucristo; **na magdaranas ng katarungan--kasiraang walang hanggan [walang-hanggan]--mula sa mukha ng Panginoon, at mula sa kaluwalhatian ng kanyang lakas**, 2 Tesalonica 1:8-9 (YLT)

Ganito ang hitsura nito sa pananaw ng Diyos:

O Jerusalem, Jerusalem, ang pumapatay sa mga propeta at bumabato sa mga isinugo sa kanya/babae! **Gaano kadalas kong ninais na tipunin ang iyong mga anak, gaya ng inahing manok na tinitipon ang kaniyang mga sisiw sa ilalim ng kaniyang mga pakpak, ngunit ayaw mo! Tingnan mo! Ang iyong bahay ay naiwan sa iyo na tiwangwang**; Mateo 23:37-38

Nakakabagabag na pag-iisip na malaman na ang ating pagiging tao na natanggap natin mula kay Adan ay may hilig na mapoot sa Diyos, na patuloy na ipinapalagay na gusto tayo ng Diyos na patayin para sa ating mga kasalanan o talikuran tayo dahil sa hindi sapat na kabutihan.

At sila'y nagsalita laban sa Dios at laban kay Moises, at sinabi, **Bakit mo kami iniahon mula sa Egipto upang mamatay sa ilang?** Walang tinapay! Walang tubig! At aming kinasusuklanan ang kahabag-habag na pagkain na ito! Mga numero 21:5 (NIV)

Ang isip na pinamamahalaan ng **laman ay laban sa Diyos**; hindi ito nagpapasakop sa batas ng Diyos, ni hindi nito magagawa. Roma 8:7 (NIV)

Kaya't kung paanong sa pamamagitan ng pagsuway ng isang [Adan] ay dumating ang kahatulan sa lahat ng tao sa paghatol; Roma5:18

Ang pagkakasala ni Adan ay ang maniwala sa isang bagay tungkol sa katangian ng Diyos na mali. Mali ang kanyang paniniwala na gustong patayin ng Diyos ang kanyang asawa. Maling akala niya na hinihingi ng Diyos ang kamatayan para sa paglabag. Sa pamamagitan ng kasalanang ito ay dumating ang espiritu ng paghatol at pagkondena sa Diyos at sa Kanyang Anak. Namana natin itong poot sa Diyos na nahayag laban kay Kristo na Kanyang Anak. Inihayag sa atin ng Diyos ang matinding poot na ito sa loob natin nang ibigay Niya ang Anak ng Diyos upang mamuhay bilang isang tao sa gitna natin, at itakwil at patayin natin.

Gaya ng tinalakay natin sa kabanata 5, si Adan, sa pagtatanggol sa sarili, ay nagpapahayag ng sarili niyang paghatol sa Diyos bilang isang humihingi ng kamatayan sa Diyos. Narito ang proseso:

1. Naniniwala si Adam na ang tagapagpaganap ng kamatayan (parusa sa pamamagitan ng pagbitay/pagsasagawa) ay bunga ng paglabag sa batas..
2. Si Adan ay lumabag sa batas.
3. Nakaramdam ng pagkakasala si Adam.
4. Pakiramdam ni Adam ay dapat na siyang mamatay ngayon.
5. Sinisikap ni Adan na ilipat ang sisi at samakatuwid ay ilipat ang parusang kamatayan sa Anak ng Diyos.

Sa tuwing darating ang Anak ng Diyos sa ating presensya, ang pagkakasunod-sunod na ito ay isinaaktibo. Ganito ang paghatol ng isang tao sa lahat ng tao. Ang bawat tao ay may likas sa kanila na sumisigaw ng kamatayan sa Anak ng Diyos. Ang nangyari 2000 taon na ang nakalilipas ay nagpapakita sa atin kung ano ang magagawa natin kapag binigyan tayo ng kalayaang makitungo sa Anak ng Diyos ayon sa gusto natin.

Upang maalis ang utos ng kamatayang ito na likas sa atin, kinailangang kunin ni Kristo ang kalikasang ito sa Kanyang sarili at pagkatapos ay alisin ito sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan at muling pagkabuhay.

Datapuwa't ngayon kay Cristo Jesus kayo na kung minsan ay malayo ay inilapit sa pamamagitan ng dugo ni Cristo. Sapagka't siya ang ating kapayapaan, na ginawa ang kapuwa isa, at ibinagsak ang gitnang pader na naghihiwalay sa atin; **Na inalis sa kanyang laman ang poot, maging ang batas ng mga utos na nakapaloob sa mga ordenansa;** [mga utos G1378] **upang gumawa sa kanyang sarili sa dalawa ng isang bagong tao**, upang gumawa ng kapayapaan; At upang siya ay makipagkasundo kapuwa sa Dios sa isang katawan sa pamamagitan ng krus, na pinatay niya ang pagkakaalit sa pamamagitan nito: Efeso. 2:13-16

Si Adan ay nagtayo ng pader ng paghahati sa pagitan niya at ni Kristo sa pamamagitan ng paghatol na ginawa niya tungkol sa Anak ng Diyos. Kinuha ni Kristo sa Kanyang sarili ang kalikasan ni Adan at sinira ang gitnang pader na iyon ng paghahati upang Siya ay makapasok sa ating harapan nang hindi natin sinisira ang sarili sa takot sa kaparusahan na inaakala nating sasapit sa atin.

Karamihan sa mga komentarista ay nagsasabi na ang talatang ito ay nagsasalita ng pagsira sa pader sa pagitan ng Hudyo at Gentil, at ito ay may pangalawang aplikasyon sa talata. Gayunpaman, ang lahat ng poot sa pagitan ng mga tao ay isang pagpapakita lamang ng poot na nararamdaman ng mga tao sa Diyos.

Kapag kinuha mo ang salitang mga ordenansa sa Griyego at sinaliksik ang Lumang Tipan sa Griyego para makita kung saan ito ginamit, natuklasan namin na ito ay walang kinalaman sa batas ni Moises kundi sa mga utos ng mga tao, partikular sa mga utos ng kamatayan ng mga tao. Nasa ibaba ang tanging mga talata sa Lumang Tipan ng Griyego na gumagamit ng salitang ito [G1378] para sa mga ordenansa.

- Ezra 6:8 – Persian na utos upang itayo ang templo

- Eze 20:26 from v 25 – Ibinigay sila ng Diyos sa mga batas na hindi mabuti. Pinahintulutan/sinira sila ng Diyos sa kanilang sariling mga kautusan.
- Daniel 2:13 Utos na patayin ang matatalinong tao
- Daniel 3:10,29 Utos na patayin sa kapatagan ng Dura ng Hari ng Babylon
- Daniel 4:6 Utos na dalhin ang lahat ng pantas na tao
- Daniel 6:8,10,12,13,15,26 – Lagdaan ang Utos na patayin na walang Diyos na sambahin kundi ang Hari

Kung idaragdag natin dito ang parehong paggamit ng salita sa Bagong Tipan

- Lukas 2:1 – Isang utos ni Caesar
- Gawa 16:4 – Isang utos ng mga Apostol na limitahan ang itinuro mula sa Batas ni Moises dahil sa labis na posisyon ng ilan sa mga Hudyo sa tanong na ito
- Gawa 17:7 isang utos ni Caesar
- Efeso 2:15 Inalis na ni Kristo ang mga utos na nakapaloob sa mga utos ng (tao)
- Colosas 2:14 Tinatanggal ang mga utos ng tao na laban sa atin

Ang paggamit ng salitang ito para sa mga ordenansa ay nagpapakita na ito ay walang kinalaman sa mga batas na isinulat ni Moises sa Lumang Tipan. Sa halip, ito ay nagsasalita sa mga pagsasabatas at kahilingan ng tao.

Ang unang utos ng tao ay ang Anak ng Diyos ay dapat mamatay para sa mga pangyayaring naganap sa hardin ng Eden. Ipinasa ni Adan ang paghatol na ito sa lahat ng kanyang mga anak at sa gayon ang paghatol na ito ay dumating sa lahat ng tao sa kanilang likas na kalagayan. Sinisikap ng kalikasan ng tao na itago ang poot na ito at nag-aangking mahal niya ang Diyos, katulad ng mga nasasakupan ng isang totalitaryo na bansa na natatakot na sila ay papatayin kung hindi nila pararangalan ang pinuno ng estado (Halimbawa: North Korea).

Hindi natin maiiwasan ang malalim na pakiramdam ng pagkondena na nagmumula sa ating sariling kalikasan kapag lumalapit tayo sa Anak ng Diyos.

Yaong mga lumalakad sa daan ng kaligtasan, na tinatanggap na ang buhay na ipinakita ni Jesus sa mundong ito 2000 taon na ang nakalilipas ay ang kumpletong paghahayag ng karakter ng Diyos at na ang Diyos ay malayang nagpapatawad sa ating mga kasalanan, nagsimulang mabago mula sa isang espiritu ng paghatol tungo sa isang espiritu ng pag-ibig at pagpapatawad.

Aking aalisin ang batong puso sa kanilang laman, at bibigyan ko sila ng pusong laman: Upang sila'y makalakad sa aking mga palatuntunan, at maingatan ang aking mga kahatulan, at gawin ang mga yaon: at sila'y magiging aking bayan, at ako'y magiging kanilang Dios. Ezekiel 11:19-20

Ang ating tunay na pagkatao ay dapat ipakita sa atin upang tayo ay ganap na makalaya sa ating espiritu ng paghatol at sa kautusang kamatayan na minana natin sa ating unang ama. Hindi natin maiiwasan ang malalim na pagkondena na nagmumula sa ating sariling kalikasan kapag lumalapit tayo sa Anak ng Diyos, ngunit malalaman natin kung bakit ito nangyayari at hayaan si Kristo na kumilos sa atin sa halip na tanggihan Siya at muling ipako Siya sa krus.

Kung maaari nating panghawakan ang mga pangako ng Diyos, tinulungan ng Kanyang Espiritu, at mapaglabanan ang sarili nating paghatol na ibinuhos natin kay Kristo na naaaninag pabalik sa atin - kung gayon tayo ay mabubuklod sa pangalan ng Ama.

Nang magkagayo'y tumingin ako, at narito, ang isang Kordero ay nakatayo sa bundok ng Sion, at kasama Niya ang isang daan at apatnapu't apat na libo, na may nakasulat na pangalan ng Kanyang Ama sa kanilang mga noo. Apocalipsis 14:1

Si Jesus sa Kanyang pagkakatawang-tao ay hindi kailanman nahulog sa tukso na isipin na hinatulan Siya ng Kanyang Ama at hindi rin Niya hinatulan ang Kanyang Ama sa mga paghihirap na Kanyang kinaharap. Kung tunay nating tatanggapin na tayo, tulad ni Cain, ay likas na mapoot na mga mamamatay-tao, mamamatay sa sarili, at maniniwala sa Kanyang biyaya, ganap nating matatanggap ang libreng regalo ng Kanyang buhay at Siya ay mananaig sa atin.

At hindi [Niya] kailangan na ang sinoman ay magpatotoo tungkol sa tao: sapagka't nalalaman niya kung ano ang nasa tao. Juan 2:25

Datapuwa't sinasalita namin ang karunungan ng Dios sa isang misteryo, sa makatuwid baga'y ang nakatagong karunungan, na itinalaga ng Dios bago ang sanglibutan sa ating ikaluluwalhati: Na hindi nalalaman ng sinoman sa mga prinsipeng ng sanglibutang ito: sapagka't kung nalaman nila, ay hindi nila ipinako sa krus ang Panginoon ng kaluwalhatian. 1 Corinto 2:6-7

Sa lalong madaling panahon ang mga kapangyarihan ng kadiliman ay ganap na ilalabas sa mundong ito, ngunit sa ngayon ay pinipigilan ng mga anghel ang hangin ng alitan mula sa ganap na pagsira sa lupa upang ang mga tao ng Diyos ay mabuklod/selyohan sa karakter ng Ama (pangalan).

At pagkatapos ng mga bagay na ito ay nakita ko ang apat na anghel na nakatayo sa apat na sulok ng lupa, na pinipigilan ang apat na hangin ng lupa, upang ang hangin ay huwag humihip sa lupa, kahit sa dagat, o sa alinmang puno. At nakita ko ang isa pang anghel na umaakyat mula sa silanganan, na may tatak ng buhay na Dios: at siya'y sumigaw ng malakas na tinig sa apat na anghel, na sa kanila'y ipinagkaloob na saktan ang lupa at ang dagat, Na sinasabi, Huwag ninyong saktan ang lupa, kahit ang dagat, kahit ang mga punong kahoy, hanggang sa aming matatakan sa kanilang mga noo ang mga lingkod ng ating Dios. Apocalipsis 7:1-3

Ang pagbubuklod sa mga tao ng Diyos ay ang pag-alis ng mapanghusgang atas ng kamatayang likas na minana natin kay Adan. Ang mga tao ng Diyos ay mabubuklod sa isang karakter na titigil sa paghatol at magkondena sa sinumang tao ngunit lubos na umaasa sa kabutihan at awa ng Diyos.

Ito ang dahilan kung bakit dapat dumaan ang bayan ng Diyos sa panahon ng problema ni Jacob. Ang utos na kamatayan nap ag-iisip ng ating laman ay ang pangunahing dahilan na ang pagsilang kay Kristo sa atin (o pagiging katulad ni Kristo sa Karakter) ay kagaya napakatinding sakit ng panganganak.

Sapagka't isang tinig na gaya ng sa isang maysakit na babae ay aking narinig, kabagabagan, gaya ng isang nagsilang ng panganay, Ang tinig ng anak na babae ng Sion, Siya ay nananaghoy, kaniyang iniunat ang kaniyang mga kamay, Sa aba ko ngayon, sapagka't pagod ang aking kaluluwa ng mga mamamatay-tao! Jeremias 4:31 YLT

Ang balangkas kung saan inilagay natin ang ilan sa mga talatang ito ay magiging bago sa mga pamilyar sa mga turo ng Bibliya tungkol sa pagbubuklod/pagseselyo at sa mga huling kaganapan sa kasaysayan ng mundo. Ang bagong balangkas ay ipinag-uutos ng mga salita ni Kristo na hindi Niya hinahatulan o ang Kanyang Ama ang sinumang tao.

Paano mo hahatulan?

Ang Upuan ng Paghuhukom ni Kristo

Sa pagtatapos ng kabanata 3 itinanong namin ang tanong kung talagang naiintindihan namin kung ano ang hustisya ng Diyos. Marami tayong natalakay na mga punto upang ipakita na ang Diyos ay hindi humahatol o humahatol sa sinumang tao. Naaalala namin ang isang pahayag na ginawa namin sa kabanata 3.

Halos lahat ay pinaniniwalaan na ang soberanya ng Diyos, at samakatuwid ang lahat ng mga pinuno ng komunidad na namumuno sa mga tao, ay nakabatay sa katarungan sa kapangyarihang humawak ng espada. Ang hustisya ay ang paghatol sa mga aksyon bilang mabuti o masama at dahil dito ay ginagantimpalaan ang mabuti at parusahan ang masama.

Ang pananaw na ito ng Diyos ay nakikita ang awa na gumagana bilang isang salungat na prinsipyo sa hustisya. Ang aming mga pananaw ng tao sa dalawang prinsipyong ito ay hindi sila maaaring gumana nang sabay. Kung ang awa ay ibinigay, kung gayon ang hustisya ay dapat magbigay ng mga hinihingi nito. Kung ang hustisya ay naisakatuparan, kung gayon ang awa ay naubos na.

Kung ang prinsipyo ng puwersa (pisikal man o mental) at ang banta ng kamatayan ay aalisin sa ating pang-unawa sa katarungan ng Diyos, ang relasyon sa pagitan ng awa at katarungan ay ganap na nagbabago.

Katuwiran at katarungan ang pundasyon ng Iyong trono; Nauna sa Iyong mukha ang awa at katotohanan. Awit 89:14 (NKJV)

Katuwiran at kahatulan ang tahanan ng iyong luklukan: kaawaan at katotohanan ang mangunguna sa iyong mukha. Awit 89:14 (KJV)

Ang talatang ito sa Mga Awit ay napakahalaga dahil ito ay nagsasalita sa relasyon sa pagitan ng hustisya at awa. Nag-quote/sinipi ako ng dalawang bersyon dahil ang isa ay gumagamit ng semicolon upang iugnay ang dalawang parirala habang ang pangalawa ay gumagamit ng tutuldok. Kaya, ano ang pagkakaiba?

Ang mga semicolon ay dapat magpakilala ng ebidensya o dahilan para sa naunang pahayag; halimbawa, ang pangungusap na ito ay angkop na gumamit ng tuldok-kuwit. Ang isang colon, sa kabilang banda, ay dapat gamitin para sa isang mas malakas, mas direktang relasyon. Dapat itong magbigay ng diin, halimbawa, o paliwanag.²¹

Ang KJV ay nagbibigay ng mas malakas na koneksyon sa pagitan ng hustisya at awa. Sa esensya sinasabi nito na ang katarungan at paghatol ng Diyos ay ipinakita bilang awa at katotohanan. Ang paggamit ng semicolon sa NKJV ay nagmumungkahi na ang katarungan at awa ay magkaugnay. Maaari din nitong suportahan ang parehong ideya, ngunit ang koneksyon ay medyo malambot. Anuman ito, ang pinagbabatayan na prinsipyo ng Hebrew parallelism ay nagpapahiwatig na ang parehong ideya ay inuulit, sa ibang paraan lamang.

Ang magandang realidad ng talatang ito ay ang hustisya ng Diyos ay ipinakita bilang awa. Ang hustisya ay ang paggawa ng tama. Ayon sa karakter ng Diyos ang tamang gawin ay magpakita ng awa.

Ama ng ulila, at hukom ng mga babaing bao, ang Dios sa kaniyang banal na tahanan. Awit 68:5

²¹ <http://crosstalk.cell.com/blog/colons-vs-semicolons>

Panginoon, narinig mo ang nasa ng mapagpakumbaba; Ihahanda mo ang kanilang puso; Iyong ipaparinig sa iyong tainga, **Upang magsagawa ng kahatulan sa ulila at napipighati**, Upang ang tao sa lupa ay huwag nang mapighati pa. Awit 10:17-18

Sapagka't ikaw, Panginoon, ay mabuti, at handang magpatawad; at sagana sa awa sa lahat ng tumatawag sa iyo. Awit 86:5

Tamang gawin ang pag-aalaga sa mga ulila at mahihirap. Tamang magpakita ng awa at magpatawad. Ito ang katarungan sa kaharian ng Diyos. Mayroong ilang mga sipi ng Kasulatan na nagsasalita tungkol sa paghatol ng Diyos sa mga tao. Ang natural nating ipagpalagay na isang paghatol ng pagkondena ay sa halip ay isang paghatol na nagdudulot ng kagalingan at pagpapanumbalik.

Mula sa Sion, ang kasakdalan ng kagandahan, sisikat ang Diyos. Ang ating Dios ay darating, at hindi tatahimik; Ang apoy ay lalamunin sa harap niya, at magiging napakalakas ng unos sa palibot niya. Siya'y tatawag sa langit mula sa itaas, At sa lupa, upang kaniyang hatulan ang kaniyang bayan: Pisanin mo ang Aking mga banal sa Akin, Sila na nakipagtipan sa Akin sa pamamagitan ng hain. Ipahayag nawa ng langit ang Kanyang katuwiran, Sapagkat ang Diyos mismo ang Hukom. Awit 50:2-6

Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo, na nagsasabi, Magsagawa ng tunay na kahatulan, at magpakita ng awa at kahabagan ang bawa't tao sa kaniyang kapatid: at huwag mong apihin ang balo, o ang ulila, ang taga ibang lupa, o ang dukha; at huwag mag-isip ng masama ang sinoman sa inyo laban sa kaniyang kapatid sa inyong puso. Zacarias 7:9-10

Ang aksyon ng paghatol ng Diyos ay upang pagalingin at iligtas ang Kanyang mga tao. Sinasabi niya sa atin:

Tumawag ka sa Akin sa araw ng kabagabagan; Ililigtas kita, at luluwalhatiin mo Ako. Awit 50:15

Ang agarang tanong na dumarating ay paano ang parusa sa mga gumagawa ng masama? Wala bang pagpipigil ang Diyos sa mga nagnanais gumawa ng masama? Ang Awit 50 ay nagpapatuloy tulad ng sumusunod:

Ngunit sa masama ay sinasabi ng Diyos: "Anong karapatan mong ipahayag ang Aking mga palatuntunan, O kunin mo ang Aking tipan sa iyong bibig, Yamang napopoot ka sa turo, At itinatakwil mo ang Aking mga salita sa likod mo? Nang makakita ka ng magnanakaw, sumang-ayon ka sa kaniya, At nakikibahagi sa mga mangangalunya. Ibinigay mo ang iyong bibig sa kasamaan, At ang iyong dila ay nagbubunsod ng panlilinlang. Ikaw ay naupo at nagsasalita laban sa iyong sariling kapatid. Ang mga bagay na ito ay iyong ginawa, at ako ay tumahimik; Akala mo ako ay lubos na katulad mo; Ngunit't aking sasawayin ka, At iaayos ko sila sa harap ng iyong mga mata. Mga Awit 50:16-21

Sinasabi ng Panginoon sa masasama kung nasaan ang kanilang kasalanan at ang malaking panganib na kanilang kinaroroonan. Iniayos niya ito sa harap ng kanilang mga mata. Ang kabanata ay nagtatapos tulad ng sumusunod:

" Ngayon ay isaalang-alang ninyo ito, kayong nakalilimot sa Diyos, Baka kayo'y durugin ko, At walang magliligtas: Ang naghahandog ng papuri ay lumuluwalhati sa Akin; At sa kaniya na nag-uutos ng kaniyang paggawi nang wasto ay ipakikita ko ang pagliligtas ng Dios." Awit 50:22-23

Isinasalin ng karamihan sa mga salin ng Bibliya ang Awit 50:22 para sabihing pira-piraso ng Diyos ang masasama. Sinasalamin ng salin na ito kung paano natin inaasahan na kikilos ang Diyos, ngunit hindi talaga ito sinasabi ng teksto sa mas malapit na pagmamasiid.

Isinasamo ko sa inyo na unawain ninyo ito, kayong nakalilimot sa Diyos, baka ako ay mapunit, at walang magliligtas. Awit 50:22 (YLT)

Ang salitang Hebreo para sa luha ay nasa isang anyo na ang ibig sabihin ay pumunit o punitin. Hindi ibig sabihin na punitin. Ang parehong Hebreong

anyo ng salita para sa luha ay ginamit sa aklat ni Oseas at sinasabi sa atin kung ano ang ibig sabihin ng Diyos sa kasong ito:

Sapagka't ako'y parang leon sa Ephraim, at parang batang leon sa sangbahayan ni Juda, **ako—ako'y pumunit at yumayaon, ako'y nagsisialis, at walang tagapagligtas. Ako'y yayaon—ako'y babalik sa Aking dako, Hanggang sa sila'y mapahamak, at hanapin ang Aking mukha.** Sa kanilang kagipitan ay hinanap nila Ako nang mabilis!' Hosea 5:14-15 YLT

Ang pagpunit ay binibigyang kahulugan bilang pagbabalik ng Diyos sa Kanyang lugar at pagpapahintulot sa masasamang magdusa sa mga kahihinatnan ng kanilang mga pagpili. Sundin natin ang pagkakasunod-sunod.

1. Pinihit ng Diyos ang Kanyang sarili at umalis
2. Wala nang tagapagligtas ngayon para sa masasama
3. Ang Diyos ay bumalik sa Kanyang lugar at naghihintay
4. Hanggang sa mapahamak ang masasama mula sa pagharap sa mga kahihinatnan ng kanilang mga aksyon
5. Ang masasama ay may bintana upang hanapin ang mukha ng Diyos sa kanilang kagipitan

Napakasakit para sa Diyos na hayaan ang sinuman sa Kanyang mga anak na harapin ang kanilang sariling kasamaan. Napakasakit sa Kanya na kailanganin Siyang lumayo. Alam niyang magdurusa ang Kanyang mga anak ngunit dahil hindi sila makikinig, dapat silang iwanan ng Diyos ayon sa kanilang sariling mga pagpili.

Sa lugar na ito ng kabagabagan makikita natin na ang masasama ay may sandali upang hanapin ang Diyos nang mabilis at gumaling. Ito ang ibig sabihin ng Diyos sa huling talata ng Awit 50.

Ang sinumang nag-aalay ng papuri ay lumuluwalhati sa Akin; At sa kaniya na nag-uutos ng kaniyang paggawi nang wasto ay ipakikita ko ang pagligligtas ng Dios.” Awit 50:23

Ang mga salitang ito ay sinasalita sa masasama. Ang paghatol ng Diyos sa masasama ay nagpapahintulot sa kanila na maranasan ang mga kahihinatnan ng kanilang kasamaan; para harapin nila ang paghihirap ng kanilang mga aksyon sa pag-asa na ang masasama ay babalik sa Diyos at gagaling. Nagagawa ng Diyos na mamagitan sa isang tiyak na lawak ang mga kahihinatnan na ito upang mahulog sila sa masasama sa paraang pinakamahusay na makakatulong sa kanila na makilala ang panlilinlang sa sarili ng kasalanan (pansinin halimbawa kung paano lumabas ang mga salot sa Ehipto mula sa lupa sa paraang nagpapakita ng kawalan ng kakayahan ng mga diyos ng Ehipto na magligtas). “Sapagkat sa pamamagitan Niya ay nabubuo ang lahat ng bagay,” Colosas 1:17. Kung sa anumang oras ang taong masama ay makakita ng biyaya sa Diyos at magsisi, ibabalik ng Diyos ang Kanyang mukha sa kanila at magpapakita ng awa. Ang mga pagkilos ng Diyos sa paghatol ay laging nagpapagaling, hindi para hatulan at sirain.

Ganito inilalarawan ng Bibliya ang nagpaparusa/gumaganti na hustisya:

Ang Panginoon ay nakikilala sa pamamagitan ng kahatulan na Kanyang inilalapat/isagawa; Ang masama ay nasilo sa gawa ng kaniyang sariling mga kamay. Pagninilay. Selah. Awit 9:16

Muli, paano nakikitungo ang Diyos sa mga mapanghimagsik na gumagawa ng masama? Hinahayaan niya silang masilo sa gawa ng kanilang sariling mga kamay. Ang Diyos ay babalik sa Kanyang lugar hanggang sa sila ay mapahamak. Ang prinsipyong ito ay nakasulat sa mismong 10 utos.

... huwag kang yuyukod sa kanila o paglilingkuran man sila. Sapagkat ako, ang Panginoon mong Diyos, **ay isang mapanibughuing Diyos, na dinadalaw ang kasamaan ng mga ama sa mga anak hanggang sa ikatlo at ikaapat na salin ng mga napopoot sa Akin**, ngunit nagpapakita ng awa sa libu-libo, sa mga umiibig sa Akin at tumutupad sa Aking mga utos. Exodo 20:5-6

Ang katarungan ng Diyos ay ang magpakita ng awa at magdulot ng pagpapanumbalik, ngunit kung ang Kanyang awa ay tinanggihan, kung gayon sa mapagmahal na paggalang sa malayang kalooban ay pinahihintulutan Niya ang mga tao na magkaroon ng natural na

kahihinatnan ng kanilang sariling mga pagpili. Habang ang mga tao ay nahihirapan dahil sa mga kalamidad na dumarating sa kanila sa kanilang kahangalan, hinahangad ng Diyos na ibalik sila sa Kanyang sarili upang pagalingin sila. Kung ang mga tao ay tumanggi pa ring makinig, kung gayon sila ay mamamatay sa kanilang sariling kasamaan. Ang sistema ng hustisyang ito ay ganap na naiiba sa kay Caesar (i.e. awtoridad ng tao) na magpapahirap, makulong at kamatayan sa lumabag. Ito ay isa sa mga paraan kung saan ibinabalik ng Diyos ang mga daan ng tao sa kanila; Hinahayaan Niya na umiral ang katarungan ni Caesar at pinahintulutan Niya ang kasamaan nitong sistema ng hustisya na parusahan ang mga gumagawa ng masama. Tinatawag ito ng Bibliya na paghihiganti ng Diyos.

Sapagka't ang mga pinuno ay hindi kilabot sa mabubuting gawa, kundi sa kasamaan. Gusto mo bang hindi matakot sa awtoridad? Gawin mo ang mabuti, at magkakaroon ka ng papuri mula sa kanya. Sapagkat siya ay ministro ng Diyos sa iyo para sa ikabubuti. **Ngunit kung gumawa ka ng masama, matakot ka; sapagka't hindi niya dinadala ang tabak sa walang kabuluhan; sapagka't siya'y ministro ng Dios, isang tagapaghiganti upang magsagawa ng poot sa gumagawa ng masama.** Roma 13:3-4

Ang mga prinsipyo ng Roma 13:3-4 ay isang pagpapahayag ng prinsipyo ng 10 Utos ng pagdalaw sa mga maling aksyon ng tao sa kanya. Sa ganitong paraan si Caesar ay naging ministro ng Diyos upang maghiganti sa kasamaan. Hindi ito nangangahulugan na si Caesar ay namumuhay ayon sa katangian ng Diyos o kumakatawan sa Diyos sa anumang paraan, sa halip ay pinahihintulutan ng Diyos ang mga kahihinatnan ng huwad na sistema ng hustisya ng kamatayan ng tao na bumalik sa kanya.

Parehong si Caesar at si Kristo ay may luklukan ng paghatol.

Kaya't sinabi ni Pablo, "**Nakatayo ako sa luklukan ng paghatol ni Cesar**, kung saan ako dapat hatulan. Sa mga Judio ay wala akong ginawang masama, gaya ng nalalaman mo." Gawa 25:10

Sapagka't tayong lahat ay kinakailangang humarap sa luklukan ng paghatol ni Cristo, upang ang bawa't isa ay tumanggap ng mga

bagay na ginawa sa katawan, ayon sa kaniyang ginawa, maging mabuti o masama. 2 Corinto 5:10

Ang dalawang upuan ng paghatol na ito ay hindi pareho. Ang luklukan ng paghatol ni Kristo ay gumagana sa isang ganap na naiibang prinsipyo sa Caesar. Ang sistema ng hustisiya ng langit ay hindi gumagamit ng puwersa o banta ng kamatayan upang suportahan ang mga prinsipyo nito. Ang paggamit ng puwersa ay salungat sa kaharian ni Kristo.

Sumagot si Jesus, “Ang aking kaharian ay hindi sa mundong ito. Kung ang Aking kaharian ay sa sanglibutang ito, ang Aking mga lingkod ay lalaban, upang hindi ako maibigay sa mga Judio; ngunit ngayon ang Aking kaharian ay hindi mula rito.” Juan 18:36

Ang prinsipyo ng pakikipaglaban ay ang prinsipyo ng puwersa sa kontekstong ito. Ang kaharian ni Kristo ay hindi gumagamit ng puwersa. Ano ang ibig sabihin ng tumayo sa luklukan ng paghatol ni Kristo upang tanggapin ang mga bagay na ginawa sa katawan? Ito ay maaaring mukhang isang banta, hindi ba?

Ngunit bakit mo hinuhusgahan ang iyong kapatid? O bakit mo hinahamak ang iyong kapatid? Sapagka't tayong lahat ay tatayo sa harap ng hukuman ni Cristo. Roma 14:10

Ang tumayo sa harapan ni Hesus, siya na siyang diwa ng pag-ibig, pagpapatawad at awa, ay pagpapahirap para sa makasariling kaluluwa.	Tinanong ni Paul ang tanong, bakit mo hinuhusgahan ang iyong kapatid? Pagkatapos ay nagbabala siya na tayo ay tatayo sa harap ng hukuman ni Kristo. Ang pahayag ba na ito ay isang banta upang mag-udyok ng mabuting pag-uugali? Ito ay imposible. Walang saysay na huwag nating husgahan ang iba, ngunit hahatulan tayo ni Kristo. Kung hindi natin hahatulan ang iba, kailangan natin ng perpektong halimbawa kay Kristo ng hindi paghatol. Ito mismo ang sinasabi sa atin ni Jesus. Hindi niya hinahatulan ang sinuman (Juan 8:15).
--	--

Ano nga ba ang kahulugan ng pagtayo sa harap ng luklukan ng paghatol ni Kristo?

Huwag kayong maghiganti, mahal kong mga kaibigan, kundi bigyan ninyo ng puwang ang poot ng Diyos, sapagkat nasusulat: "Akin ang maghiganti, ako ang magbabayad," sabi ng Panginoon. Sa kabaligtaran: "Kung ang iyong kaaway ay nagugutom, pakainin mo siya; kung siya ay nauuhaw, bigyan mo siya ng maiinom. Sa paggawa nito, ikaw ay magbubunton ng nagniningas na бага sa kaniyang ulo." Roma 12:19-20

Ang tumayo sa piling ni Hesus, Siya na siyang diwa ng pag-ibig, pagpapatawad at awa, ay pagpapahirap para sa makasariling kaluluwa. Nang ang mga pinunong Judio ay tumayo sa harapan ni Kristo habang Siya ay sumusulat sa buhangin, ang Kanyang presensya at ang Kanyang isinulat ay nag-udyok sa kanila na hatulan ang kanilang sarili at lumayo.

Ang pag-ibig at awa ng Diyos ay may sariling likas na kapangyarihan ng pananalig. Ang walang hanggan na awa ng Diyos ay may walang katapusang kapangyarihan upang kumbinsihin ang kaluluwa kung gaano kadali ang Diyos at kung gaano tayo kasama. Araw-araw tinitii ng ating Tagapagligtas ang lagim ng hindi mabilang na mga pagpapakamatay, pagpatay, labis na dosis ng droga at pagpapalaglag. Ang kaniyang pagtitiis sa mga bagay na ito ay nagsasalita ng isang pag-ibig na napakalawak na hindi natin ito lubos na mauunawaan.

Ang pag-ibig na ito ay may kapangyarihan na kapag ang makasalanang tumayo sa harap ng hukuman ni Kristo na ito nang hindi pinatawad sa kanyang mga kasalanan, ang pagkakasala ng kanyang pagkamakasariili ay dudurog sa kanya. Hindi ang Diyos ang humahatol sa makasalanang, sapagkat ang paghatol ay hindi nagmumula sa Diyos kundi mula kay Satanas at Adan.

Yakapin ang awa ng Diyos ngayon; ito ang katarungan ng Diyos, ang malayang patawarin ka at alisin ang pasanin sa iyong pagkakasala.

Ang Paglilinis ng Santuwaryo at Araw ng Pagbabayad-sala

Sa simula ng kalendaryo ng mga Hudyo ay ang kapistahan ng Paskuwa at Tinapay na Walang Lebadura. Ito ang simula ng proseso ng pagkakasundo. Nakatuon ito sa sakripisyo at kapatawaran sa kasalanan. Ito ay matatagpuan ang sentro nito sa looban at sa altar ng paghahain.

Ang pinakabanal na araw ng taon para sa mga Hudyo ay Yom Kippur, o sa Ingles, ang Araw ng Pagbabayad-sala. Ang mga kaganapan sa araw na ito ay nagpapadali sa pagkakumpleto ng proseso ng pagkakasundo. Ang Yom Kippur ay nangyayari sa ikapitong buwan at ang pangunahing gawain nito ay nasa Kabanal-banalang Lugar ng Sanctuary. Ang mga tao ay tinawag na mag-ayuno at magpakumbaba ng kanilang mga kaluluwa sa harap ng Diyos, at manalangin na ang lahat ng bagay ay gawing matuwid sa Diyos dahil ito ang araw ng paghuhukom.

Ang pangunahing ritwal na nauugnay sa araw na ito ay nagsasangkot ng dalawang batang kambing:

Ilalagay niya sa kaniyang katawan ang banal na tunikang lino at ang pantalong lino; siya ay mabibigkisan ng isang pamigkis na lino, at ang turbante na lino ay isusuot niya. Ito ay mga banal na kasuotan. Kaya't kaniyang huhugasan ang kaniyang katawan sa

tubig, at isusuot ang mga iyon. **At siya'y kukuha sa kapisanan ng mga anak ni Israel ng dalawang batang kambing na handog dahil sa kasalanan**, at isang tupang lalake na handog na susunugin. "Ihahandog ni Aaron ang toro bilang handog para sa kasalanan, na para sa kaniyang sarili, at itutubos/-ipagbabayad-sala sa kaniyang sarili at para sa kaniyang sangbahayan. **At kaniyang kukunin ang dalawang kambing at ihaharap sa harap ng Panginoon sa pintuan ng tabernakulo ng kapisanan. Kung magkagayo'y magpapalabunutan si Aaron para sa dalawang kambing: ang isang palabunutan para sa Panginoon at ang isa pang palabunutan para sa kambing na walang kasama.** At dadalhin ni Aaron ang kambing na kinatawan ng kapalaran ng Panginoon, at ihahandog na pinakahandog dahil sa kasalanan. Nguni't ang kambing na pinagtagpuan ng palabunutan upang maging kambing na walang sala, ay ihaharap na buhay sa harap ng Panginoon, upang itubos doon, at upang palayain na gaya ng kambing na walang bayad sa ilang. Levitico 16:4-10

Ipinahiwatig namin sa kabanata 14 na ang Sanctuary ay hindi ganap na kumakatawan sa karakter ng Diyos ngunit ito ay kumakatawan sa proseso kung saan ang tao ay nakikipagkasundo sa Diyos. Ang paghahain at pag-aalay ng Diyos ay hindi ninanais (Awit 40:6). Ibig sabihin, ang kaganapang ito ay sumasalamin sa ating mga pandama ng tao sa paghatol.

Ang isang kambing ay tinatawag na kambing ng Panginoon at ang isa ay ang scapegoat/kambing na walang kasama. Bakit kambing ang ginagamit kaysa tupa?

Ang kaakit-akit ay ang salita para sa kambing dito ay maaaring gamitin sa tatlong magkakaibang paraan:

- 1) mabalahibo (pang-uri)
- 2) siya-kambing, mag-alma (pangngalang lalaki)
 - 2a) bilang sakripisyong hayop
 - 2b) **satyr, maaaring tumukoy sa isang kambing na inaalihan ng demonyo** tulad ng baboy ni Gadara (Mateo 8:30-32)

Ang proseso kung saan ang dalawang kambing ay pinili ay sa pamamagitan ng lottery/sapalaran. Maaaring ang kambing ay ang kambing ng Panginoon o ang scapegoat/kambing na walang kasama. Ito ang unang lugar sa Bibliya kung saan binanggit ang pagguhit ng marami. Ibinigay ni Adam Clarke ang proseso kung paano ginawa ang lottery/sapalaran.

Ipinaalam sa atin ng mga Hudyo na mayroong dalawang palabunutan na gawa sa kahoy, bato, o anumang uri ng metal. Sa isa ay nakasulat na לשם Lashem, para sa Pangalan, i.e., יהוה Jehovah, na hindi isusulat o bibigkasin ng mga Judio: sa isa naman ay nakasulat na לעזאזל Laazazel, para sa Scape-Goat: at kanilang inilagay ang dalawang palabunutan sa isang sisidlan na tinatawag na קלפי kalpey, ang mukha ng mga kambing na nakaharap sa mga nasa kanluran. Nang magkagayo'y dumating ang saserdote, at ang mga kambing ay nagsitayo sa harap niya, ang isa sa kanan at ang isa sa kaliwa; ang kalpey noon ay inalog, at ang pari ay naglagay sa kaniyang magkabilang kamay at naglabas ng palabunutan sa bawa't isa: ang nasa kaniyang kanang kamay ay ipinatong niya sa kambing na nasa kaniyang kanan, at sa kaniyang kaliwang kamay ay ipinatong niya ang kambing na nasa kaniyang kaliwa; at ayon sa nakasulat sa palabunutan, ang kambing na pang-alis at ang kambing na hain ay tiniyak. Tingnan ang Mishna, sa Tract. Yoma. Komento ng Levitico 16:8

Ang paraan na karaniwang ipinapahayag ng Diyos ang Kanyang kalooban ay sa pamamagitan ng paggamit ng Urim at Thummim. Ito ay dalawang batong inilagay sa mga balikat ng Punong Pari. Ipapahayag ng Diyos ang Kanyang kalooban sa pamamagitan ng alinman sa isang bato na nag-iilaw o ang isa pang bato na nababalot ng ulap. Ngunit sa Araw ng Pagbabayad-sala ay gumagamit ng palabunutan sa halip na ang Urim at Thummim, isang paraan na higit na mapagkumbaba at tila di-makatwiran. Ito ay maaaring argued na ang Panginoon pumili kung aling kambing ay kung alin, ngunit ito ay may hitsura ng pagiging ganap na ng hindi pinipili/random.

Ang prinsipyong ito ng paglalagay ng pagkakasala ng isang bansa sa isang tao o hayop ay karaniwan sa mga paganong kultura. Tamang-tama ito sa kung paano nireresolba ng natural na tao ang pagkakasala. Iniaalok ni Adam

Clarke ang kawili-wiling kasaysayang ito kapag nagkomento sa Leviticus 16:10

Karamihan sa mga sinaunang bansa ay may mga sakripisyong panghalili, kung saan inilipat nila sa pamamagitan ng ilang mga ritwal at seremonya ang pagkakasala ng komunidad sa pangkalahatan, sa parehong paraan kung saan ang scapegoat ay ginamit ng mga Hudyo. Ang puting toro na inihain ng mga Ehipsiyo sa kanilang diyos na si Apis ay ganito ang uri; pinutol nila ang ulo ng biktima na kanilang isinakripisyo, at pagkatapos na kargahan ito ng mga pagsusumamo, “upang kung mayroong anumang kasamaan na nakabitin sa kanila o sa lupain ng Ehipto, ito ay mabuhos sa ulong iyon,” ibinenta nila ito sa mga Griyego o itinapon sa Nilo - Tingnan si Herodes. Euterp., p. 104, i-edit. Gale.

Sinabi ni Petronius Arbiter na isang kaugalian sa mga sinaunang naninirahan sa Marseilles, sa tuwing sila ay dinaranas ng anumang salot, na kunin ang isa sa mga mahihirap na mamamayan na nag-alay ng kanyang sarili para sa layunin, at pagkakain sa kanya ng isang buong taon ng pinakadalisay at pinakamainam na pagkain, pinalamutian nila siya ng vervain, at binihisan siya ng mga sagradong kasuotan sa paligid: pagkatapos ay inilabas nila siya sa kanilang lungsod, pagkatapos ay inilabas nila siya sa kanilang lungsod, pinasuot siya ng kanilang mga damit. at nang manalangin na ang lahat ng kasamaan na kung saan ang lungsod ay nakalantad ay maaaring mahulog sa kanya, sila pagkatapos ay precipitated sa kanya mula sa tuktok ng isang bato - Satiricon, sa fine. Ang Suidas, sa ilalim ng salitang περιψημα, ay nagmamasid na isang kaugalian na italaga ang isang tao taun-taon sa kamatayan para sa kaligtasan ng mga tao, sa mga salitang ito, Περιψήμα ημων γενου, Maging iyong tagapaglinis; at, pagkasabi nito, itapon siya sa dagat bilang sakripisyo kay Neptune.

Marahil ito rin ang simulaing ikinapit kay Jonas nang sabihin niya sa mga lalaking nakapaligid sa kanya na itapon siya sa barko bilang isang sakripisyo, sa gayo'y dinadala niya ang lahat ng pagkakasala at tinapos ang bagyo.

Ang mga Israelita ay nagmula sa Ehipto at pamilyar sa mga kaugalian ng mga Ehipsiyo sa pagbabayad-sala. Ang mga prinsipyong ito ay dinadala sa sistema ng pagsamba ng mga Israelita upang ituro sa mga tao na haharapin ng Diyos ang problema sa kasalanan at aalisin ang pagkakasala sa bansa. Ito rin ang simulaing idinulot ni Caifas, ang Mataas na Saserdote noong panahon ni Kristo, nang imungkahi niya na ang bansa ay dapat pumatay ng isang tao upang iligtas ang iba.

ni hindi mo iniisip na nararapat sa atin na ang isang tao ay mamatay para sa bayan, at hindi na ang buong bansa ay mapahamak. Juan 11:50

Si Pilato, sa paghahangad na iligtas ang buhay ni Jesus, ay nag-alok sa karamihan ng desisyon kung si Jesus o si Barabas ay dapat ihain.

“Ngunit mayroon kayong kaugalian na dapat akong magpalaya ng isang tao sa inyo sa Paskuwa. Ibig ba ninyong palayain ko sa inyo ang Hari ng mga Judio?” Nang magkagayo'y muling sumigaw silang lahat, na nagsasabi, Hindi ang taong ito, kundi si Barrabas! Ngayon si Barabas ay isang magnanakaw. Juan18:39-40

Ito ay makabuluhan na ang randomness ng kung sino ang nabubuhay at kung sino ang namamatay na may paggalang sa dalawang kambing ay nilalaro sa pagpapako sa krus ni Kristo. Ang pabagu-bagong pulutong, dahil sa mga kapritso ng damdamin, ay pinili si Barabas upang mabuhay, at si Kristo na mamatay.

Sa pagtatapos ng kasaysayan ng mundong ito, pipilitin ng mga pinuno ng relihiyon ng mga simbahan ang mundo na sumamba ayon sa kanilang mga dikta.

Ang kuwento ng Yom Kippur ay ang Diyos na naghahangad na makipag-usap sa sangkatauhan na Siya ay pinagkasundo tayo sa Kanyang sarili, ngunit ang paraan ng Kanyang pakikipag-usap sa atin ay sa pamamagitan ng ating mga paraan ng pag-iisip. Ang mga pag-iisip ng Diyos ay hindi ang ating mga iniisip, kaya't upang maabot tayo ay dapat Siyang magsalita sa atin sa paraang ating naiintindihan.²²

²² Tingnan Kabanata 16 Sa Librong Agape Libre sa maranathamedia-philippines.com

Ang kuwento ng Yom Kippur ay talagang nagbabalik sa atin sa simula, dahil ang mga bagay ay matatapos lamang kung saan sila nagsimula; ibig sabihin, kapag natugunan na lang ang mga isyung nagbunsod ng kontrobersya, maaaring magkasundo ang mga bagay-bagay.

Sa hardin, ipinasa ni Adan ang kanyang pagkakasala sa dalawang iba pa:

Pagkatapos ay sinabi ng lalaki, "**Ang babae** na **ibinigay mo** sa akin, ay nagbigay sa akin ng bunga ng puno, at ako ay kumain." Genesis 3:12

Si Kristo ay ang Kordero na pinaslang mula sa pagkakatatag ng mundo at sa gayon ay kinakatawan ng kambing ng Panginoon. Kinailangang pasanin ni Eva ang pananagutan ng pag-akay sa kanyang asawa sa kasalanan. Siya ay naging scapegoat/kambing na walang kasama ni Adan. Ito ay isang karanasan sa ilang para sa kanya kung saan siya sa huli ay namatay pagkalipas lamang ng 1000 taon.

Sa pagtatapos ng kasaysayan ng mundong ito, pipilitin ng mga pinuno ng relihiyon ng mga simbahan ang mundo na sumamba ayon sa kanilang mga dikta. Ang lahat ay dapat tumanggap ng marka ng halimaw upang makabili at makapagbenta. Gaya ng tiningnan natin sa Kabanata 20, isang death decree ang itatatag para sa mga tumatangging sumamba sa ipinatupad na programa ng pagsamba sa Linggo. Ang mundo ay magsisimulang makaranas ng matinding kalamidad bilang resulta ng pagsasabatas laban sa batas ng Diyos na nag-uutos sa atin na panatiliing Banal ang ika-7 araw ng Sabbath.

Ang bayan ng Diyos ay sisisihin sa mga sakuna na dumarating sa lupa. Ang ilan sa kanila ay papatayin bilang isang sakripisyo sa walang kabuluhan pag-asa na ang kombulsyon ng kalikasan at sangkatauhan ay titigil na. Kapag si Kristo ay nagpakita upang iligtas ang Kanyang mga anak, malalaman ng masasama na sila ay nalinlang. Pagkatapos ay sinisikap nilang ilagay ang kanilang galit sa mga pinuno ng relihiyon na nanlinlang sa kanila. Naghahanap sila ng pagbabayad-sala sa pamamagitan ng pagkamatay ng mga taong ito sa relihiyon.

Sa huli, si Satanas ang nanguna sa mundo sa panlilinlang, at pagkatapos na dalhin ang mga banal sa langit at ang masasama ay mawasak sa

pamamagitan ng mga kahihinatnan ng kanilang sariling mga pagpili, si Satanas ay naiwan sa lupa sa loob ng 1000 taon.

Pagkatapos ay nakita ko ang isang anghel na bumababa mula sa langit, na may susi **ng kalaliman** at isang malaking tanikala sa kanyang kamay. Hinuli niya ang dragon, ang matandang ahas, na siyang Diyablo at Satanas, **at ginapos siya ng isang libong taon**; Apocalipsis 20:1-2

Ang mga tanikala na ginapos ni Satanas at ng kanyang mga anghel ay ang mga tanikala ng kanilang mga kalagayan.

Sapagka't kung ang mga sugo ng Dios [ang mga anghel] **na nagkasala ay hindi nagpatawad**, kundi ng **mga tanikala ng makapal na madilim**, na inihagis sila sa Tartaro, ay ibinigay sila sa paghuhukom, na inilaan, 2 Pedro 2:4 (YLT)

Hindi pinaligtas ni Satanas ang sinuman sa panahon ng kasaysayan ng tao. Hinatulan niya, hinatulan at inakusahan ang lahat ng sangkatauhan. Sa loob ng isang libong taon, gaya ng kanyang paghatol, dapat siyang maupo sa katahimikan nitong sirang lupa at harapin ang sarili niyang paghatol. Tinatawag ito ng Bibliya na isang napakalalim na hukay o isang kalaliman. Ang lalim ng kawalan ng pag-asa na nararanasan ni Satanas ay napakalalim. Siya ay nasa isang bilangguan ng kanyang sariling hindi pagpapatawad. Tinukoy ito ni Jesus sa isang talinghaga.

Nang magkagayo'y lumapit sa Kanya si Pedro at nagsabi, Panginoon, gaano kadalas magkasala ang aking kapatid laban sa akin, at patatawarin ko siya? Hanggang sa makapito? Sinabi sa kanya ni Jesus, "Hindi ko sinasabi sa iyo, hanggang sa makapito, kundi hanggang sa pitumpu't pito. Kaya't ang kaharian ng langit ay katulad ng isang hari na nagnais na makipagkasundo sa kanyang mga alipin. At nang siya ay makapagsimulang magbayad, ang isa ay dinala sa may utang sa kanya ng sampung libong talento. Ngunit dahil hindi siya makabayad, ang kanyang panginoon ay nag-utos na siya'y ipagbili ng kanyang asawa at mga anak, at ang lahat ng iyon ay ang pagbabayad niya. Kaya't ang alipin ay nagpatirapa sa harap niya, na nagsasabi, 'Guro,

pagtiyagaan mo ako, at babayaran ko kayong lahat.' Nang magkagayo'y nahabag ang panginoon ng aliping iyon, pinalaya siya, at pinatawad ang utang. "Ngunit ang aliping iyon ay lumabas at nasumpungan ang isa sa kanyang mga kapuwa alipin na may utang sa kanya ng isang daang denario: at sinunggaban niya ito at sinunggaban siya, na sinasabi, 'Bayaran mo ako kung ano ang utang mo!' Kaya't ang kanyang kapwa alipin ay nagpatirapa sa kanyang paanan at nagmakaawa sa kanya, na sinasabi, 'Pagtiisan mo ako, at babayaran ko kayong lahat.' At ayaw niya, kundi yumaon at ibinilanggo siya hanggang sa mabayaran niya ang utang. Kaya't nang makita ng kaniyang mga kapuwa alipin ang nangyari, sila'y lubhang nalungkot, at nagsiparoon at isinaysay sa kanilang panginoon ang lahat ng nangyari. Nang magkagayo'y ang kaniyang panginoon, pagkatapos niyang tawagin siya, ay nagsabi sa kaniya, Ikaw na masamang alipin! Pinatawad ko ang lahat ng utang na iyon dahil nagmamakaawa ka sa akin. Hindi ba dapat ay mahabag ka rin sa iyong kapuwa alipin, gaya ng pagkahabag ko sa iyo?' **At nagalit ang kaniyang panginoon, at ibinigay siya sa mga nagpapahirap hanggang sa mabayaran niya ang lahat ng nararapat sa kaniya.** "Gayon din naman ang gagawin sa inyo ng aking Ama sa langit kung ang bawa't isa sa inyo, mula sa kaniyang puso, ay hindi magpapatawad sa kaniyang kapatid sa kaniyang mga kasalanan." Mateo 18:21-35

Ang taong may utang sa kanyang amo na pasasalamat sa pagkansela ng kanyang utang ay tumalikod at hinatulan ang isang taong may utang sa kanya ng maliit na halaga. Ang punto ng kwento ay ang mga hindi nagpapatawad ay haharap sa pinahirapang kulungan ng pagkondena sa sarili at kapaitan. Hindi sila pinahihirapan ng Diyos, ngunit hinahayaan Niya silang harapin ang mga kahihinatnan ng kanilang sariling mga pagpili. Ang pagpapahirap na ito ay natatakot na harapin ng mga nahulog na anghel.

Nang makita niya si Jesus, sumigaw siya, nagpatirapa sa harap niya, at sinabi ng malakas na tinig, "Ano ang kinalaman ko sa iyo, Jesus, Anak ng Kataas-taasang Diyos? Nakikiusap ako sa iyo, huwag mo akong pahirapan!" Sapagka't iniutos niya sa karumaldumal na espiritu na lumabas sa tao. Sapagka't madalas siyang sinunggaban nito, at siya ay binabantayan, na nakagapos

ng mga tanikala at mga tanikala; at kaniyang sinira ang mga gapos at itinaboy ng demonyo sa ilang. Tinanong siya ni Jesus, na sinasabi, "Ano ang pangalan mo?" At sinabi niya, "Legion," sapagkat maraming demonyo ang pumasok sa kanya. **At nakiusap sila sa Kanya na huwag Niya silang utusan na lumabas sa kalaliman.** Ngayon isang kawan ng maraming baboy ang kumakain doon sa bundok. Kaya't nakiusap sila sa Kanya na payagan Niya silang makapasok sa kanila. At pinahintulutan Niya sila. Pagkatapos ay lumabas ang mga demonyo sa lalaki at pumasok sa mga baboy, **at ang kawan ay tumakbo nang marahas sa matarik na lugar patungo sa lawa at nalunod.** Lukas 8:28-33

Sa kwentong ito makikita natin ang mga konsepto ng pagdurusa at ang kalaliman na konektado. Sinisikap ng mga nahulog na anghel na sisihin ang Anak ng Diyos para sa pagdurusa na kanilang haharapin, ngunit ipinakikita nila ang kanilang takot na mahatulan kay Kristo dahil hinatulan nila ang lahat sa kanilang paligid. Ang mga baboy na nalunod ay nagsisilbing simbolo ng mga anghel mismo na tumanggi sa perlas na may malaking halaga. Niyurakan ng mga anghel na ito ang Anak ng Diyos sa ilalim ng kanilang mga paa at hinamak ang Kanyang kabutihan sa Kanya.

Huwag ibigay ang banal sa mga aso; **ni ihagis ang inyong mga perlas sa harap ng mga baboy,** baka yurakan nila sa ilalim ng kanilang mga paa, at pumihit kayo at kayo'y durugin. Mateo 7:6

Ang napakaraming baboy sa dagat ay sumasalamin sa pagdurusa ng kaluluwa ng mga masasamang anghel na matatalo ng kanilang sariling mga tanikala ng hindi pagpapatawad. Ang mga anghel na ito ay may motto.

Hindi tayo nagpapatawad at hindi tayo nakakalimot.

Ang mga salitang ito ay bumabalik sa mga nagkasalang anghel. Lahat ng nagawa nila ay hindi nila makakalimutan, at dahil hindi sila nagpapatawad, wala silang kakayahang maniwala na patatawarin sila. Samakatuwid, sila ay nananatili sa bilangguan sa loob ng 1000 taon hanggang sa dapat nilang harapin ang buong kaluwalhatian ng Diyos, kung saan sila ay matatalo ng kanilang sariling pananalig sa kanilang mga kasalanan at sila ay malunod na parang mga baboy sa dagat.

Ibaba ka nila sa hukay, **at mamamatay ka sa kamatayan ng mga napatay sa gitna ng mga dagat.** Ezekiel 28:6-8 (KJV)

Kapag ang mundong ito ay nagwakas, ito ay magiging ganap na mapanglaw. Inilalarawan ng Bibliya ang isang panahon kung kailan walang tao sa mundo at ang lahat ay nasira.

Ako'y tumingin, at, narito, walang tao, at ang lahat ng mga ibon sa himpapawid ay nagsitakas. Ako'y tumingin, at, narito, ang mabungang dako ay naging ilang, at lahat ng mga bayan niyaon ay nangasira sa harapan ng Panginoon, at sa pamamagitan ng kaniyang mabangis na galit. Sapagka't ganito ang sabi ng Panginoon, Ang buong lupain ay magiging sirá; gayon ma'y hindi ako gagawa ng ganap na wakas. Jeremias 4:25-27

Si Satanas ay naiwan sa lupa na walang sinumang tao na tutukso at ang mga nagkasalang anghel ay walang magawa. Sila ay itinaboy sa dagat ng kawalan ng pag-asa at sinakal ng kapaitan, paghatol, at pagdurusa. Sa buong sangkatauhan patay man o nasa langit, sila na lamang ang natitira upang dalhin ang mga epekto ng kasalanan sa lupa. Ang kapaligiran ng marahas, malaswa, karumaldumal na kasaysayan ng tao ngayon ay nakasalalay kay Satanas at sa kanyang mga anghel.

Kaya't ngayon ay isinumpa ka mula sa lupa, na nagbuka ng kaniyang bibig upang tanggapin ang dugo ng iyong kapatid mula sa iyong kamay. Genesis 4:11

Si Satanas ngayon ay ganap na isinumpa mula sa lupa na ibinuka ang kanyang bibig upang tanggapin ang lahat ng dugo na si Satanas at ang kanyang mga anghel ay nagbigay inspirasyon sa mga tao na ibuhos.

Sa seremonya sa Araw ng Pagbabayad-sala, ipinatong ng Mataas na Saserdote ang dalawang kamay sa buhay na kambing at nagkumpisal, o, gaya ng ipinahihwatig ng Hebreo, ibinabato ang mga kasalanan sa kambing.

Ipatatong ni Aaron ang kaniyang dalawang kamay sa ulo ng buhay na kambing, at ipahahayag sa ibabaw niyaon ang lahat ng kasamaan ng mga anak ni Israel, at ang lahat ng kanilang pagsalangsang, tungkol sa lahat ng kanilang mga kasalanan, na

ipapatong sa ulo ng kambing, at itataboy sa ilang sa pamamagitan ng kamay ng taong nararapat. Levitico 16:21

Ano ang ibig sabihin nito? Ginagawa ba ni Kristo ang ginawa ni Adan sa kanya noong pasimula? Sinisisi ba Niya si Satanas sa lahat ng bagay?

Sinabi sa atin ni Jesus na hindi Siya humahatol o humahatol. Gayunpaman, naaalala natin kung ano ang nangyayari sa upuan ng Paghuhukom ni Kristo.

Ang PANGINOON ay nakikilala sa pamamagitan ng paghatol na Kanyang inilalapat/ipinapatupad; Ang masama ay nasilo sa gawa ng kaniyang sariling mga kamay. Awit 9:16

Gaya ng iyong ginawa, ito ay gagawin sa iyo; Ang iyong paghihiganti ay babalik sa iyong sariling ulo. Obadiah 1:15

Huwag kayong padaya, ang Diyos ay hindi nalilibak/nangungutya; sapagka't anomang itinanim ng tao, ay siya ring aanihin. Galacia 6:7

Haharapin ni Satanas ang kaparusahan na Kanyang ginawa. Tulad ni Haman na gumawa ng bitayan upang bitayin si Mordecai (Esther 7:10), si Satanas mismo ay nahaharap sa kaparusahan na siya mismo ay humingi para sa iba.

Si Satanas mismo ay nahaharap sa kaparusahan na siya mismo ay humingi para sa iba

Tulad ng mga lalaking nagdala sa babaeng nahuli sa pangangalunya upang hatulan siya at si Jesus sa halip ay nagsulat sa buhangin at dinala ang kanilang sariling mga gawa sa kanilang alaala, kaya nakita ni Kristo ang buong buhay ni Satanas. Lahat ng ginawa ni Satanas ay nakasulat kay Kristo. Ang bawat kasalanan na nagawa ng mga tao ay nakaukit kay Hesus. “Ipahahayag ni Aaron sa ibabaw niya [ang kambing] ang lahat ng kasamaan ng mga anak ni Israel...” Ang salitang ginamit dito ay magpahayag, hindi ito magbigkas ng kapahamakan. Bahagi ng kahulugan nitong salitang umamin ay

(na may pinalawak na mga kamay); masinsinang humagulgol (sa pamamagitan ng pagpiga ng mga kamay):

Tulad ng kwento ni Cain, hindi ibinalita ni Kristo ang kapahamakan kay Cain nang sabihin o ipagtapat Niya ang mga ginawa ni Cain at kung ano ang magiging resulta ng kanyang mga aksyon. Siya ay nagsalita sa kanila nang may luha at dalamhati sa kung ano ang mangyayari sa kanya.

Kaya't ngayon ay isinumpa ka mula sa lupa, na nagbuka ng kaniyang bibig upang tanggapin ang dugo ng iyong kapatid mula sa iyong kamay. Kapag iyong binubungkal ang lupa, hindi na ito magbubunga ng lakas sa iyo. Ikaw ay magiging isang takas at isang palaboy sa lupa. Genesis 4:11-12

Tulad ni Cain, si Satanas ay magiging isang takas at palaboy sa lupa sa loob ng 1000 taon, maliban kung siya ay mabubuhay sa kapaligiran ng 6000 taon ng kasalanan. Ipinagtapat ito ni Kristo kay Satanas, gaya ng pag-amin niya kay Cain kung ano ang mangyayari sa kanya dahil sa kanyang kasamaan.

Mula sa pananaw ng tao, mababasa natin ito bilang paglilipat ng sisi sa orihinal na pinagmumulan ng problema, kaya inaalis ang pagkakasala sa ibang bahagi ng bansa. Ngunit hindi hinihingi ng katarungan ng Diyos ang ganitong uri ng paglilipat ng utang; ang katarungan ni Satanas, kung saan ang kasalanan ay hindi maaaring alisin/pagalingin/patawarin, ang nangangailangan ng pamamaraang ito. Para sa Diyos, ang nangyayari ay isang proseso ng paalam. Ito ang sandali ng katotohanan kung saan dapat harapin ni Satanas ang mga gawa na kanyang ginawa. Hindi ito ginagawa ni Kristo sa diwa ng pagkondena at paglilipat ng sisihan. Ang kanyang mga iniisip ay hindi ating iniisip. Si Kristo at ang Ama ay malayang pinatawad ang mga naligtas sa lahat ng kanilang mga kasalanan. Hindi sila nangangailangan ng sakripisyo upang mapatawad ang kasalanan.

Sa pamamagitan ng simbolismo kung paano nauunawaan ng mga tao ang pagbabayad-sala at ang pag-aalis ng pagkakasala, ang mga tao ay nasisiyahan na ang Diyos ay nagsasabi sa atin na ang problema sa kasalanan ay malulutas.

Maraming naniniwala na ang scapegoat/kambing na walang kasama ay si Kristo dahil lahat ng kasalanan ng mga tao ay ipinagtapat sa ibabaw nito. Naaalala namin na ang mga kambing ay pinili sa pamamagitan ng lottery,

alinman sa mga kambing ay maaaring matupad ang posisyon na ito. Ang salitang Hebreo para sa kambing mismo ay kinabibilangan ng kahulugan ng diyablo, at gayundin ang salitang Azazel, ang pangalan ng scapegoat/kambing na walang kasama. Ang buong seremonya ay tumatalakay sa sistema ng hustisya ni Satanas at nagpapatunay sa atin na sa wakas ay aalisin na ang kasalanan sa sansinukob/uniberso.

Hindi hiniling ng Diyos na ang lahat ng ating mga kasalanan ay ilagay kay Kristo upang wakasan ang problema sa kasalanan. Tayo bilang sangkatauhan ay nangangailangan nito dahil hiniling ito ni Adan sa simula. Ito ang tanging paraan upang maunawaan natin na maalís ang pagkakasala.

Ngayon, kapag natapos na ang isang libong taon, si Satanas ay palalayain mula sa kanyang bilangguan at lalabas upang linlangin ang mga bansa na nasa apat na sulok ng lupa, sina Gog at Magog, upang tipunin sila sa pakikipagbaka, na ang bilang ay gaya ng buhangin sa dagat. Umakyat sila sa kalawakan ng lupa at pinalibutan ang kampo ng mga banal at ang minamahal na lungsod. At bumaba ang apoy mula sa langit mula sa Diyos at nilamon sila. Apocalipsis 20:7-9

Sa pagtatapos ng 1000 taon ang masasama ay muling binuhay. Agad na ipinagpatuloy ni Satanas ang kanyang gawain ng panlilinlang sa masamang sangkatauhan. Kaya siya ay pinakawalan mula sa kanyang mga tanikala ng kadiliman dahil mayroon siyang isang bagay na makagambala sa kanya. Hindi nagbago si Satanas. Hindi siya makapagpatawad kaya hindi siya makapaniwalang mapapatawad siya. Kinumbinsi ni Satanas ang masasama na subukang kunin ang lungsod. Determinado silang patayin ang mga naninirahan sa makalangit na lungsod na bumaba mula sa langit papunta sa lupa.

Ang masasama ay naghahangad na sakupin ang lungsod ng Diyos, ngunit ang kaluwalhatian ng katangian ng Diyos na inihayag sa Kanyang Anak ay lumulubog sa kanila ng pagkakasala. Ang takot sa pagpunta sa presensya ng Anak ng Diyos sa Kanyang ganap na pagka-Diyos ay nagiging sanhi ng kanilang nakamamatay na paghatol na bumalik sa kanila. Ang higit na pagkamuhi nila para kay Kristo at sa mga tapat, mas lalo silang nagkasala

habang minamasdan nila ang mga kaluwalhatian ng Diyos at ng Kanyang Anak. Sa huling desperasyon ay bumaling sila sa isa't isa at sinisira ang kanilang mga sarili, kahit na sila ay nadurog ng kanilang sariling hatol na kamatayan na kanilang ipinasa laban sa mabubuti, sa gayon sila ay nalunod tulad ng mga baboy sa dagat.

Ako'y tatawag ng tabak laban kay Gog sa lahat ng Aking mga bundok, sabi ng Panginoong Dios. "Ang tabak ng bawa't tao ay magiging laban sa kaniyang kapatid. Ezekiel 38:21

At mangyayari sa araw na yaon na ang isang malaking kaguluhan mula sa Panginoon ay sasa kanila. Bawat isa'y magdadala sa kamay ng kaniyang kapuwa, At magtataas ng kaniyang kamay laban sa kamay ng kaniyang kapuwa; Zacarias 14:13

Para sa bawat sandalyas ng mandirigma mula sa maingay na labanan, at mga damit na nabalot ng dugo, Ay gagamitin para sa pagsunog at panggatong ng apoy. Isaia 9:5

Narito, samakatwid, magdadala ako ng mga dayuhan laban sa iyo, ang pinakakakila-kilabot sa mga bansa; **at kanilang bubunutin ang kanilang mga tabak laban sa kagandahan ng iyong karunungan, at dudungisan ang iyong karilagan. Ihuhulog ka nila sa hukay, at mamamatay ka sa kamatayan ng mga napatay sa gitna ng mga dagat.** Ezekiel 28:7-8

Tulad ni Faraon at ng kanyang mga hukbo na nalunod sa dagat na naghahangad na patayin ang bayan ng Diyos, at gaya ng mga baboy na nabulunan sa dagat, gayon din si Satanas at ang masasama ay darating sa kanilang wakas.

Habang tinitingnan natin ang dalawang kambing, tingnan natin sa ating sariling sistema ng tao na sinisisi ang iba sa ating mga kasalanan. Magsisi tayo at magpakumbaba sa harap ng Diyos at alamin ang pangunahing punto ng dalawang kambing - dapat sisihin ng mga tao ang iba at ilagay ang kanilang pagkakasala sa iba. Sa pamamagitan ng symbolismong ito ng dalawang kambing, sinasalamin ng Panginoon sa atin sa isang salamin ang puso ng ating kasamaan, dinadala tayo pabalik kay Adan sa hardin at ang

kasalanan ng pagpapalit ng paninisi at paghahanap ng kambing na pambayad sa ating mga kasalanan.

Nawa'y magpakumbaba tayo sa harapan ng Diyos at itigil na natin ang pagsisi sa iba sa ating mga problema. Ilang mag-asawa ang araw-araw na inililipat ang kanilang pagkakasala sa kanilang mga asawa upang mabayaran ang kanilang kasalanan? Ilang ang gumulong upang matukoy kung sino ang sisihihin sa kanilang pakiramdam ng pagkakasala? Ang araw ng pagbabayad-sala ay tumatawag sa atin na itigil ang paglalagay sa iba ng responsibilidad para sa ating pagdurusa. Nawa'y itigil na natin ang panghuhusga sa iba at magtiwala na lamang sa ating sarili sa mapagmahal na bisig ng ating Ama na gagawing magkakasama ang lahat ng bagay para sa ating ikabubuti.

Siya ay muling mahahabag sa atin, at susupil sa ating mga kasamaan. Itatapon mo ang lahat ng aming mga kasalanan sa kailaliman ng dagat. Iyong ibibigay ang katotohanan kay Jacob at ang awa kay Abraham, Na iyong isinumpa sa aming mga magulang mula sa mga araw ng una. Micah 7:19-20

Nang walang Tagapamagitan

Gaya ng napag-usapan natin sa ilang lugar, ang ating pandama ng tao sa hustisya ay nagsasangkot ng panahon ng pagsubaybay kung saan ang mga pinaghihinalaan ay may panahon na baguhin ang kanilang pag-uugali. Sila ay pinagkalooban ng panahon ng awa kung saan makakasama sila. Sa aming sistema ng hudisyal mayroon kaming mga abogado na mamamagitan para sa taong pinag-uusapan upang maantala ang sentensiya kapag hindi ito maalis.

Kung ang tao ay napatunayang nagkasala pagkatapos ng itinakdang panahon ng biyaya, kung gayon ang ehekutibong hustisya ay tatahakin nito at ang proseso ng pamamagitan ay titigil. Ang pagpapatupad ng hustisya ay nangangailangan na ang lahat ng pamamagitan ay dapat tumigil at ang nagkasala na partido ay dapat parusahan ayon sa batas. Kapag naubos na ang lahat ng paraan ng apela, hindi na maaaring mamagitan ang tagapamagitan o abogado para sa tao.

Tungkol sa katauhan ni Kristo, Siya ay laging nabubuhay upang mamagitan para sa atin.

Ngunit Siya, dahil Siya ay nagpapatuloy magpakailanman, ay may hindi nababagong pagkasaserdote. Kaya't Siya rin ay makapagligligtas hanggang sa sukduhan yaong mga lumalapit sa

Diyos sa pamamagitan Niya, yamang **Siya ay laging nabubuhay upang mamagitan para sa kanila.** Hebreo 7:24-25

Kapag napagtanto ng isang kaluluwa na siya ay nagkasala ng paglabag sa batas ng Diyos, siya ay bumaling kay Kristo bilang kanyang tagapamagitan at nagtitiwala na si Kristo ay mamamagitan para sa kanya sa Diyos upang bigyan siya ng awa.

Mga anak ko, ang mga bagay na ito ay isinusulat ko sa inyo, upang huwag kayong magkasala. At kung ang sinuman ay magkasala, mayroon tayong Tagapagtanggol sa Ama, si Jesu-Cristo na matuwid. 1 Juan 2:1

Dahil sa ating mga pandama ng tao sa katarungan, si Kristo ay pinaniniwalaang namamagitan para sa atin upang tayo ay pagkalooban ng Diyos ng awa. Ngunit ang Diyos ay laging magbibigay ng awa sa mga humihingi sa Kanya dahil ang Diyos ay pag-ibig.

Ang katotohanan ay si Kristo ay namamagitan para sa atin ayon sa ating mga pananaw sa hustisya. Sinasalubong Niya tayo kung nasaan tayo at kusang-loob Niya tayong hinawakan sa kamay at inihaharap tayo sa Ama.

Dahil sa katotohanan na si Kristo ay nabuhay bilang isang tao at handang mamatay para sa atin, maaari tayong magkaroon ng tiwala na pakikilingan ng Diyos ang Kanyang Anak para sa atin.

Sapagka't tayo'y walang isang Mataas na Saserdote na hindi nakikiramay sa ating mga kahinaan, kundi sa lahat ng mga bagay ay tinukso gaya natin, gayon ma'y walang kasalanan. Kaya't lumapit tayo nang buong tapang sa luklukan ng biyaya, upang tayo ay magtamo ng awa at makasumpong ng biyaya na tutulong sa oras ng pangangailangan. Hebreo 4:15-16

Sa simula ng ating Kristiyanong paglalakad ay mayroon tayong diwa na kinukumbinsi ni Kristo ang Ama na itigil ang Kanyang pag-angkin ng katarungan laban sa atin upang patayin tayo para sa ating mga kasalanan. Ang katotohanan ay si Kristo ay lumalakad kasama natin sa ating maling pagkaunawa sa Kanyang Ama, habang inilalapit tayo sa Kanya upang

masimulan nating makita na ang paghatol ay nagmumula sa ating sarili at hindi mula sa Diyos.

Sa katunayan, ang pagsusumamo ni Kristo ay kasama natin na naniniwala tayong handang magpatawad ang Kanyang Ama, na Siya ay laging maawain, at sa wakas ay nakilala ang Diyos tulad ng pagkakilala ni Kristo sa Diyos. Ang tanging bagay na kailangan ni Kristo na kumbinsihin ang Kanyang Ama ay ang Kanyang pagpayag na patuloy na pasanin ang bigat ng mga kasalanan ng buong mundo. (Isaias 63:9)

Kung paanong nakikilala Ako ng Ama, gayon din naman nakikilala
Ko ang Ama; at ibinibigay Ko ang Aking buhay para sa mga tupa.
Juan 10:15

Yaong mga tumatangging tanggapin ang katotohanan ng katangian ng Diyos, na hindi Niya hinahatulan, ay titiisin ang paghatol na kanilang pinaniniwalaan na dapat gamitin ng Diyos. Sa pagsasakatuparan ng kanilang sariling pagkamakasalanan, nadarama nila na dapat silang putulin, nang walang tagapamagitan, para sa kanilang mga kasalanan.

Pahihintulutan ng Diyos ang lahat ng naniniwala sa Diyos na dumaan sa prosesong ito. Ito ang panahon ng kabagabagan ni Jacob na napag-usapan natin kanina. Dahil lahat tayo ay nakatatak na ng mga prinsipyo ng hustisya ni Adan, lahat tayo ay dadaan sa isang proseso sa mga huling panahon kung saan mararamdaman natin na tayo ay puputulin dahil sa ating mga kasalanan.

Nakita niya na walang tao, at ipinagtaka niya na walang namamagitan; Kaya't ang Kanyang sariling bisig ay nagdala ng kaligtasan para sa Kanya; at ang Kanyang sariling katuwiran, ito ang umalalay sa Kanya. Isaiah 59:16

Ang talatang ito ay may pangunahing aplikasyon sa pagdating ni Kristo sa unang pagkakataon. Hinanap ng Diyos ang mga tao bago dumating si Kristo upang ipakita ang liwanag ng katotohanan at ihayag ang Kanyang pagkatao, ngunit wala. Kaya, ipinadala ng Diyos ang Kanyang Anak sa mundo upang ihayag ang Kanyang katuwiran. Sinasabi ng Kasulatan na ang lahat ng mga bagay na ito ay isinulat para sa ating paalaala kung kanino dumating ang

katapusan ng mundo. (1 Corinto 10:11). Binabanggit ng Kasulatan ang isang panahon kung kailan ititigil ni Kristo ang Kanyang gawain ng pamamagitan sa langit.

Ang templo ay napuno ng usok mula sa kaluwalhatian ng Diyos at mula sa Kanyang kapangyarihan, **at walang makapapasok sa templo hanggang sa matapos ang pitong salot ng pitong anghel.**
Apocalipsis 15:8

Sa panahong yaon ay tatayo si Michael, Ang dakilang prinsipe na nakatayong nagbabantay sa mga anak ng iyong bayan; at magkakaroon ng panahon ng kabagabagan, na hindi nangyari kailanman mula nang magkaroon ng bansa, Maging sa panahong yaon. At sa panahong yaon ay maliligtas ang iyong bayan, Bawat isa na masusumpungang nakasulat sa aklat. Daniel 12:1

Habang ang mundo ay bumabagsak sa ganap na kaguluhan sa mga huling araw at ang matuwid ng Diyos ay nahaharap sa kamatayan, ang lahat ng kanilang mga kasalanan ay lumalabas sa kanilang harapan at sila ay natutukso na makaramdam ng pagkalugmok.

Yaong mga natutuhan na ang Diyos ay hindi kailanman pumutol sa sinumang tao at na Siya ay laging maawain ay masusumpungan na “ang kanilang sariling bisig ang magdadala sa kanila ng kaligtasan at na ang kanyang sariling katuwiran ay umalalay sa kanya.” Nangangahulugan ito na dahil pinanghahawakan nila ang mga pangako ng Diyos at naniniwala na si Jesus ang ganap na paghahayag ng Ama, at samakatuwid ay hindi sila pababayaan ng Diyos, sila ay nananatili sa pananampalatayang ito. Ito ang kahulugan ng kaluwalhatian ng Diyos na pumupuno sa templo. Nakikita ng bayan ng Diyos ang katangian ng Diyos bilang maawain at mapagbiyaya sa harap ng kanilang makasalanang buhay. Hindi na kailangan ni Kristo na sakupin ang Kabanal-banalang Lugar bilang isang tagapamagitan para sa kasalanan. Nadaig ng mga santo ang kanilang damdamin ng pagkondena sa sarili at tumigil sa paniniwalang hinahatulan sila ng Diyos. Gaya ng sinabi ni Jesus sa babae, “ni hindi kita hinahatulan.”

Laging nangyayari na ang pananatili ng pananampalataya ng mga banal ay ang mismong pananampalataya ni Hesus na ibinibigay sa kanila ni Kristo. Ang mga banal na ito ay hindi umaasa sa kanilang sariling mga merito ngunit natutong magtiwala kay Kristo lamang. Sila ay lumabas mula sa panahon ng kaguluhan ni Jacob na natatakan sa katotohanan na hindang-hindi sila hahatulan ng Diyos, at pinili nilang tanggapin ang Kanyang mapagmahal na paghatol sa kanila sa halip na ang kanilang naunang paghatol sa sarili.

Nangangahulugan ito na ang tapat na matuwid ay mabubuhay nang walang tagapamagitan para sa kasalanan. Ang kasalanan ay ang paglabag sa batas at ang batas ay ang transcript ng karakter ng Diyos. Yaong mga huminto sa paniniwalang hinahatulan at papatayin ng Diyos ay tinatakan sa paniniwalang ito sa pamamagitan ng pagsubok sa kabagabagan ni Jacob. Ang kasalanan ng tao sa paniniwalang ang Diyos ay pumutol sa mga tao ay pinalaki sa mga huling kaganapan sa kasaysayan ng tao upang i-seal ang mga tao ng Diyos sa katotohanan. Habang ang mga tao ng Diyos ay sinusubok sa pag-iisip na sila ay ihihiwalay dahil sa kanilang mga kasalanan, ang pananampalataya kay Kristo sa kanila ay mas matibay na idiniin sa pag-ibig ng Diyos at sila ay tumatangging sumuko sa pagdududa; sila ay mga mananagumpay; sila ang Israel ng Diyos.

Samakatuwid, sa pamamagitan nito maaari silang mabuhay nang walang tagapamagitan na kinakailangang magtakip ng kanilang ulo habang natatakot sila na parusahan at saktan sila ng Diyos. Hindi na kailangang tulongan ni Kristo ang bayan ng Diyos sa ganitong paraan. Dumating sila sa buong liwanag ng katotohanan ng ebanghelyo at si Kristo ay nabubuhay magpakailanman upang mamagitan para sa kanila para sa katuwiran at ibigay sa kanila ang anumang bagay na kanilang hingin sa Kanya. Ngunit hindi sila natatakot na mahatulan o madama ang pangangailangan na dapat ibuhos ang dugo para sila ay maligtas. Lumaya sila sa sistema ng hustisya ng sakripisyo at pag-aalay.

Yaong mga hindi napupunta sa liwanag ng katotohanan tungkol sa katangian ng Diyos ay haharap sa paghatol na inaakala nilang gagawin ng Diyos. Pakiramdam nila ay nahiwalay sila sa Diyos dahil sa kanilang mga

kasalanan at nadama nila na pinabayaan sila ni Kristo sa poot ng Diyos at pakiramdam na nahiwalay.

Sapagka't sinomang tao na hindi nagdadalamhati sa kaluluwa sa araw ding yaon ay ihihiwalay sa kaniyang bayan. Levitico 23:29

Yaong mga nagpapakumbaba sa panahon ng pagsasara ng kasaysayan ng daigdig at nagkukumpisal ng kanilang kasalanan sa paniniwalang ang Diyos ay isang mapangwasak na maninira ng masasama ay hindi mahihiwalay sa mga huling pangyayari sa kasaysayan ng mundo dahil kilala nila ang kanilang Diyos at naghihintay sila sa Kanya.

Yaong mga gumagawa ng masama laban sa tipan ay kaniyang sisirain ng pambobola; **ngunit ang mga taong nakakakilala sa kanilang Diyos ay magiging malakas**, at magsasagawa ng mga dakilang pagsasamantala. Daniel 11:32

Ang mga hindi nag-aaral at nagsaliksik ng mga Kasulatan upang makita ang tunay na Katangian ng Diyos ay matatalo ng kanilang mga kasalanan. Dahil kumakapit sila sa sistema ng hustisya ni Adan, sila ay ihihiwalay sa bayan ng Diyos.

Ang tanging dahilan kung bakit ang mga tao ng Diyos ay kailangang dumaan sa isang pagsubok na walang tagapamagitan ay dahil sa ganito nauunawaan ng sangkatauhan ang katarungan. Si Kristo ay laging nabubuhay upang magbigay ng pagpapala, biyaya at pagmamahal sa mga naniniwala dito. Hindi Siya titigil sa pagbibigay nito para sa mga naniniwala. Magiging posible lamang na paniwalaan ito sa panahon ng kabagabagan ni Jacob kung tatalikuran natin ang ating maling pananaw sa karakter ng Diyos at papasok sa Kanyang tunay na sistema ng hustisya. Ang Kanyang hustisya/katarungan ay ang pagbibigay ng awa at ang malayang pagkakaloob ng biyaya sa lahat ng humihingi nito.

Wala tayong dapat ikatakot sa panahong ito ng pamumuhay nang walang tagapamagitan. Ang mga matuwid ay ganap na nawawala ang kanilang takot sa kung ano ang akala nila ay ang paghatol ng Diyos, at pinanghahawakan ang katotohanan na hindi nila kailangan ng pamamagitan laban sa isang galit na Diyos na papatay sa kanila para sa

kanilang mga kasalanan. Para sa mga masasama, ang sarili nilang mga maling ideya ay mananaig sa kanila at sila ay titigil sa paghingi kay Kristo ng biyaya, dahil hindi na sila naniniwala na ito ay iniaalok. Sa kasong ito magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin. Lumapit sa liwanag ng katotohanan sa tanong na ito at magalak sa mabuting balita na walang magiging tagapamagitan para sa kasalanan sa pagtatapos ng pagsubok.

Chronos at Ang Pagsara ng Probasyon

May isa pang mahalagang elemento sa mga prinsipyo ng paghatol na niyakap ng sangkatauhan at ito ay nauugnay sa sikolohiya ng panahon.

Sa mitolohiya ni Santa Claus, may kasamang elemento ng oras. Mag-ingat ka dahil darating si Santa Claus sa bayan sa Disyembre 25 sa pagtatapos ng taon.

Kami ay pinalaki bilang mga bata na kailangang gumawa ng mga pagsusulit na may limitasyon sa oras o deadline. Bakit ang salitang patay, tulad ng sa deadline, ay konektado sa konsepto ng isang limitasyon sa oras?

Ano ang sikolohikal na pagkakaiba sa pagitan ng pagbibigay sa isang tao ng lahat ng mga tool at mapagkukunan na kailangan nila upang lumikha ng isang bagay at paggawa ng parehong bagay sa isang deadline? Ang mga deadline ay isang aplikasyon ng puwersa upang makamit ang isang resulta para sa isa na kumontrol sa oras.

Kapag pinagsama mo ang isang deadline sa banta ng parusa o kamatayan, ang pressure na inilapat ay talagang sikolohikal na pang-aabuso.

Sa isang pag-aaral na nagsisiyasat sa kaugnayan sa pagitan ng presyon ng oras at pagkamalikhain, natuklasan na:

... Ang pressure ng oras, sa katamtaman hanggang mataas na antas na karaniwang nararanasan sa mga kontemporaryong organisasyon, ay may direktang negatibong epekto sa malikhaing pagpoproseso ng nagbibigay-malay.²³

Mukhang hindi halata sa maraming tao na ang pagbabanta sa mga tao na may parusa kung hindi sila kumilos sa loob ng isang tiyak na takdang panahon ay talagang may potensyal para sa kabaligtaran na epekto kaysa sa inaasahang resulta.

Ilang magulang ang naglabas ng linyang, “Magbibilang ako hanggang 3, at kung hindi mo gagawin ang ipinagagawa ko sa iyo ay makakatanggap ka ng sampal at/o ipapadala sa iyong silid!”

Ang pagbibigay ng mga limitasyon sa oras ay nangangahulugan ng pagsubaybay, paghatol at pagpaparusa para sa hindi pagsunod. Ang paggamit ng oras bilang motivator/taga pukaw ng pag-uugali ay gumagana sa labas ng isang patay-pag-asa na balangkas na umaasang hindi gagawin ng nakikinig ang gawain maliban kung may takdang oras, at samakatuwid ang presyon ng oras ay talagang nag-aanyaya sa nakikinig na magrebelde.

Bakit ang oras ay maaaring gamitin bilang isang enforcer? Ang simpleng sagot ay lahat tayo ay namamatay at samakatuwid lahat tayo ay may limitadong suplay ng oras. Ang oras ay isang bihirang mapagkukunan para sa sangkatauhan at samakatuwid ay maaari itong gamitin bilang isang motivator upang baguhin ang pag-uugali ng tao.

Ito ay ganap na naiiba para sa Diyos.

Sapagka't ganito ang sabi ng Mataas at Matayog na nananahan sa kawalang-hanggan, na ang pangalan ay Banal: "Ako ay tumatahan sa mataas at banal na dako, kasama niya na may pagsisisi at mapagpakumbabang espiritu, Upang buhayin ang

²³ https://www.hbs.edu/faculty/Publication%20Files/02-073_03f1ecea-789d-4ce1-b594-e74aa4057e22.pdf

espíritu ng mapagpakumbaba, At upang buhayin ang puso ng mga nagsisisi. Isaias 57:15

Ang ating Ama sa langit ay nananahan sa kalagayang walang hanggan. Dahil sa Kanyang walang hanggang pag-iral, ang oras ay hindi isang kalakal na pinapahalagahan sa paraan na ating pinahalagahan ito. Kunin ang balangkas ng supply at kailanganin. Ang Diyos ay may walang limitasyong panustos ng oras; samakatuwid, ito ay walang katulad na epekto sa Kanya tulad ng sa atin. Ang kanyang pagtukoy sa oras ay ganap na naiiba.

Ngunit, mga minamahal, huwag ninyong kalilimutan ang isang bagay na ito, na sa Panginoon ang isang araw ay gaya ng isang libong taon, at ang isang libong taon ay gaya ng isang araw. 2 Pedro 3:8

Ang bawat araw ay puno para sa Kanya sa pangangalaga sa lahat ng Kanyang nilikha. Sa isang araw, ginagawa ng ating Ama ang gawain ng 1000 taon sa ating pagtutuos at higit pa. Sa kabaligtaran, ang Kanyang pagtuon sa Kanyang mga anak at walang katapusang pag-aalaga sa atin ay nagpapalipas ng oras bilang 1000 taon sa isang araw. Alam natin ang pakiramdam na ito kapag kasama natin ang mga mahal natin at malalim ang usapan, nawawalan tayo ng oras. Makalipas ang ilang oras ay tumingin kami sa orasan at laking gulat namin na lumipad na ang oras. Kaya, matitikman natin ang pakiramdam ng kawalang-hanggan sa mga sandaling iyon, ngunit iba pa rin ang ating mga iniisip tungkol sa oras. Ito ay dahil sa isang simpleng katotohanan: lahat tayo ay namamatay.

Binabago ng kamatayan ang halaga ng oras. Para sa karamihan ng mga tao, ang oras ay hindi kapani-paniwalang mahalaga at sa gayon ito ay isa sa mga pinakamahalagang kalakal na ating kinakalakal. Kaya naman mayroon tayong mga ekspresyon tulad ng "oras ay pera" at "paggastos" ng oras.

Sa pagkilala sa mga bagay na ito, ang mga Griyego ay may isang diyos na tinatawag na Chronos na siyang personipikasyon ng panahon. Ang mitolohiyang Griyego ay kumplikado at tuluy-tuloy, ngunit ang Chronos ay sa isang punto ay pinagsama kay Cronus na siyang Titan na

pagpapahayag ng pananalasa ng panahon sa mga tao. Sa ganitong diwa, sinisira ng oras ang kanyang mga anak. Si Cronus ay inilalarawan bilang isang diyos na kumakain ng kanyang sariling mga anak. Ang alamat ng dalawang karakter na ito ay pinagsama upang maging Father Time/Ama ng Oras.²⁴

Kapansin-pansin din na siya ay itinuturing na may hugis ng isang ahas na may tatlong ulo. Ang mga ulo ay sa isang tao, isang toro at isang leon.²⁵

Ang Chronos, na kilala rin bilang Aeon, ay ginawa sa sarili at hindi nakatanggap ng mana mula sa sinuman. Siya ay inilalarawan bilang isang matandang lalaki na may balbas. Siya ay may dalang scythe upang ipahiwatig ang kanyang pag-aani ng sangkatauhan at ang mga pinsala ng panahon.

²⁴ <https://en.wikipedia.org/wiki/Chronos>

²⁵ https://www.greekmythology.com/Other_Gods/Primordial/Chronos/chronos.html

Ang Ananke ay ang pangalan ng isa pang primordial na diyos sa mitolohiyang Griyego, ang personipikasyon ng pangangailangan at kapalaran. Siya ay itinatanghal na may hawak na suliran, at naroroon siya noong nagsimula ang uniberso kasama ang kanyang asawang si Chronos (oras). Sina Ananke at Chronos ay parehong may anyo ng isang ahas, at magkakaugnay at umiikot sa primal na itlog ng bagay.²⁶

Ang konsepto ng isang nilalang na nagmula sa sarili bilang ama na may mahabang balbas at nabubuhay magpakailanman ay ginagawang madali para sa mga tao na para magkapatong ang anyong ito sa Diyos ng Bibliya.

Para sa lahat ng nabubuhay sa ilalim ng kapangyarihan at takot sa kamatayan, hindi mahirap makita kung paano malito ng mga tao ang tunay na Diyos sa maraming aspeto ng Chronos. Para sa mga may katiyakan ng buhay na walang hanggan, ang oras ay nawawalan ng kapangyarihan at ang takot sa kamatayan ay natalo, kaya inilalantad ang tunay na ahas na pinagmulan ng diyos na si Chronos.

Ang kawalang-hanggan ay isang ganap na naiibang pag-iral kaysa sa panahon. Ang oras na konektado sa takot sa kamatayan ay nagdudulot sa atin ng pagkairita sa mga "nag-aaksaya" ng ating oras o hindi gumaganap nang mahusay. Ang kawalang-hanggan ay ang karanasan ng kumpletong kapahingahan at kapayapaan. Ito ang konsepto na konektado sa Sabbath. Sa aklat ng Genesis, mapapansin natin nang may interes na sa ikapitong araw ng unang linggo ay hindi nito sinasabi na ang gabi at ang umaga ay ang ikapitong araw. Ginagawa lang ito sa unang anim na araw. May kawalang-panahon na konektado sa Sabbath. Ito ang araw na tayo ay pinakamalakas na konektado sa ating Ama sa langit at mas nalalasap natin ang kapayapaan ng Diyos sa panahong iyon.²⁷

²⁶ https://www.greekmythology.com/Other_Gods/Primordial/Ananke/ananke.html

²⁷ Para sa higit pa sa paksang ito tingnan ang aklat Fountain of Blessing at FatherofLove.info o sa tagalog at Cebuano sa maranathamdia-philippines.com

Ang apostol na si Pablo, isang napakaaral na tao, ay gumawa ng ilang mga pahayag na maaaring maging lubhang hamon sa kaniyang mga mambabasang Griego.

Kaya't huwag mong ikahiya ang patotoo tungkol sa ating Panginoon, o sa akin na kaniyang bilanggo, kundi makibahagi ka sa akin sa mga pagdurusa para sa ebanghelyo ayon sa kapangyarihan ng Diyos, na siyang nagligtas sa atin, at tumawag sa atin sa banal na pagtawag, hindi ayon sa ating mga gawa, kundi ayon sa kaniyang sariling layunin at biyaya, na ibinigay sa atin kay Cristo Jesus bago pa nagsimula ang sanglibutan, [G5650] [G166] [before Chronos, maaliwalas]. 2 Timoteo 1:8-9

Binanggit ni Pablo na si Kristo ay umiiral bago ang Chronos Aeon. Ito ay isang ganap na naiibang pananaw sa mundo sa kung ano ang naunawaan ng mga Griyego. Ang pangunahing salita sa Hebrew para sa kawalang-hanggan ay Olam; oras na wala sa isip o wala sa paningin; sa abot-tanaw. Ang salitang Olam ay ginagamit kapag nagsasalita tungkol kay Kristo sa sumusunod na paraan:

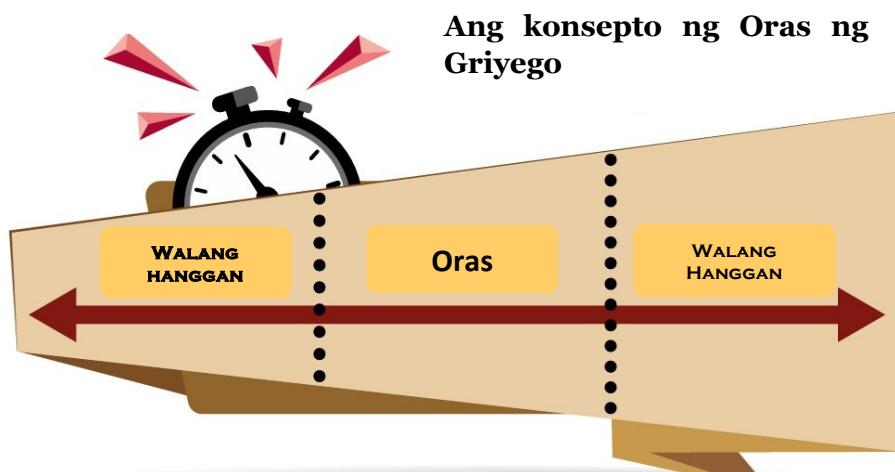
Ngunit ikaw, O Betlehem Efrata, ay isang maliit na nayon lamang sa lahat ng mga tao ng Juda. Gayon ma'y magmumula sa iyo ang isang pinuno ng Israel, Isa na ang pinagmulan ay mula sa malayong nakaraan. [Olam] Micah 5:2

Sa kaisipang Griyego, imposibleng magkaroon ng pinagmulan ang isang taong walang hanggan. Hindi ito mahirap sa kaisipang Hebreo. Si Kristo ay may Kanyang pinagmulan sa isang lugar bago ang panahon. Ito ay isang lugar na lampas sa likas na pag-iisip ng tao upang maunawaan. Ito ay nagbibigay-daan madali para sa pinagmulan ni Kristo at ang Hebreong konsepto ng kawalang-hanggan na umiral nang magkasama sa Kanya.

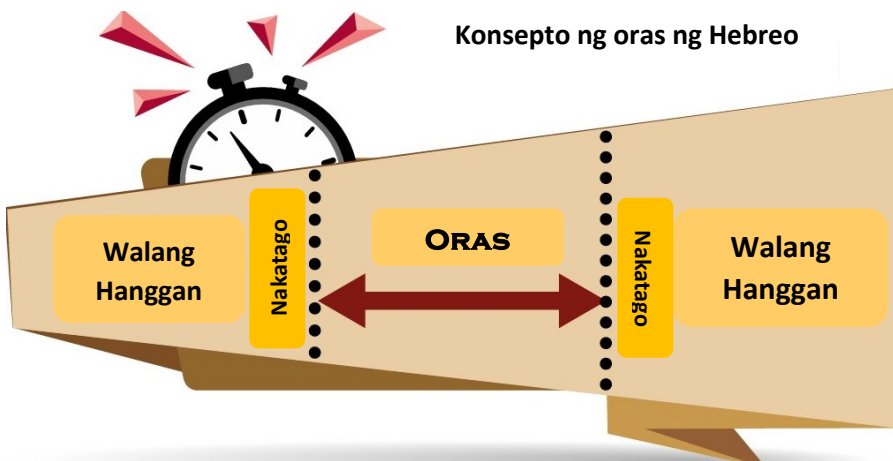
Para sa kaisipang Griyego, ang oras ay ang dakilang diyos na umiiral sa sarili. Imposibleng mag-isip ng isang balangkas sa labas ng panahon. Ang mga Kristiyanong naghahangad na ipakita si Kristo bilang tunay na Diyos nang hindi sinasadya ay nagbibigay-pugay kay Chronos sa paghiling na si Kristo ay dapat na nabuhay sa walang hanggang panahon at walang pinagmulan. Ito ay upang gawing isang konsepto ang panahon at kawalang-hanggan.

Ang paghahangad na pagsamahin ang Hebreong konsepto ng kawalang-hanggan sa Griyegong konsepto ng Chronos ay sumisira sa posibilidad na si Kristo ang tunay na Anak ng Diyos na ipinanganak sa kawalang-hanggan. Sa esensya, tumalon si Chronos mula sa hangganan ng panahon ng Griyego patungo sa silid ng trono ng kawalang-hanggan at pinaslang ang Anak ni Jehova. Sinabi ni Chronos na ang Diyos ay hindi maaaring magkaroon ng isang banal na Anak, dahil ang pagka-diyos ayon kay Chronos ay nangangahulugan ng pagiging hindi ipinanganak at walang ama.

Maraming mga Kristiyano ang hindi matanggap na si Kristo ay may pinagmulan sa ilang panahon sa kawalang-hanggan dahil ito sa paraan ng pag-iisip ng Griyego ay ginagawa Siyang mas mababa kaysa Chronos/Aeon. Samakatuwid, upang maging kapantay sa kataas-taasang Diyos, hindi maaaring magkaroon ng pinagmulan si Kristo, kaya sinisira ang katotohanan ng Kanyang mana mula sa Kanyang Ama. Gaya ng nasabi na natin, nakikita ng kaisipang Griyego ang panahon at ang Kawalang-hanggan bilang parehong bagay, isang walang katapusang halaga nito. Ngunit ito ay hindi kawalang-hanggan, ito ay pagkakipot.

Iba ang konsepto ng Hebrew.

Si Kristo ay umiiral bago ang panahon o ang Chronos gaya ng ipinaliwanag ni Pablo. Siya ay nagmula sa kaharian ng kawalang-hanggan hanggang sa panahon; gayunpaman Siya ay laging nabubuhay sa karanasan ng kawalang-hanggan dahil Siya ay walang takot sa kamatayan, ni siya ay may limitadong panustos ng oras. Muli, sinabi sa atin ni Pablo ang prinsipyong ito nang sabihin niya:

Sa pag-asa sa buhay na walang hanggan, na ipinangako ng Diyos, na hindi makapagsisinungaling, bago pa [G4253] nagsimula ang mundo; [ipinangako bago ang Aeon(ios), Chronos] Titus 1:2

Ang dahilan kung bakit ang aming karanasan sa buhay ay mahalagang nakatuon sa oras ay dahil sa takot sa kamatayan. Kami ay bilang default na mga alipin ng Chronos dahil hindi namin maisip kung paano gagana ang mundo nang walang kamatayan. Ngunit sa pamamagitan ni Kristo maaari nating maranasan ang kawalang-hanggan ngayon kung mayroon tayong katiyakan ng buhay na walang hanggan; hindi lamang pagnanais o walang kabuluhang pag-asa, kundi pagkaalam ng katiyakan na mayroon tayo nito kay Cristo Jesus.

Ang pagkakaiba sa pagitan ng panahon at kawalang-hanggan ay maaaring maihalintulad sa magagandang musikang inaawit habang tumutugtog sa isang gitara. May ritmo ang musika ngunit hindi binibigyang-diin. Ang diin ay nasa mga salita, at ang timing ng musika ay pinapanatili lamang ang mga elemento ng musika, ang boses at ang saliw, na magkasama. Kung ang isang malaking drum kit ay idinagdag sa malumanay na musika ng gitara upang bigyang-diin ang ritmo ng musika upang ang mga drum ay dominado ang musika, ito ay ganap na nagbabago sa karanasan. Ang mensahe sa musika ay nakalubog sa sobrang diin sa timing ng musika. Ang pagpapakilala ng kamatayan sa mundo ay parang pagdaragdag ng bilis ng pagmamaneho sa aming karanasan sa buhay. Ang oras ay humahampas sa ating buhay dahil ang kaunting suplay nito ay nagtutulak sa atin upang makamit ang ating makakaya bago ang kamatayan. Kapag alam nating mayroon tayong buhay na walang hanggan, ang ritmo ay babalik sa kanyang banayad, mapayapang papel na panatilihing magkakasama ang mga bagay sa isang maayos na paraan; nagbabalik ang katahimikan at lumalawak ang pagmumuni-muni.

Ang elementong ito ng panahon ay may mahalagang papel sa pag-unawa sa proseso ng paghatol sa Kasulatan. Sa kabanata 15 ay tiningnan natin ang propetikong balangkas na nagsasabi sa atin kung kailan magsisimula ang paghatol. Sinabihan si Daniel na aabutin ng 2300 taon bago ang Sanctuary ay malinis, at ang mga prinsipyong ipinamuhay noong Yom Kippur ay makakahanap ng pangwakas na katuparan mula 1844 pataas.

Mula sa panahong ito, sinusuri ng Diyos ang mga aklat ng talaan sa paghuhukom upang makita kung sino ang nabubuhay at kung sino ang namamatay. Gayunpaman, tulad ng natuklasan natin sa kabanata 19, ang konteksto ng paghatol ay ang pagtatanggol ng Diyos sa Kanyang mga tao mula sa mga paratang ni Satanas laban sa kanila. Ang kaganapang ito ay nakikita sa pamamagitan ng isang napaka-ibang lens ng karamihan ng mga tao. Ang paghuhusga ay nakikita bilang isang "mas mabuting mag-ingat ka" na karanasan.

Ginagawa nitong isang karanasan ang paghuhusga ng "mayroon kang isang tiyak na tagal ng oras upang maging tama ang iyong sarili at kung hindi mo gagawin ay papatayin ka." Ang pamamaraang ito sa paghatol ay may

kabaligtaran na epekto sa makasalanang mula sa kung ano ang nilayon. Ang takot na nililikha nito ay talagang ginagawang imposible ang pagdaig sa kasalanan dahil walang takot sa pag-ibig (I Juan 4:18).

Ang buong pagtuturo ng isang paghatol na nagaganap sa isang tiyak na oras bago ang ikalawang pagdating ay talagang nagpapataas ng ating batay sa oras na pagganyak at ito ay nagpapakita ng ating idolatriya kay Chronos. Karamihan sa mga Kristiyano ay tinatanggi ang ideya ng isang paghatol bago ang ikalawang pagdating, kaya pagkatapos ay iniwasan nila ang proseso ng batas sa pagpasok sa kanilang Kristiyanong paglalakad upang maging sanhi ng kanilang kasalanan na dumami (Rom 5:20.) Sa pamamagitan ng maling pagpapako ng kautusan sa krus, inaalas nila ang mga paraan na ginagamit ng Diyos upang ituro ang ating kasalanan upang madala natin ito kay Kristo.

Ang paghatol bago ang pagdating ay mahalaga upang ilantad ang ating mapanghusgang pagsamba na nakabatay sa oras. Ang paghatol na ito ay isang salamin sa ating mga nalikom na kaluluwa. Ngunit kung saan ang kasalanan ito ay dumarami, ang kahanga-hangang biyaya ng Diyos ay higit na dumarami!

Sinasabi sa atin ng Bibliya na ang resulta ng paghatol ay ang katapusan ng Chronos.

At sumumpa sa pamamagitan niya na nabubuhay magpakailan man, na lumikha ng langit, at ng mga bagay na naroroon, at ng lupa, at ng mga bagay na naroroon, at ng dagat, at ng mga bagay na naroroon, **na hindi na magkakaroon ng panahon [Chronos]:**
Apocalipsis 10:6 (KJV)

Ang Investigative judgment ay isang espirituwal na bakuna na sumasalamin sa virus ng time-based na paghuhusga at pagkondena sa atin. Sa liwanag ng katotohanan ni Kristo, na hindi humahatol, ang bakunang ito ay mahusay na gumagana upang palayain tayo mula sa batay sa oras na paghatol. Kaya naman sa proseso ng paghatol, ang bayan ng Diyos ay hindi na nababahala tungkol sa Chronos. Nagsisimula silang mamuhay sa karanasang walang hanggan ngayon dahil hindi na sila natatakot sa kamatayan.

Noong bata ako ay natatakot ako sa talatang ito ng Bibliya.

At sinabi niya sa akin, "Huwag mong tatakan ang mga salita ng hula ng aklat na ito, sapagka't ang panahon ay malapit na. Siya na hindi matuwid, ay magpakawala pa rin; ang marumi, ay magpakarumi pa; ang matuwid, ay maging matuwid pa; ang banal, ay magpakabanal pa rin." Apocalipsis 22:10-11

Sinabi sa akin ang tungkol sa isang panahon na ang Diyos ay gumuhit ng linya sa buhangin; isang panahon kung kailan sapat na ang sinabi ng Diyos at ang sinumang hindi handa ay mapapahamak. Totoong darating ang panahon na sinabi ng Diyos na hayaang marumi pa rin ang marurumi, ngunit hindi ito dahil naubusan na ng oras ang Diyos at pagkatapos ay nagpasya na hatulan ang mga hindi nakinig sa Kanya.

Ipinakita ng Diyos sa pamamagitan ng Kanyang Anak kung paano maaaring magsara ang pagsubok para sa isang bansa bilang isang halimbawa ng katapusan ng panahon. Nang tanggihan ng mga pinunong Judio si Kristo at lubos na tumanggi na buksan ang kanilang mga puso sa kanya, umiyak Siya sa Jerusalem. Sa wakas, sumigaw si Jesus at sinabing “iiwan sa inyo na sira ang inyong bahay” (Mateo 23:38). Ang pagsubok ay hindi isinara ng Diyos; ito ay sarado ng tao at napipilitan ang Diyos na tanggapin ito dahil iginagalang Niya ang ating pinili.

Sinasabi sa atin ng Bibliya na ang awa ng Diyos ay walang hanggan (Mga Awit 100:5; 107:1; 136:1; Ezra 3:11; Jer 33:11). Lagi siyang handang ibigay. Ngunit maaaring wakasan ng tao ang awa ng Diyos sa pamamagitan ng pagtanggihan na tanggapin ito. Sa mga huling kaganapan sa kasaysayan ng mundong ito ang mundo ay makakatanggap ng mensahe ng walang katapusang mapagmahal na katangian ng walang karahasan ng Diyos sa konteksto ng Bibliya. Makikita ng buong mundo ang katangiang ito na ipinakita sa bayan ng Diyos at liliwanagan ng kaluwalhatian nito.

Pagkatapos ng mga bagay na ito ay nakita ko ang ibang anghel na bumababa mula sa langit, na may dakilang kapamahalaan, at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian. Apocalipsis 18:1

Ang bawat tao'y sasali sa bayan ng Diyos o tatanggihan sila at sisikaping sirain sila. Kaya, ang buong mundo ay gagawa ng kanilang desisyon at ang pagsubok ay magsasara para sa sangkatauhan.

Maraming ngayon ang naghahangad na hulaan ang hinaharap gamit ang mga time chart at propesiya na may mga yugto ng panahon kung kailan tatapusin ng Diyos ang pagsubok ng tao. Ang lahat ng mga bagay na ito ay parangal sa Chronos at sumasalamin sa mito ni Santa na mas dapat mong bantayan!

Ang panggigipit ng panahon na inilapat sa mga taong may banta ng kamatayan ay hindi magbubunga ng isang tao na natatakan ng katangian ng Diyos. Kailangang maranasan ng mga tao ang kawalang-hanggan at payagan ang Chronos na huminto sa pamamahala sa kanilang buhay.

Dito nagiging sakdal ang ating pag-ibig, upang tayo ay magkaroon ng katapangan sa araw ng paghuhukom: sapagka't kung ano siya, ay gayon din tayo sa sanglibutang ito. Walang takot sa pag-ibig; ngunit ang sakdal na pag-ibig ay nagtatanggal ng takot: sapagka't ang takot ay may pahirap. Ang natatakot ay hindi nagiging sakdal sa pag-ibig. 1 Juan 4:17-18

Isuko natin ang idolatriya ng Chronos; alisin natin sa trono ang mga diyos na humihiling na ang pagka-diyos ay maiuugnay lamang sa mga nilalang na pumasa sa pagsubok sa Chronos-Aeon. Si Jehova at ang Kanyang Anak ay walang utang na loob kay Chronos upang patunayan ang kanilang pagka-Diyos sa atin. Ulitin namin:

Sa pag-asa sa buhay na walang hanggan, na ipinangako ng Diyos, na hindi makapagsisinungaling, bago ang Aeon(ios), Chronos.
Titus 1:2

Kung kailangan nating patunayan ang pagka-Diyos ng Anak ng Diyos, gawin natin ito sa pamamagitan ng perpektong katangian ng pag-ibig na ipinakita Niya bilang tao. Iyan ang ibinigay ng Diyos para pag-aralan natin, hindi ang alam – panahon na hindi iniisip o wala sa paningin; sa abot-tanaw.

At ang Verbo ay nagkatawang-tao at tumahan sa gitna natin, at nakita natin ang kaniyang kaluwalhatian, ang kaluwalhatian gaya ng sa bugtong ng Ama, na puspos ng biyaya at katotohanan. Juan 1:14

Ang walang hanggang kalikasan ba ni Kristo na gusto Niyang mag-aral ang Kanyang mga disipulo kapag kasama Niya sila sa loob ng 3 ½ taon? Hindi, gusto Niyang pag-aralan nila ang Kanyang maluwalhating katangian ng agape na pag-ibig na naghahayag na ang Diyos ay pag-ibig at buhay; hindi chronos at kamatayan. Hindi siya nasusukat ng panahon; isang bagay na Kanyang nilikha. Pag-isipan natin ang katangian ng Diyos at ang kaugnayang itinataguyod Niya sa Kanyang Anak, at iwanan ang hindi kilalang mga aspeto ng kawalang-hanggan hanggang sa ihayag ito sa atin ng ating Ama.

Paglilinis at Pagkumpleto ng Espirituwal na Templo

Ang batong panulok na inilatag natin sa aklat na ito ay may ilang mahahalagang sangkap.

1. Hindi hinahatulan/kinokondena ng Diyos ang sinumang tao. Juan 5:22. Hindi hinahatulan ni Kristo ang sinuman. Juan 8:15
2. Ang batas ng Diyos ay espirituwal at tumatalakay sa mga bagay ng puso. Sa loob ng Kanyang kaharian, ang batas ng Diyos ay hindi isang legal na alituntunin na ipinapatupad kundi isang salamin ng Kanyang karakter na masayang isinasabuhay sa Kanyang mga anak sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu.
3. Si Kristo sa lupa ay ang buong paghahayag ng katangian ng Diyos. Ang paghahayag na ito ay nagliliwanag sa natitirang bahagi ng Kasulatan sa karakter ng Diyos.
4. Ang pagkondena ay nagmula sa pamilya ng tao sa pamamagitan ni Adan, na binigyang-inspirasyon ni Satanas nang hatulan ni Adan ang Anak ng Diyos at ni Eva sa kanyang kasalanan sa pagkain ng bunga mula sa puno ng kaalaman.
5. Ang hustisya ng Diyos ay nangangahulugan ng paggawa ng tama, at ang tamang bagay para sa Diyos ay maging mabait, mapagbigay, maawain, at pahintulutan ang mga kahihinatnan ng sariling mga pagpili na gantimpalaan o parusahan tayo.

6. Ang paraan ng Diyos para iligtas tayo ay inihayag sa sistema ng Santuaryo. Ang bawat hakbang ng daan ay nagpapakita sa tao ng kanyang maling pag-iisip. Inihayag ng Diyos sa sangkatauhan ang kanyang pagnanais para sa paghahain (ito ay hindi kagustuhan ng Diyos) sa pamamagitan ng pagtatalaga sa sistema ng paghahain; Ipinakita niya sa sangkatauhan ang kanyang paghatol at pagkondena sa kalikasan sa pamamagitan ng proseso ng paghatol.
7. Ang mensahe ng Unang Anghel na nagsasaad na “ang oras ng Kanyang paghatol ay dumating na” ay nangangahulugan na tayo ngayon ay hatulan ang karakter ng Diyos; at habang iniisip at hinuhusgahan natin ang Kanyang pagkatao, hahatulan natin ang ating sarili sa pamamagitan ng pang-unawang iyon.
8. Ang Diyos ay hindi nag-iingat ng rekord o imbentaryo para sa layunin ng paghatol sa mga makasalan.
9. Mula sa kuwento ng babaeng nahuli sa pangangalunya, ang mga pinuno ng simbahan ang humihingi ng proseso ng paghatol. Ang proseso ng paghatol ay nagreresulta sa una ay huli at ang huli ay una, na ang bawat tao ay humahatol sa kanilang sariling kaso.
10. Si Satanas ang tagausig sa paghatol. Sinusuri ng Diyos ang ating mga kasaysayan ng buhay sa paghuhukom upang ipagtanggol tayo laban sa mga akusasyon ni Satanas.
11. Ang diskarte ng Diyos sa oras ay ganap na naiiba sa atin. Hindi ginagamit ng Diyos ang oras bilang tool sa pagmamaniplula upang pilitin ang mabuting pag-uugali mula sa Kanyang nilikha. Ang paghatol na batay sa oras ay inihayag sa Kasulatan upang ipakita sa tao ang kanyang sariling pagkamakasalan at upang hikayatin tayong magsisi.

Mula sa mahalagang batong panulok na ito na tumatalakay sa paghatol ay maaari tayong lumapit sa Diyos. Gaya ng sinasabi sa atin ng Kasulatan:

At ako'y lalapit sa iyo sa paghatol; Malakias 3:5 (KJV)

Habang si Kristo ay lumalapit sa atin sa pag-ibig sa pamamagitan ng proseso ng paghatol, Siya ang tapat na saksi. Ipinakita sa atin ni Kristo kung ano ang ating problema, hindi para hatulan tayo kundi para pagalingin tayo.

Sa aking mga unang taon bilang isang Kristiyano, nanginginig ako sa pag-iisip ng paghatol. Habang nakatagpo ako ng kaaliwan kay Jesus, iniisip ko kung paano ako makapasa sa paghatol. Ang panggigipit ng oras na inilapat sa akin at ang aking pag-iisip na ang Diyos ay magpapakita sa isang punto ng isang espiritu ng paghatol ay nagdulot sa akin ng malaking pagkabalisa.

Sinubukan kong patahimikin ang aking mga takot at, tulad ng maraming tao sa simbahan, naisip ko ang lahat ng masasamang tao sa mundo na “mas malala” kaysa sa akin. Kailangan ng mga tao sa simbahan na maging masasama ang mga tao sa mundo para mas madama nila ang kanilang sarili sa liwanag ng isang Diyos na humahatol at sumisira sa mga makasalanan na hindi gumagawa ng tama sa loob ng isang tiyak na takdang panahon. Sa balangkas na ito, nangyayari ang pag-iisip na tiyak na hindi papatayin ng Diyos ang lahat, kaya kung hahatulan ko ang aking sarili nang mas mahusay kaysa sa lahat ng kilala ko, dapat akong mabuhay at makapunta sa Langit. Ang isang tao sa mindset na ito ay hindi kailanman makakapagpahinga at patuloy na makikita ang mga tao bilang kumpetisyon.

Dalangin ko na sa aklat na ito ay nakakuha ka ng ilang mahahalagang kasangkapan upang makitang hindi ka kailanman hinatulan ng Diyos, kahit isang beses, at hinding-hindi Niya gagawin. Ito ay isang mapagpalayang pag-iisip sa akin nang personal. Ito ang naging isa sa pinakamalaking bahagi ng palaisipan para sa akin na alisin ang takot at hayaang makapasok sa puso ko ang lahat ng buong katotohanan ng pagmamahal ng Ama.

Sa liwanag ng batong panulok na ito na inilatag natin, maaari tayong magpatuloy upang makumpleto ang espirituwal na templo kung saan tayo iniimbitahang maging bahagi.

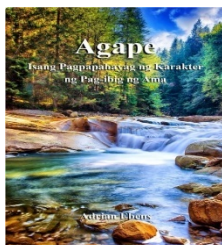
Ngayon, kung gayon, hindi na kayo mga dayuhan at mga dayuhan, kundi mga kababayan na kasama ng mga banal at mga miyembro ng sambahayan ng Diyos, na itinayo sa ibabaw ng pundasyon ng mga apostol at mga propeta, si Jesu-Kristo mismo ang

pangunahing batong panulok, na kung saan ang buong gusali, palibhasa'y magkakatugma, ay lumalago upang maging isang banal na templo sa Panginoon, Efeso 2:19-21

Tunay na masasabi nating ang Sanctuary ay maaaring linisin. Ang lahat ng dugo ay maaari nang alisin mula sa Kabanal-banalang Lugar, dahil hindi hinihiling ng Diyos ang mga bagay na ito para sa pagbabayad-sala. Ngunit totoo na kinailangan Niyang ipakita sa atin ang mga bagay na ito upang ihayag ang ating makasalanang puso upang tayo ay magsisi sa paninisi sa iba at maghanap ng mga kambing para alisin ang ating pagkakasala.

Ang magtagumpay, ay gagawin Ko siyang haligi sa templo ng Aking Diyos, at hindi na siya lalabas pa. Isusulat ko sa kanya ang pangalan ng Aking Diyos at ang pangalan ng lungsod ng Aking Diyos, ang Bagong Jerusalem, na bumababa mula sa langit mula sa Aking Diyos. At isusulat Ko sa kanya ang Aking bagong pangalan. Apocalipsis 3:12

Ang bagong pangalan na ibibigay sa atin ng Diyos ay isang pangalang walang paghatol at paghatol; isang pangalan ng mapagmahal na kabaitan at magiliw na awa. Habang minamasdan natin ang ating kahanga-hangang Ama sa pamamagitan ng Kanyang Anak nang walang anumang paghatol sa alinman sa mga ito, nawa'y magbago tayo sa kaparehong larawan “katulad ng sa pamamagitan ng Espiritu ng Panginoon.” Amen.

Agape

Mas malalim na tingnan ang ebidensya ng Bibliya na ang Diyos ng Lumang Tipan ay kapareho ng inihayag ni Jesus sa Bagong Tipan. Ang aklat ay isang detalyado at sistematikong pagsusuri sa mga katotohanan na nagbibigay ng direktang paraan upang tingnan ang ilang mga kuwento ng Bibliya na hindi pa napag-isipan. Sa 300 pages pa lang, seryoso na itong basahin para sa mga talagang naghahanap ng kasagutan. Isang magandang sequel sa booklet na ito na nasa iyong mga kamay.

Orihinal na Pag-ibig

Ang kasal bilang isang institusyon ay nasa ilalim ng malubhang banta. Bakit napakaraming tao ang may masamang karanasan sa kasal at mga relasyon sa pangkalahatan? Ang Orihinal na Pag-ibig ay tumitingin sa orihinal na relasyon na inilarawan sa Bibliya upang makita kung anong mga bagay ang maaari nating matutunan na ang ating sariling mga relasyon ay maaaring pahasayin at pagyamanin. 44 na pahina na puno ng mahahalagang prinsipyo para sa isang masiglang kasal.

Digmaan sa Pagkakakilanlan

Ang Digmaan sa Pagkakakilanlan ay isang paglalakbay ng pagtuklas sa sarili. Ito ay isang imbitasyon upang malaman ang iyong halaga sa isang konteksto na puro relasyon. Inilalahad ng aklat na ito ang mga prinsipyong tutulong sa iyo na makatakas sa pag-iisip na hinimok ng pagganap ng mundong ito at makahanap ng kalayaan sa iyong

Araw ng paghuhukom! Karamihan sa mga kultura sa buong mundo ay pinanghahawakan ang isang prinsipyo na haharapin ng lahat ang paghatol para sa mga bagay na nagawa nila sa buhay na ito. Si Jesucristo ay nagbibigay ng isang simpleng prinsipyo upang matiis ang proseso ng paghatol na ito.

"Huwag kang humatol, upang hindi ka mahatulan." -Mateo 7:1

Ano ang pakiramdam ng mamuhay sa isang kaharian kung saan huminto ka sa paghatol sa iba? Paano ito posible?

Patuloy nating hinuhusgahan ang hitsura, taas, timbang, kasanayan ng mga tao. Hinuhusgahan namin ang mga tao para sa kanilang kulay ng balat, kanilang relihiyon, katayuan sa lipunan, kita at talino.

Saan tayo maaaring bumaling upang mahanap ang perpektong halimbawa ng isang taong hindi humahatol upang masundan natin ang halimbawang ito?

"Huhusga kayo ayon sa pamantayan ng tao; hindi ako humahatol sa sinuman." -Juan 8:15

Paano magiging posible na si Jesus ay hindi humatol sa sinuman? Paano makakamit ang hustisya kung hindi Niya hinahatulan ang sinuman? Isaalang-alang din ang sinabi ni Jesus tungkol sa Kanyang Ama.

"Bukod dito, ang Ama ay hindi humahatol sa sinuman, ngunit ipinagkatiwala ang lahat ng paghatol sa Anak." -Juan 5:22

Hindi ba binabanggit ng Bibliya ang paghatol ng Diyos kung saan ang bawat isa ay nakakakuha ng kanilang makatarungang disyerto?

Paano ito tumutugma sa mga salita ni Jesus? Alamin ang mga sikreto ng pagtagumpayan sa pagkondena na nadarama natin kapag tayo ay nabigo at ang pangungutya na maaari nating maramdaman para sa iba kapag nabigo sila sa atin.

Lumapit sa liwanag ng katotohanan kung saan walang anumang paghatol.

